

LITURGHIERUL PASTORAL

Tipărit cu binecuvântarea

I.P.S. DANIEL

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

TRINITAS

**Editura Mitropoliei Moldovei și Bucovinei
Iași, 2004**

*Iisus Hristos, prin Care
Dumnezeu a făcut veacurile*
(Evrei 1,2)

© TRINITAS
ISBN: 973 - 9272 - 75 - 4

Prefață

II

PRIVEGHEREA

**Cum se face în ajunul sărbătorilor mari,
după tipicul urmat în sfintele mănăstiri**

RÂNDUIALA CEASULUI AL NOUĂLEA

Sâmbătă, înainte de apusul soarelui, paracliserul merge la cel mai mare și face metanie, însemnând cu venirea sa vremea toacei. Și luând binecuvântare, iese și toacă în toaca cea mică. Apoi, adunându-se frații în pronaosul bisericii, preotul face început: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru...**, iar citețul cel rânduit zice: **Amin. Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție; apoi: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... și după aceea preotul zice efonisul: Că a Ta este împărăția... Iar citețul citește Ceasul al 9-lea, după obicei. Apoi, după sfârșitul acestuia și după apolis, intră în naos și stă la locul său.**

LITURGHIERUL PASTORAL

RÂNDUIALA VECERNIEI MICI

Dacă se citește Ceasul al 9-lea în naos, atunci, la sfârșitul lui, nu se face apolis, ci preotul începe îndată zicând: **Binecuvântat este Dumnezeu nostru... și citetul zice: Amin. Veniți să ne închinăm..., (de 3 ori) și psalmul Vecerniei, lin și cu glas blând. După psalm: Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Preotul nu zice ectenie, ci citetul zice: Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum... și îndată: Doamne, strigat-am... se pun 4 stihiri. Se cântă 3 stihiri ale Învierii de la glasul de rând și una a lui Anatolie, Slavă..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu, apoi: Lumină lină... Prochimenul: Domnul a împărățit..., cu stihurile cuvenite. Apoi: Învrednicește-ne, Doamne... Și îndată se cântă Stihovna: o stihiră a Învierii și alte stihiri podobnice ale Născătoarei de Dumnezeu, cu stihurile lor. Slavă... Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu. Apoi: Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... După Tatăl nostru..., troparul Învierii, Slavă... Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu. După aceasta, preotul zice ectenia: Miluiește-ne, Dumnezeule... Strana: Doamne miluiește (de 3 ori); Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N) Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul nostru) (N)]..., strana: Doamne miluiește (de 3 ori); Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii... Strana: Doamne miluiește (de 3 ori); Încă ne rugăm pentru toți frații noștri... strana: Doamne miluiește... (de 3 ori). Ecfonis. Apoi: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule... și apolisul (otpastul) cel mic.**

RÂNDUIALA PRIVEGHERII

Și intrând în trapeză, se zice: **Mânca-vor săracii..., Slavă... Și acum..., Doamne miluiește (de 3 ori), Binecuvintează. Și binecuvântând preotul masa, mâncăm puțin, ca să nu ne îngreunăm la Priveghere. Iar după mâncare: Făcutu-s-a pântecetele tău masă sfântă..., Darurilor Tale fă-ne vrednici... Apoi se cântă: Cuvine-se cu adevărat... și Veselitu-ne-ai, Doamne... Și, după sfârșitul acestora; Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de 3 ori). Preotul binecuvintează: Cu noi este Dumnezeu... Și mergem la chilii, așteptând vremea slujbei.**

RÂNDUIALA VECERNIEI MARI CU LITIA

La puțină vreme după apusul soarelui, merge paracliserul și face metanie la cel mai mare; apoi iese și lovește rar în clopotul cel mare (sau în toaca cea mare), zicând cu glas lin: **Fericiți cei fără prihană..., sau Psalmul 50. Și după aceea intră în biserică, aprinde candelile și pregătește cădelnița. Apoi, iarăși iese, toacă de trei ori și trage toate clopotele, după care, întorcându-se în biserică, aprinde o lumânare în sfeșnic și-l pune în fața ușilor împărătești. După ce frații s-au adunat în biserică, preotul care este de rând și diaconul merg de iau binecuvântare de la cel mai mare (arhieru), dacă este acolo, iar de nu va fi acolo, se pleacă în fața scaunului arhieresc, și merg de se închină înaintea icoanei lui Hristos de trei ori și o sărută. Asemenea fac și la icoana Maicii Domnului, se închină înaintea catapetesmei o dată și fac câte o plecăciune spre străni și spre toți frații prezenți. Și intrând în Sfântul Altar, după ce se închină și sărută Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce și Sfânta Masă, preotul îmbracă**

LITURGHIERUL PASTORAL

epitrahilul și felonul sărutând Sfânta Cruce de pe ele, binecuvintează stiharul și orarul diaconului, deschide dvera și Sfintele Uși și luând cădelnița, stând înaintea Sfintei Mese, pune tămâie, zicând în taină rugăciunea tămâiei; și așa cădește Sfânta Masă împrejur, în chipul crucii, și tot altarul. Iar diaconul îmbrăcat cu stiharul și orarul, înconjoară Sfânta Masă ținând în mâini o lumânare aprinsă, iese din Sfântul Altar, merge în mijlocul bisericii și stând cu fața spre răsărit, zice cu glas mare: **Sculați-vă.** (*Dacă nu este diacon, atunci zice paracliserul aceste cuvinte, și merge înaintea preotului cu o lumânare aprinsă*). Și toți se scoală. Și ieșind preotul printre sfintele uși, face cruce cu cădelnița înaintea Sfintelor Uși și cădește, după rânduială, sfintele icoane cele din dreapta și cele din stânga; după aceasta, pe cel mai mare și amândouă strănile, după rânduiala lor, iar diaconul (în lipsa lui paracliserul) merge cu lumânarea aprinsă înaintea lui. Și când preotul cădește, se înclină puțin, și odată cu dânsul și diaconul. Și ieșind în pronaosul bisericii, preotul cădește după rânduială, și, întorcându-se în naos, sub policandru, stând cu fața spre Sfântul Altar, zice cu glas mare: **Doamne, binecuvintează!** Apoi cădește icoanele Mântuitorului Hristos și a Născătoarei de Dumnezeu, pe cel mai mare, și intrând împreună cu diaconul în Sfântul Altar (prin Sfintele Uși), stând înaintea Sfintei Mese, cădește, zicând cu glas mare: **Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor, după care diaconul închide Sfintele Uși.** Preotul dezbracă felonul și rămâne împreună cu diaconul în Sfântul Altar (ori dezbracă amândoi veșmintele

RÂNDUIALA PRIVEGHERII

și ies la strănile din naos, pentru a cânta împreună cu ceilalți). Și cel mai mare, sau eclesiarhul zice: **Amin. Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu..., cu glas lin. Apoi a doua oară, puțin mai sus: Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu; iar a treia oară, cu glas și mai înalt, așa: Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru. Și îndată zice la strană Psalmul 103 (Binecuvintează, suflète al meu, pe Domnul...) rar și cu glas dulce, citind primele 28 versete până la „Deschizând Tu mâna Ta...” Iar de aici cântă, adăugând după fiecare verset stihul... „Bine ești cuvântat, Doamne...” și celelalte, precum se arată în cărțile de cântări (Antologhion sau Catavasier - Octoih Mic -, până la sfârșitul psalmului). Iar când începe a se cânta: Toate cu înțelepciune le-ai făcut... și Slavă Ție, Doamne, Cel ce ai făcut toate..., atunci preotul iese înaintea Sfințelor Uși cu epitrahilul și, stând cu capul descoperit, citește rugăciunile Vecerniei, dacă nu le-a citit în timpul psalmului. Iar după sfârșitul psalmului, de este și diacon la: Slavă..., Și acum..., diaconul iese prin ușa dinspre miazănoapte îmbrăcat în veșminte și vine în fața Sfințelor Uși și se închină dimpreună cu preotul, apoi merge în mijlocul bisericii unde, făcând o închinăciune, zice ectenia mare: **Cu pace Domnului să ne rugăm..., iar preotul intră în Sfântul Altar prin ușa dinspre miazăzi. După ectenie, ecfonisul: Că Ție se cuvine... Apoi, se cântă: Fericit bărbatul... starea întâi. Starea a doua și a treia se citesc. Și după sfârșitul fiecărei stări, ectenia mică și ecfonis. După întâia stare, ecfonis: Că a Ta este stăpânirea..., după a doua: Că bun și iubitor de oameni..., și citindu-se și****

LITURGHIERUL PASTORAL

a treia stare, diaconul zice ectenia, iar preotul ecfonisul: **Că Tu ești Dumnezeu nostru...***. Apoi se cântă: **Doamne strigat-am...**, pe glasul Octoihului ce se va întâmpla. Iar preotul stă la locul său cel obișnuit, și când începe a se cânta: **Să se îndrepteze...**, ca tămâia..., atunci diaconul, sau în lipsa lui preotul, cădește, după obicei, și întorcându-se, pune cădelnița la locul ei, plecându-se către cel mai mare. Se cântă stihurile pe 10, începând cu stihul: **Scoate din temniță sufletul meu...**, și se cântă trei Stihiri ale Învierii, de la glasul de rând: patru ale lui Anotolie; și trei ale Sfântului din Minei. Slavă..., a sfântului, Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu (Dogmatica), după glasul de rând. Și când se zice stihul: **Că la Domnul este mila...**, preotul vine la cel mai mare, face metanie și intrând în sfântul altar se îmbracă în felon, iar strana cântă: Slavă... Și îndată, deschizând Sfintele Uși, fac vohod, mergându-le înaintea paracliserii cu două sfeșnice, având lumânările aprinse, iar diaconul ținând cădelnița și după dânsul preotul. Și stă preotul în mijlocul bisericii sub policandru, cu fața spre Sfintele Uși, iar diaconul de-a dreapta preotului, puțin mai deoparte, și plecându-se, ținând orarul cu trei degete ale mâinii drepte, zice încet, numai cât să audă preotul: **Domnului să ne rugăm**. Iar preotul zice în taină cu capul plecat rugăciunea: **Seara și dimineța și la amiază...**; și apoi ridicându-se, diaconul arată către Răsărit cu orarul, ținându-l cu trei

* În bisericile de enorie, după ectenia mare se cântă numai stihurile din *Catisma I*, însemnate cu cruce în vechile ediții ale Psaltirii – sau cele scrise în *Catavasierul mai nou la rânduiala Vecerniei* – după care diaconul zice ectenia mică, apoi se cântă **Doamne strigat-am...**

RÂNDUIALA PRIVEGHERII

degete ale mâinii drepte, și zice către preot: **Binecuvintează, părinte, sfânta intrare. Iar preotul binecuvintează spre răsărit, zicând: Binecuvântată este intrarea sfinților Tăi...** Apoi diaconul înaintează puțin către Sfântul Altar, cădește sfintele icoane, pe cel mai mare și strănile, după obicei. Iar sfârșindu-se stihira, merge diaconul în fața Sfintelor Uși și cădind cruciș, zice cu glas mare: **Întelepciune, drepti! Și se cântă: Lumină lină..., iar paracliserii, luând sfeșnicele, merg până la Sfintele Uși și diaconul trece în dreptul icoanei Mântuitorului și ajută la cântare. Când se ajunge la cuvintele: ...lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh..., diaconul cădește de trei ori spre răsărit, iar preotul se închină de trei ori spre răsărit și se pleacă la dreapta și la stânga, mergând spre Sfântul Altar. Diaconul de la locul lui îl cădește. Preotul intrând în Sfântul Altar, vine în fața Sfintei Mese, se închină de trei ori și trece apoi în colțul de sud-est al Sfintei Mese. Intră apoi și diaconul, cădind Sfânta Masă, proscomidiarul, scaunul cel de sus, și pe paracliser, căruia îi dă și cădelnița. După ce sfârșește: **Lumină lină..., diaconul zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Și iarăși diaconul: Întelepciune! Să luăm aminte! Iar canonarul, făcând metanie la cel mai mare, zice prochimenul zilei, iar Sâmbătă seara, pe glasul de rând: Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat. Stih: Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins. Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina. Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile. Și iarăși: Domnul a împărățit... Iar în celelalte zile, prochimenul zilei care este, precum se arată la rânduiala Vecerniei, din Ceaslov și din Catavasier. Iar canonarul,****

LITURGHIERUL PASTORAL

având mâinile sale strânse la piept, stă în mijlocul bisericii, așteptând sfârșitul prochimenului. Apoi făcând închinăciune, se duce la locul său*.

Sfârșindu-se cântarea prochimenului, la sărbătorile praznicelor și ale sfinților se citesc paremiile din Minei. De nu sunt paremii (sâmbătă seara), Sfintele Uși se închid când se cântă prochimenul a treia oară; iar de sunt paremii, Sfintele Uși se închid în timpul citirii paremiei a treia. După aceasta, iese diaconul și stând la locul obișnuit, zice ectenia: **Să zicem toți din tot sufletul... Și preotul, ecfonisul: Că milostiv și iu-bitor de oameni... și după ecfonis, zice cel mai mare sau ci-țetul cel rânduit: Învrednicește-ne, Doamne... Și iarăși dia-conul: Să plinim rugăciunea noastră... și preotul, ecfonisul: Că bun și iubitor de oameni..., apoi: Pace tuturor. Și dia-conul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Și preotul zice în taină rugăciunea. Apoi ecfonisul: Fie stăpânirea îm-părăției Tale... După aceasta preotul și diaconul ies pe ușa dinspre miazănoapte, mergând înaintea lor cu două sfeșnice și diaconul cu cădelnița, iar cântăreții merg în urma lor și cântă stihirile Litiei; și ies în pronaosul bisericii. Acolo cădește diaconul sfintele icoane și pe cel mai mare și strănile, după rânduială; și stă fiecare la locul său; și după sfârșitul stihirilor, Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu. Apoi diaconul zice, în auzul tuturor, ectenia: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău..., până la sfârșit. Strana: Doamne miluiește (de 12 ori**, cântat de ambele străni, alternativ, de câte 3 ori). Diaconul: Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N) Patriarhul**

* În practică locul canonarhului este luat de cântărețul principal.

** În practică se cântă de 3 ori.

RÂNDUIALA PRIVEGHERII

Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)]..., **strana: Doamne miluiește (de 3 ori, cântat alternativ de amândouă stranele)**. Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii..., **strana: Doamne miluiește (de 3 ori, cântat alternativ de amândouă stranele)**. Iar la mănăstiri se adaugă și această cerere: Încă ne rugăm pentru Preacuviosul părintele nostru stareț (N), dimpreună cu toți părinții și frații slujitori ai sfântului locașului acestuia..., **strana: Doamne miluiește (de 3 ori)**. **Diaconul:** Încă ne rugăm, ca să se păzească sfânt locașul acesta..., **strana: Doamne miluiește (de 3 ori)**. **Diaconul:** Încă ne rugăm, ca să audă Domnul Dumnezeu glasul..., **strana: Doamne miluiește (de 3 ori)**. După aceasta preotul zice: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule... **strana: Amin**.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele noastre Domnului să le plecăm. Și plecându-și toți capetele, preotul zice cu glas mare: Stăpâne, mult-Milostive... și după plinirea rugăciunii, **strana zice: Amin** (iar până se săvârșesc acestea în pronaos, paracliserul sau alt frate pune o masă în mijlocul bisericii și pe ea cinci pâini (artose), un vas cu grâu, și spre strana dreaptă un potiraș cu untdelemn, iar spre strana stângă un potiraș cu vin). Și intrând în naos se cântă Stihurile Stihovnei, care sunt la rând, cu stihurile lor.

Iar citeții merg cu sfeșnicele și le pun pe amândouă în partea de răsărit a mesei, care este pusă în mijlocul bisericii. Și după sfârșitul Stihovnei, zice cel mai mare: Acum slobozește... și citețul: Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... și se cântă troparul pe glasul al 5-lea: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară... (de

LITURGHIERUL PASTORAL

3 ori). Atunci preotul, luând cădelnița și binecuvântând tămâia, cădește împrejur, de trei ori, masa, pe care stau cele cinci pâini, apoi pe cel mai mare, la locul lui, și iarăși masa, *numai dinainte*. Și arhiereul (dacă este) sau preotul, ridicând o pâine, însemnează cu ea peste celelalte pâini și zice, cu glas mare, rugăciunea: **Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru...**, iar când zice: **Însuți binecuvintează pâinile acestea**, arată cu dreapta spre pâini; asemenea spre grâu, spre vin și spre untdelemn când zice: **grâul, vinul și untdelemnul...** (le binecuvintează pe toate odată). Sfârșindu-se rugăciunea aceasta se cântă: **Fie numele Domnului...** (de 3 ori; primul se cântă de sobor, și de două ori de cele două străni), pe glasul al 8-lea; apoi strana dreaptă zice: **Slavă...**, iar strana stângă: **Și acum...**, și citețul rânduit citește Psalmul 33*: **Bine voi cuvânta pe Domnul...**, până la **Bogații au sărăcit...** Acest stih se cântă pe glasul al 7-lea (de 3 ori). (Primul de sobor și strănile de 2 ori). În timpul cântării a treia oară a stihului, după ce fac trei închinăciuni, preotul și diaconul merg și stau înaintea Sfințelor Uși, fiind îndreptați cu fața spre apus. Și după sfârșitul psalmului diaconul zice: **Domnului să ne rugăm**. Strana: **Doamne miluiește**. Iar preotul binecuvintează zicând: **Binecuvântarea Domnului peste voi... și citețul: Amin****, și începe citirea cuvântului. Și preotul: **Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri...** Apoi preotul și diaconul se dezbracă de sfințele veșminte și ies.

Se cuvine a ști că, din **Duminica Sfințelor Paști până la Duminica Tuturor Sfinților**, după binecuvântarea pâinilor,

* În practica mănăstirilor, catedralelor și bisericilor, Psalmul 33 nu se mai pune.

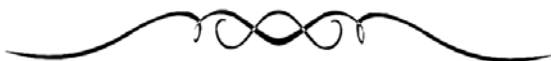
** Când nu urmează citirea psalmilor Utreniei, preotul slujitor va face întotdeauna apolisul. Dacă continuă privegherea, urmează îndată citirea celor șase psalmi.

RÂNDUIALA PRIVEGHERII

se fac citiri din Faptele Sfinților Apostoli, iar în celelalte duminici de peste an, se citesc cele șapte Epistole sobornicești ale Sfinților Apostoli, cele paisprezece Epistole ale Sfântului Apostol Pavel și Apocalipsa Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan*. Iar seara, după luarea pâinii și după gustarea vinului ce s-a binecuvântat la Litie cu rugăciunea preotului, nu mai este îngăduit a se gusta ceva pentru a se putea împărțași cu Sfintele și Preacuratele lui Hristos Taine.

RÂNDUIALA UTRENIEI

După terminarea citirii iese paracliserul, toacă și trage toate clopotele.

Și sculându-se toți frații, cel mai mare zice: **Amin. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... (de 3 ori). Doamne, buzele mele vei deschide... (de 2 ori), și se citesc cei șase psalmi cu glas blând și lin, în timp ce preotul citește, în altar, primele șase rugăciuni ale dimineții din Liturghier. După cei trei psalmi dintâi: Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori), Doamne**

* În bisericile de enorie și chiar la mănăstiri, în timpul mai nou, nu se mai fac citirile din Faptele Ap. și din Epistolele nou testamentare, ci, îndată, după ce preotul zice la sfârșitul Litiei: Binecuvântarea Domnului peste voi, la strană: Amin. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... și celelalte, iar dacă nu continuă privegherea, preotul face apolisul.

LITURGHIERUL PASTORAL

miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum..., și se citesc în continuare ceilalți trei psalmi. Acum preotul având* epitrahilul pe grumaz, iese pe ușa de miazănoapte și citește celelalte șase rugăciuni ale Utreniei, stând înaintea Sfintelor Uși, cu capul descoperit. Iar după sfârșitul celor șase psalmi: Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Și de este diacon, la Slavă..., Și acum..., acesta iese pe ușa dinspre miazănoapte și vine în fața Sfintelor Uși și se închină dimpreună cu preotul, apoi merge în mijlocul bisericii unde, făcând o închinăciune, zice ectenia mare: **Cu pace Domnului să ne rugăm...**, iar preotul intră în Sfântul Altar pe ușa dinspre miazăzi. După ecfonis diaconul intră în Sfântul Altar. Iar canonarhul cel de rând, care a rostit și prochimenul de seară, făcând metanie la cel mai mare, începe să cânte: **Dumnezeu este Domnul...** cu stihurile lui, pe glasul ce va fi de rând, după care cântă troparul Învierii (de două ori), Slavă..., al sfântului, Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu (Învierii), după glasul troparului sfântului, dacă are; iar de nu: Slavă... Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu, după glasul de rând. Și îndată strana zice: **Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh**, iar citețul: **Și acum...** Apoi citește prima Catismă rânduită. Duminică, Catisma a doua: **Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne...** După sfârșitul fiecărei catisme, diaconul iese înaintea Sfintelor Uși și zice ectenia mică, iar preotul ecfonisul. Apoi se cântă Sedelnele Învierii, stihira cea dintâi fără stih; Slavă... a doua stihiră, Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu. Și după aceasta se citește tâlcuirea Evangheliei. Apoi Catisma a doua și după catismă, Sedelna

* Menționăm că la cele 7 Laude, ieromonahul, dacă nu este îmbrăcat cu toate veșmintele, poartă mantia.

RÂNDUIALA PRIVEGHERII

a doua, zicând stihira întâi fără stih; Slavă..., a doua stihiră, **Și acum...**, a Născătoarei de Dumnezeu, și citirea cuvântului de învățătură. Apoi, duminica, se cântă Polieleul (în perioadele prevăzute de tipic), și îndată Binecuvântările Învierii: Soborul îngeresc..., timp în care preotul cu epitrahilul și felonul face căderea mare. Ipacoi al glasului de rând și citirea; apoi antifoanele glasului, în timpul cărora iese paracliserul și lovește în toacă, iar preotul în altar se îmbracă, după obicei, cu toate veșmintele. La sărbătorile praznicelor și ale sfinților, în loc de Binecuvântările Învierii cântăm Polieleul rânduit și Mărimurile sărbătorii din Catavasier sau Psaltire, ectenie mică, al treilea rând de Sedelne și Antifonul I al glasului al patrulea (Din tinerețile mele...). Apoi diaconul, deschizând Sfintele Uși, zice: **Înțelepciune! Să luăm aminte! Iar canonarhul zice prochimenu glasului sau al sărbătorii. După aceasta diaconul zice: Domnului să ne rugăm; preotul: Că Sfânt ești Dumnezeu nostru..., strana: Amin. Și diaconul: Toată suflarea să laude pe Domnul, stih: Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Lui; lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui și celelalte stihuri, după care diaconul, cu fața spre credincioși, dintre ușile împărătești, zice: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm. Strana: Doamne miluiește (de 3 ori). Diaconul: Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Din Sfânta Evanghelie de la (N) citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Și preotul citește Evanghelia Învierii de rând. Dacă este spre duminică, preotul citește Evanghelia în latura de miazănoapte a Sfintei Mese, iar**

LITURGHIERUL PASTORAL

dacă este praznic sau Sfânt cu Polieleu, o citește dintre Sfintele Uși. După Evanghelie, strana iarăși zice: **Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.** După aceasta, duminica, se cântă: **Învierea lui Hristos văzând... și Psalmul 50.** Cântându-se aceasta, preotul iese printre Sfintele Uși cu Evanghelia, ținând-o la pieptul său, mergând înaintea lui, de amândouă laturile, diaconii cu lumânări sau paracliserii cu două sfeșnice cu lumânări aprinse, și, venind în mijlocul bisericii, o pune pe analogul cel pregătit așezând sfeșnicile de amândouă părțile analogului. Și merge cel mai mare, între preotul slujitor și diacon, fac două închinăciuni, sărută Evanghelia și iarăși fac o închinăciune (închinăciunile nu se fac până la pământ, ci mici, plecându-și capul până ce vor ajunge cu mâna la pământ, pentru că în duminici și în sărbătorile împărătești și în toate cele 50 de zile după Paști, nu se fac închinăciuni cu genunchii la pământ). Apoi se închină puțin spre strana stângă și spre strana dreaptă, după care cel mai mare se duce la locul său, iar preotul și diaconul merg în altar. Apoi merg toți frații, doi câte doi, după rânduiala lor, făcând și ei asemenea, mai întâi două închinăciuni, sărută Sfânta Evanghelie, și iarăși o închinăciune; apoi pleacă capetele spre cel mai mare și spre strana stângă. Și după ce sărută toți, și după Psalmul 50, se cântă: **Slavă..., Pentru rugăciunile Apostolilor..., Și acum..., Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu..., apoi Miluiește-mă, Dumnezeule... și Stihira Învierii, pe glasul al 6-lea: Înviind Iisus din mormânt... Iar după sărutarea Sfintei Evanghelii, preotul însemnează cu Sfânta Evanghelie, făcând semnul Sfintei Cruci, spre frați și credincioși și intră în Altar, închizând Sfintele Uși. Iar la praznice și la sărbătorile sfinților, după citirea Sfintei Evanghelii nu se**

RÂNDUIALA PRIVEGHERII

scoate în mijloc pentru sărutare, ci se pune la locul ei pe Sfânta Masă și nici **Învierea** lui Hristos... nu cântăm ci se citește îndată Psalmul 50. Apoi se cântă Slavă... Pentru rugăciunile Sfântului... Și acum... Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu..., **stihul: Miluiește-mă Dumnezeule... și stihira sărbătorii.** Apoi diaconul în fața icoanei Mântuitorului, zice **ectenia: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău...***, **strana: Doamne miluiește (de 12 ori).** Și preotul, **ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor... După: Amin, se începe cântarea (citirea) Canoanelor. Duminica Irmosul Canonului Învierii; se cântă din Canonul Învierii 4 stihiri și de la Canonul Crucii-Învierii 3, iar de la Canonul Născătoarei de Dumnezeu 3 și din Canonul de la Minei 4. La troparul cel dintâi al Învierii, se zice stihul: Slavă, Doamne, Sfintei Învierii Tale; iar la celelalte tropare se zic stihurile din Psaltire: Să cântăm Domnului... (sunt scrise în Psaltire, la Cântarea lui Moise).** Iar la praznicele și la sărbătorile sfinților se cântă Canoanele arătate în cărțile de slujbă, după rânduiala lor. Apoi Catavasiile de rând. După Cântarea a 3-a diaconul zice ectenia mică, iar preotul din Sfântul Altar zice ecfonisul: **Că Tu ești Dumnezeul nostru... Apoi Condacul și Sedealna sfântului din Minei, și citire. După Cântarea a 6-a, diaconul zice ectenia mică din fața Sfințelor Uși, iar în lipsa lui preotul, din Sfântul Altar zice el ectenia cu ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... Apoi Condacul Învierii (sau al sărbătorii) și icosul, după care se citește sinaxarul.**

Se cuvine a ști că, totdeauna, după sfârșitul Cântării a 8-a, când se va începe Cântarea a 9-a, toți fac închinăciuni,

* Această ectenie se pune dacă nu s-a făcut Litie.

LITURGHIERUL PASTORAL

zicând: **Să laudăm, bine să cuvântăm...**, apoi Irmosul de la Cântarea a 8-a și Catavasia. Iar diaconul, după sfârșitul Cântării a 8-a, cădind Sfânta Masă, zice cu glas mare: **Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii, întru cântări cinstind-o, să o mărim. Duminica și la sărbătorile sfinților se cântă cu glas înalt: Mărește suflele al meu pe Domnul... și celelalte stihuri, iar după fiecare stih: Ceea ce ești mai cinstită... făcându-se câte o închinăciune mică după fiecare cântare.** Iar la praznice se cântă stihurile de la Cântarea a 9-a a Canonului sărbătorii, cu stihurile arătate acolo. În timpul cântării, diaconul sau preotul cădește Sfântul Altar și toată biserica și pe frați. După Cântarea a 9-a se întoarce, și dând cădelnița, zice ectenia mică și preotul, ecfonisul: **Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești... Apoi diaconul arătând spre icoana Mântuitorului zice: Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru... iar strana cântă aceeași, pe glasul al 2-lea.**

Stih 1: Că Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. Stih 2: Peste tot poporul Dumnezeuul nostru. Preotul stă la locul său obișnuit. După aceasta, duminica, se cântă luminânda Învierii (o dată); apoi Slavă..., a sfântului, de are, Și acum..., a Născătoarei (Învierii). Iar la praznice și la sărbătorile sfinților nu cântăm: Sfânt este Domnul... și stihurile arătate, ci, îndată după ectenie, luminânda sărbătorii, arătată în cărțile de slujbă. La Laude: Toată suflarea...*, pe glasul de rând (duminica) și pe cel al stihurilor de la Laude (la Praznice, Sfinți cu Polieleu sau la Sfinți cu Doxologie mare); duminica se pun 8 stihuri

* La vremea acestei cântări, starețul sau preotul de rând, împreună cu diaconul (când este), iese în mijlocul bisericii, binecuvintează tămâia și cădește către Sfântul Altar, tetrapodul, icoana Maicii Domnului, tronul arhieresc și soborul. Apoi se închină la icoana de pe tetrapod și face miruirea, începând cu cel mai mare până la cel mai mic.

RÂNDUIALA PRIVEGHERII

cântându-se 4 Stihiri ale Învierii din Octoih și 4 ale lui Anatolie. Iar după ce se zice: Toată suflarea să laude pe Domnul..., Slavă..., Stihira Evangheliei de rând, Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, cea de la glasul al 2-lea: Prea binecuvântată ești... (aceasta se cântă pe glasul de la Slavă... a Laudelor). Iar la praznice și la sărbătorile sfinților se cântă stihirile arătate în cărțile de slujbă. După aceasta diaconul, dacă este, iar dacă nu este, preotul, deschizând Sfintele Uși, zice: Slavă Ție Celui ce ne-ai arătat nouă lumina, și strana cântă Doxologia mare. Apoi duminica troparul Învierii, unul din două: al glasului al 4-lea: Astăzi mântuire a toată lumea..., (în duminicile în care sunt de rând primele 4 glasuri) sau al glasului al 8-lea: Înviat-ai din mormânt... (în duminicile în care se cântă glas. 5-8). Iar la praznice și la sărbătorile sfinților troparul sărbătorii. Apoi preotul sau diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., și ecfonisul: Că milostiv... După aceasta: Să plinim rugăciunea noastră... și ecfonisul: Că Dumnezeul milei... Preotul: Pace tuturor, strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Preotul, rugăciunea în taină; apoi ecfonisul: Că Ție se cuvine a ne milui... După acesta: Înțelepciune, strana: Binecuvintează. Preotul: Cel ce este binecuvântat..., strana: Amin. Întărește, Dumnezeule... După aceasta preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu..., strana: Ceea ce ești mai cinstită..., și celelalte după obicei și apolisul. Iar strana: Amin. Apoi se face ieșire în pro-naosul bisericii, cântând stihira, însuși glasul, după obicei și învățătura lui Teodor Studitul. Și după citire, troparul Sfântului Teodor, pe glasul al 8-lea: Al Ortodoxiei îndreptătorule... și Ceasul întâi. La Ceasul întâi: troparul În-

LITURGHIERUL PASTORAL

vierii, **Slavă...**, al Sfântului, dacă are, iar de nu, **Și acum...**, al Născătoarei, de la Ceas. După **Tatăl nostru...**, **Condacul Învierii și otpustul cel desăvârșit**. La Liturghie: **Fericirile Octoiului**, pe 6, dacă nu are sfântul. Dacă la Minei se menționează a se cânta și ale Sfântului, atunci se pun 6 din Octoih și 4 din Minei (La Praznice împărătești, Sfinți cu Polieleu sau sfinți cu Doxologie mare se procedează după învățătura de acolo). După vohod, **troparul Învierii**, apoi al hramului și al Sfântului de rând și al altui sfânt, de are; **Condacul Învierii și al hramului**; **Slavă...**, al Sfântului, de are; **Și acum...**, al hramului Născătoarei de Dumnezeu. Iar unde nu este hramul Născătoarei de Dumnezeu, **Și acum...**, **Condacul: Ceea ce ești ocrotitoare creștinilor...** Iar **troparul și Condacul hramului lui Hristos**, duminica la Liturghie nu se zice, peste tot anul, pentru că se cântă al Învierii. **Prochimenul**, **Apostolul și Evanghelia duminicii sau ale sărbătorii**. **Chinonicul: Lăudați pe Domnul din ceruri...** și al sfântului, de are.

Se cuvine a ști că, la cântarea **Privegherii** de toată noaptea, când are polieleu și se cântă **Psalmii: Lăudați numele Domnului... și Mărturisiți-vă Domnului...**, atunci se pune analogul în mijlocul bisericii și pe el se așază icoana praznicului dintr-aceia zi, sau a Născătoarei de Dumnezeu, sau a sfântului, sau a sfintei. Și se îmbracă cel mai mare cu felon și toți preoții cu feloane, după obicei, și ieșind din altar printre Sfintele Uși, stau câte doi împrejurul analogului. Și se împart lumânări, întâi celui mai mare, apoi preoților și celor ce stau în sfânta biserică. După împărțirea lumânărilor, cel mai mare ia cădelnița și mergând înaintea lui diaconul cu o lumânare aprinsă, cădește întâi împrejur icoana cea de pe analog, apoi mergând în Altar, cădește Sfânta Masă și tot Altarul și în biserică toate sfintele icoane, apoi

RÂNDUIALA PRIVEGHERII

pe preoții cei ce stau împrejur și pe cântăreții din partea dreaptă și din stânga; după aceasta cădește tot poporul, iarăși Sfintele Uși, și numai cele două icoane: a lui Hristos și a Născătoarei de Dum-nezeu, și analogul. În acest timp se cântă Mărimurile, cu psalmii cei aleși ai lui David. După această obișnuită cântare diaconul zice ectenia mică și se cântă Sedelnele. Și intrând toți preoții în Sfântul Altar, se dezbracă de sfintele veșminte; numai preotul cel de rând rămâne îmbrăcat pentru citirea Evangheliei.

Se cuvine a ști că duminica la Utrenie, când se cântă catisma, fără polieleu: **Fericiți cei fără prihană... și după ea: Soborul îngeresc..., și într-alte zile când se cântă: Mărimu-Te pe Tine... fără Priveghere**, atunci nu se deschid Sfintele Uși, ci numai preotul cu diaconul se îmbracă cu sfintele veșminte, diaconul ia o lumânare aprinsă, iar preotul cădelnița și cădește Sfânta Masă și tot Altarul, apoi ies amândoi pe ușa cea dinspre miazănoapte și preotul cădind Sfintele Uși, sfintele icoane și analogul, apoi pe cel mai mare și toată biserica, după obicei și iarăși intră pe ușa dinspre miazăzi în Sfântul Altar.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE SEARĂ

CEASUL AL NOUĂLEA

La vremea rânduită pentru slujba de seară, intrând preotul în sfânta biserică, având culionul pe cap, zice în taină:

Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi în biserica Ta cea sfântă, întru frica Ta, Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta, pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea Ta calea mea.

Și ajungând în mijlocul bisericii, face trei închinăciuni spre răsărit, zicând încet de fiecare dată:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul, și mă miluiește.

Intrând apoi în sfântul altar pe ușa dinspre miazăzi și venind în fața Sfintei Mese, se închină de două ori cu metanii, își descoperă capul și sărută Sfânta Masă; punându-și

CEASUL AL NOUĂLEA

după aceasta iarăși culionul pe cap, mai face o metanie după care luând* epitrahilul îl binecuvintează, după rânduială, și îl pune pe grumaz. Iese după aceea pe ușa dinspre miază-noapte și venind înaintea Sfințelor Uși, cu fața spre răsărit, face o închinăciune și zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin. Slavă Ție Dumnezeu nostru, slavă Ție. Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... (de 3 ori) Slavă... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne miluiește (de 3 ori) Slavă... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul, ecfonisul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin. Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), preotul se închină de 3 ori în fața Sfințelor Uși, după care intră în altar pe ușa dinspre miazăzi, iar la strană se citesc psalmii Ceasului al nouălea și celelalte, precum arată rânduiala din Ceaslov. Iar când la strană se citește rugăciunea Marelui Vasile de la Sfârșitul Ceasului: Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru..., preotul se pregătește pentru slujba Vecerniei. Lăsând deci epitrahilul pe Sfânta Masă, iese pe ușa

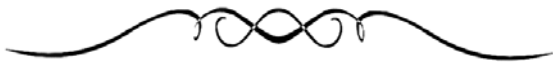
* Ieromonahul ia mantia mai întâi, apoi epitrahilul.

LITURGHIERUL PASTORAL

dinspre miazănoapte și venind în mijlocul bisericii, se închină de trei ori spre răsărit, merge apoi îndată la scaunul arhieresc și face metanie, fără a se închina, iar dacă este arhieriu, îi sărută mâna, făcând după aceea iarăși metanie. De este diacon, o dată cu preotul iese și acesta, dar pe ușa de miazăzi, și venind în mijlocul bisericii, la dreapta preotului, se închină și merg împreună la scaunul arhieresc pentru metanie. Intrând apoi în altar, preotul pe ușa dinspre miazăzi, iar diaconul pe ușa dinspre miazănoapte, preotul își pune epitrahilul și așteaptă să se termine la strană citirea rugăciunii: **Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru...**; iar diaconul, după ce intră în altar pe ușa dinspre miazănoapte, vine către preot cu stiharul și orarul, cerând, după rânduială, binecuvântarea pentru a se îmbrăca*.

* Fiindcă episcopul Ceasului al nouălea nu se face decât atunci când acesta se citește în pronaos, cum este obiceiul la mănăstiri, după rugăciunea de la sfârșitul Ceasului, preotul începe îndată Vecernia. (Și de se face slujbă cu Priveghere, aceasta începe cu Vecernia mare, precum s-a arătat la învățătura de la începutul cărții, pentru rânduiala Privegherii, iar Ceasul al nouălea nu se mai pune, fiind obiceiul la mănăstiri să se citească împreună cu Vecernia mică, înainte).

VECERNIA DE SÂMBĂTĂ SEARA ȘI SPRE SĂRBĂTORI

Deschizând perdeaua Sfințelor Uși și stând în fața Sfintei Mese, având culionul pe cap, și cu epitrahilul pe grumaz, preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Iar când Vecernia mare este unită cu Privegherea de noapte, atunci preotul* zice:

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Și îndată citețul zice: **Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 103: Binecuvintează suflete al meu... În acest timp preotul, luând Liturghierul, iese pe ușa dinspre mieznoapte și stând înaintea Sfințelor Uși, își descoperă capul și citește în taină rugăciunile Vecerniei (numite ale luminilor).**

LITURGHIERUL PASTORAL

Rugăciunea 1

Doamne, Îndurate și Milostive, îndelung-Răbdătorule și mult-Milostive, ascultă rugăciunea noastră și ia aminte la glasul cererii noastre. Fă cu noi semn spre bine; îndreptează-ne pe calea Ta, ca să umblăm întru adevărul Tău; veselește inimile noastre, ca să ne temem de numele Tău cel sfânt, pentru că mare ești Tu și lucruri minunate faci. Tu singur ești Dumnezeu și nu este nimeni asemenea Ție, Doamne: puternic întru milă și bun întru tărie, spre a ajuta și a mângâia și a mântui pe toți cei ce nădăjduiesc întru numele Tău cel sfânt. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea 2

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți, ci fă cu noi, după mila Ta, Doctorule și Tămăduitorule al sufletelor noastre. Îndreptează-ne la limanul voii Tale; luminează ochii inimilor noastre spre cunoașterea adevărului Tău; și ne dăruiește cealaltă vreme a zilei de acum și toată vremea vieții noastre în pace și fără de

RÂNDUIALA VECERNIEI

păcat să o petrecem, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea 3

Doamne, Dumnezeul nostru, adu-Ți aminte de noi păcătoșii și netrebnicii robii Tăi, când chemăm numele Tău cel sfânt, și să nu ne lași pe noi rușinați în așteptarea milei Tale, ci ne dăruiește, Doamne, împlinirea tuturor cererilor cele spre mântuire. Și ne învrednicește să Te iubim și să ne temem de Tine, din toată inima noastră și să facem întru toate voia Ta. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea 4

Cel ce cu cântări fără de tăcere și cu Doxologii fără de încetare ești laudat de Sfintele Puteri, umple gura noastră de lauda Ta, ca să dăm slavă numelui Tău celui sfânt; și ne dă nouă parte și moștenire cu toți cei ce se tem de Tine întru

LITURGHIERUL PASTORAL

adevăr și păzesc poruncile Tale, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea 5

Doamne, Doamne, Cel ce cu palma Ta cea preacurată cuprinzi toate, Care îndelung rabzi pentru noi toți și-Ți pare rău de răutățile noastre, adu-Ți aminte de îndurările Tale și de mila Ta. Cercetează-ne pe noi întru bunătatea Ta, și cu harul Tău dă-ne ca, și în cealaltă vreme a zilei de acum, să scăpăm de meșteșugirile vicleanului, cele de multe feluri, și păzește fără de bântuială viața noastră, cu harul Preasfântului Tău Duh. Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care bine ești cuvântat împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea 6

Dumnezeule cel mare și minunat, Care cu bunătatea cea nespusă și cu purtarea de grijă cea multă chivernisești toate și ne-ai dăruit bunătățile

RÂNDUIALA VECERNIEI

Tale cele din lume și ne-ai chezășuit împărăția cea făgăduită, prin bunătățile cele dăruite nouă; Cel ce ne-ai ajutat și în partea cea trecută a zilei, să ne abatem de la tot răul, dăruiește-ne ca și pe cea rămasă să o săvârșim fără de prihană înaintea sfintei slavei Tale, ca să Te laudăm pe Tine, Dumnezeu nostru, Cel singur bun și de oameni iubitor. Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea 7

Dumnezeule cel mare și preaînalt, Cel ce singur ai nemurire și locuiești întru lumina cea neapropiată; Care ai făcut toată zidirea cu înțelepciune; Cel ce ai despărțit lumina de întuneric și ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele spre stăpânirea nopții; Care ne-ai învrednicit pe noi păcătoșii și în ceasul de acum să întâmpinăm fața Ta cu mărturisire și să-Ți aducem laudă de seară; Însuți, Iubitorule de oameni, îndreptează rugăciunea noastră ca tămâia înaintea Ta și o primește ca pe o mireasmă cu bun miros. Seara de acum și noaptea ce vine, liniștite dăruiește-ni-le nouă;

LITURGHIERUL PASTORAL

îmbracă-ne cu armele luminii; izbăvește-ne de frica nopții și de tot lucrul ce se petrece în întuneric. Și ne dăruiește somnul, pe care l-ai dat spre odihna neputinței noastre, ferit de toată nălucirea diavolească. Așa, Stăpâne a toate, Dătătorule de bunătăți, ca și în aster-nuturile noastre umilindu-ne, să pomenim noaptea numele Tău, și cu gândul la poruncile Tale luminându-ne, să ne sculăm întru bucurie sufletească, spre lauda bunătății Tale, aducând rugăciuni și cereri milostivirii Tale, pentru păcatele noastre și ale întreg poporului Tău, pe care, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, întru milă îl cercetează. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul își acoperă capul și așteaptă până ce se sfârșește de citit la strană obișnuitul Psalm 103; zice apoi ectenia mare, stând în fața Sfintelor Uși. Iar de este diacon, la sfârșitul Psalmului 103, acesta iese din Sfântul Altar, pe ușa dinspre miazănoapte, vine la stânga preotului și când citețul rostește: Slavă... Și acum..., după psalm, amândoi se închină de trei ori în fața Sfintelor Uși și apoi se înclină, fără închinăciune, unul către altul. Preotul intră în Sfântul Altar pe ușa dinspre miazăzi, iar diaconul merge în mijlocul naosului, sub poli-candru, face închinăciune și rostește ectenia mare:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

RÂNDUIALA VECERNIEI

Poporul: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei care cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră și se roagă într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N) Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoare de Hristos oștire, Domnului să ne rugăm*.

* În mănăstiri și schituri, aici se adaugă stihul în care este pomenit starețul și egumenul cu obștea, după rânduială.

LITURGHIERUL PASTORAL

Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei care cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună-întocmirea văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei care călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei care se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

(Aici se pot spune ectenii pentru felurite cereri, ce se găsesc tipărite la sfârșitul cărții acesteia).

Pentru ca să fim izbăviți noi, de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și purura Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

RÂNDUIALA VECERNIEI

Preotul, ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Dacă ectenia a zis-o preotul, el intră acum în Altar, pe ușa dinspre miazăzi.

Apoi se închide perdeaua Sfintelor Uși, rămânând astfel până la sfârșitul catismei din Psaltire. Dacă este sâmbătă seara, se pune Catisma întâi toată, și după fiecare Slavă... sau stare, diaconul zice această ectenie mică din fața Sfintelor Uși, iar în lipsa diaconului, o zice preotul, din Altar:

Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

LITURGHIERUL PASTORAL

Preotul, ecfonisul:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

După a doua stare, Slavă..., ecfonisul:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

După a treia stare, Slavă..., ecfonisul:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Când este însă sărbătoarea unui Sfânt cu Polieleu sau slujbă cu Priveghere de noapte, se cântă Fericit bărbatul..., apoi ectenia mică și ecfonisul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția..., iar perdeaua nu se mai închide.

RÂNDUIALA VECERNIEI

Apoi, la strană, se cântă Psalmul 140: **Doamne, strigat-am... și Psalmul 141: Cu glasul meu către Domnul am strigat..., iar în Altar se pregătește cădelnița și preotul binecuvintează tămâia, iar când se cântă: Ca tămâia înaintea Ta..., diaconul, sau în lipsa lui preotul, începe căderea mare. Tămâind Sfântul Altar, așteaptă în fața Sfintei Mese. Când strana dreaptă începe să cânte: Scoate din temniță... preotul iese din Sfântul Altar și cădește sfintele icoane, toată Biserica și pe credincioșii din ea. Apoi, la strană, stihirile: Slavă... Și acum... pe glasul de rând sau de la (din) Minei.**

Și dacă este sâmbătă seara, sau spre altă sărbătoare, se face VOHOD sau Intrare mică. Pentru aceasta, la stihira dinaintea Slavei..., sau când se zice stihul: **Că s-a întărit mila Lui..., preotul se îmbracă cu felonul, iar când începe cântarea Slavă..., se deschid Sfintele Uși, și diaconul (în lipsă preotul) cădește Sfântul Altar. Când se cântă stihira Și acum... (Dogmatica), preotul cu capul descoperit și diaconul cu cădelnița (iar în lipsa acestuia purtând-o însuși preotul) se închină împreună în fața Sfintei Mese de 3 ori, apoi ocolesc Sfânta Masă pe dreapta și mergând înainte paraclicerul cu sfeșnicul sau cu lumânarea aprinsă, ies din Altar, pe ușa dinspre miazănoapte până în mijlocul bisericii sub policandru, oprindu-se cu fața spre răsărit. Când se face slujbă în sobor, iese în frunte diaconul cu cădelnița, iar preoții îl urmează în ordine, începând cu cel mai mic și încheind cu protosul, care se așază în mijloc sub policandru, iar ceilalți îl încadrează, așa cum au stat și în Altar. Diaconul în șoaptă: **Domnului să ne rugăm, Doamne miluiește, și plecându-se amândoi, preotul zice în taină:****

LITURGHIERUL PASTORAL

Rugăciunea Intrării

Seara și dimineața și la amiază Te laudăm, Te binecuvântăm, Îți mulțumim și ne rugăm Ție, Stăpâne al tuturor, Iubitorule de oameni, Doamne. Îndreptează rugăciunea noastră ca tămâia înaintea Ta și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau cugete viclene, ci ne izbăvește de toți cei ce vânează sufletele noastre. Că spre Tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noștri, și întru Tine am nădăjduit; să nu ne rușinezi pe noi, Dumnezeuul nostru.

Și îndreptându-se, preotul (dacă este fără diacon, mută cădelnița în mâna stângă) zice tot încet

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul, încet:

Binecuvintează, părinte, sfânta intrare.

Iar preotul, binecuvântând cu dreapta, spre răsărit zice încet:

Binecuvântată este intrarea sfinților Tăi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul cere apoi binecuvântarea preotului pentru cădere.

RÂNDUIALA VECERNIEI

Diaconul, sau în lipsa lui preotul, face apoi căderea mică, adică fără a trece în pronaosul bisericii și venind înapoi în mijlocul sfințelor uși, zice cu glas mare, după ce s-a sfârșit stihira **Și acum..., cădînd cruciș:**

Înțelepciune, drepti!

Iar cel mai mare, ori cântărețul, zice:

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hris-toase! Venind la apusul soarelui văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi laudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta lumea Te slăvește.

Când se face slujbă în sobor, este obiceiul ca sfințiii slujitori să cânte ei înșiși Lumină lină..., și ajungând la cuvintele: ...laudăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu..., diaconul sau preotul cădește de trei ori spre Sfintele Uși. Atunci ultimii doi dintre preoți, înaintând puțin către Altar fac două închinăciuni, se întorc și se pleacă spre protos, apoi întorcându-se intră în Sfântul Altar printre Sfintele Uși, trecând cei din partea dreapta în stînga și invers, și oprindu-se în spatele Sfintei Mese, cu fața la scaunul cel de sus, așteaptă sosirea protosului. Se închină toți odată și apoi se întorc cu fața către credincioși, iar diaconul zice:

LITURGHIERUL PASTORAL

Să luăm aminte.

Preotul:

Pace tuturor.

Citețul: Și duhului tău.

Diaconul:

Înțelepciune! Să luăm aminte!

Citețul zice prochimenul zilei.

Se cade a ști că, dacă soborul este alcătuit numai din preoți, cădelnița o poartă protosul, care iese din Altar înaintea celorlalți slujitori, după ce, mai întâi, s-au închinat toți înaintea Sfintei Mese. Protosul este urmat de ceilalți slujitori, în ordine decrescândă, după rangul sau vechimea în preoție. În naos, ei se așază sub policandru de-a dreapta și de-a stânga protosului, așa cum stau în Sfântul Altar. Protosul binecuvintează sfânta intrare, face căderea mică și, ajungând pe solee, rostește dintre ușile împărătești: **Înțelepciune drepti!**, cădind și intrând în Sfântul Altar la cuvintele: **Lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh...**, urmat de ceilalți slujitori în ordinea în care au ieșit, intrând printre ușile împărătești, cum s-a arătat la slujba cu diacon.

În vremea cântării prochimenului, preotul așteaptă în partea de răsărit a Sfintei Mese, cu fața spre credincioși, cu mâinile strânse la piept, sub felon, sfârșitul prochimenului. Dacă este o sărbătoare cu paremii, îndată după prochimenu,

RÂNDUIALA VECERNIEI

preotul, sau diaconul când este zice: **Înțelepciune! Citețul anunță citirea Paremiilor: Citire de la Facere (ori altă carte). Preotul sau diaconul: Să luăm aminte!**

Dacă nu sunt paremii, se închid Sfintele Uși când se cântă prochimenul ultima dată, iar dacă sunt, se închid la începutul paremiei a treia. Apoi preotul, acoperindu-și capul, se închină și merge la locul său, înaintea Sfintei Mese și, dacă nu este diacon, zice ectenia. Iar dacă este diacon, acesta iese pe ușa dinspre miazănoapte în mijlocul bisericii și zice el ectenia:

Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne miluiește (o dată).

Doamne, Atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării

LITURGHIERUL PASTORAL

noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oștire, pentru sănătatea și mântuirea lor*.

Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitorii sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri, dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu enoriași, ctitori și binefăcători ai sfântului locașului acestuia.**

(Aici se pot adăuga ectenii pentru felurite cereri, ce se găsesc tipărite la sfârșitul cărții acesteia).

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri și fac bine în sfântă și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei care se ostenesc, pentru cei care cântă și

* În mănăstiri și schituri, aici se adaugă stihul în care este pomenit staretul și egumenul cu obștea, după rânduială.

** La mănăstiri, catedrale și biserici fără enoriași, zicem: „... Robilor lui Dumnezeu, ctitori, slujitori, viețuitori, binefăcători și închinători...”

RÂNDUIALA VECERNIEI

pentru poporul care stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Preotul, ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Apoi:

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri și laudat și preaslăvit este numele Tău în veci, amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Bine ești cuvântat, Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Bine ești cuvântat, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi diaconul zice ectenia; când nu este diacon, o zice preotul în altar:

LITURGHIERUL PASTORAL

Să plinim rugăciunea noastră cea de seară, Domnului.

Poporul: Doamne miluiește.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, la Domnul să cerem.

Poporul: Dă Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcate și de greșelile noastre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și întru pocăință a o săvârși, la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, să cerem.

RÂNDUIALA VECERNIEI

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, ecfonisul:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul:

Pace tuturor.

Poporul: Și duhului tău.

Diaconul, iar în lipsa lui preotul:

Capetele noastre, Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

LITURGHIERUL PASTORAL

Iar preotul citește în taină și cu capul descoperit

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta. Că Ție, Judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, și-au plecat capetele închinându-Ți-se, robii Tăi, nu de la oameni așteptând ajutorul, ci nădăjduind în mila Ta și dorind după mântuirea Ta. Pe aceștia păzește-i în toată vremea, și în seara de acum și în noaptea ce vine, de tot vrăjmașul și de toată lucrarea cea potrivnică a diavolului, de cugete deșarte și de gânduri rele.

Și acoperindu-și capul, zice ecfonisul cu glas tare:

Fie stăpânirea împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

(Când Vecernia mare este unită cu Privegherea de noapte, atunci se pune aici rânduiala Litiei, care se unește cu

RÂNDUIALA VECERNIEI

Stihoavna Vecerniei până la sfârșit. Iar de nu se face Litie, urmează mai departe slujba Vecerniei, așa cum se arată aici).

Strănila: stihirile Stichoavnei, Slavă... Și acum...,
de la Octoih Duminica și de la Minei
(în celelalte sărbători). **Apoi:**

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, în pace, după cuvântul Tău, căci văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor: lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău, Israel.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... (de 3 ori) Slavă... Și acum...
Preasfântă Treime... Doamne miluiește (de 3 ori),
Slavă... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul, ecfonisul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Apoi troparele de la Octoih și Minei.

Sfârșindu-se acestea, se deschid Sfintele Uși, iar preotul sau diaconul (dacă este), zice cu fața spre apus:

Înțelepciune!

Poporul: Binecuvintează.

LITURGHIERUL PASTORAL

Preotul, dintre sfintele uși:

Cel ce este binecuvântat Hristos, Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptmăritorilor creștini și Sfântă Biserica Ta o păzește în veacul veacului.

Preotul se pleacă apoi și se închină spre icoana Maicii Domnului, zicând:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii...

Plecându-se și închinându-se spre icoana Mântuitorului, preotul zice:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Poporul: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne miluiește (de 3 ori). Binecuvintează.

Iar preotul, stând tot cu fața spre apus, între Sfintele Uși,

RÂNDUIALA VECERNIEI

zice apolisul, și anume sâmbătă seara*:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților măriților și întru tot laudaților Apostoli, ale Sfântului (N) (al cărui hram îl poartă biserica), ale Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, ale sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: Amin.

Preotul se întoarce apoi cu fața spre răsărit și zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Amin.

Preotul, intrând în Sfântul Altar, închide sfintele uși, iar de nu este slujbă cu Priveghere, lasă și perdeaua.

Apoi citește cu umilintă Canonul Sfintei Împărtășiri, pentru Liturghia de a doua zi.

* Vezi textul tuturor apoliselor la capitolele: «Apolisul praznicelor împăratești la Vecernie, Utrenie și Liturghie» și «Apolisul zilelor de peste săptămână», tipărite spre sfârșitul cărții acesteia.

LITURGHIERUL PASTORAL

Însemnare pentru rânduiala Vecerniei în zilele de rând sau obișnuite, de peste săptămână

Iar în celelalte zile de rând de peste săptămână, când nu este vreun praznic, nici sfânt mare, Vecernia urmează așa:

Se face începutul și urmează toate fără diacon, ca la Vecernia de sâmbătă seara, până la Slavă..., de la Doamne, strigat-am..., adică: Psalmul 103 și rugăciunile Vecerniei, ectenia mare, Catisma de rând toată, fără întrerupere și numai la sfârșitul ei ectenia mică și ecfonisul: **Că a Ta este împărăția... Apoi: Doamne, strigat-am..., cu stihirile pe șase, fără vohod, Lumină lină... (citit) și Prochimenul zilei sau Aliluia. Nu se zice ectenia: Să zicem toți..., ci îndată: În-vrednicește-ne, Doamne. Apoi ectenia: Să plinim rugăciunea noastră cea de seară..., pe care preotul o zice afară din altar, în fața Sfintelor Uși, cu culionul pe cap. Apoi stihirile Stihioavnei. După aceea: Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... și troparele după rânduiala tipicului. După care urmează ectenia, afară din altar, în fața Sfintelor Uși: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Iar după ecfonis, închizând perdeaua Sfintelor Uși, preotul zice: Înțelepciune! Strana: Binecuvintează. Preotul: Cel ce este binecuvântat... Strana: Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptmăritorilor creștini... Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Strana: Ceea ce ești mai cinstită... Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Strana: Slavă... Și acum... Preotul zice apolisul, pomenind și sfântul a cărui zi se prăznuiește și încheie cu:**

RÂNDUIALA VECERNIEI

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri..., dacă nu se citește îndată Pavecernița.

La Vecernia din zilele Sfântului și Marelui Post se ține seamă și de cele ce se arată în Ceaslov că se cuvin a se zice și a se face în acest timp al anului bisericesc.

RÂNDUIALA LITIEI

Când se face slujbă cu Priveghere de noapte și după Vecernie urmează îndată slujba Utreniei, atunci se unește rânduiala Litiei cu Stihoavna Vecerniei. Deci, după ce s-a zis ecfonisul: **Fie stăpânirea împărăției Tale...** și a început a se cânta la strană stihirile de la Litie (sau numai Slavă...), ieșim în pronaosul bisericii și săvârșim Litia. Sfintele Uși fiind închise, preotul și diaconul cu cădelnița, având capul acoperit, ies împreună din Altar pe ușa dinspre miazănoapte, purtându-se înaintea lor două sfeșnice, și ajungând în pronaos* tămâiază după obicei. Și după ce s-a cântat: Slavă..., de la Minei, pe glasul convenit, **Și acum...**, a Născătoarei de Dumnezeu, diaconul, sau de nu este diacon, preotul zice ectenia aceasta:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă și cu îndurări, înalță fruntea dreptmăritorilor creștini și trimite peste noi milele Tale cele bogate. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre

* După obiceiul îndătinat în bisericile de mir, toată rânduiala Litiei se săvârșește în mijlocul bisericii, înainte de Stihoavnă. Deci, ieșind preotul și diaconul din Sfântul Altar, merg în fața mesei cu artosele și celelalte, iar după stihirile Slavă... Și acum..., începe ectenia de la Litie: Mântuiește, Dumnezeule...

LITIA

Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor netrupești Puteri; cu rugăciunile cinstitului, măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; cu ale Sfinților, măriților și întru tot laudaților Apostoli; cu ale celor între sfinți Părinților noștri și mari dascăli ai lumii și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu și Ioan Gură de Aur; cu ale Sfinților Atanasie, Chiril și Ioan cel Milostiv, patriarhii Alexandriei și ale Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului; cu ale celor între sfinți Părinților noștri: Nicolae al Mirelor Lichiei și Spiridon al Trimitundeii, făcători de minuni, Calinic de la Cernica, Iosif cel Nou de la Partoș, Iorest și Sava de la Alba Iulia, Antim Ivireanul, Iosif Mărturisitorul, Ghelasie de la Râmeț, Leontie de la Rădăuți, Petru Movilă, mitropolitul Kievului, Teodosie de la Brazi, Nectarie de la Eghina și cu ale tuturor sfinților sfințiților ierarhi; cu ale sfinților, măriților și marilor Mucenici: Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, Izvorătorul de mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat, Mina și Ioan cel Nou de la Suceava; cu ale Sfântului Sfințitului Mucenic Haralambie; cu ale Sfântului Marelui Mucenic Nichita Romanul, cu ale sfinților Mucenici Serghie și Vach, Ioan Valahul și Oprea, cu ale sfinților mărturisitori Ioan din Galeș și Moise Măcinic, Constantin voievod și fiii săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei, Ianache, sfetnicul, cu ale Bincredinciosului

LITURGHIERUL PASTORAL

Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt și cu ale tuturor sfinților bunilor biruitori mucenici; cu ale Sfințelor Mucenițe: Tecla, Varvara, Anastasia, Ecaterina, Chiriachia, Fotinia, Marina, Irina, Tatiana și Filoteea de la Argeș; cu ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri: Grigorie Decapolitul, Nicodim cel Sfințit, Dimitrie cel Nou, Visarion Sarai și Sofronie de la Cioara, Ioan de la Prislop, Antonie de la Iezerul Vâlcii, Daniil Sihastrul, Gherman din Dobrogea și Ioan Casian, Paisie și Ioan de la Neamț, Antipa de la Calapodești și Vasile de la Poiana Mărului; cu ale Cuvioasei și mult-milostive maicii noastre Parascheva și cu ale Cuvioasei Teodora de la Sihla; cu ale Sfântului (N), ocrotitorul acestui sfânt locaș; cu ale Sfântului (N) a cărui pomenire o săvârșim; cu rugăciunile sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și cu ale tuturor sfinților; rugămu-Te, mult-Milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, și ne miluiește.

Poporul: Doamne miluiește (de 12 ori, cântat de 3 ori alternativ de amândouă stranele).

Diaconul:

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

LITIA

Poporul: Doamne miluiește (de 3 ori cântat alternativ de amândouă stranele).

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru oștirea cea iubitoare de Hristos, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne miluiește (de 3 ori cântat alternativ de amândouă stranele)*.

Încă ne rugăm pentru tot sufletul creștinesc cel necăjit și întristat, care are trebuință de mila și ajutorul lui Dumnezeu; pentru apărarea țării acesteia și a celor care viețuiesc într-însa, și pentru pacea și bună așezarea întregii lumi; pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici; pentru mântuirea și ajutorul celor care cu osârdie și cu frică de Dumnezeu, se ostenesc și slujesc, părinți și frați ai noștri; pentru cei trimiși și pentru cei care sunt în călătorie; pentru tămăduirea celor bolnavi; pentru odihna, ușurarea, iertarea păcatelor și fericita pomenire a tuturor celor care, mai înainte, s-au mutat întru dreapta credință, părinți și frați ai

* În mănăstiri și schituri se adaugă stihul în care se pomenește starețul (și egumenul), cu obștea, după rânduială.

LITURGHIERUL PASTORAL

noștri dreptmăritori, care odihnesc aici și pretutindenea; pentru izbăvirea celor robiți, pentru frații noștri care sunt în slujbe, pentru cei care au slujit și pentru cei care slujesc în sfânt locașul acesta, să zicem.

Poporul: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru ca să se păzească sfânt locașul acesta, orașul sau satul acesta, țara aceasta și toate orașele și satele: de boli, de foamete, de cutremur, de secetă, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să fie nouă bunul și iubitorul de oameni Dumnezeu nostru, să îndepărteze și să împrăștie toată mânia, care se pornește asupra noastră, să ne izbăvească de musturarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră și să ne miluiască.

Poporul: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm și pentru ca Domnul Dumnezeu să audă glasul rugăciunii noastre, al păcătoșilor, și să ne miluiască pe noi.

Poporul: Doamne miluiește (de 3 ori).

Pomelnicele pentru cei vii vor fi pomenite, în taină, în timpul ecteniilor sau în timpul cântării Stihovnei.

LITIA

Auzi-ne, Dumnezeuule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor care sunt pe mare departe și, Milostive Stăpâne, milostiv fii nouă, față de păcatele noastre și ne miluiește. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul:

Pace tuturor.

Poporul: Și duhului tău.

Diaconul:

Capetele noastre, Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție Doamne.

Și, plecând toți capetele spre pământ, preotul descoperindu-și capul, se roagă cu glas mare:

Stăpâne mult-Milostive, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor netrupești Puteri; cu rugăciunile cinstitului, măritului Prooroc, Înaintemergătorului și

LITURGHIERUL PASTORAL

Botezătorului Ioan; cu ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; cu ale celor între sfinți Părinților noștri și mari dascăli ai lumii și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu și Ioan Gură de Aur; cu ale Sfinților Atanasie, Chiril și Ioan cel Milostiv, patriarhii Alexandriei și ale Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului; cu ale celor între sfinți Părinților noștri: Nicolae al Mirelor Lichiei și Spiridon al Trimitundeii, făcători de minuni, Calinic de la Cernica, Iosif cel Nou de la Partoș, Iorest și Sava de la Alba Iulia, Antim Ivireanul, Iosif Mărturisitorul, Ghelasie de la Râmeț, Leontie de la Rădăuți, Petru Movilă, mitropolitul Kievului, Teodosie de la Brazi, Nectarie de la Eghina și cu ale tuturor sfinților sfințiților ierarhi; cu ale sfinților, măriților și marilor Mucenici: Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, Izvorătorul de mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat, Mina și Ioan cel Nou de la Suceava; cu ale Sfântului Sfințitului Mucenic Haralambie; cu ale Sfântului Marelui Mucenic Nichita Romanul, cu ale sfinților Mucenici Serghie și Vach, Ioan Valahul și Oprea, cu ale sfinților mărturisitori Ioan din Gales și Moise Măcinic, Constantin voievod și fiii săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei, Ianache, sfetnicul, cu ale Bincredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt și cu ale tuturor sfinților bunilor biruitori mucenici; cu ale Sfintelor Mucenițe: Tecla, Varvara,

LITIA

Anastasia, Ecaterina, Chiriachia, Fotinia, Marina, Irina, Tatiana și Filoteea de la Argeș; cu ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri: Grigorie Decapolitul, Nicodim cel Sfântit, Dimitrie cel Nou, Visarion Sarai și Sofronie de la Cioara, Ioan de la Prislop, Antonie de la Iezerul Vâlcii, Daniil Sihastrul, Gherman din Dobrogea și Ioan Casian, Paisie și Ioan de la Neamț, Antipa de la Calapodești și Vasile de la Poiana Mărului; cu ale Cuvioasei și mult-milostive maicii noastre Parascheva și cu ale Cuvioasei Teodora de la Sihla; cu ale Sfântului (N), ocrotitorul acestui sfânt locaș; cu ale Sfântului (N) a cărui pomenire o săvârșim; cu rugăciunile sfintilor și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și cu ale tuturor sfintilor Tăi: bineprimită fă rugăciunea noastră*; dăruiește iertare greșelilor noastre; acoperă-ne cu acoperământul aripilor tale; depărtează de la noi pe tot vrăjmașul și potrivnicul, împacă viața noastră, Doamne; miluiește-ne pe noi și lumea Ta și mântuiește sufletele noastre ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: Amin. Și se încep cântările Stihoavnei. Dacă Litia s-a făcut în pronaos (la mănăstiri), preotul își acoperă capul și pornind de acolo împreună cu diaconul și mergând precum au ieșit din Altar, vin în mijlocul bisericii și se opresc înaintea mesei care a fost așezată din timp aici și pe care au

* În practică, începând de aici, la fiecare oprire a preotului, strana zice: Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

fost puse cinci artose adică pâini (spre răsărit), patru așezate în formă de cruce, iar a cincea deasupra, un vas cu grâu (spre apus), altul cu puțin vin (spre strana din stânga) și altul cu untdelemn (spre strana din dreapta), sfeșnicele punându-se în partea de răsărit a mesei.

În bisericile de mir, unde slujba Litiei se săvârșește în mijlocul bisericii, preotul și diaconul, după terminarea rugăciunilor de mai sus, urmează mai departe rânduiala de mai jos.

După: Slavă... Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, de la Stihovă se zice: Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... (de 3 ori) Slavă... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne miluiește... (de 3 ori) Slavă... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul, ecfonisul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul luând cădelnița, binecuvintează tămâia și după ce strana a zis **Amin**, cădește masa (de 3 ori) împrejur, pe cele patru laturi fără a se pleca, iar diaconul, dacă este, merge înainte cu lumânarea aprinsă, stând în fața preotului, de cealaltă parte.

După ce cădește a treia oară în partea de nord, preotul trece în fața catapetesmei, cădind icoanele împărătești și de aici continuă, în naos, cădirea mică, rămânând în fața mesei, pe care o cădește; apoi pe diacon, căruia îi dă cădelnița și acesta cădește pe preot; apoi pe paracliser, căruia îi dă cădelnița și lumânarea ce a avut-o la cădere.

Și când se cădește masa împrejur, dacă este spre

LITIA

duminică, se cântă de fiecare dată troparul pe glasul al 5-lea:

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Iar de este sărbătoarea unui Sfânt cu Polieleu, peste săptămână, se cântă mai întâi troparul sfântului (de 2 ori) și apoi Născătoare de Dumnezeu, Fecioară... Când este praznic, se cântă numai troparul praznicului (de 3 ori). Apoi preotul, dând cădelnița și luând un artos (pâine), însemnează cu el cruciș peste celelalte artose, îl sărută și îl așază apoi la loc, își descoperă capul și zice rugăciunea ce urmează mai jos, cu glas mare. Iar când ajunge la: **Însuți binecuvintează...**, atunci cu mâna dreaptă arată spre cele puse înainte, adică spre pâine, grâu, vin și untdelemn și le binecuvintează.

Diaconul:

Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai binecuvântat cele cinci pâini în pustie și ai săturat cu ele cinci mii de bărbați, afară de femei și copii, **Însuți binecuvintează și pâinile acestea, grâul, vinul și untdelemnul (preotul face semnul binecuvântării**

LITURGHIERUL PASTORAL

asupra lor) și le înmulțește în sfânt locașul acesta, în orașul (**sau:** în satul **sau:** în mănăstirea) acesta, în țara aceasta și în toată lumea Ta, iar pe credincioșii, robii Tăi, care vor gusta din ele, îi sfințește. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

După aceasta preotul își acoperă capul.

Poporul: Amin. Apoi: Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac (de 3 ori). Și se citește Psalmul 33: Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea... până la: Bogății au sărăcit și au flămânzit; iar cei ce caută pe Domnul nu vor fi lipsiți de tot binele. Și după ce se cântă stihul acesta (de 3 ori: o dată de preot și diacon, iar la străni de 2 ori), diaconul și preotul vin înaintea Sfințelilor Uși, se închină și fiind îndreptați cu fața spre apus, diaconul zice:

Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

Preotul:

Binecuvântarea Domnului peste voi toți cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Și dacă se face Priveghere, se urmează

LITIA

mai departe potrivit tipicului de la pag. 12.

În bisericile de mir, unde slujba Utreniei se săvârșește a doua zi dimineata, după: Binecuvântarea Domnului peste voi toți..., preotul face sfârșit în chipul următor:

După ce poporul zice: **Amin. Preotul:** Slavă Ție, Hristoase Dumnezeu, nădejdea noastră, slavă Ție. **Poporul:** Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. **Amin. Doamne miluiește (de 3 ori). Binecuvintează. Preotul apolisul*:**

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale Sfântului (N), (al cărui hram îl poartă biserica) ale Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, ale sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: Amin.

Preotul:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Amin.

* Vezi textul tuturor otpustelor la capitolele: «Apolisul praznicelor împărătești la Vecernie, Utrenie și Liturghie» și «Apolisul zilelor de peste săptămână», tipărite spre sfârșitul cărții acesteia.

LITURGHIERUL PASTORAL

Preotul miruiește apoi pe credincioși, cărora li se împarte artosele tăiate și stropite cu vin.

Învățătură

Se cuvine a ști că pâinea, care s-a binecuvântat, este izbăvitoare de toate relele pentru cel ce o va lua cu credință.

Și aceasta să știi, preotule, și să păzești, ca să se ferească untdelemnul acesta, ce s-a binecuvântat, ca nu cumva și a doua oară să-l binecuvintezi; asemenea nici vinul, nici grâul, nici pâinile, când vei face Priveghere; ci altele nebinecuvântate să pui, fie cât de puține. Iar untdelemnul acesta, care s-a binecuvântat, de este candelă la tetrapod, unde stă sfânta icoană spre sărutare, punându-l în candelă să miruiești cu el pe popor; și poți să-l mănânci și în bucate. Iar vinul să-l bei cu bună cucernicie, ca pe un lucru binecuvântat. Pâinile să le tai și să le împarți credincioșilor, care pot să le mănânce cu cinste, fie în biserică, fie acasă, mai înainte de alte bucate. Iar grâul sau să-l semeni, sau cu altul să-l amesteci și cu mulțumită să-l întrebuințezi. Să nu îndrăznești a face Liturghie cu aceste pâini sau cu acest vin, acest lucru fiind oprit de rânduiala bisericească.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

MIEZONOPTICA DIN ZILELE DE DUMINICĂ

Miezonoptica se face după rânduiala din Ceaslov. Venind deci preotul în biserică, se închină, intră în Sfântul Altar și sărută Sfânta Masă, urmând în toate acestea rânduiala însemnată mai înainte, la ceasul al nouălea. Punând apoi epitrahilul, iese din Altar pe ușa dinspre miazănoapte și, stând în fața Sfintelor Uși, se închină o dată și face începutul zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești. Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluieste întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

LITURGHIERUL PASTORAL

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi **(de trei ori)**.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne iartă fărădelegile noastre. Sfinte cercetează și vindecă neputințele noastre pentru numele Tău.

Doamne miluiește **(de trei ori)**. Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău, **iar preotul zice ecfonisul:**

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

După aceasta, preotul intră în Altar, iar strana zice: Amin. Doamne miluiește (de 12 ori). Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru. Și îndată Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule...

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

După aceea, preotul citește Canonul Sfintei Treimi (Troisnicul) al glasului de rând și apoi, la strană, se cântă Troparele Treimice (Triadicaele) (Cuvine-se cu adevărat a lăuda pe Treimea cea mai presus de Dumnezeu...).

Sfârșindu-se acestea, urmează:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi **(de trei ori)**.

Slavă ..., Și acum ..., Preasfântă Treime..., Doamne miluiește **(de trei ori)**. Slavă..., Și acum..., Tatăl nostru ... **Preotul zice ecfonisul: Că a Ta este Împărăția... Ipacoi al glasului de rând, Doamne miluiește (de 40 ori)**. Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim. Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte, **iar preotul zice:**

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta peste noi și ne miluiește.

Luându-și, apoi, Liturghierul, preotul iese pe ușa dinspre miazănoapte, vine în fața Sfintelor Uși, pe solee, și, înge-nunchind cu fața spre Altar, citește:

LITURGHIERUL PASTORAL

Rugăciunea lui Marcu Monahul

Întru tot puternică și de viață făcătoare, și începătoare de lumină Preasfântă Treime, Care, pentru bunătate, toată făptura lumii și pe cea mai presus de lume dintru neființă ai adus-o și cu purtare de grijă o și stăpânești; Care după alte nespuse faceri de bine ale Tale față de neamul omnesc, pentru neputința trupească ne-ai dăruit nouă pocăință până în clipa morții; nu ne lăsa pe noi, nevrednicii, să murim în faptele noastre cele rele, nici pe începătorul răutății și vrăjmașul și pierzătorul să rădă de noi. Că știi, Îndurate, câtă ură și vrajbă are asupra noastră și câtă este pătimirea și slăbiciunea și nepurtarea noastră de grijă. Ci, Te rugăm, nu ne lipsi de bunătățile Tale, pe noi, care Te mâniem în toată ziua și în tot ceasul, prin călcarea cinstitelor și de viață făcătoarelor Tale porunci. Și toate greșelile noastre pe care le-am făcut în toată viața noastră, până în ceasul de acum, prin cuvânt, cu fapta sau cu gândul, ni le lasă și ni le iartă. Și ne învrednicește ca cealaltă viață a noastră să o săvârșim întru pocăință întru umilință și întru paza sfințelor Tale porunci. Și cu orice fel de dezmiardare înșelându-ne, în multe chipuri am greșit, și cu

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

urâte pofte nefolositoare și vătămătoare amăgindu-ne, ne-am purtat; sau cu mânie și fără de minte pornindu-ne, am întristat pe vreun frate al nostru, sau cu limbă slobodă și neînfrânată în tari curse ne-am prins; sau cu vreunul din simțurile noastre sau cu toate, de voie sau de nevoie, cu știință sau cu neștiință, sau din înfierbântare sau din deprindere, nebuște, am alunecat; sau cu gânduri viclene și cu ușurință deșartă ne-am întinat; sau cu orice fel de greșală am păcătuit, din aducere aminte și din obiceiul cel rău și cumplit; iartă-ne și lasă toate, întru tot Îndurate, Preabunule și mult-Milostive. Și ne dăruiește, Bunule, deșteptare și putere ca să facem voia Ta cu bună plăcere, în chip desăvârșit. Ca, din răutatea cea din noapte și întunecată, cu vederea luminii, prin pocăință, să ne schimbăm și în lumină, cu bună-cuviință, să umblăm, și curați față de iubirea Ta de oameni arătându-ne, noi nevrednicii, să Te laudăm și să Te slăvim în veci. Amin.

Sfârșind rugăciunea, preotul se întoarce cu fața spre credincioși și, zicând: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeuule..., face otpustul cel mic:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii

LITURGHIERUL PASTORAL

Sale, ale Sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor.

Se pleacă apoi către străni, cerându-și obișnuita iertare și întorcându-se din nou cu fața spre răsărit, zice:

Să ne rugăm pentru pacea lumii.

Poporul: Doamne miluiește.

Pentru buna sporire și întărirea dreptmăritorilor creștini.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)] și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru oștirea cea iubitoare de Hristos, pentru sănătatea și mântuirea lor*.

Pentru cei care ne urăsc și pentru cei care ne iubesc pe noi.

Pentru cei care ne miluiesc și ne ajută.

* În mănăstiri (și schituri), aici se pomenește starețul (și egumenul) cu obștea, după rânduială.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

Pentru cei care ne-au cerut nouă nevrednicilor să ne rugăm pentru dânșii.

Pentru izbăvirea celor robiți.

Pentru părinții și frații noștri care sunt departe.

Pentru cei care călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer.

Pentru cei care sunt în neputințe.

Să ne rugăm și pentru îmbelsugarea roadelor pământului.

Pentru toți ortodocșii creștini.

Pentru arhieriei ortodocși.

Pentru ctitorii sfântului locașului acestuia.

Pentru părinții și învățătorii noștri și pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri ortodocși, care odihnesc aici și pretutindeni. Să zicem și pentru aceștia.

Poporul: Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Amin.

Făcând apoi o închinăciune, preotul intră în Sfântul Altar pe ușa dinspre miazăzi, pentru a începe slujba Utreniei.

LITURGHIERUL PASTORAL

Însemnare

Dacă este sâmbătă sau altă zi din cele obișnuite de peste săptămână, sau de este praznic, sau ne aflăm în Sfântul și Marele Post, se urmează rânduiala Miezonopticii cu schimbările arătate în Ceaslov și în învățăturile din Tipicul Bisericesc pentru aceste zile.

Se cuvine iarăși a ști că la slujba cu Priveghere de noapte nu se săvârșește Miezonoptica, ci îndată după Vecernie și Litie se începe Utrenia.

UTRENIA DIN ZILELE DE DUMINICĂ ȘI DE SĂRBĂTORI*

Dacă ne aflăm în Sfântul și Marele Post, preotul, din fața Sfintei Mese, cu epitrahilul pe grumaz, trage dvera și, cădind, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul zice: Amin. Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum... Veniți să ne închinăm... (de trei ori) și Psalmul 19 (Să te audă Domnul...) și 20 (Doamne, întru puterea Ta...). În timpul psalmilor preotul face cădere mare.

* La deniile din Săptămâna Sfințelor Patimi, în Duminica Sfintei Învieri, precum și în zilele Săptămânii Luminate, slujba Utreniei urmează rânduiala arătată în Tipicul Bisericesc, în Triod și în Penticostar. Ecfonisele ce se zic în Sfânta și Marea Vineri (Joi seara) după ectenia mică, înaintea Evangheliilor Sfințelor Patimi, precum și cele ce se zic după fiecare cântare a Canonului în Duminica cea luminată a Paștilor se află așezate mai departe în carte și anume după «Otpustul zilelor de peste săptămână».

LITURGHIERUL PASTORAL

Iar de nu este Sfântul și Marele Post, intrând preotul în Sfântul Altar, după ectenia de la sfârșitul Miezonopticii, se închină în fața Sfintei Mese, sărută Sfânta Masă și Sfânta Evanghelie, pune epitrahilul* pe grumaz, deschide perdeaua Sfintelor Uși, binecuvintează tămâia și, luând cădelnița, având capul acoperit înaintea Sfintei Mese, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Apoi începe căderea mare întocmai ca seara la Doamne, strigat-am...

Poporul: Amin. Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmii 19 și 20. Apoi: Slavă... Și acum... Sfinte Dumnezeule... Tatăl nostru..., potrivit să nu se termine mai înainte de a se fi înapoiat preotul cu căderea în mijlocul bisericii, sub policandru, unde, stând cu fața spre răsărit, zice ecfonisul: Că a Ta este împărăția..., cădind de trei ori spre Altar, când zice:... a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Preotul continuă apoi căderea până în Altar, unde o termină și așteaptă înaintea Sfintei Mese până ce se citesc la strană troparele: Mântuiește, Doamne, poporul Tău..., Slavă... Cel ce Te-ai înălțat..., Și acum... Folositoare, neînfricată... Iar când aude sfârșitul la strană: ...ceea ce ești una binecuvântată, zice ectenia (cădind de câte trei ori înaintea Sfintei Mese, la fiecare cerere, afară de ecfonis):

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

* Ieromonahul pune și mantia

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

Poporul: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru oștirea cea iubitoare de Hristos, pentru sănătatea și mântuirea lor*.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri cei întru Hristos și pentru toți cucernicii și dreptmăritorii creștini, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întru numele Domnului,
binecuvintează părinte.

* În mănăstiri și schituri se pomenește staretul și egumenul cu obștea, după rânduială.

LITURGHIERUL PASTORAL

Iar preotul cu glas mai înalt și cădind de trei ori în fața Sfintei Mese, zice:

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoare și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire (de trei ori). Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta (de două ori).

Se cuvine a ști, că atunci când este slujbă cu Priveghere de noapte, această parte de la începutul Utreniei nu se zice, ci cel mai mare dintre frați zice îndată: Amin. Slavă întru cei de sus... (de trei ori), Doamne, buzele mele... (de două ori), așa precum s-a arătat mai înainte.

De asemenea, în perioada de la Înviere până la Înălțare, această parte se omite, începându-se astfel: După binecuvântarea: Slavă Sfintei și celei de o ființă..., rostită de preot, se cântă Hristos a înviat... (de trei ori), timp în care se face căderea.

După aceea, se citesc la strană cei șase psalmi, cu toată umilința și cu frică de Dumnezeu. În acest timp preotul, stând în Altar, își descoperă capul și începe să citească rugăciunile Utreniei, iar când aude: Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori), de la sfârșitul primilor trei psalmi, iese din Altar pe ușa dinspre miazănoapte și, venind înaintea Sfințelor Uși, face o închinăciune și continuă rugăciunile până la sfârșit, cu capul descoperit.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

Rugăciunea întâi

Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeu nostru, Care ne-ai ridicat pe noi din așternuturile noastre și ai pus cuvânt de laudă în gura noastră, ca să ne închinăm și să chemăm numele Tău cel sfânt; și ne rugăm îndurărilor Tale, pe care pururea le ai pentru viața noastră; trimite și acum ajutorul Tău peste cei ce stau înaintea feței slavei Tale celei sfinte și nădăjduiesc în mila Ta cea multă. Și le dă lor, întotdeauna, cu frică și cu dragoste să slujească, laude să aducă, să cânte și să se închine bunătății Tale celei negrăite. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

Dis-de-dimineată aleargă duhul nostru către Tine, Dumnezeu nostru, pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ; înțelepțește-ne să săvârșim dreptate și sfințenie întru frica Ta; că pe Tine Te slăvim, Cel ce ești cu adevărat Dumnezeu nostru. Pleacă urechea Ta și ne auzi pe noi; pomenește, Doamne, pe cei ce sunt aici și se roagă împreună cu noi, pe toți, pe nume, și-i mântuiește pe ei, cu puterea Ta. Binecuvintează poporul Tău și

LITURGHIERUL PASTORAL

sfîntește moștenirea Ta. Pace lumii Tale dăruiește, bisericilor Tale, preoților, ocârmuitorilor noștri și la tot poporul Tău. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia

Dis-de-dimineată aleargă duhul nostru către Tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile Tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea Ta, poruncile Tale și îndreptările Tale; luminează ochii gândurilor noastre, ca nu cumva să adormim în păcate, spre moarte; risipește orice negură de la inimile noastre; dăruiește-ne Soarele dreptății și păzește fără de ispită viața noastră, cu pecetea Sfântului Tău Duh; îndreptează pașii noștri în calea păcii, dă-ne dimineata și ziua aceasta întru bucurie, ca să-Ți înălțăm rugăciuni de dimineată. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra

Stăpâne Dumnezeule cel sfânt și necuprins,
Care ai zis să strălucească lumină dintru

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

Întineric, Cel ce ne-ai odihnit pe noi în somnul de noapte și ne-ai ridicat spre doxologia și ruga bună-tății Tale, înduplecându-Te de însăși milostivirea Ta; primește-ne și acum pe noi, care ne închinăm Ție și după putere Îți mulțumim, și ne împlinește toate cererile cele spre mântuire. Arată-ne fii ai luminii și ai zilei și moștenitori ai bunătăților Tale celor veșnice. Adu-Ți aminte, Doamne, în mulțimea îndurărilor Tale, și de tot poporul Tău, de cei ce sunt aici și se roagă împreună cu noi și de toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, în aer și în tot locul stăpânirii Tale, și care au trebuință de iubirea Ta de oameni și de ajutorul Tău, și dăruiește tuturor mila Ta cea mare. Ca totdeauna fiind mântuiți cu sufletul și cu trupul, cu îndrăzneală să slăvim numele Tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea

Vistierul bunătăților, Izvorule nesecat, Părinte Sfinte, Făcătorule de minuni, Atotputernice și Atotțiitorule, toți ne închinăm și ne rugăm Ție, chemând milele și îndurărilor Tale, spre

LITURGHIERUL PASTORAL

ajutorul și ocrotirea smereniei noastre. Adu-Ți aminte, Doamne, de robii Tăi; primește rugăciunile noastre cele de dimineață, ale tuturor, ca tămâia înaintea Ta și să nu ne îndepărtezi pe nici unul dintre noi de la Tine, ci ne păzește pe toți cu îndurările Tale. Adu-Ți aminte, Doamne, de cei ce priveghează și cântă spre slava Ta și a Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru și a Sfântului Tău Duh; fii lor ajutător și ocrotitor; primește rugăciunile lor în cel mai presus de ceruri și duhovnicescul Tău jertfelnic. Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a șasea

Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeul mântuirii noastre, că toate le faci spre binele vieții noastre, pentru ca totdeauna să privim la Tine, Mântuitorule și Făcătorule de bine al sufletelor noastre. Că ne-ai odihnit pe noi în cursul nopții trecute și ne-ai sculat din așternuturile noastre și ne-ai ridicat spre a ne închina cinstitudinii Tău nume. Pentru aceasta ne rugăm Ție, Doamne: Dă-ne har și putere, ca să ne învrednicim a cânta Ție cu înțelegere și a Te ruga neîncetat, lucrând cu frică și cu cutremur la a noastră

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

mântuire, cu ocrotirea Hristosului Tău. Adu-Ți aminte, Doamne, și de cei ce strigă către Tine, noaptea; auzi-i, pe dânșii, miluiește-i și zdrobește sub picioarele lor pe nevăzuții și luptătorii vrăjmași. Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a șaptea

Dumnezeule și Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Care ne-ai ridicat pe noi din așternuturile noastre și ne-ai adunat împreună, în ceasul rugăciunii, dă-ne har întru deschiderea gurii noastre și primește ale noastre mulțumiri, după putere; învață-ne dreptățile Tale, căci a ne ruga precum se cuvine nu știm, de nu ne vei îndruma Tu, Doamne, cu Duhul Tău cel Sfânt. Pentru aceasta ne rugăm Ție: Orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, cu lucrul, sau cu gândul, de voie sau fără de voie, dezleagă, lasă, iartă; că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea răbda? Că la Tine este izbăvirea; Tu singur ești sfânt, ajutător și păzitor puternic al vieții noastre și Ție totdeauna cântăm. Fie stăpânirea împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

Rugăciunea a opta

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai depărtat de la noi trândăvia somnului și ne-ai chemat cu chemare sfântă, ca și noaptea să ridicăm mâinile noastre și să ne mărturisim Ție, după judecățile dreptății Tale, primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile și slujbele de noapte și ne dăruiește, Dumnezeule, credință neînfruntată, nădejde tare și dragoste nefățarnică. Bindecuvintează intrările și ieșirile noastre, faptele, lucrurile, cuvintele, gândurile, și ne dă nouă să ajungem la începutul zilei, laudând, cântând și binecuvântând bunătatea milostivirii Tale celei negrăite. Că s-a binecuvântat preasfânt numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a nouă

Strălucește în inimile noastre, Iubitorule de oameni, Stăpâne, lumina cea curată a cunoașterii Dumnezeirii Tale, și deschide ochii gândului nostru spre înțelegerea evanghelicelor Tale propovăduiri. Pune în noi și frica fericitelor Tale porunci, ca toate poftele trupului călcând, viețuire

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

duhovnicească să petrecem, cugetând și făcând toate cele ce sunt spre bună plăcerea Ta. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a zecea

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce prin pocăința ai dăruit iertare oamenilor și ne-ai arătat chip de cunoaștere a păcatelor și de mărturisire, spre iertare, pocăința proorocului David, Însuți Stăpâne, pe noi, cei căzuți în multe și mari păcate, miluiește-ne după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale; șterge fărădelegile noastre; că Ție am greșit, Doamne, Cel ce cunoști și cele nearătate și cele ascunse ale inimii oamenilor și Care singur ai putere a ierta păcatele. Inimă curată zidind întru noi și cu duh stăpânitor întărindu-ne și bucuria mântuirii Tale arătându-ne, nu ne lepăda pe noi de la fața Ta, ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-Ți aducem Ție jertfa dreptății și prinos în sfintele Tale altare. Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău,

LITURGHIERUL PASTORAL

cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a unsprezecea

Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Cel ce cu vrerea Ta ai așezat Puterile înțeleghătoare și cuvântătoare, Ție ne rugăm și cu umilință, înaintea Ta cădem: Primește doxologia noastră, cea după putere, împreună cu a tuturor fapturilor Tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății Tale; că înaintea Ta se pleacă tot genunchiul, al celor cerești și al celor pământești și al celor de dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă slava Ta cea neajunsă, căci Tu singur ești Dumnezeu Adevărat și mult-Milostiv. Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești și Ție slavă înălță, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a douăsprezecea

Lăudăm, cântăm, binecuvântăm și mulțumim Ție, Dumnezeul părinților noștri, că ai făcut să treacă umbra nopții și ne-ai arătat iarăși lumina zilei. Și rugăm bunătatea Ta: Curățește păcatele

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

noastre și primește rugăciunea noastră întru mare milostivirea Ta. Că la Tine scăpăm, Dumnezeu cel Milostiv și Atotputernic. Strălucește în inimile noastre Soarele cel adevărat al dreptății Tale; luminează mintea noastră și simțurile toate ni le păzește, ca umblând în lumina zilei cu bunăcuviință, pe calea poruncilor Tale, să ajungem la viața cea de veci. Că la Tine este izvorul vieții; și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii Tale celei neapropiate. Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfârșind de citit rugăciunile, preotul își acoperă capul și așteaptă până ce se termină la strană citirea psalmilor. Apoi, de nu este diacon, preotul zice ectenia mare; iar dacă este diacon, la sfârșitul psalmilor, acesta iese din Sfântul Altar pe ușa dinspre miazănoapte, vine la stânga preotului și când citetul rostește: Slavă... Și acum..., după psalmi, amândoi se închină de trei ori în fața Sfintelor Uși, și apoi se pleacă fără închinăciune, unul către altul. Preotul intră în Sfântul Altar pe ușa dinspre miazăzi, iar diaconul merge în mijlocul naosului, sub policandru, face o închinăciune și rostește ectenia mare:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

LITURGHIERUL PASTORAL

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei care cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră și se roagă într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru oștirea cea iubitoare de Hristos, Domnului să ne rugăm*.

Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei care cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

* În mănăstiri și schituri se pomenesc starețul și egumenul cu obștea, după rânduiială.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

Pentru cei care călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei care se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

(Aici se pot pune ectenii pentru diferite cereri ce sunt tipărite la sfârșitul cărții acesteia.)

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărită Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

LITURGHIERUL PASTORAL

Poporul: Amin.

După ectenie, diaconul se închină, se pleacă la dreapta și la stânga, și intră în Sfântul Altar, unde se închină din nou și se pleacă spre cel mai mare. Se cântă apoi pe rând la amândouă strănile: **Dumnezeu este Domnul...** (de 4 ori), pe glasul de rând și cu stihurile obișnuite.

Iar îndată după aceasta se cântă troparele după rânduială: duminica troparul Învierii (de două ori), troparul sfântului, și troparul Născătoarei, iar la celelalte sărbători, troparele sărbătorii, precum arată în cărțile de slujbă.

În timp ce se cântă troparele, în Altar se rânduiesc sfințele veșminte pentru îmbrăcarea sfințiților slujitori, dacă nu s-au îmbrăcat mai înainte pentru Sfânta Liturghie. Terminându-se troparele, se închide perdeaua Sfintelor Uși, rămânând astfel până ce se sfârșesc de citit Catismele Psaltirii; iar preotul, lăsând epitrahilul, iese împreună cu diaconul pentru a se închina, după rânduiala care se va arăta la începutul Proscomidiei. Și venind iarăși în Sfântul Altar, se îmbracă, urmând în toate acestea rânduiala însemnată la începutul Dumnezeieștii Proscomidii.

Se cade a ști că în bisericile de parohie închinarea se poate face și înaintea Utreniei, pentru a avea preotul timpul necesar săvârșirii dumnezeieștii Proscomidii.

Iar la străni, după tropare, se citesc Catismele din Psaltire, după rânduială, și apoi se cântă Sedelnele.

După Catisma întâi, cu rândul întâi de Sedelne, se zice ectenia mică:

Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Tie, Doamne.*

Preotul, ecfonisul:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

După Catisma a doua, cu rândul al doilea de sedelne, iarăși ectenia mică: Iară și iară cu pace...

Preotul, ecfonisul:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Tie slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Iar duminica, după Catisma a XVII-a (Psalmul 118: Fericiți cei fără prihană...) se cântă la străni Binecuvântările Învierii (Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne îndreptările Tale)*.

* În bisericile de parohii, se pot citi la nevoie Catismele Psaltirii fără întrerupere prin ectenii, iar la sfârșit se deschide perdeaua Sfintelor Uși și se zice ectenia mică și ecfonisul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția... Apoi Sedelnele la rând și după aceea Binecuvântările Învierii.

LITURGHIERUL PASTORAL

Iar de este praznic ori sărbătoarea unui sfânt cu Polieleu, se cântă Polieleul cu Mărimurile. *La Binecuvântări și la Mărimuri, se face cădire mare, apoi ectenia mică: Iară și iară cu pace...*

Ecfonisul:

Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Duminica, Ipacoi și Antifoanele glasului de rând, iar la sărbători, ultimul rând de Sedelne și Antifonul întâi al glasului al 4-lea (Din tinerețile mele...).

Sfârșindu-se Antifoanele, se deschid Sfintele Uși, iar preotul sau diaconul, când este, zice cu fața spre apus:

Înțelepciune! Să luăm aminte!

Și la strană se cântă Prochimenul cu stihurile lui, făcându-se apoi sfârșit după obicei.

Preotul, în fața Sfintei Mese, ori diaconul, dacă este, zice:

Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

Preotul, ecfonisul:

Că Sfânt ești Dumnezeu nostru și întru sfinți Te odihnești și Tie slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Și numai când este diacon, acesta zice dintre Sfintele Uși:

Toată suflarea să laude pe Domnul.

Strana întâi: Toată suflarea să laude pe Domnul.

Diaconul:

Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui.

Strana a doua: Toată suflarea să laude pe Domnul.

Diaconul:

Lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Apoi strănile: Suflarea toată și toată făptura să laude sfânt numele Domnului, pe Domnul.

Iar de nu este diacon, preotul nu zice acestea, ci stihurile se cântă numai la străni.

LITURGHIERUL PASTORAL

După aceasta preotul, sau diaconul, dintre Sfintele Uși și cu fața spre credincioși, zice:

Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm.

Poporul: Doamne miluiește (de 3 ori).

Diaconul:

Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Preotul:

Pace tuturor.

Poporul: Și duhului tău.

Preotul:

Din Sfânta Evanghelie de la (N) citire.

Poporul: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul:

Să luăm aminte!

Iar preotul luând Sfânta Evanghelie de pe Sfântul Antimis și așezând în locul ei Sfânta Cruce, dacă este duminică trece pe latura dinspre miazănoapte a Sfintei Mese, cu fața spre miazăzi și citește aici Sfânta Evanghelie a Utreniei, care va fi de rând în duminica

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

aceea, din cele 11 Evanghelii ale Învierii. Iar dacă nu este duminică, Sfânta Evanghelie se citește dintre ușile împărătești. Sfârșindu-se citirea Sfintei Evanghelii, strana zice: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. După aceea, duminica, de voiește preotul, cântă:

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă învierea Ta o laudăm și o slăvim, că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți, toți credincioșii, să ne închinăm sfintei învierii lui Hristos, că, iată, a venit prin cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna, binecuvântând pe Domnul, laudăm învierea Lui, că, răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat.

Iar dacă nu, o cântă cântăreții, în timp ce preotul își acoperă capul și luând Sfânta Evanghelie, iese printre Sfintele Uși, mergând înaintea lui diaconul, cu lumânarea aprinsă, ori în lipsa lui paraclicerul cu sfeșnicul. Și, ajungând în mijlocul bisericii, preotul așază Sfânta Evanghelie pe analog și, făcând apoi împreună cu diaconul două închinăciuni, descoperindu-și capetele, o sărută, iar după aceasta mai fac o închinăciune și se pleacă amândoi puțin spre strana din dreapta mai întâi și pe urmă spre cea din stânga și unul către altul, după care intră în Sfântul Altar prin Sfintele Uși, închizându-le. Iar după cântarea Învierea lui Hristos..., cântăreții citesc îndată Psalmul 50.

La praznice și la sărbătorile sfinților, nu se cântă Învierea lui Hristos... și nu se scoate Sfânta Evanghelie pe analog, ci, după ce s-a citit, preotul o pune la locul ei pe Sfânta Masă, iar strana,

LITURGHIERUL PASTORAL

după Slavă Ție, Doamne..., zice Psalmul 50. Și mai departe strănile: Slavă... Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive... Și acum... Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive... **Stih:** Miluiește-ne pe noi Dumnezeule... **duminica:** Înviind Iisus din mormânt...; iar în duminicile Triodului: Slavă... Ușile pocăinței... și celelalte, iar la praznice și sfinți Stihira arătată în cărțile de slujbă.

Sfârșindu-se acestea, preotul în Altar, sau diaconul înaintea icoanei Mântuitorului (dacă nu s-a făcut Litie) zice:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă și cu îndurări, înalță fruntea dreptmăritorilor creștini și trimite peste noi milele Tale cele bogate. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor netrupești Puteri; cu rugăciunile cinstitului, măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; cu ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; cu ale celor între sfinți Părinților noștri și mari dascăli ai lumii și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu și Ioan Gură de Aur; cu ale Sfinților Atanasie, Chiril și Ioan cel Milostiv, patriarhii Alexandriei și ale Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului; cu ale celor între sfinți Părinților noștri: Nicolae al Mirelor Lichiei și Spiridon al Trimitundeii, făcători de mi-

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

nuni, Calinic de la Cernica, Iosif cel Nou de la Partoș, Iorest și Sava de la Alba Iulia, Antim Ivireanul, Iosif Mărturisitorul, Ghelasie de la Râmeț, Leontie de la Rădăuți, Petru Movilă, mitropolitul Kievului, Teodosie de la Brazi, Nectarie de la Eghina și cu ale tuturor sfinților sfințiților ierarhi; cu ale sfinților, măriților și marilor Mucenici: Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, Izvorătorul de mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat, Mina și Ioan cel Nou de la Suceava; cu ale Sfântului Sfințitului Mucenic Haralambie; cu ale Sfântului Marelui Mucenic Nichita Romanul, cu ale sfinților Mucenici Serghie și Vach, Ioan Valahul și Oprea, cu ale sfinților mărturisitori Ioan din Gales și Moise Măcinic, Constantin voievod și fiii săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei, Ianache, sfetnicul, cu ale Bincredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt și cu ale tuturor sfinților bunilor biruitori mucenici; cu ale Sfintelor Mucenițe: Tecla, Varvara, Anastasia, Ecaterina, Chiriachia, Fotinia, Marina, Irina, Tatiana și Filoteea de la Argeș; cu ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri: Grigorie Decapolitul, Nicodim cel Sfințit, Dimitrie cel Nou, Visarion Sarai și Sofronie de la Cioara, Ioan de la Prislop, Antonie de la Iezerul Vâlcii, Daniil Sihastrul, Gherman din Dobrogea și Ioan Casian, Paisie și Ioan de la Neamț, Antipa de

LITURGHIERUL PASTORAL

la Calapodești și Vasile de la Poiana Mărului; cu ale Cuvioasei și mult-milostive maicii noastre Parascheva și cu ale Cuvioasei Teodora de la Sihla; cu ale Sfântului (N), ocrotitorul acestui sfânt locaș; cu ale Sfântului (N) a cărui pomenire o săvârșim; cu rugăciunile sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și cu ale tuturor sfinților; rugămu-Te, mult-Milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, și ne miluiește.

Poporul: Doamne miluiește (de 12 ori).

Dacă s-a făcut seara Litie și la bisericile care nu au diacon, preotul poate lăsa această rugăciune, zicând numai

Ecfonisul:

Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se închide perdeaua Sfințelor Uși.

Apoi canoanele: duminica al Învierii, al Crucii, al Născătoarei de Dumnezeu și al Sfântului din Minei, iar la celelalte sărbători canoanele arătate în cărțile de slujbă.

După Cântarea a 3-a, ectenia mică*: Iară și iară... Apără, mântuiește... Pe Preasfânta, curata...

* În bisericile din parohii, se îngăduie, în caz de nevoie, să se cânte numai Catavasiile, adică irmoasele canonului, fără ectenii, iar după Cântarea a 8-a, preotul zice, după obicei, ecfonisul: Pe Născătoarea de Dumnezeu...

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

Ecfonisul:

Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

După aceea se citesc Condacul, Icosul și Sedealna (sfântului) din Minei.

După Cântarea a 6-a ectenia: Iară și iară... Apără, mântuiește...
Pe Preasfânta, curata...

Ecfonisul:

Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Condacul și Icosul Învierii (din Octoih) și apoi sinaxarul zilei din Minei.

După Cântarea a 8-a, diaconul sau preotul deschide perdeaua Sfintelor Uși și zice, cădind de trei ori înaintea Sfintei Mese:

Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii întru cântări cinstindu-o, să o mărim.

În Duminici și la sărbătorile sfinților, la străni se cântă alternativ: Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., cu stihurile, după rânduială, și catavasia Cântării a 9-a; iar la praznicele împărătești

LITURGHIERUL PASTORAL

se cântă stihira Cântării a 9-a de la Canonul sărbătorii, cu stihurile arătate acolo.

În acest timp diaconul sau, în lipsa lui, preotul tămâiază Sfântul Altar și toată biserica, după rânduială. Iar după Cântarea a 9-a, ectenia mică: Iară și iară... Apără, mântuiește... Pe Prea-sfânta, curata...

Ecfonisul:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție slavă înalță, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Duminica diaconul zice:

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru.

Stih 1: Că sfânt este Domnul Dumnezeu nostru.

Stih 2: Peste tot poporul, Dumnezeu nostru.

Iar poporul cântă Sfânt este Domnul... (de 3 ori) și începe Luminânda Învierii și a sfântului ce se prăznuiește.

La sărbătorile din cursul săptămânii nu se mai cântă stihurile: Sfânt este Domnul..., ci, după Amin, îndată Luminânda sărbătorii.

La Laude, duminica, se pun 8 stihiri din Octoih. Dacă Sfântul zilei de la Minei are stihiri, atunci se pun 4 de la Octoih și 4 de la Minei. La celelalte sărbători, se pun , de regulă, 4 stihiri. Tot duminica, pe lângă cele 6 stihuri din Psalmul 150, care însoțesc stihirile Laudelor, se mai adaugă și aceste 2 stihuri: Stih 1: Scoală-Te, Doamne, Dumnezeu meu... Stih 2: Lăuda-Te-voi pe Tine, Doamne, Doamne... Slavă... Stihira Evangheliei de rând. Și acum...

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a izbăvit, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, strigăm: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, slavă Ție.

Apoi îndată preotul sau diaconul, dacă este, deschizând Sfintele Uși, zice:

Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat lumina.

Iar cântăreții, coborând din străni, cântă Doxologia mare. Și când se cântă Sfinte Dumnezeule..., preotul iese printre Sfintele Uși, mergând înaintea lui diaconul, purtând o lumânare; și ajungând în fața analogului din mijlocul bisericii, fac amândoi o închinăciune, iar preotul luând Sfânta Evanghelie de pe analog, vine în fața Sfintelor Uși și întorcându-se către credincioși, îi binecuvintează cu Evanghelia în chipul Crucii, apoi intră în Sfântul Altar și o așază peste Sfântul Antimis.

Iar după Doxologie, în duminicile în care este de rând unul din glasurile 1, 2, 3 și 4, se cântă troparul pe glasul al 4-lea: Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut... Iar în duminicile în care este de rând unul din glasurile 5, 6, 7 și 8, se cântă troparul pe glasul al 8-lea: Înviat-ai din mormânt...

Apoi, diaconul, dacă este, ieșind în mijlocul bisericii, sau preotul, stând înaintea Sfintei Mese, zice ectenia:

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

LITURGHIERUL PASTORAL

Poporul: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru oștirea cea iubitoare de Hristos, pentru sănătatea și mântuirea lor*.

Încă ne rugăm pentru frații noștri, preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru cei mai dinainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea

* În mănăstiri și schituri se adaugă stihul pentru pomenirea starețului și egumenului cu obștea, după rânduială.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

păcatelor robilor lui Dumnezeu enoriași, ctitori și binefăcători ai sfântului locașului acestuia*.

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri și fac bine în sfântă și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei care se ostenesc, pentru cei care cântă și pentru poporul care stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi preotul (sau diaconul din mijlocul bisericii):

Să plinim rugăciunea noastră cea de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne miluiește.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

* La mănăstiri și catedrale și biserici fără enoriași, zicem: „...Robilor lui Dumnezeu, ctitori, slujitori, viețuitori, binefăcători, și închinători ...”

LITURGHIERUL PASTORAL

Ziua toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, la Domnul să cerem.

Poporul: Dă Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcate și de greșelile noastre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și întru pocăință a o săvârși, la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, să cerem.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

Poporul: Ție, Doamne.

Ecfonisul:

Că Dumnezeu milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, întorcându-se spre apus:

Pace tuturor.

Poporul: Și duhului tău.

Diaconul:

Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Iar preotul, plecându-și capul, citește rugăciunea aceasta în taină:

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și cu ochiul Tău cel a toate văzător privești peste toată făptura, Ție ne închinăm cu smerenie și ne rugăm, Sfinte al

LITURGHIERUL PASTORAL

sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfânt locașul Tău, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Apoi cu voce tare:

Că al Tău este a ne milui și a ne mântui, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Diaconul sau preotul:

Înțelepciune!

Poporul: Binecuvintează.

Preotul venind între Sfintele Uși, cu fața spre apus, zice:

Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptmăritorilor creștini și Sfântă Biserica Ta o păzește în veacul veacului.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

Preotul, plecându-se către icoana Maicii Domnului, zice:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită...

Preotul, plecându-se către icoana Mântuitorului zice:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Poporul: Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de 3 ori).

Binecuvintează.

Preotul face Apolisul duminicii:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale Sfântului (N), (al cărui hram îl poartă biserica) și ale Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim astăzi, ale sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor.

LITURGHIERUL PASTORAL

(Iar la sărbătorile din celelalte zile de peste săptămână, se zice pentru fiecare din ele apolisul de la Vecernia zilei, așa cum se arată mai departe, în această carte, la «Învățătura pentru apolise»).

În același loc se găsesc, de asemenea, și «Apolisele la praznicele împărătești și pentru zilele din săptămâna Sfintelor Patimi»).

Însemnări pentru rânduiala Utreniei din zilele de rând

În zilele de rând, când nu este sărbătoare, înainte-serbare, sau după-serbare, Utrenia se face astfel: terminându-se slujba Miezonopticii de toate zilele, după rânduiala din Ceaslov, preotul intră în Altar și face începutul Utreniei ca duminica, urmând mai departe tot așa până ce s-au cântat troparele de la Dumnezeu este Domnul...

În zilele de rând din Sfântul și Marele Post, în loc de Dumnezeu este Domnul... se cântă Aliluia (de 4 ori), pe glasul de rând de la Octoih și cu stihurile pentru vremea Postului, iar în loc de tropare, cântările Treimice.

Îndată după acestea: Catismele din Psaltire fără întrerupere și numai la sfârșit ectenia mică și ecfonisul: Că a Ta este stăpânirea... Apoi la strană: Sedelnele de la Minei (dacă sunt) sau de la Octoih, și Psalmul 50, iar după aceasta, în Altar, preotul zice ecfonisul: Cu mila și cu îndurările... Se citesc apoi Canoanele la strană, preotul zicând ectenia mică după Cântările a 3-a, a 6-a și a 9-a, iar după Cântarea a 8-a, deschizând perdeaua Sfintelor Uși zice: Pe Născătoarea de Dumnezeu..., cădind în timp ce se cântă

RÂNDUIALA SLUJBEI DE DIMINEAȚĂ

stihurile: Mărește suflete al meu pe Domnul... și Ceea ce ești mai cinstită... Urmează la strană Luminândeale și apoi Laudele, iar dacă la Minei nu sunt stihiri pentru sfinții zilei, se citesc psalmii laudelor (148, 149 și 150), din Ceaslov. Sfârșindu-se acestea, preotul zice din Altar, Sfintele Uși fiind închise: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina, după care se citește la strană Doxologia mică: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... și Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta...

După aceasta, dacă nu urmează Liturghia după Utrenie, preotul iese cu capul acoperit în fața Sfintelor Uși (iar de va fi Liturghie stă înaintea Sfintei Mese) și zice ectenia: Să plinim rugăciunea noastră cea de dimineată... Și după ecfonis, strana: Amin, iar preotul întorcându-se cu fața spre credincioși: Pace tuturor; strana: Și duhului tău, iar preotul revenind cu fața spre răsărit, zice: Capetele noastre Domnului să le plecăm, după care citește, în taină, rugăciunea plecării capetelor, din Liturghier, în timp ce strana cântă pe larg: Ție, Doamne. Și dacă a zis ectenia în fața Sfintelor Uși, preotul intră în Altar, după ce a zis ecfonisul, iar la strană se începe îndată Stihoavna Laudelor (din Minei sau Octoih) și apoi: Bine este a ne mărturisi Domnului... Sfinte Dumnezeule... (de 3 ori). Slavă... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă... Și acum... Tatăl nostru..., iar preotul: Că a Ta este împărăția...

La strană urmează troparele, după care preotul, dacă nu face Liturghie, ieșind în fața Sfintelor Uși (iar dacă va face, stând în fața Sfintei Mese), zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... După ecfonis, preotul întorcându-se cu fața spre credincioși (și de este în Altar, deschizând Sfintele Uși) zice: Înțelepciune! Strana: Binecuvintează. Preotul: Cel ce este binecuvântat... (și dacă este afară, închide perdeaua). Strana: Amin și apoi: Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință... În mă-

LITURGHIERUL PASTORAL

năstiri se citește acum Ceasul întâi. Iar dacă nu se citește Ceasul întâi, preotul, plecându-se către icoana Maicii Domnului, zice: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu... iar strana: Ceea ce ești mai cinstită... Și, plecându-se către icoana Mântuitorului, preotul zice: Slavă Ție, Hristoase..., iar strana: Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de trei ori), Părinte binecuvintează. Preotul face apolisul zilei: Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru... (caută mai departe la «Învățătura pentru otpusturi»).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Strana: Amin.

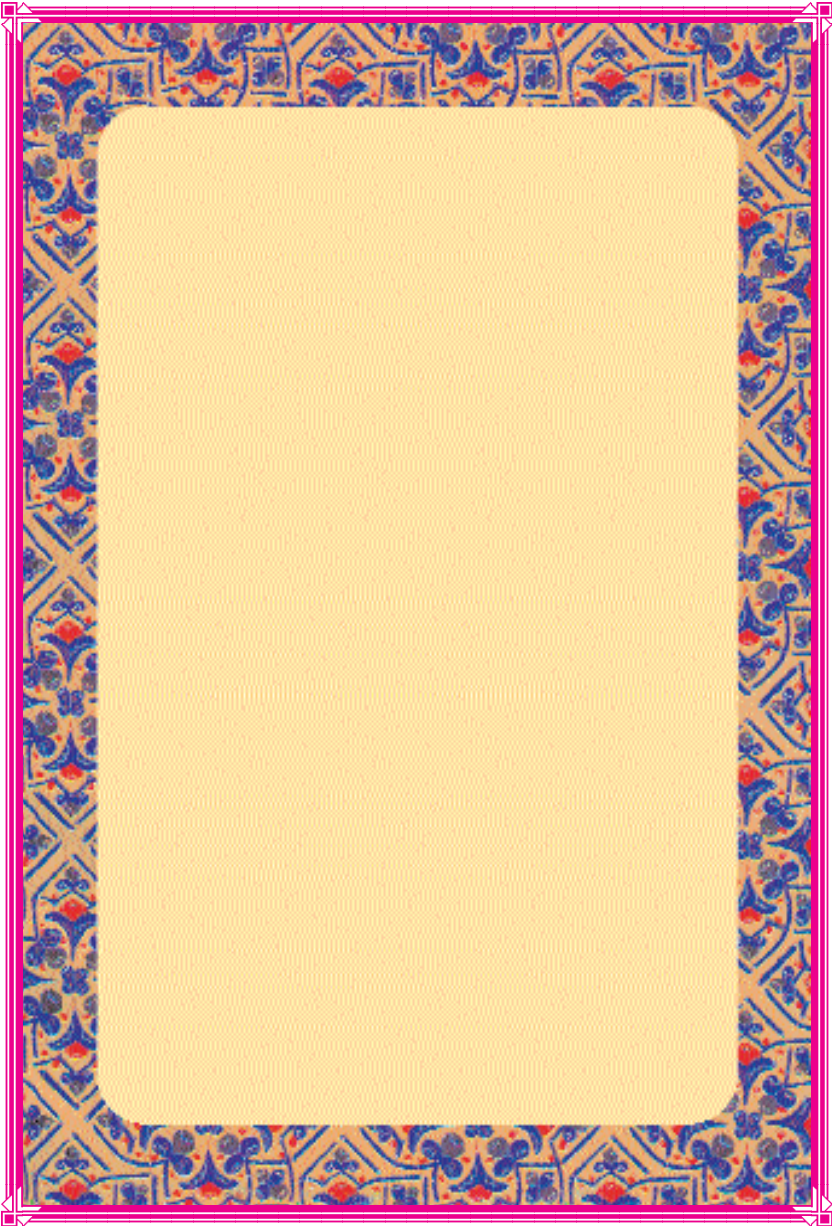
După aceasta, preotul intră în Sfântul Altar. Dacă a făcut otpustul dintre Sfintele Uși, atunci închide Sfintele Uși și trage perdeaua.

SLUJBA SFINTEI LITURGHII

I

RÂNDUIALA PREGĂTIRII SFINȚIȚILOR SLUJITORI

ÎNAINTE DE ÎNCEPEREA PROSCOMIDIEI

Având să slujească Dumnezeiasca Liturghie, preotul este dator mai întâi să fie mărturisit și împăcat cu toți, să nu aibă ceva asupra cuiva, să-și păzească inima, pe cât va putea, de gânduri rele, să se înfrâneze de cu seara, să privegheze până la timpul slujbei și să-și citească cele rânduite, după tipic*. Iar sosind timpul (la troparele de la Dumnezeu este Domnul..., în zilele în care Liturghia urmează îndată după Utrenia din cursul dimineții), lăsând epitrahilul, preotul, împreună cu diaconul (dacă este), fac trei închinăciuni înaintea Sfintei Mese și ies, având capetele acoperite, preotul prin ușa dinspre miazănoapte, iar diaconul prin cea dinspre miazăzi. Și venind în mijlocul bisericii, cu fața spre Sfântul Altar, diaconul, stând în dreapta preotului, fac trei închinăciuni și merg apoi la arhiereu pentru binecuvântare sau, în lipsa acestuia, fac

* Vezi capitolul „Povățuiri” din Liturghier, E.I.B.M.B.O.R., București, 2000.

LITURGHIERUL PASTORAL

numai metanie la scaunul arhieresc. Întorcându-se iarăși în mijlocul bisericii, cu fața spre Altar, diaconul zice încet:

Binecuvintează, părinte.

Preotul (tot încet):

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul sau diaconul începe a zice: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Doamne miluiește (de trei ori), Slavă... Și acum... Tatăl nostru... **Preotul:** Că a Ta este împărăția...

După aceea zic troparele de umilință:

Miluiește-ne, Doamne, miluiește-ne, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, pă-cătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeu nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

SLUJBA SFINTEI LITURGHII

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi merg la icoana Mântuitorului, zicând:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșelilor noastre, Hristoase Dumnezeule; că de voie ai binevoit a Te sui cu Trupul pe cruce, ca să scapi din robia vrăjmașului pe cei care i-ai zidit. Pentru aceasta, cu mulțumire strigăm Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel care ai venit să mântuiești lumea.

Și închinându-se, își descoperă capul și sărută icoana. După aceea trec la icoana Născătoarei de Dumnezeu, zicând troparul:

Ceea ce ești izvorul milei, învrednicește-ne milostivirii, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos; arată, precum de-a pururea, puterea ta, că întru tine nădăjduind, strigăm ție: Bucură-te, ca și oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trup.

LITURGHIERUL PASTORAL

Se închină și sărută icoana, având capul descoperit. Și trecând apoi la celelalte icoane, care se găsesc de o parte și de alta a Sfintelor Uși, și anume: întâi la icoana hramului și la cele ce s-ar mai afla spre miazăzi de ea, apoi la icoanele dinspre miazănoapte de icoana Născătoarei de Dumnezeu, iar după aceea la icoana de la iconostas, zic la fiecare troparul sau condacul sfântului sau sfintei care va fi acolo, se închină și le sărută. Dacă pe iconostas se află icoana Învierii, zic:

Învierea Ta, Hristoase, Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri și pe noi, pe pământ, ne învrednicește cu inimă curată să Te slăvim.

Apoi, trecând la strana Maicii Domnului din stânga tetrapodului, se închină după aceeași rânduială, zicând: „Ceea ce ești mai cinstită...”, și, mergând în mijlocul bisericii, își descoperă capetele și, plecându-le, diaconul zice: Domnului să ne rugăm, iar preotul zice rugăciunea aceasta:

Doamne, trimite mâna Ta dintru înălțimea sfântului Tău locaș și mă întărește spre slujba Ta ce-mi este pusă înainte, ca neosândit stând înaintea înfricoșătorului Tău jertfelnic, să săvârșesc Jertfa cea fără de sânge. Că a Ta este puterea și slava în vecii vecilor. Amin.

Apoi, ridicându-și capetele și acoperindu-le, preotul zice: Slavă, Ție, Hristoase... apoi diaconul zice: Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de trei ori), Binecuvintează. Iar preotul face apolisul cel mic astfel:

SLUJBA SFINTEI LITURGHII

Dacă este Duminică:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale celui între sfinți Părintelui nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor.

Iar dacă este altă zi din cursul săptămânii: Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu...

După săvârșirea apolisului mic se pleacă spre dreapta și spre stânga și intră în Altar: preotul pe ușa dinspre miazăzi, iar diaconul pe ușa dinspre miazănoapte, zicând fiecare în taină:

Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi în biserica Ta cea sfântă, întru frica Ta, Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta, pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea Ta calea mea.

Intrând în Sfântul Altar, fac trei închinăciuni înaintea Sfintei Mese. Și, descoperindu-și capetele, sărută preotul Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce și Sfânta Masă, iar diaconul numai marginea Sfintei Mese. Apoi luând în mâini fiecare veșmintele sale, fac trei închinăciuni către răsărit, zicând în taină:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește.

După aceea merge diaconul la preot, ținând veșmintele în dreapta sa, și plecându-și capul, cere binecuvântarea, zicând:

LITURGHIERUL PASTORAL

Binecuvintează, părinte, stiharul dimpreună cu orarul și mânecuțele.

Iar preotul, binecuvântând, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Apoi diaconul sărută mâna preotului și, retrăgându-se la o parte, se îmbracă în stihar, rugându-se așa:

Bucura-se-va sufletul meu întru Domnul că m-a îmbrăcat în veșmântul mântuirii și cu haina veseliei m-a împodobit: ca unui mire mi-a pus cunună și ca pe o mireasă m-a împodobit cu podoabă.

După aceasta, sărutând semnul Sfintei Cruci de pe orar, zice:

Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot! Plin este cerul și pământul de mărire Ta. Osana întru cei de sus. Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului. Osana întru cei de sus!

Îl pune pe umărul stâng și petrecând capătul din față pe sub mâna dreaptă, îl aduce prin spate iarăși peste umărul stâng, așa ca să atârne în față, iar celălalt capăt pe spate.

Când pune mânecuțele, sărută de asemenea semnul Sfintei Cruci de pe ele, spunând la cea pe care o pune la mâna dreaptă:

SLUJBA SFINTEI LITURGHII

Dreapta Ta, Doamne, s-a preaslăvit întru tărie; mâna Ta cea dreaptă a sfărâmat pe vrăjmași și cu mulțimea slavei Tale a zdrobit pe cei potrivnici.

Iar la mâna stânga zice:

Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit; înțelepțește-mă și mă voi învăța poruncile Tale.

Apoi diaconul, mergând la proscomidiar, pregătește Sfintele Vase, adică pune Sfântul Disc în stânga lui, iar potirul în dreapta lui și pe celelalte, cu bună rânduială, de o parte.

Preotul se îmbracă în același timp cu diaconul, în acest chip: luând stiharul în mâna stângă și închinându-se de trei ori spre răsărit, precum s-a spus, îl binecuvintează, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și sărutând semnul Sfintei Cruci de pe el, se îmbracă, zicând:

Bucura-se-va sufletul meu...

După aceea, luând epitrahilul, îl binecuvintează și sărutând semnul Sf. Cruci de pe gulerul epitrahilului, îl pune pe grumaz, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel care varsă harul Său peste preoții Săi, ca mirul pe cap, ce se pogoară

LITURGHIERUL PASTORAL

pe barbă, pe barba lui Aaron, ce se pogoară pe marginea veșmintelor lui.

Apoi luând brâul, îl binecuvintează și, sărutând semnul Sf. Cruci de la mijlocul lui, se încinge cu el zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel care mă încinge cu putere și a făcut fără prihană calea mea, Cel care întocmește picioarele mele ca ale cerbului și peste cele înalte mă pune.

Iar la mânecuțe, după ce le binecuvintează și le sărută după rânduiala de mai sus, zice la fel ca și diaconul.

După aceea, dacă este protosinghel sau are vreun oarecare alt rang bisericesc (după îmbrăcarea stiharului), luând bedernița, o binecuvintează și, sărutând-o, o pune zicând:

Încinge sabia Ta peste coapsa Ta, Puternice, cu podoaba Ta și cu frumusețea Ta și încordează și bine sporește și stăpânește pentru adevăr, blândețe și dreptate. Și minunat Te va povățui dreapta Ta, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Luând apoi felonul (sfita), îl binecuvintează și, sărutându-l după rânduială, se îmbracă, zicând:

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi întru bucurie se vor bucura,

SLUJBA SFINTEI LITURGHII

**totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.**

După aceea mergând la spălător, își spală mâinile, zicând:

Spăla-voi între cei nevinovați mâinile mele și voi înconjura altarul Tău, Doamne, ca să aud glasul laudei Tale și să spun toate minunile Tale. Doamne, iubit-am bună-cuviința casei Tale și locul sălășluirii slavei Tale. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu și cu vărsătorii de sânge viața mea, în mâinile cărora sunt fărădelegile; dreapta lor s-a umplut de daruri, iar eu întru nerăutatea mea am umblat. Izbăvește-mă, Doamne, și mă miluiește. Piciorul meu a stat întru dreptate; în biserici Te voi binecuvânta, Doamne.

II RÂNDUIALA PROSCOMIDIEI*

Preotul vine apoi la proskomidiar cu capul descoperit, îmbrăcat în toate veșmintele și, închinându-se de trei ori înaintea lui împreună cu diaconul* (dacă este), zice:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește (de trei ori).

După aceasta, preotul, luând **PRIMA** prescură și copia cu amândouă mâinile, le ridică până în dreptul frunții și zice:

Răscumpăratu-ne-ai pe noi din blestemul Legii cu scump Sângele Tău. Pe Cruce fiind răstignit și cu sulița împuns, nemurire ai izvorât oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

* Această rânduială a Proskomidiei are ca bază textul din Liturghierul publicat de Sfânta Patriarhie a Bisericii Ortodoxe Române în anul 2000. Din motive teologice și practice, au fost aduse unele îmbunătățiri privind exprimarea și forma de prezentare.

RÂNDUIALA PROSCOMIDIEI

Apoi diaconul zice:

Binecuvintează, părinte.**

Și preotul, trecând prescura și copia în mâna stângă, le binecuvintează cu dreapta, în chipul crucii, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Diaconul: Amin.

Apoi, preotul, având prescura în mâna stângă, iar în mâna dreaptă copia, diaconul, privind cu evlavie la această lucrare a preotului, și ținând orarul în mâna dreaptă, zice la fiecare moment al tăierii Sfântului Agnet:

Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește.

Preotul însemnează cu copia cruciș de trei ori deasupra pecetii de pe prescură și zice de fiecare dată:

Întru pomenirea Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

** Dacă va sluji preotul fără diacon, cuvintele diaconului, adică: Binecuvintează părinte... și: Împunge, părinte... și Vremea este a face... și celelalte, să nu le zică.

LITURGHIERUL PASTORAL

Și punând îndată prescura pe tavă (sau pe talerul de lemn), preotul înfige copia în partea dreaptă a pecetii, adică cea cu literele IIS și NI, și tăind, zice:

Ca un miel nevinovat spre junghiere S-a adus.

Apoi tăind la fel în partea stângă, zice:

Și ca o oaie, fără de glas împotriva celui ce-o tunde, așa nu și-a deschis gura Sa.

Tăind după aceasta în partea cea de sus a pecetii, zice:

Întru smerenia Lui, judecata Lui s-a ridicat.

Și tăind în partea cea de jos, zice:

Iar neamul Lui cine-l va spune?

După aceasta, diaconul zice:

Ridică, părinte.

Iar preotul, înfigând copia orizontal, în latura dinspre partea dreaptă a prescurii (cea cu literele HS și KA) între miez și coaja de jos, ridică Sfântul Agneț***, zicând așa:

Că s-a luat de pe pământ viața Lui.

*** Agneț vine din latinescul Agnus = Miel.

RÂNDUIALA PROSCOMIDIEI

Și punând Sfântul Agneț cu fața în jos pe Sfântul Disc, diaconul zice:

Junghie, părinte.

Iar preotul, tăind cruciș miezul Sfântului Agneț, până aproape de pecete, zice:

Junghie-Se Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii, pentru viața și pentru mântuirea lumii.

Apoi, preotul întoarce Sfântul Agneț cu fața în sus, adică cu partea care are pecetea pe ea, iar diaconul zice:

Împunge, părinte.

Preotul, împungând cu copia Sfântul Agneț, în partea dreaptă, sub numele Iisus, zice:

Și unul din ostași cu sulita coasta Lui a împuns.

Apoi diaconul, sau în lipsa lui preotul, luând în mâna dreaptă vasul cu vin și în stânga vasul cu apă, toarnă în Sfântul Potir vin și puțină apă, în același timp, preotul zicând în același timp:

Și îndată a ieșit sânge și apă; și cel ce a văzut a mărturisit și adevărată este mărturia lui.

După aceasta diaconul zice:

Binecuvintează, părinte, sfânta amestecare.

LITURGHIERUL PASTORAL

Apoi preotul, binecuvântând cu mâna peste Sfântul Potir, zice:

Binecuvântată este amestecarea Sfintelor Tale, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin**.**

Acoperind apoi Sfântul Potir cu acoperământul său, împăturit, preotul ia în mână a **DOUA** prescură și, tăind din ea o părticică în formă triunghiulară, zice:

Întru cinstea și pomenirea preabinecuvântatei, măritei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria, pentru ale cărei rugăciuni primește, Doamne, jertfa aceasta întru jertfelnicul Tău cel mai presus de ceruri.

Și, scotând părticica, o pune de-a dreapta Sfântului Agneț, aproape de mijlocul lui, zicând:

De față a stat împărăteasa, de-a dreapta Ta, în haină aurită îmbrăcată și preaînfrumusețată.

Apoi, luând a **TREIA** prescură, scoate dintr-însa părțile pentru cele nouă cete, mai mici decât părticica pentru Sfânta Fecioară. Luând astfel întâia părticică și zicând:

***** Dacă vor fi mai mulți preoți și diaconi împreună-slujitori, precum și credincioși de împărțit, trebuie să se scoată, la vremea Proscomidiei, Sfântul Agneț mai mare decât de obicei. De asemenea și când se toarnă în sfântul potir amestecarea, adică vinul și apa, să se toarne mai mult ca de obicei.*

RÂNDUIALA PROSCOMIDIEI

Întru cinstea și pomenirea mai-marilor voievozi Mihail și Gavriil și a tuturor cereștilor și netrupuștilor puteri***.**

O pune sus, în partea stângă a Sfântului Agneț. Luând apoi a doua părticică și zicând:

A Cinstului, măritului prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan, a sfinților, măriților prooroci: Moise și Aaron, Ilie și Elisei, David al lui Iesei; a sfinților trei tineri, a lui Daniel proorocul și a tuturor sfinților prooroci.

O așază sub cea dintâi. Apoi, iarăși, la a treia părticică, zice:

A Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli Petru și Pavel, a celor doisprezece, a celor șaptezeci și a tuturor Sfinților Apostoli.

Și o pune sub a doua, încheind rândul cel dintâi. Luând apoi a patra părticică, zice:

A celor între sfinți Părinți ai noștri și mari dascăli ai lumii și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu și Ioan Gură de Aur, Atanasie și Chiril, Nicolae al Mirei și Spiridon al Trimitundeii, Nifon de la Constantinopol, Calinic de la Cernica, Antim Ivireanul,

****** Pomenirea sfinților îngeri este inclusă aici potrivit hotărârii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, nr. 692/18.02.2004.*

LITURGHIERUL PASTORAL

Iosif cel Nou de la Partoș, Iorest și Sava, Iosif Mărturisitorul, Ghelasie de la Râmeț, Leontie de la Rădăuți și a tuturor sfinților ierarhi.

O pune lângă păticia cea dintâi, începând astfel al doilea rând de sus în jos.

La a cincea păticia, zice:

A Sfântului întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan, a Sfinților Marilor Mucenici Dimitrie, Gheorghe, Teodor Tiron, Teodor Stratilat, Ioan cel Nou, Serghie și Vach, Ioan Valahul și Oprea, Ioan și Moise, Constantin Brâncoveanu cu fiii săi și a tuturor sfinților mucenici; a Sfințelor Mucenițe: Tecla, Varvara, Parascheva, Ecaterina, Filoteea de la Argeș și a tuturor sfințelor mucenițe.

Și luând-o, o pune sub cea dintâi din rândul al doilea.

Apoi la a șasea păticia, zice:

A Cuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu Părinților noștri: Antonie, Eftimie, Sava, Onufrie, Atanasie cel din Aton, Dimitrie cel Nou, Grigorie Decapolitul, Nicodim de la Tismana, Visarion și Sofronie, Ioan, Antonie, Gherman, Daniil Sihastrul, Paisie și Ioan de la Neamț și a tuturor cuvioșilor părinți și a Cuvioaselor maici: Pelaghia, Teodosia, Anastasia, Eupraxia, Fevronia, Teodula, Eufrosina,

RÂNDUIALA PROSCOMIDIEI

Maria Egipteanca, Parascheva de la Iași, Teodora de la Sihla și a tuturor sfințelor cuvioase maici.

O așază sub cea dinaintea ei, adică lângă a treia din rândul întâi, împlinind astfel rândul al doilea.

Iar după aceasta, la a șaptea părțică, zice:

A Sfinților și făcătorilor de minuni, doctori fără de arginți: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, și a tuturor sfinților tămăduitori fără de arginți.

O așază deasupra, începând cu ea al treilea rând.

Apoi, la a opta părțică, zice:

A Sfinților și Dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana, a Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, și a tuturor sfinților, pentru ale căror rugăciuni, cercetează-ne pe noi, Dumnezeule.

Și o așază sub cea dinaintea ei.

Și tot așa, luând a noua părțică, zice:

A celui între sfinți Părintelui nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului (iar dacă se face Liturghia Sfântului vasile cel Mare zice: A celui între sfinți, Părintelui nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei).

LITURGHIERUL PASTORAL

O așază la urmă, împlinind rândul al treilea.

Luând apoi preotul a **PATRA** prescură și scoțând o părțică din ea, mai mică decât mirida pentru Născătoarea de Dumnezeu, dar mai mare decât cele ale sfinților, zice:

Pomeneste, Stăpâne, Iubitorule de oameni, pe toți episcopii ortodocși și pe (chiriarhul locului) Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române sau [(Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul nostru (N))] (pe arhierul care l-a hirotonit pe cel ce pomeneste, dacă este în viață) (N), cinstita preoțime, cea întru Hristos diaconime și toată ceata preotească, pe frații împreună slujitori cu noi, preoți și diaconi și pe toți frații noștri, pe care i-ai chemat la împărtășirea Ta, prin milostivirea Ta, Preabunule Stăpâne.

Așază apoi părțica sub Sfântul Agneț, spre colțul din dreapta acestuia, adică la stânga preotului, începând astfel rândul de sub Sfântul Agneț.

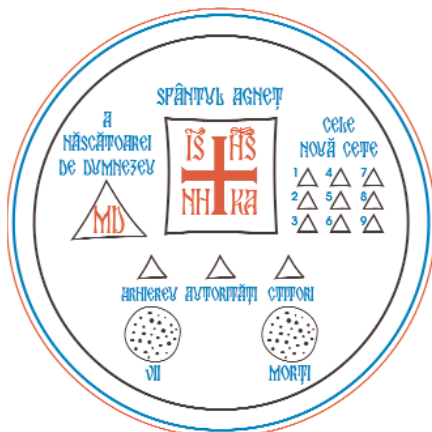
După aceasta, preotul scoate din aceeași prescură o părțică și o așază în dreapta celei dintâi, sub Sfântul Agneț, zicând:

Pomeneste, Doamne, pe binecredinciosul popor român de pretutindeni, pe ocârmuitorii țării noastre, pe mai-marii orașelor și ai satelor și pe oștirea cea iubitoare de Hristos.

RÂNDUIALA PROSCOMIDIEI

Felul cum trebuie așezate Sfântul Agneț
și celelalte părțicele pe sfântul disc

Preotul scoate apoi o părțică din prescura a patra pentru ctitorii și binefăcătorii *în viață* ai bisericii, și, așezând-o sub Sfântul Agneț, în dreapta celorlalte două, zice:

Pomeneste, Doamne, și pe ctitorii și binefăcătorii sfântului locașului acestuia (N).

Apoi, scoțând părțicele mai mici, tot pentru vii din a patra prescură și, punându-le pe sfântul disc toate la un loc, sub părțica pentru arhieru, zice așa:

Primeste, Doamne, jertfa aceasta pentru iertarea păcatelor tuturor fraților celor întru Hristos și pentru tot sufletul creștinesc cel necăjit și

LITURGHIERUL PASTORAL

întristat, care are trebuință de mila și de ajutorul Tău; pentru apărarea țării acesteia și a celor care viețuiesc într-însa; pentru pacea și bună așezarea întregii lumi; pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici, pentru mântuirea și ajutorul celor care cu osârdie și cu frică de Dumnezeu se ostenesc și slujesc: părinți și frați ai noștri; pentru cei trimiși; pentru cei care sunt în călătorie; pentru tămăduirea celor care zac în boli; pentru izbăvirea celor robiți; pentru cei care sunt în judecăți, în închisori, prizoniți, în necazuri și strâmtorare; pentru cei care ne urăsc și pentru cei care ne iubesc pe noi; pentru cei care ne miluiesc și slujesc nouă și pentru cei care ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânsii; pentru frații noștri care sunt în slujbe și pentru toți cei care slujesc și au slujit în sfânt locașul acesta.

După aceea, pomenește pe nume și pe cei care va voi dintre cei vii.

Și la fiecare nume ia cu sfânta copie câte o părticică mică, zicând:

Pomenește, Doamne, pe robul Tău (sau roaba Ta) (N). Și așa, luând părticelele, le pune la un loc cu cele scoase mai înainte pentru cei vii.

După aceea, luând preotul a CINEA prescură și scoțând cu copia părticele mici pentru morți și punându-le pe Sfântul Disc toate la un loc, sub părticica pentru ctitori, zice:

RÂNDUIALA PROSCOMIDIEI

Pentru pomenirea și iertarea păcatelor tuturor celor din veac adormiți întru dreapta credință: ale strămoșilor, ale moșilor, ale părinților, ale maicilor, ale fraților, ale surorilor, ale fiilor și fiicelor, ale celor dintr-o rudenie și ale celor dintr-un neam cu noi și ale tuturor celor ce au adormit întru nădejdea învierii și a vieții veșnice; ale ctitorilor sfântului locașului acestuia (**aici pomeneste pe ctitorii răposati**); ale miluitorilor și făcătorilor de bine; ale tuturor celor ce s-au ostenit și au slujit în sfânt locașul acesta: arhieriei, ieromonahi, preoți, ierodiaconi, diaconi, monahi, monahii și slujitori; ale binecredincioșilor împărați, ale fericitilor patriarhi, ale ortodocșilor arhieriei și preoți; ale dreptmăritorilor creștini, pe care apa, marea, râurile, izvoarele, lacurile, fântânile i-au înecat, sau războiul i-a secerat sau cutremurul i-a cuprins, sau tâlharii i-au ucis, sau focul i-a ars, sau fiarele, sau păsările sau animalele din mare i-au omorât; ale celor morți fără de veste de moarte năprasnică sau accidente; ale celor arși de trăsnete și ale celor înghețați în munți, pe cale, în loc pustiu și în sihăstrie; ale celor sfârșiți de întristare sau de bucurie; ale celor care au pătimit în zile bune și în nenorocire în închisori și lagăre; ale celor pe care i-a ucis calul, vehiculul, sau orice fel de mașină, grindina, zăpada, revărsarea apelor; sau zidul sau

LITURGHIERUL PASTORAL

pământul i-a ucis, surpându-se; ale celor pe care i-au omorât băuturile otrăvitoare, înecările cu oase; ale celor loviți de tot felul de aruncare: a fierului, a lemnului și a pietrei; ale celor sfârșiți de chiotul tare, de alergarea grabnică, de palmă, de pumn, de lovitură cu piciorul, de ciură sau de alte boli, de foame, de sete, de mușcături înveninate, de înghițirea șerpilor, de călcarea animalelor, de sugrumare de cel de aproape, sau marea sau pământul desfăcându-se i-a înghițit; morți de toată vârsta: bătrâni, adulți, tineri, copilandri, copii, prunci fără de vreme, parte bărbătească și femeiască; și pe care nu i-am pomenit, din neștiință sau din uitare, sau din pricina mulțimii numelor, **Însuți îi pomeneste, Dumnezeu, Cel ce știi numele și vârsta fiecăruia.**

Apoi, preotul pomeneste pe nume alți morți, pe care va voi, dar mai întâi pe arhierul care l-a hirotonit, dacă nu mai este în viață. Și la fiecare nume ia o părticică și o pune pe Sfântul Disc, la un loc cu cele scoase mai înainte pentru morți, zicând: Pomeneste, Doamne, pe robul Tău (N) și, terminând, încheie așa:

Și pe toți, care întru nădejdea învierii și a vieții de veci, cu împărtășirea Ta au adormit, dreptmăritori părinți și frați ai noștri, Iubitorule de oameni, Doamne.

La sfârșit, preotul, luând a patra prescură, din care a proscomidit pentru vii, scoate o părticică pentru sine și, punând-o la cele pentru vii, zice așa:

RÂNDUIALA PROSCOMIDIEI

Pomeneste, Doamne, după mulțimea îndurărilor Tale, și a mea nevrednicie; iartă-mi toată greșeala cea de voie și cea fără de voie și să nu oprești, pentru păcatele mele, harul Preasfântului Tău Duh, de la darurile ce sunt puse înainte.

Dacă este cazul, preotul scoate și așază pe Sfântul Disc particile speciale pentru diferite cereri, aceasta potrivit rânduielii din Liturghier (vezi «*Adunare de cereri*»).

Și după aceasta, preotul, luând buretele, strânge cu grijă particilele de pe marginea discului ca să nu cadă de pe Sfântul Disc.

Dacă este diacon, acesta ia cădelnița, pune tămâie în ea, și zice către preot:

Binecuvintează, părinte, tămâia.

Și îndată, tot diaconul, zice:

Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește.

Iar preotul zice rugăciunea tămâiei:

Tămâie Îți aducem Ție, Hristoase Dumnezeuul nostru, întru miros de bună mireasmă duhovnicească, pe care primind-o întru jertfelnicul Tău cel mai presus de ceruri, trimite-ne nouă harul Preasfântului Tău Duh.

Diaconul:

Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește.

LITURGHIERUL PASTORAL

Preotul tămâiază steluța, o sărută și o pune deasupra Sfântului Disc, zicând:

Și venind steaua, a stat deasupra, unde era Pruncul.

Diaconul:

Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește. Acoperă, părinte.

Iar preotul, tămâind **primul** acoperământ (mic), acoperă Sfântul Disc, zicând:

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins, pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor, ridica-vor râurile valurile lor cu glasuri de ape multe. Minunate sunt înălțările mării, minunat este întru cele înalte Domnul. Mărturiile Tale s-au adevărit foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Diaconul:

Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește. Acoperă, părinte.

RÂNDUIALA PROSCOMIDIEI

Iar preotul, tămâind al **doilea** acoperământ (cruciform), acoperă Sfântul Potir, zicând:

Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase, și de lauda Ta este plin pământul.

Diaconul:

Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește. Acoperă, părinte.

Iar preotul, tămâind acoperământul mare, adică Aerul, acoperă cu el Sfântul Disc și Sfântul Potir laolaltă, zicând:

Acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor Tale; depărtează de la noi pe tot vrăjmașul și potrivnicul; împacă viața noastră, Doamne; miluiește-ne pe noi și lumea Ta și mântuiește sufletele noastre, ca un bun și de oameni iubitor.

După aceea preotul, luând cădelnița, tămâiază Darurile așezate la proscomidiar, zicând de trei ori:

Bine ești cuvântat, Dumnezeu nostru, Care ai binevoit așa, slavă Ție.

Iar diaconul, de fiecare dată, zice:

Totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

Și se închină amândoi cu toată cucernicia de trei ori. Apoi, diaconul, luând cădelnița de la preot, zice:

Pentru punerea înaintea a Cinstitelor Daruri, Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește.

Iar preotul zice rugăciunea punerii înaintea:

Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Cel ce pâinea cea cerească, hrana a toată lumea, pe Domnul și Dumnezeul nostru Iisus Hristos L-ai trimis mântuitor și izbăvitor și binefăcător, Care ne binecuvintează și ne sfințește pe noi, Însuți, binecuvintează (preotul binecuvintează cu mâna) această punere înaintea și o primește pe dânsa întru jertfelnicul Tău cel mai presus de ceruri. Pomeneste, ca un bun și de oameni iubitor, pe cei ce au adus-o și pe cei pentru care s-a adus, iar pe noi ne păzește neosândiți întru sfințita lucrare a Dumnezeieștilor Tale Taine. Că s-a sfințit și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și după aceasta, face apolisul (otputul), zicând așa:

Slavă Ție Hristoase, Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

RÂNDUIALA PROSCOMIDIEI

Diaconul: Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de trei ori).
Părinte, binecuvintează.

Dacă este duminică, preotul începe așa:

Cel ce a înviat din morți...

Iar dacă este altă zi din cursul săptămânii, zice numai:

Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale celui între sfinți Părintelui nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului (dacă se săvârșește Liturgia Sfântului Vasile cel Mare, zice: Ale celui între sfinți, Părintelui nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei) și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor.

Diaconul: Amin.

După apolis, diaconul, iar în lipsă preotul, tămâiază Proscomidiarul, apoi Sfânta Masă împrejur, zicând încet:

În mormânt cu trupul (în fața Sfintei Mese), în iad cu sufletul, ca un Dumnezeu (latura dinspre miazăzi), în rai cu tâlharul (latura dinspre răsărit) și pe tron împreună cu Tatăl și cu Duhul ai fost, Hristoase, pe toate umplându-le, Cel ce ești necuprins (latura dinspre miazănoapte).

LITURGHIERUL PASTORAL

Și zicând Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeu..., tămâiază numai Sfântul Altar, inclusiv pe preot, după care pune cădelnița la locul ei.

SE CUVINE A ȘTI:

De vor sluji mai mulți preoți împreună, toată lucrarea Proscomidiei să o facă numai un preot, iar ceilalți, care slujesc, să nu zică nimic la Proscomidie, afară de pomenirea celor vii și morți ai lor.

Încă se mai cuvine a ști că atunci când slujește arhiereul, diaconul zice: Binecuvintează, [Înalt] Prea Sfințite Părinte. Când slujește preotul, diaconul zice numai: Binecuvintează, părinte.

III

RÂNDUIALA PREGĂTIRII SFINȚIȚILOR SLUJITORI PENTRU ÎNCEPUTUL DUMNEZEIEȘTII LITURGHII

După apolisul Utreniei, fiind vremea a se începe Dumnezeiasca Liturghie, preotul vine în fața Sfintei Mese, cu capul descoperit, iar diaconul în dreapta lui și, închinându-se împreună de trei ori, se roagă în taină, cu mâinile ridicate, zicând:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești; Vistierul bunătaților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre (de trei ori).

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire (de două ori).

LITURGHIERUL PASTORAL

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta (o dată).

Iar din Duminica Învierii și până la sărbătoarea Sfintei Înălțări, în loc de Împărate ceresc..., se zice de trei ori:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le.

Iar de la sărbătoarea Sfintei Înălțări și până la Duminica Pogorârii Sfântului Duh se zice numai: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... și Doamne, buzele mele vei deschide...

Apoi preotul sărută Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce și Sfânta Masă, iar diaconul numai marginea Sfintei Mese. După aceasta, plecându-și capul către preot, ținând orarul cu trei degete ale mâinii drepte, diaconul zice:

Vremea este a face Domnului, binecuvintează, părinte.

Preotul:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Și diaconul zice:

Roagă-te pentru mine, părinte.

SLUJBA SFINTEI LITURGHII

Preotul zice:

Să îndrepteze Domnul pașii tăi spre tot lucrul bun.

Și iarăși diaconul:

Pomenește-mă, părinte.

Preotul, binecuvântând pe diacon pe cap, zice:

Să te pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Diaconul: Amin.

(Iar de nu este diacon, preotul nu zice cele ale diaconului, ci numai pe cele prevăzute pentru sine.)

Apoi, închinându-se, diaconul iese pe ușa dinspre miază-noapte, și stând la locul obișnuit, din mijlocul bisericii, cu fața spre Sfântul Altar, se închină, cu evlavie, de trei ori, zicând în taină (asemenea și preotul în Altar):

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.

Și după aceasta se începe Dumnezeiasca Liturghie.

DUMNEZEIASCA LITURGHIE A SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR Arhiepiscopul Constantinopolului

Sfintele Uși fiind deschise, diaconul zice de la locul său, cu glas mare:

Binecuvintează, părinte.

Preotul, având capul descoperit, ia Sfânta Evanghelie cu amândouă mâinile, o ridică puțin și, făcând cu Sfânta Evanghelie semnul Sfintei Cruci peste Sfântul Antimis zice, cu glas mare:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

Preotul închide Sfintele Uși, iar diaconul zice *ectenia mare*.
Dacă nu este diacon, o zice preotul din Altar:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei care cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră și se roagă într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm*.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitoarii țării noastre, pentru

* În mănăstiri și schituri aici se adaugă stihul în care sunt pomeniți staretul și egumenul cu obștea, după rânduială.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oștire, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei care cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei care călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei care se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

(Aici se pot pune ectenii pentru diferite cereri care sunt tipărite la sfârșitul cărții acesteia).

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

LITURGHIERUL PASTORAL

**Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră
lui Hristos Dumnezeu să o dăm.**

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, ecfonisul:

**Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închi-
narea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și
pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: Amin.

Și se cântă Antifonul întâi:

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în
vecii vecilor. Amin. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate
cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al Lui. Binecuvântat ești,
Doamne.

După ecfonis, diaconul se închină și trece în fața icoanei
Mântuitorului, ținând orarul la piept cu trei degete ale mâinii
drepte, iar în acest timp preotul citește în taină

Rugăciunea Antifonului întâi

Doamne Dumnezeul nostru, a Cărui stăpâ-
nire este neasemănată și slavă neajunsă, a
Cărui milă este nemăsurată și iubire de oameni
negrăită, Însuți Stăpâne, după milostivirea Ta,

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

caută spre noi și spre sfântă biserică aceasta, și fă bogate milele Tale și îndurările Tale cu noi și cu cei ce se roagă împreună cu noi.

După sfârșitul antifonului, diaconul trece în fața Sfintelor Uși, și închinându-se, zice *ectenia mică*. Dacă nu este diacon, o zice preotul din fața Sfintei Mese:

Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, ecfonisul:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

Poporul cântă Antifonul al doilea:

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Cel care ești fără de moarte. Și ai primit, pentru mântuirea noastră, a Te întrupa din Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; Care neschimbat Te-ai întrupat. Și răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat. Unul fiind din Sfânta Treime, împreună-slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, mântuiește-ne pe noi!

Diaconul, închinându-se, trece îndată după ecfonis și stă înaintea icoanei Născătoarei de Dumnezeu, ținând orarul la piept cu trei degete ale mâinii drepte. În acest timp, preotul citește în taină

Rugăciunea Antifonului al doilea

Doamne Dumnezeul nostru, mântuiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; plinirea Bisericii Tale o păzește, sfințește pe cei care iubesc podoaba casei Tale, Tu pe aceștia îi preamărește cu dumnezeiască Ta putere și nu ne lăsa pe noi, cei care nădăjduim întru Tine.

Sfârșindu-se de cântat la străni Antifonul al doilea, diaconul trece înaintea Sfintelor Uși și zice *ectenia mică*, iar de nu este diacon, o zice preotul, din fața Sfintei Mese, apoi:

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Preotul, ecfonisul:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Și se cântă îndată antifonul al treilea.

Se spun Fericirile sau se cântă: Apărătoare Doamnă pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci ca una ce ai stăpânire nebiruită izbăvește-ne din toate nevoile; ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

Diaconul se închină și intră în Sfântul Altar, pe ușa dinspre miazăzi, iar preotul citește în taină.

Rugăciunea Antifonului al treilea

Cel care ne-ai dăruit aceste rugăciuni obștești și împreună-glăsuite, Cel care și la doi și la trei, care se unesc în numele Tău, ai făgăduit să le împlinești cererile, Însuți, și acum, plinește cererile cele de folos ale robilor Tăi, dându-ne, în veacul de acum, cunoștința adevărului Tău, și în cel ce va să fie, viață veșnică dăruindu-ne.

Când se începe cântarea Antifonului al treilea sau a Fericirilor (duminica), se deschid Sfintele Uși pentru VOHODUL sau ieșirea cu Sfânta Evanghelie. La Slavă... de la Fericiri sau, în alte zile, la

LITURGHIERUL PASTORAL

antifon sau la troparul praznicului, preotul și diaconul, stând înaintea Sfintei Mese, fac trei închinăciuni. Apoi, luând preotul Sfânta Evanghelie, o dă, cu icoana Învierii înaintea, diaconului, care îi sărută mâna, și după ce pune Sfânta Cruce în locul Sfintei Evanghelii, ocolesc pe partea dreaptă Sfânta Masă, preotul mergând după diacon. Și așa ies pe ușa dinspre miazănoapte, purtându-se înaintea lor două sfeșnice cu lumânări aprinse sau o lumânare aprinsă. Venind la locul cel obișnuit, din mijlocul bisericii, se opresc, diaconul în dreapta preotului, își pleacă amândoi capetele, iar diaconul zice încet:

Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește.

Iar preotul zice în taină

Rugăciunea Intrării

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Cel care ai așezat în ceruri cetele și oștile îngerilor și ale arhanghelilor spre slujba slavei Tale, fă ca împreună cu intrarea noastră să fie și intrarea sfinților îngeri, care slujesc împreună cu noi și împreună slăvesc bunătatea Ta. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar după sfârșitul rugăciunii, preotul și diaconul fac două închinăciuni, după care diaconul, arătând către răsărit cu mâna dreaptă în care ține orarul cu trei degete, zice încet către preot:

Binecuvintează, părinte, sfânta intrare.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Iar preotul, binecuvântând, zice încet:

Binecuvântată este intrarea sfinților Tăi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar diaconul îi dă Sfânta Evanghelie să o sărute. Dacă însă în biserică este arhiereu (sau la mănăstire, starețul), atunci diaconul duce Sfânta Evanghelie celui mai mare să o sărute, sărutând și el în același timp mâna celui mai mare. Iar după sfârșitul troparului (antifonului sau al Fericirilor), merge diaconul ținând Sfânta Evanghelie cu icoana Învierii spre popor, și, stând înaintea Sfințelor Uși, înalță puțin Sfânta Evanghelie cu care face semnul Sfintei Cruci, și, zice cu glas mare:

Înțelepciune, drepti!

Apoi diaconul intră în Sfântul Altar cu Sfânta Evanghelie, o așază pe Sfânta Masă, ia cădelnița și iese pe solee cerând binecuvântarea tămâiei, iar preotul, închinându-se și plecându-se puțin spre dreapta și spre stânga, intră în Altar, iar diaconul îl cădește, în timp ce la strană se cântă:

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos. Mântuiește-ne, Fiul lui Dumnezeu, Cela ce ai înviat din morți, pe noi, care-Ți cântăm: Aliluia.

Iar de nu este duminică, în loc de ...Cela ce ai înviat din morți... se zice: ...Cela ce ești minunat între sfinți... iar la praznicele împărătești, în loc de Veniți să ne închinăm... se cântă stihurile speciale arătate mai departe.

LITURGHIERUL PASTORAL

Când slujește preotul fără diacon, atunci Sfânta Evanghelie o poartă preotul însuși, iar când ajunge în mijlocul bisericii, se întoarce cu fața spre răsărit, trece Sfânta Evanghelie în mâna stângă, face două închinăciuni, și binecuvintează intrarea cu dreapta. Apoi înaintează pe solee și, înălțând Sfânta Evanghelie, făcând cu ea semnul Sfintei Cruci zice: **Înțelepciune, drepti!** după care intră în Altar și așază Sfânta Evanghelie pe Sfânta Masă.

SE CUVINE A ȘTI: că de vor fi mai mulți împreună-slujitori preoți, fără diaconi, Sfânta Evanghelie se ia de întâiul dintre preoții împreună-slujitori și purtând-o înaintea lor, aceștia merg după dânsul, cei cu rang mai mic venind la urmă. Și ajungând în mijlocul bisericii, preoții se așază de-a dreapta și de-a stânga celui dintâi dintre ei, așa precum stau la Sfânta Masă din Sfântul Altar. Binecuvintează intrarea și sărută Sfânta Evanghelie numai întâiul dintre împreună-slujitori și tot el zice: **Înțelepciune, drepti!**, stând în mijlocul bisericii împreună cu ceilalți. Iar atunci când la strană cântarea a ajuns la: **Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu...**, pornind cel dintâi dintre împreună-slujitori și ceilalți după dânsul, așa precum au ieșit, intră în Sfântul Altar și se duc la locurile lor.

Dacă vor sluji preoți în sobor, cu diacon, Sfânta Evanghelie o poartă diaconul, care o primește de la protos. *Apoi preoții, începând cu cei mai mici în rang, se închină cu câte o închinăciune, doi câte doi în fața Sfintei Mese, se pleacă către protos, ocolesc prin partea dreaptă Sfânta Masă și ies după diacon la vohod prin ușa de miazănoapte.* Și, venind în mijlocul bisericii, diaconul cu Sfânta Evanghelie se așază în apropiere de iconostas, iar preoții de-a dreapta și de-a stânga protosului, așa cum stau la Sfânta Masă din Sfântul Altar.

Diaconul zice încet: **Domnului să ne rugăm.** Doamne miluiește. Protosul zice în taină rugăciunea intrării.

După terminarea rugăciunii, diaconul zice încet către protos: Binecuvintează, părinte, sfânta intrare. Protosul, binecuvântând, zice încet: Binecuvântată este intrarea Sfinților Tăi...

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Diaconul îi dă protosului Sfânta Evanghelie să o sărute, o sărută și diaconul, merge în fața ușilor împărătești și zice cu glas mare: **Înțelepciune, drepti!** Intră în Sfântul Altar, așază Sfânta Evanghelie pe Sfânta Masă, ia cădelnița și se așază în fața icoanei Mântuitorului.

În acest timp soborul cântă: **Veniți să ne închinăm...** Când ajung la: **Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu...**, ultimii doi preoți, înaintând puțin către altar, fac două închinăciuni, se întorc și se pleacă spre protos, se reîntorc spre catapeteasmă și merg prin Sfintele Uși, așezându-se la locurile lor, în Sfântul Altar.

Ceilalți fac și ei asemenea și la sfârșit și protosul, după ce se pleacă la dreapta și la stânga.

Dacă asistă arhieru, plecăciunile se fac numai către el.

Apoi obișnuitele tropare și condace. Și sfârșindu-se acestea, diaconul zice cu glas mare:

Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

Și diaconul, plecându-și capul către preot, zice încet:

Binecuvintează, părinte, vremea cântării celei întreit-sfinte.

Iar preotul, binecuvântându-l pe cap, zice:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea.

LITURGHIERUL PASTORAL

La sărbătorile mai însemnate, și, mai cu seamă, când slujba se face în sobor, preotul se oprește după cuvintele: ... acum și pururea, iar diaconul se apropie de Sfintele Uși și, arătând cu orarul către icoana Mântuitorului, zice:

Doamne, mântuiește pe cei binecredincioși.

Aceasta se cântă de către slujitori în Altar.

Apoi diaconul, zicând tot așa a *doua oară* și a *treia oară*:

Doamne, mântuiește pe cei binecredincioși.

Aceasta se cântă de fiecare dată, de către cântăreți la străni.

După aceasta diaconul zice:

Și ne auzi pe noi.

Este obiceiul ca aceasta să se cânte de slujitori în Altar.
După aceasta, diaconul, întorcându-se iarăși către credincioși, și înălțând orarul, zice cu glas mare:

Și în vecii vecilor.

Când slujește preotul singur (fără diacon), atunci zice el însuși: Doamne, mântuiește pe cei binecredincioși* și cântă apoi singur: Și ne auzi pe noi, după care încheie ecfonisul, zicând: Și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

* În practică, la acest moment preotul binecuvintează pe credincioși cu Sfânta cruce de pe solee.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Apoi cântă:

Sfinte Dumnezeule... (de trei ori).*

iar preotul citește în taină

Rugăciunea Cântării celei întreit-sfinte

Dumnezeule cel sfânt, Carele întru sfinți Te odihnești, Cel carele cu glas întreit-sfânt ești laudat de serafimi și slăvit de heruvimi și de toată puterea cerească închinat; Cel carele dintru neființă întru ființă ai adus toate; Carele ai făcut pe om după chipul și asemănarea Ta și cu tot harul Tău l-ai împodobit; Cel carele dai înțelepciune și pricepere celui care cere, și nu treci cu vederea pe cel care greșește, ci pui pocăința spre mântuire; Carele ne-ai învrednicit pe noi, smeriții și nevrednicii robii Tăi, și în ceasul acesta, a sta înaintea slavei sfântului Tău jertfelnic și a-Ți aduce datorita închinare și

* La Înălțarea Sfintei Cruci (14 septembrie) și în Duminica a III-a din Postul Mare (a Sfintei Cruci) se cântă: Crucii Tale ne închinăm Hristoase și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o mărim, iar la Nașterea și Botezul Domnului, în Sâmbăta lui Lazăr, în Sâmbăta mare, la Paști și în toată Săptămâna Luminată, precum și în Duminica Rusaliilor se cântă: Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia.

LITURGHIERUL PASTORAL

preaslăvire: Însuți Stăpâne, primește și din gurile noastre, ale păcătoșilor, întreit-sfânta cântare și ne cercetează întru bunătatea Ta. Iartă-ne toată greșeala cea de voie și cea fără de voie; sfințește sufletele și trupurile noastre și ne dă să slujim Ție cu cuvioșie în toate zilele vieții noastre. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților care din veac au bineplăcut Ție. Că sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfârșind rugăciunea aceasta, preotul și diaconul zic în taină: Sfinte Dumnezeule... (de 3 ori), făcând împreună, de fiecare dată, câte o închinare înaintea Sfintei Mese. La Slavă... Și acum... Sfinte fără de moarte..., diaconul, de la locul lui, arătând cu orarul spre proscomidiar, zice încet către preot: Poruncește, părinte. Mergând, apoi, la proscomidiar și plecându-se, preotul zice:

Binecuvântat este Cel care vine întru numele Domnului.

Diaconul:

Binecuvintează, părinte, scaunul cel de sus.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Iar preotul, întorcându-se prin fața Sfintei Mese, merge, prin partea dreaptă a Sfintei Mese către scaunul cel de sus, zicând:

Binecuvântat ești pe tronul slavei împărăției Tale, Cel care șezi pe heruvimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se așază cu fața către credincioși. Dacă există sobor, în acest moment, preoții din partea de miazăzi trec, unul după altul, prin fața Sfintei Mese și vin în dreapta protosului, iar cei din partea de miazănoapte vin, tot prin fața Sfintei Mese, și se așază de-a stânga protosului. Când trec prin fața Sfintei Mese, fac semnul Sfintei Cruci, cu închinăciune, apoi merg în spatele Sfintei Mese, fac o închinăciune către tronul cel de sus și se întorc cu fața către credincioși.

Se cuvine a ști că: preotului nu-i este îngăduit să se urce în tronul cel de sus.

După Slavă... Și acum... Sfinte fără de moarte..., diaconul zice dintre Sfintele Uși:

Puternic.

Iar poporul începe din nou: Sfinte Dumnezeule...

Și după încheierea cântării celei întreit-sfinte pentru cea din urmă oară, diaconul, venind între Sfintele Uși, cu fața spre credincioși, zice:

Să luăm aminte.

LITURGHIERUL PASTORAL

Iar preotul:

Pace tuturor.

Citețul, stând în mijlocul bisericii, cu fața spre Sfântul Altar, răspunde:

Și duhului tău.

După care zice prochimenu Apostolului.

Apoi diaconul:

Înțelepciune.

Citețul:

Din Epistola către...

Diaconul:

Să luăm aminte.

După aceea, ia cădelnița și venind către preot, după ce acesta binecuvintează tămâia, cădește lin Sfânta Masă împrejur, și tot Sfântul Altar și pe preot, apoi iese din Sfântul Altar și cădește, după rânduială, icoanele, scaunul arhieresc, strănile, pe citeț și, din mijlocul bisericii, pe ceilalți credincioși, după care intră în Sfântul Altar (cădind fără zgomot mare ca să nu acopere vocea celui ce citește Apostolul). Dacă nu este diacon, cădirea o face preotul, iar după ce intră în Sfântul Altar, citește în taină:

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Rugăciunea dinainte de Evanghelie

Strălucește în inimile noastre, Iubitorule de Soameni, Stăpâne, lumina cea curată a cunoașterii Dumnezeirii Tale și deschide ochii gândului nostru spre înțelegerea evanghelicelor Tale propovăduiri. Pune în noi și frica fericitelor Tale porunci, ca toate poftete trupului călcând, viețuire duhovnicească să petrecem, cugetând și făcând toate cele ce sunt spre bună-plăcerea Ta.

Că Tu ești lumina sufletelor și a trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeule și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar diaconul, terminând de cădit, pune cădelnița la locul ei și, apropiindu-se de preot, primește de la el Sfânta Evanghelie și, închinându-se înaintea Sfintei Evanghelii, o ia cu amândouă mâinile, punând capătul orarului peste ea.

Și sfârșindu-se de citit Apostolul, preotul, stând înaintea Sfintei Mese, se întoarce cu fața spre credincioși și zice dintre ușile împărătești:

Pace ție, cititorule*.

Citetul: Și duhului tău. Iar poporul cântă: Aliluia.

* Dacă citește unul dintre clerici Apostolul, se spune: Pace ție, sfințite cititorule

LITURGHIERUL PASTORAL

Diaconul iese cu Sfânta Evanghelie printre Sfintele Uși, purtându-se înaintea lui două sfeșnice cu lumânări aprinse (sau o lumânare aprinsă) până ce se duce pe amvon, sau la locul cel obișnuit din mijlocul bisericii. Apoi zice:

Binecuvintează, părinte, pe binevestitorul Sfântului Apostol și Evanghelist (N).

Iar preotul, stând între Sfintele Uși, zice:

Dumnezeu, pentru rugăciunile Sfântului, întru tot lăudatului Apostol și Evanghelist (N), să-ți dea ție, celui ce binevestești, cuvânt cu putere multă, spre plinirea Evangheliei iubitului Său Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos. (Preotul se întoarce către icoana Mântuitorului și se închină).

Diaconul răspunde:

Fie, mie, după cuvântul tău, stăpâne (părinte).

(În zilele obișnuite de peste săptămână, preotul binecuvintează pe diacon, atunci când îi dă Sfânta Evanghelie, în chipul arătat, *dar în taină*).

După aceasta, diaconul (dacă este), de la locul lui, sau preotul dintre Sfintele Uși, cu fața către credincioși zice, cu glas mare:

Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Și preotul zice îndată:

Pace tuturor!

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

(Preotul rămâne între Sfintele Uși, până când diaconul termină citirea Sfintei Evanghelii).

Poporul: Și duhului tău. Diaconul care citește

Sfânta Evanghelie:

Din Sfânta Evanghelie de la (N) citire.

Poporul: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Preotul sau diaconul al doilea, dacă este, zice:

Să luăm aminte.

(Iar dacă nu este diacon, Sfânta Evanghelie se citește de preot, dintre Sfintele Uși, punându-se de-a dreapta și de-a stânga câte un sfeșnic cu lumânare aprinsă).

Sfârșindu-se Sfânta Evanghelie, zice preotul către diacon:

Pace ție, celui care ai binevestit.

Poporul: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Venind diaconul până la Sfintele Uși, dă Sfânta Evanghelie în mâinile preotului și trece în dreptul icoanei Mântuitorului. Preotul sărută și înalță Sfânta Evanghelie făcând cu ea semnul Sfintei Cruci spre credincioși, cu partea care are pe ea Învierea, și după aceasta o așază pe Sfânta Masă mai sus de Sfântul

LITURGHIERUL PASTORAL

Antimis, cu partea care se deschide către răsărit, apoi desface ilitonul (acoperământul Sfântului Antimis). Urmează tâlcuirea Sfintei Evanghelii. Se închid, apoi, Sfintele Uși, iar diaconul, venind la locul cel obișnuit, din mijlocul bisericii, zice ectenia următoare, pe care, dacă nu este diacon, o zice preotul stând în fața Sfintei Mese:

Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru să zicem.

Poporul: Doamne miluiește.

Doamne, Atotstăpânitoare, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne miluiește (de 3 ori).

În acest timp, preotul zice, în taină,

Rugăciunea cererii stăruitoare

Doamne Dumnezeu nostru, primește această rugăciune stăruitoare de la noi robii Țăi și ne miluiește, după mulțimea milei Tale, și trimite îndurările Tale peste noi și peste tot poporul Țău, care așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oștire, pentru sănătatea și mântuirea lor*.

Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfânt locașului acestuia și pentru toți cei mai dinainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu enoriași, ctitori și binefăcători ai sfântului locașului acestuia.**

* În mănăstiri și schituri aici se adaugă stihul în care sunt pomeniți staretul și egumenul cu obștea, după rânduială.

** La mănăstiri și catedrale zicem: Ctitori, slujitori, vietuitori, binefăcători, și închinători ai Sfântului lăcașului acestuia.

LITURGHIERUL PASTORAL

(Aici se pot pune ectenii pentru diferite cereri,
care sunt la sfârșitul cărții acesteia).

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei care se ostenesc, pentru cei care cântă și pentru poporul care stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Iar preotul, ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Iar când se face pomenire pentru morți, diaconul, dacă este, iar dacă nu, preotul, zice și ectenia aceasta:

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Poporul: *Doamne miluieste (de 3 ori).*

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor adormiților robilor lui Dumnezeu, fericirii și pururea pomenirii ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei care se pomenesc (N), pentru ca să li se ierte toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele lor unde dreptii se odihnesc, mila lui Dumnezeu, împărăția cerului și iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeul nostru, să cerem. Domnului să ne rugăm.

Poporul: Dă, Doamne, Doamne miluiește.

Preotul:

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavol l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuți Doamne, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi (N), în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și pentru tot ceea ce au greșit ei cu cuvântul, cu lucrul sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i! Că nu este om, care să fie viu și să nu greșescă; numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău, adevărul.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul, ecfonisul:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi (N), Hristoase, Dumnezeul nostru, și

LITURGHIERUL PASTORAL

**Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al
Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață
făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: *Amin.*

Diaconul sau preotul deschide Sfintele Uși, ia cădelnița și o
lumânare și, cădind, zice:

**Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă,
Doamne, sufletelor adormiților robilor Tăi, celor
care s-au pomenit și le fă veșnică pomenire.**

Și se cântă, în altar *o dată*, apoi *la străni de două ori*: *Veșnică
pomenire. (În perioada Praznicului Învierii se cântă de două ori:
„Hristos a înviat”, iar a treia oară: Veșnică pomenire).*

*

Apoi preotul desface Sfântul Antimis, în timp ce diaconul
zice ectenia:

Rugați-vă cei chemați, Domnului (se desface partea
dinspre miazănoapte a Sfântului Antimis).

Poporul: *Doamne miluiește.*

Diaconul:

**Cei credincioși, pentru cei chemați să ne rugăm, ca
Domnul să-i miluiască** (se desface partea dinspre miazăzi).

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Să-i învețe cuvântul adevărului (se desface partea dinspre apus).

Să le descopere Evanghelia dreptății (se desface partea dinspre răsărit).

Apoi preotul începe să șteargă cu buretele Sfântul Antimis, din toate părțile, spre îndoitura dinspre răsărit.

Să-i unească cu Sfânta Sa sobornicească și apostolească Biserică.

Mântuiește, miluiește, apără și-i păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Cei chemați, capetele voastre Domnului să le plecați.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul citește în taină

Rugăciunea pentru cei chemați

(La desfacerea Sfântului Antimis)

Doamne Dumnezeul nostru, Cel care întru cele înalte locuiești și spre cei smeriți privești,

LITURGHIERUL PASTORAL

Care ai trimis mântuire neamului omenesc pe Unul-Născut Fiul Tău și Dumnezeu, pe Domnul nostru Iisus Hristos, caută spre robii Tăi cei chemați, care și-au plecat capetele înaintea Ta, și-i învrednicește, la vremea potrivită, de baia nașterii celei de a doua, de iertarea păcatelor și de veșmântul nestricăciunii; unește-i cu sfânta Ta sobornicească și apostolească Biserică și-i numără cu turma Ta cea aleasă.

Și apoi face semnul Sinteii Cruci cu buretele deasupra Sfântului Antimis, îl sărută și îl pune la locul lui, zicând cu glas tare ecfonisul (*dacă este sobor, protosul dă buretele fiecărui preot spre sărutare*):

Ca și aceștia împreună cu noi să slăvească preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Diaconul zice din mijlocul bisericii:

Câți sunteți chemați, ieșiți.

Iar de este și un al doilea diacon, zice și acesta, dintre Sfintele Uși:

Cei chemați, ieșiți.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Apoi iarăși diaconul, din mijlocul bisericii:

Câți sunteți chemați, ieșiți.

Diaconul, dintre Sfintele Uși:

Ca nimeni din cei chemați să nu rămână.

Diaconul, din mijlocul bisericii:

**Câți suntem credincioși, iară și iară cu pace
Domnului să ne rugăm.**

Poporul: Doamne miluiește.

Iar de este numai un singur diacon, ori de slujește preotul
singur, zice așa:

**Câți sunteți chemați, ieșiți; cei chemați, ieșiți;
câți sunteți chemați, ieșiți; ca nimeni din cei
chemați să nu rămână. Câți suntem credincioși,
iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.**

Și se închide perdeaua de la Sfintele Uși.

Poporul: Doamne miluiește.

La nevoie, ecteniile și rugăciunile pentru cei chemați și
anume, începând de la: Rugați-vă cei chemați, Domnului, și

LITURGHIERUL PASTORAL

până aici se pot zice în taină. În acest caz, Sfântul Antimis urmează să fie desfăcut înaintea de ecfonisul: Ca sub stăpânirea Ta... Iar dacă se continuă cu ecteniile, preotul citește în taină rugăciunile, prima și a doua, pentru credincioși.

Rugăciunea întâia pentru credincioși (După desfacerea Sfântului Antimis)

Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeu Puterilor, Care ne-ai învrednicit a sta și acum înaintea sfântului Tău jertfelnic și a cădea la îndurările Tale, pentru păcatele noastre și pentru păcatele cele din neștiință ale poporului. Primește Dumnezeule, rugăciunea noastră; fă-ne să fim vrednici a-Ți aduce rugăciuni, cereri și jertfe fără de sânge pentru tot poporul Tău; și ne învrednicește pe noi, pe care ne-ai pus întru această slujbă a Ta, cu puterea Duhului Tău celui Sfânt, ca fără de osândă și fără de sminteală, întru mărturia curată a cugetului nostru, să Te chemăm în toată vremea și în tot locul și, auzindu-ne, Milostiv să ne fii întru mulțimea bunătății Tale.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne miluiește.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Diaconul:

Înțelepciune.

Preotul, ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Diaconul sau preotul:

Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

În unele locuri, numai când slujește și diacon, se obișnuiește să se rostească și cererile de mai jos, iar când nu este diacon se zice, direct: Apără, mântuiește...

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

LITURGHIERUL PASTORAL

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei care cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră și se roagă într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Preotul citește în taină

Rugăciunea a doua pentru credincioși

Iarăși și de multe ori cădem la Tine și ne rugăm Ție, Bunule și Iubitorule de oameni, ca privind spre rugăciunea noastră, să curățești sufletele și trupurile noastre de toată necurăția trupului și a duhului și să ne dai să stăm nevinovați și fără de osândă înaintea sfântului Tău jertfelnic. Și dăruiește, Dumnezeule, și celor care se roagă împreună cu noi spor în viață, în credință și în înțelegerea cea duhovnicească. Dă lor să-Ți slujească totdeauna cu frică și cu dragoste și într-o nevinovăție și fără osândă să se împărtășească cu Sfintele Tale Taine și să se învrednicească de cereasca Ta împărăție.

Diaconul sau preotul:

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Poporul: Doamne miluiește.

Diaconul:

Înțelepciune.

Iar preotul zice ecfonisul:

Ca sub stăpânirea Ta totdeauna fiind păziți, Ție slavă să înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Iar diaconul intră în Sfântul Altar pe ușa dinspre miază-noapte.

Poporul: Amin. Și începe să cânte îndată cântarea heruvimică:
Noi, care pe heruvimi... (până la: Ca pe Împăratul...)

Iar preotul, stând înaintea Sfintei Mese, se roagă în taină

Rugăciunea din timpul cântării heruvimice

Nimeni din cei legați cu poftă și cu desfătări trupești nu este vrednic să vină, să se apropie, sau să slujească Ție, Împărate al slavei; căci a sluji Ție este lucru mare și înfricoșător chiar pentru puterile cele cerești. Dar totuși pentru iubirea Ta de oameni cea negrăită și nemăsurată, fără mutare

LITURGHIERUL PASTORAL

și fără schimbare Te-ai făcut om, și Arhiereu al nostru Te-ai făcut, și, ca un Stăpân a toate, ne-ai dat slujba sfântă a acestei jertfe liturgice și fără de sânge; că singur Tu, Doamne Dumnezeul nostru, stăpânești cele cerești și cele pământești, Care Te porți pe scaunul heruvimilor, Domnul serafimilor și Împăratul lui Israel, Cel care singur ești Sfânt și întru sfinți Te odihnești. Deci pe Tine Te rog, Cel care singur ești bun și binevoitor, caută spre mine păcătosul și netrebnicul robul Tău, și-mi curățește sufletul și inima de cugete viclene; și cu puterea Sfântului Tău Duh învrednicește-mă, pe mine, cel care sunt îmbrăcat cu harul preoției, să stau înaintea acestei sfinte Tale Mese și să jertfesc sfântul și preacuratul Tău Trup și scumpul Tău Sânge. Căci la Tine vin, plecându-mi grumajii, și Ție mă rog: Să nu întorci fața Ta de la mine, nici să mă lepezi dintre slujitorii Tăi, ci binevoiește să-Ți fie aduse darurile acestea de mine păcătosul și nevrednicul robul Tău. Că Tu ești Cel care aduci și Cel care Te aduci, Cel care primești și Cel care Te împarți, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Iar după terminarea rugăciunii, preotul și diaconul (care ține orarul între degetele mâinii drepte) zic și ei în taină cântarea heruvimică de trei ori, făcând câte o închinăciune la fiecare sfârșit*.

Preotul:

Noi, care pe heruvimi cu taină închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare aducem, toată grija cea lumească să o lepădăm...

Iar diaconul continuă:

... Ca pe Împăratul tuturor, să primim pe Cel înconjurat în chip nevăzut de cetele îngeresti. Aliluia, aliluia, aliluia.

Și de nu s-a făcut mai înainte acoperirea Cinstitelor Daruri la proscomidiar, se face acum.

Se ridică apoi perdeaua și se deschid Sfintele Uși, iar diaconul, pregătind cădelnița, o dă preotului care binecuvintează tămâia, și, mergând înaintea diaconului, cu lumânarea aprinsă, tămâiază Sfânta Masă împrejur zicând troparul: În mormânt cu trupul... (ca la sfârșitul proscomidiei), Altarul tot și, ieșind prin-tre Sfintele Uși, tămâiază icoanele și pe credincioși, ca la Apostol, zicând Psalmul 50, și tropare de umilință câte va voi. (Când sunt mai mulți preoți împreună-slujitori, tămâiază cel dintâi dintre ei). Venind în Altar tot printre Sfintele Uși și tămâind, după obicei, preotul dă cădelnița diaconului (sau în lipsa lui, paracliserului), și mergând după aceea înaintea Sfintei Mese, fac două închinăciuni, zicând:

* În practică, preotul ridică mâinile la Noi care pe heruvimi... , dar liturgic nu se justifică pentru că nu este o invocare a Duhului Sfânt.

LITURGHIERUL PASTORAL

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește.

După aceea preotul sărută Sfântul Antimis, Sfânta Cruce și Sfânta Masă, iar diaconul numai colțul Sfintei Mese; mai fac, apoi, o închinăciune, se întorc către credincioși și, plecându-se, își cer iertare, spunând: *iertăți-mă și Dumnezeu să vă ierte și să vă binecuvinteze (preotul binecuvintează pe credincioși dintre Sfintele Uși, iar la slujba în sobor binecuvintează numai protosul, iar dacă este arhieru, numai acesta).* Merg după aceea la proscomidiar și, închinându-se de trei ori, zic: Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul... Apoi diaconul zice către preot: Ridică, părinte. Și preotul luând acoperământul cel mare îl pune pe umerii diaconului, zicând: Ridicați mâinile voastre la cele sfinte și binecuvântați pe Domnul. După aceasta, luând Sfântul Disc, îl dă diaconului, care îl ține în dreptul frunții cu toată grija și evlavia. Preotul ia Sfântul Potir și ies amândoi pe ușa dinspre mieznoapte, diaconul mai întâi și după el preotul, purtându-se înaintea lor două sfeșnice sau lumânarea aprinsă și cădelnița și așa ies în mijlocul bisericii, făcând VOHODUL sau Ieșirea cu Cinstitele Daruri.

Dacă sunt doi diaconi, preotul pune mai întâi pe umerii primului diacon acoperământul mare, dându-i apoi cădelnița celui de-al doilea ca să meargă înaintea primului diacon. Iar de slujește numai preotul, face el singur Vohodul, având acoperământul mare pe umeri, Sfântul Potir în mâna dreaptă și Sfântul Disc în mâna stângă.

Când sunt mai mulți preoți și diaconi, după ce s-a închinat cel dintâi dintre preoți, cu diaconii, și s-au plecat către credincioși, vin apoi și ceilalți preoți, doi câte doi, începând de la cei cu rang mai mare, închinându-se, după rânduială. Protosul trece la proscomidiar și dă Sfântul Disc diaconului, iar el ia Sfântul Potir în mâna dreaptă.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Ceilalți preoți, având în mâna dreaptă fiecare câte o cruce, iar preotul care a făcut Proscomidia, copia și lingurița, fac Vohodul, mergând unul după altul în urma protosului, cel cu rang mai mic fiind la urmă. Iar când au ajuns în mijlocul bisericii, stau cu fața spre credincioși unul în dreapta celuilalt, în rând cu întâiul dintre împreună-slujitori, *sau se așază în dreapta și stânga protosului în ordinea inversă cum au stat în Sfântul Altar (cei din dreapta, în stânga protosului, și invers)*. Când nu sunt diaconi, atât Sfântul Disc cât și Sfântul Potir se iau de întâiul dintre împreună-slujitori, iar ceilalți merg după dânsul, până la cel din urmă, purtând în mâini câte o cruce, iar ultimul copia și lingurița; ajungând în mijloc, se așază cum s-a arătat mai sus.

Ieșind, deci, din Sfântul Altar, întâiul dintre diaconi zice cu glas mare:

Pe voi pe toți, dreptmăritorilor creștini, să vă pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Și terminând, când a ajuns în mijlocul bisericii cu fața spre credincioși, întâiul dintre diaconi se întoarce în altar printre Sfintele Uși, și stând în partea dreaptă a Sfintei Mese, așteaptă să intre preotul cu Sfântul Potir. Diaconul al doilea, mergând înaintea celui dintâi până la Sfintele Uși, se oprește lângă icoana Maicii Domnului, iar când vine preotul cu Sfântul Potir, cădește de asemenea înaintea lui, până când preotul intră printre Sfintele Uși, diaconul intrând și el, după aceea, în Sfântul Altar prin ușa dinspre miazănoapte.

LITURGHIERUL PASTORAL

Dacă va sluji numai un preot, zice singur toate cele ce urmează, iar de vor sluji mai mulți, le rostesc pe rând:

Pe Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pe (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], să-l pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

Pe poporul român cel dreptcredincios de pretutindeni, pe ocârmuitorii țării noastre, pe mai-marii orașelor și ai satelor și pe oștirea cea iubitoare de Hristos, să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa*.

Pe frații noștri: preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pe toți cei din clerul bisericesc și cinul monahal să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

Pe adormiții întru fericire, patriarhi ai Bisericii Ortodoxe Române, Miron, Nicodim, Justinian și Iustin, și pe toți mitropoliții Moldovei și Bucovinei adormiți întru Domnul să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

Pe fericii și pururea pomeniții ctitori ai sfântului locașului acestuia și pe alți ctitori, miluitori și

* În mănăstiri și schituri aici se adaugă stihul în care sunt pomeniți starețul și egumenul cu obștea, după rânduială.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

făcători de bine, să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

Pe eroii români, jertfiți pretutindeni pentru apărarea patriei, întregirea neamului și slava sfintei noastre Biserici, să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

Pe cei care au adus aceste *cinstite daruri* și pe cei pentru care s-au adus, vii și adormiți, să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

Pe toți cei adormiți dintre neamurile noastre, strămoși, moși, părinți, frați, surori, fii și fiice, soți și soții, și pe toți cei dintr-o rudenie cu noi, pe fiecare după numele său, să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

(Nu se citește pomelnice și nu se ating capetele credincioșilor cu Sfântul Potir).

Apoi întâiul dintre împreună-slujitori zice, făcând semnul Sfintei Cruci cu Sfântul Potir spre credincioși:

Și pe voi pe toți, dreptmăritorilor creștini, să vă pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

Apoi se continuă cântarea heruvimică:

Ca pe Împăratul tuturor, să primim pe Cel înconjurat în chip nevăzut de cetele îngeresti. Aliluia, aliluia, aliluia.

Se întorc apoi în Altar printre Sfintele Uși, în ordinea în care au ieșit, iar când intră preotul cu Sfântul Potir, întâiul dintre diaconi zice către dânsul:

Preoția ta să o pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

Iar preotul zice către diacon:

Diaconia ta să o pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Diaconul răspunde: **Amin.**

Și pune Sfântul Potir pe Sfântul Antimis de pe Sfânta Masă. Asemenea luând și Sfântul Disc, de la diacon, îl așază lângă Sfântul Potir, întocmai ca la proscomidiar, zicând:

Iosif cel cu bun chip de pe lemn luând precuratul Tău trup, cu giulgiu curat înfășurându-L și cu mi-resme, în mormânt nou îngropându-L, L-a pus.

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul și pe scaun împreună cu Tatăl și cu Duhul ai fost, Hristoase, pe toate umplându-le, Tu, Cel ce ești necuprins.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Ca purtător de viață și mai înfrumusețat decât raiul cu adevărat și decât toată cămara împărătească mai luminat s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Se închid Sfintele Uși și se lasă dvera, apoi, preotul, luând acoperămintele de pe Sfântul Disc și de pe Sfântul Potir, le pune de o parte pe Sfânta Masă. Luând după aceasta acoperământul mare de pe umerii diaconului acoperă cu el Cinstitele Daruri și luând cădelnița le tămâiază de trei ori, zicând:

Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului (de 3 ori).

Iar diaconul zice:

Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot, atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Preotul, dând apoi cădelnița și plecându-și capul, zice către diacon:

Pomeneste-mă, frate și împreună-slujitorule.

Și diaconul zice către dânsul:

Preoția ta să o pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

Apoi și diaconul, plecându-și capul și ținând orarul cu trei degete ale mâinii drepte, zice către preot:

Roagă-te pentru mine, părinte.

LITURGHIERUL PASTORAL

Preotul:

Duhul Sfânt să vină peste tine și puterea Celui preaînalt să te umbrească.

Diaconul:

Aceiași Duh să lucreze împreună cu noi în toate zilele vieții noastre. Pomeneste-mă, părinte.

Preotul, binecuvântându-l pe cap, zice:

Să te pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Diaconul răspunde: *Amin.*

Și sărutând dreapta preotului, iese pe ușa dinspre miazănoapte în mijlocul bisericii și zice:

Să plinim rugăciunea noastră Domnului.

Poporul: *Doamne miluiește.*

Diaconul:

Pentru Cinstitele Daruri care sunt puse înaintea Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei care cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră și se roagă într-însa, Domnului să ne rugăm.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Pentru ca să fim izbăviți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

După așezarea Cinstitelor Daruri pe Sfânta Masă, în timp ce diaconul își urmează ectenia, preotul zice în taină

Rugăciunea punerii înainte

Doamne, Dumnezeule, Atotțiitorule, Cel Care ești singur Sfânt, Care primești jertfă de laudă de la cei care Te cheamă cu toată inima, primește și rugăciunea noastră a păcătoșilor și o du la sfântul Tău jertfelnic; fă-ne vrednici a-Ți aduce daruri și jertfe duhovnicești, pentru păcatele noastre și pentru cele din neștiință ale poporului. Și ne învrednicește să aflăm har înaintea Ta, ca să fie bineprimită jertfa noastră și să se sălășluiască Duhul cel bun al harului Tău peste noi, peste aceste Daruri puse înainte și peste tot poporul Tău.

Iar diaconul continuă ectenia:

Ziua toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.

LITURGHIERUL PASTORAL

Poporul: Dă Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, să cerem.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, ecfonisul:

Cu îndurările Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul (cu fața spre credincioși, binecuvântându-i):

Pace tuturor.

Poporul: Și duhului tău.

Diaconul:

Să ne iubim unii pe alții, ca într-un gând să mărturisim.

Poporul: Pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh,
Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

În vremea aceasta, preotul, închinându-se de trei ori, zice, în taină, de fiecare dată:

Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu (aceasta o poate cânta clerul din altar sau corul).

Sărută apoi Cinstitele Daruri, așa cum sunt acoperite: întâi Sfântul Disc, apoi Sfântul Potir și marginea Sfintei Mese, iar diaconul, la locul unde stă, se închină și sărută Sfânta Cruce de pe orarul său. De vor sluji mai mulți preoți, cel dintâi dintre preoții împreună-slujitori, după ce a sărutat Cinstitele Daruri, trece mai la

LITURGHIERUL PASTORAL

o parte spre miazăzi. Și venind al doilea, prin partea de miază-noapte a Sfintei Mese, se închină și sărută și el Cinstitele Daruri, și mergând la cel dintâi, acesta zice către dânsul:

Hristos în mijlocul nostru, iar cel de al doilea răspunde: Este și va fi. Se sărută unul pe altul pe umeri, încheind cel dintâi: Totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Și trecând la dreapta celui mai mare așteaptă împreună până ce sărută și ceilalți Cinstitele Daruri după care vin, pentru sărutare, la cei dinaintea lor, cum s-a arătat. Iar dacă sunt mai mulți diaconi, ei nu sărută Cinstitele Daruri, ci fiecare Sfânta Cruce de pe orarul său și apoi unul pe altul, pe umeri, rostind aceleași cuvinte ca și preoții. După ce la strană se termină cântarea: Pe Tatăl..., diaconul, care rostește ectenia, din mijlocul bisericii, zice cu glas mare:

Ușile, ușile, cu înțelepciune să luăm aminte!

Se ridică perdeaua Sfintelor Uși, iar preotul, ridicând acoperământul mare deasupra Cinstitelor Daruri și clătinându-l singur, ori cu ceilalți preoți împreună-slujitori zice, împreună cu toți credincioșii, Simbolul Credinței:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut;

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om;

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont și a pătimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi, după Scripturi; (ajungând aici, preotul încetează clătinarea acoperământului mare, îl sărută și împăturindu-l îl așază pe Sfânta Masă. Dacă slujesc mai mulți preoti, protosul îl dă spre sărutare tuturor).

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel Care împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin proroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică;

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor;

Aștept învierea morților;

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Apoi diaconul zice:

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte, Sfânta Jertfă cu pace a o aduce.

LITURGHIERUL PASTORAL

Poporul: Dar de pace, jertfă de laudă.

Iar diaconul, închinându-se, intră în Sfântul Altar și luând ripida sau un acoperământ, apără cu evlavie Cinstitele Daruri. Se deschid Sfintele Uși, iar preotul, luând în mână o cruce de pe Sfânta Masă, se întoarce cu fața către credincioși și zice dintre Sfintele Uși:

Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh, să fie cu voi cu toți (binecuvântându-i cu Sfânta Cruce).

Poporul: Și cu duhul tău.

Preotul, înălțând Sfânta Cruce, zice tot cu fața spre credincioși:

Sus să avem inimile.

Poporul: Avem către Domnul.

Preotul, întorcându-se cu fața spre răsărit și plecându-se spre icoana Mântuitorului, zice:

Să mulțumim Domnului.

Intră apoi în Sfântul Altar și se închid Sfintele Uși și perdeaua.

Poporul: Cu vrednicie și cu dreptate este a ne închina Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Treimeii Celei de o ființă și nedespărțite.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Iar în timpul cântării, preotul se roagă în taină:

Cu vrednicie și cu dreptate este a-Ți cânta Ție, pe Tine a Te binecuvânta, pe Tine a Te lăuda, Ție a-Ți mulțumi, Ție a ne închina, în tot locul stăpânirii Tale; căci Tu ești Dumnezeu negrăit și necuprins cu gândul, nevăzut, neajuns, pururea fiind și același fiind: Tu și Unul-Născut Fiul Tău și Duhul Tău cel Sfânt. Tu din neființă la ființă ne-ai adus, și căzând noi, iarăși ne-ai ridicat și nu Te-ai depărtat, toate făcându-le, până ce ne-ai suit la cer și ne-ai dăruit împărăția Ta ce va să fie. Pentru toate acestea mulțumim Ție și Unuia-Născut Fiului Tău și Duhului Tău celui Sfânt, pentru toate pe care le știm și pe care nu le știm; pentru binefacerile Tale cele arătate și cele nearătate, ce ni s-au făcut. Mulțumim Ție și pentru Liturghia aceasta, pe care ai binevoit a o primi din mâinile noastre, deși stau înaintea Ta mii de arhangheli și zeci de mii de îngeri, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, care se înalță zburând...

Diaconul, sau dacă nu este diacon, preotul, luând Sfânta Steluță de pe Sfântul Disc, face cu ea semnul crucii deasupra acestuia, lovind ușor cu ea în cele patru părți ale Sfântului Disc, când preotul zice cu glas tare ecfonisul:

LITURGHIERUL PASTORAL

Cântarea de biruință cântând, strigând, glas înălțând și grăind:

(Sărutând apoi Sfânta Steluță o pune pe Sfântul Antimis, în partea de sus. Dacă slujește preotul singur, el ridică steluța și zice ecfonisul. Dacă slujesc numai preoți, fără diacon, steluța o ridică protosul, o sărută numai el, iar ecfonisul se rostește de către preotul de rând).

Poporul: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot! Plin este cerul și pământul de mărirea Ta. Osana întru cei de sus. Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului. Osana întru cei de sus!

În această vreme, diaconul, stând în dreapta, cu toată luarea-aminte și cu frică, apără încetșor cu ripida sau cu un acoperământ, pe deasupra Cinstitelor Daruri, ca să nu cadă din aer ceva în ele.

Preotul se roagă mai departe în taină:

...Cu aceste fericite Puteri și noi, Iubitorule de oameni, Stăpâne, strigăm și grăim: Sfânt ești și Preasfânt, Tu și Unul-Născut Fiul Tău și Duhul Tău cel Sfânt. Sfânt ești și Preasfânt și slava Ta este plină de măreție. Căci Tu ai iubit lumea Ta atât de mult încât pe Unul-Născut Fiul Tău L-ai dat, ca tot cel care crede într-Însul să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Și Acesta venind și toată rânduiala cea pentru noi plinind, în noaptea în care a fost vândut - și mai degrabă El pe Sine Însuși S'a dat pentru viața lumii -, luând pâinea

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

cu sfintele și preacuratele și neprihănitele Sale mâini, mulțumind și binecuvântând, sfînțind și frângând, a dat Sfinților Săi Ucenici și Apostoli, zicând:

Diaconul, ținând orarul cu trei degete de la mâna dreaptă, arată spre Sfântul Disc, în timp ce preotul, arătând cu dreapta spre Sfântul Agneț, zice cu glas tare ecfonisul:

Luati, mâncați, acesta este Trupul Meu, Cel ce se frânge pentru voi spre iertarea păcatelor. (Apoi se închină, împreună cu diaconul, plecându-se până la pământ).

Poporul: Amin.

Preotul zice încet:

Asemenea și potirul după cină zicând:

Iar diaconul arată de asemenea cu orarul spre Sfântul Potir, în timp ce preotul, arătând cu dreapta spre Sfântul Potir, zice cu glas tare ecfonisul:

Beți dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, Cel ce pentru voi și pentru mulți se varsă, spre iertarea păcatelor. (Apoi se închină, împreună cu diaconul, plecându-se până la pământ).

Poporul: Amin.

Preotul zice încet:

Aducându-ne aminte, așadar, de această poruncă mântuitoare și de toate cele ce s-au făcut pentru noi:

LITURGHIERUL PASTORAL

de cruce, de groapă, de învierea cea de a treia zi, de înălțarea la ceruri, de șederea cea de-a dreapta, și de cea de a doua și slăvită venire.

Apoi, cu glas tare:

Ale Tale dintru ale Tale, Ție Ți-aducem de toate și pentru toate.

Când zice preotul aceasta, pune mâinile în chipul crucii (mâna dreaptă peste cea stângă, cu palmele în sus), apucă piciorul Sfântului Disc cu mâna dreaptă, iar Sfântul Potir cu cea stângă și înălțându-le puțin, le mișcă în semnul crucii deasupra Sfântului Antimis, la ...Ție Ți-aducem... Când este arhieru, ridicarea Sfântului Disc și a Sfântului Potir o face arhierul.

Poporul: Pe Tine Te laudăm, pe Tine Te binecuvântăm, Ție Ți mulțumim, Doamne, și ne rugăm Ție, Dumnezeului nostru.

În timpul acestei cântări diaconul vine aproape de preot și se închină amândoi de trei ori înaintea Sfintei Mese, zicând încet:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește.

Apoi preotul zice încet, cu mâinile ridicate,
troparul Ceasului al treilea:

Doamne, Cel ce pe Preasfântul Tău Duh în ceasul al treilea L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci ni-L înnoiește nouă, celor ce ne rugăm Ție.

Diaconul, Stih 1:

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Și închinându-se, preotul zice iarăși, cu mâinile ridicate:

Doamne, Cel care ai trimis pe Preasfântul Tău Duh...

Diaconul, Stih 2:

Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Și iarăși preotul, ca mai înainte:

Doamne, Cel care ai trimis pe Preasfântul Tău Duh...

Diaconul:

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul se roagă în taină:

Încă aducem Ție această slujbă duhovnicească și fără de sânge, și Te chemăm, Te rugăm și cu umilință la Tine cădem: Trimite Duhul Tău Cel Sfânt peste noi și peste aceste Daruri, care sunt puse înainte.

LITURGHIERUL PASTORAL

Apoi diaconul, plecându-și capul și arătând cu orarul spre Sfântul Agnet, zice încet:

Binecuvintează, părinte, sfânta pâine.

Iar preotul, stând drept, binecuvintează peste Sfântul Agnet, zicând încet:

Și fă, adică, pâinea aceasta, Cinstit Trupul Hristosului Tău.

Diaconul: Amin.

Apoi, arătând spre Sfântul Potir, zice:

Binecuvintează, părinte, Sfântul Potir.

Preotul, binecuvântând Sfântul Potir, zice încet:

Iar ceea ce este în potirul acesta, Cinstit Sângele Hristosului Tău.

Diaconul: Amin.

Și arătând cu orarul spre amândouă Sfintele, zice:

Binecuvintează-le, părinte, pe amândouă.

Iar preotul, binecuvântând amândouă Sfintele, zice:

Prefăcându-le cu Duhul Tău cel Sfânt.

Diaconul: Amin, Amin, Amin.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Partea diaconului de la sfințirea Sfintelor n-o zice preotul când slujește singur. (Se cuvine a ști că, de sunt mai mulți preoți împreună-slujitori, sfințirea dumnezeieștilor Daruri o face numai protosul, care rostește în auz toate formulele, iar ceilalți preoți îngenunchind, rostesc în taină rugăciunile, odată cu protosul).

Îngenunchiază amândoi și după aceasta diaconul, plecându-și capul către preot, zice:

Pomeneste-mă, părinte, pe mine păcătosul.

Preotul:

Să te pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Diaconul: Amin.

Și, luând ripida sau un acoperământ, apără Sfintele Taine ca și mai înainte, iar de este numai preotul, acoperă Sfântul Potir cu un acoperământ mic, întocmit.

Preotul se roagă apoi, în taină:

Pentru ca să fie celor care se vor împărtăși, spre trezirea sufletului, spre iertarea păcatelor, spre împărtășirea cu Sfântul Tău Duh, spre plinirea împărăției cerurilor, spre îndrăznirea cea către Tine, iar nu spre judecată sau spre osândă.

LITURGHIERUL PASTORAL

Încă aducem Ție această slujbă duhovnicească pentru cei adormiți întru credință: strămoși, părinți, patriarhi, prooroci, apostoli, propovăduitori, evangheliști, mucenici, mărturisitori, pustnici și pentru tot sufletul cel drept, care s-a săvârșit întru credință.

Preotul și diaconul stau în genunchi căutând spre dumnezeiescul Trup și Sânge al Domnului. Terminându-se la strană imnul:

Pe Tine Te laudăm...

Preotul, ridicând perdeaua, apoi, tămâind Sfintele Taine de trei ori, zice cu glas mare:

Mai ales pentru Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria*.

Preotul dă apoi cădelnița diaconului, iar acesta tămâiază mai întâi Sfânta Masă împrejur, proscomidiarul unde pomenește pomelnicul bisericii pentru cei adormiți, apoi scaunul cel de sus, Altarul, pe preot și pe cei din Altar. Iar dacă nu este diacon, preotul cădește numai în fața Sfintei Mese. În acest timp la strană se cântă Axionul:

Cuvine-se cu adevărat...

* Preotul, dacă a deschis și ușile împărătești, poate cădi și icoana Maicii Domnului din catapeteasmă.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Iar preotul, stând în fața Sfintei Mese, se roagă în taină:

Pentru Sfântul Ioan Proorocul, Înaintemergătorul și Botezătorul, pentru Sfinții mării și întru tot laudații Apostoli, pentru Sfântul (N), a cărui pomenire o săvârșim, și pentru toți sfinții Tăi; cu ale căror rugăciuni, cercetează-ne, Dumnezeu. Și pomeneste pe toți cei adormiți întru nădejdea învierii și a vieții celei de veci și-i odihnește pe dânșii, Dumnezeul nostru, acolo unde strălucește lumina feței Tale.

Încă Te rugăm: Pomeneste, Doamne, pe toți episcopii ortodocși, care drept învață cuvântul adevărului Tău, toată preoțimea, cea întru Hristos diaconime și tot cinul preoțesc și monahicesc.

Încă aducem Ție această slujbă duhovnicească pentru toată lumea, pentru sfânta sobornicească și apostolească Biserică; pentru cei care în curăție și în viață cinstită viețuiesc, pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oștire. Dă-le, Doamne, pașnică ocârmuire, ca și noi, întru liniștea lor, viață pașnică și netulburată să trăim, în toată cucernicia și curăția.

LITURGHIERUL PASTORAL

După aceste rugăciuni, de este timp, preotul citește încet pomelnicele viilor și morților, ce s-au adus după ieșirea cu Cinstitele Daruri. Pentru cei vii zice:

Pentru mântuirea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu (N).

Iar pentru cei morți zice:

Pentru iertarea păcatelor și odihna sufletelor adormiților robilor lui Dumnezeu (N), în loc luminat, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea; odihnește-i, Dumnezeul nostru, și-i sălășluiește pe dâșii unde strălucește lumina feței Tale.

Și mai înainte de a se sfârși cântarea Axionului la strană, luând preotul vasul cu anafură de la diacon, sau de la paracliser, și atingându-l de Sfântul Disc și de Sfântul Potir, zice:

RUGĂCIUNEA ANAFOREI

Binecuvântată este anafora sfinților Tăi, Doamne, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a ști că: anafora se taie de regulă din prescura din care s-a scos Sfântul Agneț. Dacă sunt credincioși mulți și nu

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

ajunge numai o prescură, se poate tăia și prescura a doua, din care s-a scos pârțica întru cinstea și pomenirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Drept aceea, aceste două prescuri se cuvine să fie întregi și mai mari, iar nu numai peceți, chibzuind astfel preotul ca să ajungă pentru anaforă. La nevoie, se poate tăia și din pâine obișnuită.

Preotul merge apoi la spălător și își spală mâinile. Asemenea face și diaconul. Iar după cântarea Axionului, preotul zice:

Întâi pomenește, Doamne, pe Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, pe [(Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pe care-l dăruiește sfintelor Tale biserici în pace, întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în zile, drept învățând cuvântul adevărului Tău.

Poporul cântă: Pe toți și pe toate.

Diaconul pomeneste încet la proscomidiar pomelnicul bisericii pentru cei vii. Iar preotul se roagă în taină:

Adu-Ți aminte, Doamne, de orașul (sau: de satul, sau: de mănăstirea aceasta, sau: de sfânt locașul) acesta, în care viețuim și de toate orașele și satele și de cei care cu credință locuiesc într-însele. Adu-Ți aminte, Doamne, de cei care călătoresc pe ape, pe uscat și prin

LITURGHIERUL PASTORAL

aer, de cei bolnavi, de cei care pătimesc, de cei robiți și de mântuirea lor. Adu-Ți aminte, Doamne, de cei care aduc daruri și fac bine în sfintele Tale biserici, și își aduc aminte de cei săraci; și trimite peste noi toți milele Tale.

Ecfonisul (cu glas tare);

Și ne dă, cu o gură și cu o inimă, a slăvi și a cânta preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Când preotul zice acest ecfonis, diaconul vine în stânga lui și, plecându-și capul, preotul îl binecuvintează pe creștet, după care diaconul iese pe ușa dinspre miazănoapte, mergând în mijlocul bisericii pentru rostirea ecteniei.

Poporul: Amin.

Preotul se întoarce către credincioși și, binecuvântându-i cu mâna din dreptul Sfințelor Uși, zice ecfonisul:

Și să fie milele marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți.

Poporul: Și cu duhul tău.

După aceasta se lasă perdeaua, iar diaconul, aflându-se la locul obișnuit, zice (iar dacă nu este diacon, zice preotul din Sfântul Altar):

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Pe toți sfinții pomenindu-i, iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

Pentru Cinstitele Daruri care s-au adus și s-au sfințit, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Iubitorul de oameni, Dumnezeuul nostru, Cel care le-a primit pe Dânsule în sfântul, cel mai presus de ceruri și duhovnicescul Său jertfelnic, într-un miros de bună mireasmă duhovnicească, să ne trimită nouă dumnezeiescul har și darul Sfântului Duh, să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

În timp ce diaconul rostește ectenia, preotul se roagă în taină:

Tie, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Îți încredințăm toată viața și nădejdea noastră și cerem și ne rugăm și cu umilință cădem înaintea Ta: Învrednicește-ne să ne împărtășim cu cuget curat, cu cereștile și înfricoșătoarele Tale Taine ale acestei sfinte și duhovnicești mese, spre lăsarea păcatelor, spre iertarea greșelilor, spre împărtășirea cu Sfântul Duh, spre moștenirea împărăției cerurilor, spre îndrăznirea cea către Tine, iar nu spre judecată, sau spre osândă.

LITURGHIERUL PASTORAL

Diaconul sau preotul:

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește Dumnezeu, cu harul Tău.

Ziua toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos să cerem.

Unitatea credinței și împărtășirea Sfântului Duh, cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Poporul: Tie Doamne.

Preotul, ecfonisul:

Și ne învrednicește, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema Tată, pe Tine, Dumnezeuul cel ceresc, și a zice:

Cel mai mare sau strana zice rar și deslușit (dacă nu o cântă credincioșii) rugăciunea:

Tatăl nostru Carele ești în ceruri, sfințească-se numele Tău; vină împărăția Ta; facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă greșalele noastre precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de Cel-Rău.

În timpul rugăciunii, diaconul își petrece orarul cruciș, așa ca să atârne în față amândouă capetele.

Preotul, ecfonisul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Și ridicându-se perdeaua, preotul zice:

Pace tuturor.

LITURGHIERUL PASTORAL

Poporul: Și duhului tău.

Diaconul:

Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Poporul: Ție Doamne.

Iar preotul se roagă încet:

Mulțumim Ție, Împărate nevăzut, Cel care toate le-ai făcut cu puterea Ta cea nemăsurată și cu mulțimea milei Tale din neființă la ființă toate le-ai adus. Însuți, Stăpâne, caută din cer spre cei care și-au plecat Ție capetele lor; că nu le-au plecat trupului și sângelui, ci Ție, înfricoșătorului Dumnezeu. Tu, deci, Stăpâne, cele puse înainte nouă tuturor, spre bine le întocmește, după trebuința deosebită a fiecăruia: cu cei care călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer împreună călătorește, pe cei bolnavi îi tămăduiește, Cel care ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre.

Apoi, preotul zice cu glas tare, ecfonisul:

Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Poporul: *Amin.*

Iar preotul se roagă în taină:

Ia aminte, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, din sfânt locașul Tău și de pe tronul slavei Împărăției Tale și vino ca să ne sfințești, Cel care sus împreună cu Tatăl șezi și aici, în chip nevăzut, împreună cu noi ești. Și ne învrednicește, prin mâna Ta cea puternică, a ni se da Preacuratul Tău Trup și Scumpul Tău Sânge și prin noi la tot poporul Tău.

Apoi preotul, în Altar, iar diaconul din mijlocul bisericii se închină de trei ori, zicând în taină de fiecare dată:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește.

După aceasta, diaconul (iar dacă nu este diacon, însuși preotul) zice cu glas tare:

Să luăm aminte...

Iar preotul, luând Sfântul Trup cu amândouă mâinile, îl înalță în semnul Sfintei Cruci, deasupra Sfântului Disc, zicând cu glas tare:

...Sfintele, vouă, sfinților!

LITURGHIERUL PASTORAL

Poporul: Unul este sfânt, Unul Domn, Iisus Hristos,
întru slava lui Dumnezeu-Tatăl. Amin.

Dacă predica nu s-a rostit după Sfânta Evanghelie, se poate rosti acum. Iar dacă predica se va rosti la sfârșitul Sfintei Liturghii, acum se cântă un chinonic, iar diaconul intră în Sfântul Altar și stând de-a dreapta preotului care ține Sfântul Trup, zice încet:

Frânge, părinte, Sfântul Trup.

Iar preotul, frângându-L în patru părți, cu luare-aminte și cu evlavie, zice:

Se frânge și se împarte Mielul lui Dumnezeu, Cel care se frânge și nu se desparte, Cel care se mănâncă pururea și niciodată nu se sfârșește, ci pe cei care se împărtășesc îi sfințește.

Și le așază apoi pe Sfântul Disc cu miezul în sus, în chipul Sfintei Cruci, potrivit să fie spre răsărit partea cu **IS**, spre apus cea cu **HS**, spre miazănoapte cea cu **NI**, iar spre miazăzi cea cu **KA**.

Apoi diaconul, arătând cu orarul Sfântul Potir, zice încet:

Plinește, părinte, Sfântul Potir.

Iar preotul, luând părticica din partea de sus, cea cu literele **IS**, face cu dânsa semnul Sfintei Cruci deasupra Sfântului Potir, zicând:

Plinirea potirului credinței Sfântului Duh.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Și o pune în Sfântul Potir, ștergându-și apoi degetele cu bu-retele, iar diaconul zice: **Amin.**

Și luând diaconul căldura și venind în partea dreaptă a preotului, zice încet:

Binecuvintează, părinte, căldura.

Iar preotul, binecuvântând, zice:

Binecuvântată este căldura sfinților Tăi, Doamne, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Diaconul, sau dacă nu este diacon, preotul zice: **Amin** și toarnă apoi în chipul Sfintei Cruci atât cât chibzuieste că ajunge să încălzească Sfintele, având grijă să nu sară stropi, zicând:

Căldura credinței plină de Duhul Sfânt. Amin.

După aceasta, diaconul, lăsând vasul de căldură, stă puțin mai deoparte, iar preotul împarte cu copia păticea HS în două, pe sfântul disc. Diaconul, stând în dreapta preotului puțin mai înapoi, face împreună cu el trei închinăciuni adânci și cere apoi iertare de la preot. După care preotul zice:

Apropie-te, diacone.

Iar diaconul, trecând prin partea de răsărit a Sfintei Mese, vine la stânga preotului, ținând palmele întinse cruciș, dreapta peste stânga, și zice:

LITURGHIERUL PASTORAL

Iată, mă apropii de Hristos, Împăratul cel nemuritor și Dumnezeu nostru. Dă-mi mie, părinte, Cinstitul și Preasfântul Trup al Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Preotul, având buretele între degetele de la mâna stângă, ia cu mâna dreaptă una din cele două jumătăți din păticea HS și ținând-o deasupra buretelui, o dă diaconului, zicând:

Cinstitul și Preasfântul Trup al Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos se dă ție diaconului (N), spre iertarea păcatelor tale și spre viața de veci.

**Așezarea Sfântului Agneț pe Sfântul Disc
după frângere**

Diaconul, primind păticea din Sfântul Trup în palma dreaptă, răspunde: Amin. Hristos în mijlocul nostru; la care preotul răspunde: Este și va fi.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Sărută apoi mâna preotului și se duce în partea de răsărit a Sfintei Mese și plecându-și capul așteaptă să ia și preotul păticea din Sfântul Trup. Iar preotul, desfăcând mai întâi palma dreaptă și așezând buretele sub degetul mijlociu, între arătător și inelar, ia cu stânga cealaltă jumătate din păticea HS și o pune în palma dreaptă, zicând:

Cinstitul și Preasfântul Trup al Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos se dă mie preotului (N), spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Își șterge apoi cu buretele, deasupra Sfântului Disc, degetele cu care a luat păticea și așezând stânga sub mâna dreaptă, stă plecat înaintea Sfintei Mese și se roagă în taină, asemenea făcând în același timp și diaconul, din locul său, zicând:

Rugăciunile împărtășirii

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu-cel-Viu, Cel ce ai venit în lume să-i mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Cred, de asemenea, că acesta este însuși Preacurat Tău Trup și că acesta este însuși Scumpul Tău Sânge. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și iartă toate greșalele mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul, cele cu fapta, cele cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește ca fără de osândă să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

Cinei Tale celei de Taină, Fiule al Lui Dumnezeu, astăzi părtaș mă primește; că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisescu-mă Ție: Pomeneste-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului și a trupului.

Și așa, preotul și diaconul se împărtășesc în același timp, cu părțile pe care le țin în mâini, cu frică și cu toată evlavia, stergându-și după aceea mâna cu buretele deasupra Sfântului Antimis. Apoi preotul, luând cu amândouă mâinile și cu un pocrovăț Sfântul Potir, se împărtășește de trei ori dintr-însul, zicând:

Mă împărtășesc eu, robul lui Dumnezeu, preotul (N), cu Cinstitul și Sfântul Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Și apoi preotul își șterge buzele și Sfântul Potir, în partea pe unde a sorbit Sfântul Sânge, cu pocrovățul pe care îl ține în mâini, sărută icoana de pe Sfântul Potir și zice:

Iată, s-a atins de buzele mele și va șterge fără-delegile mele și de păcatele mele mă va curăți.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

După aceasta, ținând Sfântul Potir cu pocrovățul, cheamă pe diacon, zicând:

Apropie-te, diacone.

Și diaconul vine și se închină, zicând:

Iată, vin la nemuritorul Împărat.

Diaconul ia cu stânga colțul liber al pocrovățului cu care ține preotul Sfântul Potir și îl așază sub bărbie, iar cu dreapta apucă de marginea piciorului Sfântului Potir, spre a înlesni preotului lucrarea, iar preotul îl împărtășește de trei ori, zicând:

Se împărtășește robul lui Dumnezeu, diaconul (N), cu Cinstitul și Sfântul Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor sale și spre viața de veci.

Diaconul răspunde: **Amin.**

Și după ce s-a împărtășit diaconul, preotul zice:

Iată, s-a atins de buzele tale și va șterge fărădelegile tale și de păcatele tale te va curăți.

Diaconul își șterge apoi buzele și Sfântul Potir cu pocrovățul și sărută icoana de pe Sfântul Potir.

LITURGHIERUL PASTORAL

SE CUVINE AȘTI CĂ: dacă vor fi mai mulți preoți și diaconi slujind împreună, protosul taie cu copia păticea HS din Sfântul Trup în atâtea părți câți preoți și diaconi sunt, iar la vremea împărțirii vin mai întâi preoții și stau în rând, după rangul lor, în partea dinspre miazănoapte a Sfintei Mese și își cer pe rând iertare unul de la altul. Apoi, după preoți, urmează în rând diaconii până la cel mai mic și își cer iertare de la preoți, precum și între dâșii.

Și, retrăgându-se protosul puțin mai înapoi, în fața Sfintei Mese, ceilalți preoți vin, cu bună cucernicie, și își iau singuri o păticea din Sfântul Trup, o pun în palma dreaptă, își șterg degetele cu buretele, după rânduială, și, așezând cruciș palma stângă sub cea dreaptă, se întorc pe unde au venit, și trecând prin fața celorlalți, merg prin spatele Sfintei Mese, se așază în partea dinspre miazăzi a Sfintei Mese, fiecare de-a dreapta celui de dinaintea lui, cu capul plecat și privirea spre Sfântul Trup (cum se arată în povătuirile de la sfârșitul Liturghierului). Vin apoi diaconii și primesc de la protos câte o păticea din Sfântul Trup, după rânduială. Iar după aceștia, ia și protosul o păticea și stând înaintea Sfintei Mese, se roagă, împreună cu ceilalți, zicând: **Cred, Doamne și mărturisesc...** și celelalte, încetișor, lin și cu luare-aminte, ca nu cumva prin zgomot mult să se încurce în rugăciuni, fiind apropiați unul de altul. Isprăvind rugăciunile, se împărțasesc toți cu Sfântul Trup. Și ștergându-și cel mai mare palma dreaptă cu buretele, ia cu evlavie Sfântul Potir și după ce s-a împărțit cu Sfântul Sânge, merge și își spală mâinile, după rânduială. De asemenea, și ceilalți preoți, vin unul după altul prin partea dinspre miazăzi, și urmează aceeași rânduială. Iar ultimul dintre preoți împărțesește pe diaconi din Sfântul Potir, cu

SLUJBA SFINTEI LITURGHII

luare-aminte. Dacă slujește un sobor de preoți, cu sau fără diacon, protosul nu va da nici Sfântul Trup și nici nu va împărtăși din Sfântul Sânge pe preoți, indiferent de gradul său administrativ, ci numai pe diacon. Numai arhiereul dă Sfântul Trup și Sfântul Sânge atât preoților, cât și diaconilor. Și îndeplinesc apoi, pe rând, toate celelalte învățături. Iar după ce preoții și diaconii s-au împărtășit toți și de nu sunt mulți credincioși de împărtășit, atunci diaconul, sau de nu este diacon, preotul, ținând buretele sub degetul cel mijlociu de la mâna dreaptă, între inelar și arătător, ia cu stânga Sfântul Disc, și, ridicându-l deasupra Sfântului Potir, pune în el, ajutându-se de burete, cu multă luare-aminte și cucernicie, mai întâi părțile NI și KA, de pe Sfântul Disc, apoi păticea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, și ale celor nouă cete, zicând la fiecare rugăciunea cuvenită. După aceea pune în Sfântul Potir și celelalte păticele, zicând: Spală, Doamne păcatele... Iar la vremea împărtășirii credincioșilor, dacă sunt de împărtășit numai câțiva, preotul care îi împărtășește ia cu lingurița din cele două sfinte părți NI și KA și din Scumpul Sânge, după trebuință.

Se cuvine a ști însă, că, din păticea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu sau din păticelele celor nouă cete, sau din celelalte ce sunt pe Sfântul Disc pentru vii și morți, preotul nu trebuie să împărtășească nicidecum pe cineva, ci numai din cele două sfinte părți ce au rămas din Sfântul Agneț pe Sfântul Disc, adică din NI și KA să-i împărtășească.

Când sunt mai mulți credincioși de împărtășit, cele două sfinte părți NI și KA din Sfântul Trup se frâng în păticele mici cât să fie de ajuns pentru toți cei care vor să se împărtășească (la nevoie se pot împărtăși și din păticea IS), și așa se pun în Sfântul Potir, cu rânduiala arătată. *Păticea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și celelalte, care mai sunt pe Sfântul Disc pentru cele nouă cete*

LITURGHIERUL PASTORAL

precum și pentru vii și morți, se lasă pe Sfântul Disc, până când se vor împărtăși toți credincioșii, atunci când se zice: Cu frică de Dumnezeu... să vă apropiați, ca nu cumva amestecându-se cu părțile din Sfântul Trup, să se întâmple a împărtăși din nebagare de seamă dintr-însele pe cineva.

Punând deci mai întâi părticelele NI și KA una după alta în Sfântul Potir, diaconul, sau dacă nu este diacon, preotul, zice:

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos, că iată, a venit prin cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat.

Iar când pune în Sfântul Potir părticica Născătoarei de Dumnezeu, diaconul (preotul) zice:

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane, iar tu, Curată, Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Când pune în Sfântul Potir părțile pentru cele nouă cete ale sfinților, diaconul (preotul) zice:

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul lui Dumnezeu și Puterea! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai cu adevărat, în ziua cea neînserată a Împărăției Tale.

Diaconul (preotul) trage după aceea ușor cu buretele miridele pentru vii și pentru morți, și le pune în Sfântul Potir, zicând:

Spală, Doamne, păcatele celor care s-au pomenit aici, cu Cinstit Sângele Tău, pentru rugăciunile sfinților Tăi.

Ștergând apoi bine Sfântul Disc și Sfântul Antimis de părțile rămase, le pune în Sfântul Potir și așază după aceea deasupra lui acoperământul său (cruciform). Pune apoi pe Sfântul Disc mai întâi acoperământul mare, împăturit, apoi Sfânta Stea-luță, iar peste ea acoperământul împăturit al Sfântului Disc. După aceea, preotul citește în taină

Rugăciunea de mulțumire

Mulțumim Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Dăătorule de bine al sufletelor noastre, că și în ziua de acum ne-ai învrednicit de cereștile și nemuritoarele Tale Taine. Îndreptează

LITURGHIERUL PASTORAL

calea noastră, întărește-ne, pe toți, întru frica Ta; păzește viața noastră, întărește pașii noștri, pentru rugăciunile și mijlocirile măritei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și pentru ale tuturor sfinților Tăi.

Preotul își spală mâinile, de asemenea și diaconul. Și sfârșindu-se la strană citirea Cazaniei, sau rostirea predicii, se ridică perdeaua și se deschid Sfintele Uși, iar diaconul, închinându-se o dată, primește Sfântul Potir de la preot, cu cucernicie, vine între Sfintele Uși și, înălțându-l, îl arată credincioșilor, zicând:

Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați.

Poporul: Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului; Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă. (În Săptămâna Luminată) Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le (o dată).

Întorcându-se diaconul spre Sfântul Altar, dă Sfântul Potir preotului, care vine cu el între Sfintele Uși. Și apropiindu-se credincioșii cei care vor să se împărtășească, preotul, stând cu fața către ei, cu multă evlavie, zice cu glas tare, rar și deslușit, rugăciunile: Cred, Doamne, și mărturisesc..., Cinei Tale celei de taină..., Nu spre judecată sau spre osândă..., iar credincioșii rostesc și ei, încet, după preot. După aceea, vin unul după altul, închinându-se cu toată umilința și frica, ținând în mâna stângă o lumânare aprinsă, și așa primesc Dumnezeieștile Taine de la preot, care împărtășind pe fiecare, zice:

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Se împărtășește robul lui Dumnezeu (N) cu Cinstitul și Sfântul Trup și Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor lui și spre viața de veci.

În acest timp, poporul cântă: Trupul lui Hristos primiți... sau Cinei Tale celei de taină... Iar cel împărtășit își șterge buzele cu pocrovățul, primește anaforă și puțin vin și pleacă, închinându-se și mulțumind lui Dumnezeu. Sfârșindu-se acestea, preotul, ținând cu amândouă mâinile Sfântul Potir sau, dacă nu este nimeni de împărtășit, luându-l de la diacon, după ce acesta a zis: Cu frică de Dumnezeu..., binecuvintează pe credincioși, cu Sfântul Potir, dintre Sfintele Uși, zicând cu glas mare:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Poporul:

Am văzut Lumina cea adevărată, am primit Duhul cel ceresc; am aflat credința cea adevărată, nedespărțitei Sfintei Treimi închinându-ne, că Aceasta ne-a mântuit pe noi.

De la Paști până la Înălțare: Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le (o dată); iar de la Înălțare până la Rusalii: Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeule nostru, bucurie făcând ucenicilor Tăi cu făgăduința Sfântului Duh, încredințându-se ei prin binecuvântare, că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Izbăvitorul lumii.

LITURGHIERUL PASTORAL

În acest timp, întorcându-se în Altar, preotul pune Sfântul Potir pe Sfântul Antimis de pe Sfânta Masă și, îndată, diaconul, sau de nu este diacon, preotul, pune în Sfântul Potir cu rânduiala arătată mai înainte, celelalte părțile de pe Sfântul Disc, ștergându-l cu luare-aminte, dacă aceasta nu s-a făcut deplin după împărțirea sfințiților slujitori. *Preotul tămâiază apoi Sfântul Potir, zicând încet (de 3 ori):*

Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta (dacă este diacon, acesta spune partea finală: **Și peste tot pământul slava Ta**). **De la Paști până la Înălțare se zice:** Hristos a înviat din morți...

Apoi preotul, dând diaconului cădelnița și Sfântul Disc cu toate cele de pe el, acesta le ține cu multă evlavie la frunte, apoi, întorcându-se și plecându-se spre credincioși, dintre Sfintele Uși le înalță puțin, apoi duce Sfântul Disc la Proscomidiar prin spatele Sfintei Mese. Le așază acolo și-l așteaptă pe preot. Dacă nu este diacon, preotul, închinându-se de trei ori în fața Sfintei Mese, ia în mâna stângă Sfântul Disc și ținând Sfântul Potir deasupra acestuia peste acoperămintele de pe el, zice în taină:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru...

Și sfârșindu-se de cântat la strană: **Am văzut Lumina cea adevărată...**, se întoarce către credincioși, zicând cu glas mare dintre Sfintele Uși:

Totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să lăudăm slava Ta, că ne-ai învrednicit a ne împărtăși cu Sfintele, cele fără de moarte, Preacinstitele și de viață făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne întru sfințenia Ta toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Și preotul, mergând în acest timp la proscomidiar, pune Sfântul Potir acolo (iar de nu este diacon, duce și Sfântul Disc). Și luând cădelnița de la diacon sau de la paracliser, cădește Sfintele de trei ori, nimic zicând. Apoi, diaconul, având capul acoperit, iese pe ușa dinspre miazănoapte și, stând în fața Sfintelor Uși, zice ectenia, în timp ce preotul strânge Sfântul Antimis, începând cu partea de răsărit și continuând cu cea de apus, cea de miazăzi și în urmă cea de miazănoapte.

Diaconul zice ectenia:

Drepti, primind dumnezeieștile, sfintele, preacuratele, nemuritoarele, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Poporul: Doamne miluiește.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Ziua toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu, să o dăm.

LITURGHIERUL PASTORAL

Poporul: Ție Doamne.

(Dacă nu este diacon, pe toate acestea le zice preotul).

Diaconul trece înaintea icoanei Mântuitorului și așteaptă acolo cu capul plecat, până la sfârșitul rugăciunii amvonului, iar preotul face cruce peste Sfântul Antimis cu Sfânta Evanghelie, zicând ecfonisul:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Apoi așază Sfânta Evanghelie pe Sfânta Masă, așa cum era la începutul Sfintei Liturghii.

Poporul: Amin.

Preotul, având capul acoperit zice:

Cu pace să ieșim.

Poporul: Întru numele Domnului.

Diaconul:

Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

Apoi preotul, luându-și Liturghierul, iese printre Sfintele Uși, merge în mijlocul bisericii, și făcând o închinăciune spre răsărit, citește cu glas mare:

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Rugăciunea Amvonului

Cel care binecuvintezi pe cei care Te binecuvintează, Doamne, și sfințești pe cei care nădăjduiesc întru Tine, mântuiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Plinătatea Bisericii Tale păzește-o; sfințește pe cei care iubesc podoaba casei Tale; Tu pe aceștia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta; și nu ne lăsa pe noi cei care nădăjduim întru Tine. Pace lumii Tale dăruiește, bisericilor Tale, preoților și la tot poporul Tău. Că toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorând de la Tine, Părintele luminilor, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Iar de sunt aduse daruri sau prinoase întru cinstirea și pomenirea Sfântului sau pentru sărbătoare (colive, brânză și ouă, struguri, pârgă de poame, ori alte roade), se cântă îndată la strană troparul și condacul sărbătorii. Apoi preotul, tămâind, zice:

Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

LITURGHIERUL PASTORAL

Și stând preotul lângă prinoase, zice cu glas mare rugăciunea potrivită cu felul prinoaselor.

Rugăciune pentru binecuvântarea colivei

Adică a grâului fiert, amestecat cu miere și a altor feluri de poame dulci, care se aduc în biserică în cinstea și pomenirea Praznicelor Împărătești sau ale sfinților.

Îndată se cântă troparul și condacul praznicului sau al sfântului. Apoi diaconul, tămâind, zice:

Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

Preotul, stând lângă colivă, zice cu glas mare rugăciunea aceasta:

Doamne, Cel care ai plinit toate cu cuvântul Tău și ai poruncit pământului să scoată multe feluri de roade spre desfătarea și hrana noastră; Care pe cei trei tineri și pe Daniel, care erau în Babilon, fiind hrăniți cu semințe, i-ai arătat mai frumoși decât pe cei hrăniți cu multe desfătări; Însuți, întru tot Bunule Împărate, și aceste semințe cu multe feluri de roade binecuvintează-le (și preotul, binecuvântând, face semnul Sfintei Cruci peste ele) și sfințește pe cei care vor gusta din ele, că acestea spre slava Ta și spre cinstirea Sfântului (N) s-au pus înaintea Ta de robii Tăi; încă și spre pomenirea

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

celor care s-au săvârșit întru dreapta credință. Și dăruiește, Bunule, celor care au înfrumusețat acestea și celor care săvârșesc pomenirea, toate cererile cele către mântuire și desfătarea bunătăților Tale celor veșnice. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria și cu ale Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim și cu ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel care binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

**Rugăciune când se aduce pârga de poame (fructe)
sau alte prinoase afară de colivă**

Diaconul:

Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, miluiește.

Preotul citește rugăciunea aceasta:

S tăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel care ai poruncit fiecăruia dintre noi să-Ți aducem

LITURGHIERUL PASTORAL

după putință, ale Tale dintru ale Tale; Care dăruiești ca răsplătire pentru acestea bunătățile Tale cele veșnice; Cel care cu bunăplăcere ai primit darul cel după putere al văduvei, primește și cele care s-au adus acum de robii Tăi (N) și-i învrednicește ca acestea să fie socotite în vistieriile Tale cele veșnice, iar lor dăruindu-le îmbelșugată desfătare a bunătăților Tale celor din această lume, împreună cu toate cele care le sunt de folos. Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi: Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac... (de 3 ori) iar în **Săptămâna Luminată:** Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le (de 3 ori)

Preotul se pleacă spre credincioși, în dreapta și în stânga, și intră în Altar printre Sfintele Uși, iar diaconul prin ușa dinspre miazănoapte și mergând către proscomidiar, își descoperă și plecându-și capetele, preotul zice în taină rugăciunea aceasta:

Plinirea Legii și a proorocilor Tu Însuți fiind,
Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel care ai

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

plinit toată rânduiala părintească, umple de bucurie și de veselie inimile noastre, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul:

Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

Preotul, după rugăciunea: Plinirea Legii..., **își acoperă capul și binecuvintează pe credincioși dintre Sfintele Uși:**

Binecuvântarea Domnului peste voi, toți, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, închinându-se către icoana Mântuitorului, zice:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Poporul: Slavă... Și acum... Amin. Doamne miluiește (de 3 ori). Binecuvintează. **Preotul, dacă va fi duminică, zice:** Cel ce a înviat din morți...; **iar, dacă nu va fi duminică, zice:**

Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților,

LITURGHIERUL PASTORAL

măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale Sfântului (N) (al cărui hram îl poartă biserica), ale celui între Sfinți Părintelui nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului, ale Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, ale Sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: Amin.

Preotul se întoarce cu fața spre icoana Mântuitorului, și închinându-se, zice: Slavă... Strana: Și acum... și Psalmul 33, apoi:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru miluiește-ne pe noi.

Poporul: Amin.

După aceea preotul, intrând în Sfântul Altar, închide Sfintele Uși și lasă perdeaua. Vine apoi la iconostas unde împarte credincioșilor anaforă. Și terminând, se întoarce în Altar, și, de nu este diacon, potrivește (consumă) Sfintele Taine cu rânduiala ce se arată aici pentru diacon.

Dacă este diacon, acesta, după ce preotul a zis rugăciunea: Plinirea Legii..., își descoperă capul și mergând la proscomidiar, potrivește (consumă) Sfintele Taine rămase în Sfântul Potir, cu frică și cu toată grija ca nu cumva vreo părticică să cadă, sau să rămână în Sfântul Potir. Toarnă deci în el vin și apă caldă de mai

LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

multe ori și consumă cele dintr-însul, ștergând la sfârșit Sfântul Potir pe dinăuntru cu buretele și apoi cu un pocrovăț uscat anume rânduit pentru aceasta. Pune apoi buretele în pocrovățul cu care a șters și strângând și Sfintele Vase împreună, le pune la locul obișnuit. După ce și-a spălat mâinile, citește rugăciunile de mulțumire de după împărtășire. Și dezbrăcându-se de Sfintele Veșminte, preotul și diaconul zic:

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, în pace, după cuvântul Tău, căci văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; luminează spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.

Sfinte Dumnezeule... (de trei ori) Preasfântă Treime... și după Tatăl nostru..., **troparul Sfântului Ioan Gură de Aur, glasul al 8-lea:**

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, lumea a luminat, vistieriile ne iubirii de argint lumii a câștigat, înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci cu cuvintele tale învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., **Condac, glasul al 6-lea:**

Din cer ai primit dumnezeiescul har și cu buzele tale pe toți îi înveți să se închine unui Dumnezeu în

LITURGHIERUL PASTORAL

Treime, Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te laudăm deci pe tine, că ești învățător, ca cel care arăți cele dumnezeiești.

Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu:**

Ceea ce ești creștinilor ocrotitoare neînfruntată și mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre mijlocire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei care te cinstesc pe tine.

Doamne miluiește... **(de 12 ori)** Ceea ce ești mai cinstită... Slavă... Și acum... **și preotul face apolisul cel mic, pomenind pe Sfântul Ioan Gură de Aur.**

Și mulțumind lui Dumnezeu pentru toate, ies din biserică, ducându-se întru ale lor.

I

RÂNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII

Învățătură pentru spovedanie

După Botez, care este începutul mântuirii tuturor credincioșilor, Mărturisirea este al doilea mijloc de curățire de păcate. Drept aceea se cuvine ca noi toți, mireni și clerici să ne mărturisim păcatele și nici unul din noi să nu ne depărtăm de la aceasta, pentru că potrivit Sfintei Scripturi: „nu este om care să fie viu și să nu greșască”; să nu uităm că Mântuitorul și Judecătorul vine; drept care și apostolul zice: «să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm în armele luminii». Și cum că tuturor le este de trebuință mărturisirea sau pocăința, însuși apostolul Iacob întărește zicând: «mărturișiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul ca să vă vindecați».

Pocăință arată cineva când în toată vremea se umilește și se socotește pe sine păcătos și cu inimă înfrântă și cu suflet umilit, căindu-se, aleargă la mărturisire; căci între oameni nimeni nu este fără de păcat.

Drept aceea se cuvine vouă, părinților duhovnici, să nu vă leneviți în aceasta, nici să așteptați ca păcătoșii de la sine să se

LITURGHIERUL PASTORAL

întoarce la pocăință; ci, mai ales, voi să umblați, căutând și cercetând pe cel păcătos, și, în tot chipul, să-l atrageți, ca, smulgându-l din năravurile lui cele greșite, să-l aduceți către Dumnezeu.

Mărturisirea nu se cuvine să se facă oricum, la întâmplare, ci precum ne-a arătat Mântuitorul, când a chemat pe Zaheu și pe femeia desfrânată. Căci Zaheu, cu umilință, și-a spus toate păcatele și a făgăduit să-și îndrepte viața și să pună început de fapte bune; iar femeia păcătoasă, luând un vas cu mir de mult preț și stând la picioarele Lui, cu lacrimi le uda și, cu părul capului său ștergându-le, le ungea cu mir, plângând. Pentru aceea și Hristos i-a zis: «iartă-se ție păcatele tale»; iar lui Zaheu i-a zis: «astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia». Vezi dar cum, pentru călduroasa și adevărata lor pocăință, le-a dăruit și iertarea păcatelor și mântuirea. Iar celor care nu părăsesc calea răutăților le zice: «depărtați-vă de la Mine cei care lucrați fărădelegea». Și celor care defaimă pe Sfântul Duh, încă le zice: «nicicum nu se va ierta hula lor». Asemenea și cei care nu poartă grijă ca, după ce păcătuiesc, să se pocăiască, nu vor fi iertați, după cum mărturisește evanghelistul Luca (XIII, 5), zicând: «de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri»; asemenea și celor ce nu se supun Lui, Domnul zice: «iată se lasă casa voastră pustie».

Pentru aceea se cuvine să ne spovedim cu inimă curată și cu umilință. Se cuvine ție, o duhovnice, să faci mărturisirea pentru marea datorie ce ai de a mântui sufletele, iar nu pentru vreun câștig lumesc. Asemenea, afară de canoanele sfinților părinți să nu îngreuezi, nici să ușurezi pe cineva, ca să nu te faci părtaș la păcate străine. Căci Mărturisirea, cum am zis, este una din Tainele cele mai mari ale Bisericii și nimeni nu se poate socoti pe sine mai învățat, nici mai înțelept și nici cu mai multă luare aminte spre aceasta decât Sfinții Părinți.

RÂNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII

Drept aceea, nimeni să nu se înșele pe sine și să creadă că ar putea fi mai iertător decât Sfinții Părinți, purtându-se ca un om fără grijă și păcătuiind dimpreună cu cei care, fără nici o sfială, cad în păcate. Și cine ar putea sau ar cuteza a se socoti mai îndurător decât Sfinții Părinți? Și de unde poate avea această putere? De vreme ce pe aceștia îi defaimă și lucrează afară din canoanele și hotărârile lor, lucrul său nu poate fi de nici un folos, fiind fără temei și abătându-se de la pravila sfințelor canoane.

Iar cele ce pot îndemna pe duhovnic a ierta păcatele ori a face unele ușurări peste canoanele sfinților părinți sunt: căința fierbinte și plină de umilință pentru păcatele sale; adevărata mărturisire a greșelilor sale; părerea de rău și hotărârea fermă de a nu mai greși; cu depărtare de dânsule și cu inimă curată. Deci pe unul ca acesta să-l primești cu iubire pentru că scopul Bisericii este de a îndemna și a atrage pe toți către Dumnezeu, Care „voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină” (I Tim. 2, 4).

La Mărturisire să iei seama, duhovnice, ca să judeci păcatul după vârsta, priceperea și înțelegerea fiecăruia.

Asemenea poruncim vouă, duhovnicilor, căutați a avea grijă când se îmbolnăvește vreunul dintre fiii voștri duhovnicești, să nu așteptați, nici să-l lăsați până la pierderea cunoștinței ori pierderea graiului, ci să vă siliți ca, din timp, să-l îndreptați sufletește, după învățătura sfinteii noastre Biserici, întărindu-l în credință. Și, aducându-i aminte de viața veșnică, să-l mărturisiți și, dacă este vrednic, să-l împărtășiți cu Sfintele Taine.

Să-i învățați dar pe credincioși ca în toate posturile și sărbătorile, și mai ales în Postul Mare, în săptămâna cea dintâi și peste tot postul să meargă la biserică, precum se cuvine creștinilor, și să aibă grijă ca toți să-și mărturisească păcatele

LITURGHIERUL PASTORAL

până la săptămâna din urmă, a Sfințelor Patimi, curățindu-se prin pocăință și pregătindu-se de la mic până la mare ca din vreme să-și împlinească rânduiala și canonul dat de părintele lor duhovnicesc; și nimeni să nu rămână nemărturisit până la această săptămână; căci atunci se cuvine ca toți să fie pregătiți și nu tocmai atunci să se facă pregătirea, fiind acest lucru foarte necuviincios și afară de rânduiala sfintei noastre Biserici. Iar oricine nu va asculta, pe acela să-l arătați Bisericii, ori să-l lăsați cu totul neîmpărtașit cu Sfintele Taine, până când se va întoarce și-și va recunoaște păcatul său. Pentru detalii, duhovnicul va consulta lucrările de specialitate.

SLUJBA MĂRTURISIRII

Duhovnice, venind la tine cei care vor să se mărturisească, să stai îmbrăcat în toate veșmintele preoțești înaintea icoanei Stăpânului Hristos și, chiar dacă ar fi mărturisirea în grabă, fără epitrahil și felon să nu îndrăznești a mărturisi.

Apoi începem, zicând așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Slavă Ție, Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește... (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... și Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule... Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne, Doamne, miluiește-ne... Slavă..., Doamne, miluiește-ne ..., Și acum..., Ușa milostivirii...

RÂNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII

Apoi citește aceste

Rugăciuni de iertare

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Care prin proorocul Tău Natan ai dăruit lui David, cel care s-a pocăit, iertare pentru păcatele lui și ai primit rugăciunea lui Manase pentru pocăința lui, Însuți și pe robul Tău acesta (N), care se căiește de păcatele pe care le-a făcut, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate cele făcute de dânsul. Cel care ierți nedreptățile și treci peste fărădelegi. Că Tu ai zis, Doamne: cu vreare nu voiesc moartea păcătosului, ci ca să se întoarcă și să fie viu; și de șaptezeci de ori câte șapte să iertăm păcatele. Pentru că, după cum slava Ta este neasemănată, așa și mila Ta este nemăsurată; că de vei căuta la fărădelegi, cine va putea suferi? Că Tu ești Dumnezeul celor ce se pocăiesc și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

Altă rugăciune:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu Celui viu, Păstorule și Mielule, Cel care ridici păcatele lumii, Care ai iertat datoria celor doi datornici și păcătoasei i-ai dăruit iertarea păcatelor, Însuți Stăpâne, slăbește, lasă, iartă păcatele, fărădelegile, greșelile cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele prin călcare de poruncă și prin neascultare, care s-au făcut de robul Tău acesta (N). Și în orice chip, ca un om, purtând trup și viețuind în lume, a fost înșelat de diavolul: sau în cuvânt, sau în faptă, sau cu știință, sau cu neștiință; sau cuvântul preotului a călcat, sau sub blestemul preoțesc este, sau sub blestemul său a căzut, sau jurământului s-a supus, Însuți ca un bun Stăpân care nu ții minte răul, binevoiește să se dezlege robul Tău acesta (N) prin cuvânt, iertându-i lui și blestemul și jurământul după mare mila Ta. Așa, Stăpâne iubitorule de oameni, Doamne, auzi-mă pe mine, care mă rog bunătații Tale pentru robul Tău acesta (N), și treci cu vederea ca un milostiv toate păcatele lui. Izbăvește-l de chinurile cele veșnice. Că Tu ai zis, Stăpâne: oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și

RÂNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII

în cer; și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în cer. Că Tu singur ești fără de păcat și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și deviață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi duhovnicul cheamă numai câte unul din cei cărora le-a citit molitfele, nu câte doi sau mai mulți, și șade pe scaun cu fața senină, ca și când ar închipui iubirea de oameni a lui Dumnezeu. Iar cel care se spovedește să stea cu capul descoperit, cu mâinile strânse la piept, plecându-și capul în jos cu umilință și cu frică de Dumnezeu. Și duhovnicul zice către cel care se mărturisește acestea:

Iată, fiule, Hristos stă nevăzut, primind mărturisirea ta cea cu umilință. Deci nu te rușina, nici te teme ca să ascunzi de mine vreun păcat, ci fără sfială spune toate câte ai făcut, ca să iei iertare de la Domnul nostru Iisus Hristos. Iată și sfânta Lui icoană înaintea noastră este. Și eu sunt numai un martor, ca să mărturisesc înaintea Lui toate câte-mi vei spune; iar de vei ascunde de mine ceva, să știi că toate păcatele îndoite le vei avea; ia seama dar, de vreme ce ai venit la doctor, să nu te întorci nevindecat.

LITURGHIERUL PASTORAL

Înainte de a ne spovedi, pe lângă rugăciune și post, trebuie să facem un examen de conștiință, și, ascultând tainic glasul conștiinței, vom mărturisi înaintea duhovnicului toate păcatele săvârșite.

După caz, duhovnicul poate adresa penitentului unele întrebări ajutătoare cum ar fi:

1. Când te-ai spovedit ultima dată?
2. Ți-ai îndeplinit canonul?
3. Te-ai pregătit pentru spovedanie și pentru împărtășanie, făcându-ți rânduiala cerută?
4. Te-ai împăcat cu toată lumea?
5. Te-ai îndoit de existența lui Dumnezeu?
6. Îl iubești pe Dumnezeu mai presus de orice?
7. Te gândești la mântuire, moarte, judecată, rai, iad?
8. Cinstești pe Maica Domnului și pe Sfinți?
9. Frecventezi biserica participând la slujbe până la final?
10. Ți faci zilnic rugăciunea?
11. Te concentrezi în timpul rugăciunii?
12. Te rogi când te așezi și când te ridici de la masă?
13. Te rogi pentru cei adormiți?
14. Ții posturile de peste an?
15. Păstrezi în curățenie trupească zilele de post și de sărbători?

RÂNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII

16. Ai repetat păcatele, considerând că Dumnezeu este bun și te iartă?

17. Ți-ai pierdut încrederea în Dumnezeu, ajungând la deznădejde?

18. Te-ai împotrivit adevărilor de credință propovăduite de Biserică?

19. Ți-ai însușit învățăturile sectare, considerând că sunt bune?

20. Ai citit cărți eretice?

21. Te-ai rușinat să-l mărturisești pe Dumnezeu?

22. Te-ai mândrit?

23. Ai fost la ghicitori, la vrăjitori și la alți asemenea lor?

24. Ai crezut în reîncarnare, în strigoi ?

25. Ai înjurat de cele sfinte?

26. Ai necinstit cele sfinte?

27. Ai blestemat?

28. Ai invidiat pe cineva?

29. Ai oprit pe cineva să meargă la biserică?

30. Îi cinstești pe părinți? Dar pe bătrâni?

31. Îți crești copiii în frică de Dumnezeu?

32. Te străduiești să păstrezi buna înțelegere în familie?

33. Ai vorbit de rău pe slujitorii bisericii sau pe aproapele tău?

LITURGHIERUL PASTORAL

34. Ai făcut avort? Ai sfătuit sau ai ajutat pe cineva să facă avort?

35. Ai defăimat pe cineva?

36. Ai chinuit animale?

37. Te-ai îmbrăcat necuviincios?

38. Ai avut gânduri necurate, priviri, pofte și pipăiri necuviincioase?

39. Ai citit cărți imorale, ai vizionat filme și casete pornografice?

40. Ai fost la petreceri păcătoase și ai cântat cântece imorale?

41. Ai ascultat muzică incitantă la păcat și ai dansat pe ritmurile ei?

42. Ai îndemnat pe alții la păcat?

43. Ai căzut în păcatul desfrâului?

44. Ai căzut în păcatul sodomiei (homosexualitate)?

45. Ai făcut malahie?

46. Ai căzut în păcat cu animalele?

47. Ai relații nefirești cu soția (soțul)?

48. Ai furat sau tăinuit lucruri furate?

49. Ai înșelat?

50. Ai mințit?

51. Ai jurat strâmb?

52. Ai depus mărturie mincinoasă, ai plătit martori mincinoși?

RÂNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII

53. Ai râvnit lucrurile și averea altcuiva?
54. Ai căzut în păcatul lăcomiei?
55. Ai băut peste măsură?
56. Ai fumat?
57. Ai ținut mânie?
58. Te-ai lenevit?
59. Ai ajutat pe cei aflați în nevoie sufletească și trupească?
60. Ai asuprit cumva pe văduve și pe orfani?
61. Ți-ai plătit lucrătorii?
62. Ai vătămat pe cineva?
63. La alte spovedanii ai lăsat păcate nemărturisite?
64. Te-ai împărtășit fără să-ți mărturisești toate păcatele?
65. Te străduiești să fii creștin bun?
66. Dorești să te împărtășești?
67. Mai ai vreun păcat pe care nu l-ai mărturisit?
68. Ți pare rău pentru păcatele săvârșite și dorești să te îndrepți?

Însă pentru păcatele mari să zici către dânsul așa:

Fiule, atâția ani poruncesc dumnezeieștii părinți să nu te împărtășești cu Sfintele Taine, ci numai să

LITURGHIERUL PASTORAL

bei aghiazmă mare. Și de vei ține să nu te împărtășești, ți se vor dezlega păcatele tale; iar de vei îndrăzni, peste porunca sfinților părinți, ca să te împărtășești, atunci te vei socoti al doilea Iuda. Iar de vei fi bolnav și tare slab, temându-te de moarte, atunci să te împărtășești; și de te vei însănătoși, iarăși vei rămâne în anii ce ți s-au poruncit, până când vei plini canonul.

Și așa, cu toată înțelepciunea și purtarea de grijă, să iei seama celor care se mărturisesc la tine, ținând seamă de este slujbaș sau dregător sau om simplu; de este sănătos sau bolnav; cărturar sau necărturar; și învățându-l să-i zici așa:

Iată, de acum de toate acestea dator ești să te păzești, de vreme ce te-ai botezat cu al doilea botez, după rânduiala Tainelor creștinești. Pune, dar, de acum început bun, nădăjduind spre Dumnezeu, Cel ce poate să-ți ajute; și mai vârtos te păzește ca să nu te mai întorci la greșalele acelea ce ai făcut, ca să nu fii de răs și batjocură diavolilor și lumii. Căci păcatele nici un folos nu aduc creștinilor, ci neputință, boală, sărăcie și multe feluri de necazuri în această lume; iar pentru cealaltă arvunesc osândă veșnică și chinul iadului. Drept aceea datori suntem toți, mici și mari, săraci și bogăți, ca fiecare din noi cu frica

RÂNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII

**lui Dumnezeu și cu cucernicie să viețuim, ca
pururea să fim întăriți cu harul lui Dumnezeu.**

Acestea toate zicându-le către dânsul și cercetându-l cu de-
amănuntul, și el iarăși cu de-amănuntul pe rând mărturisindu-le
și descoperindu-le, să-i zici lui: Pleacă-ți capul. Și, plecându-și
el capul și îngenunchind, citește-i această

RUGĂCIUNE

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne, Dumnezeule, Cel care ești
mântuirea robilor Tăi, Milostive, Îndurate și
îndelung-Răbdătorule, Căruia Ți pare rău de
răutățile noastre și nu voiești moartea păcătosului, ci
să se întoarcă și să fie viu, Însuți și acum milostivește-
Te asupra robului Tău (N) și-i dă lui chip de po-
căință, iertare păcatelor și dezlegare, iertându-i lui
toată greșeala cea de voie și cea fără de voie. Împacă
și-l unește pe dânsul cu sfânta Ta Biserică în Iisus
Hristos, Domnul nostru, cu Care împreună Ți se
cuvine stăpânire și mare cuviință în veci. Amin.

Și sfârșind rugăciunea, zi ectenia:

**Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta,
rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.**

LITURGHIERUL PASTORAL

Încă ne rugăm pentru lăsarea și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să-i dăruiască lui iertare păcatelor și vreme de pocăință.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și fă sfârșitul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

După aceea punând epitrahilul și mâinile pe capul lui zi această

Rugăciune

Domnul și Dumnezeul nostru, Iisus Hristos, cu harul și cu îndurările iubirii Sale de oameni, să te ierte pe tine fiule (N), și să-ți lase ție toate păcatele. Și eu, nevrednicul preot și duhovnic, cu puterea ce-mi este dată, te iert și te dezleg de toate păcatele tale, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și zicând sfârșitul dezlegării acesteia, face semnul Sfintei Cruci cu mâna pe capul celui care s-a mărturisit. Apoi zi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim... Și așa, slobozindu-l cu pace, să-i dai canonul după potrivea păcatelor lui; și de va fi făcut păcate mai multe și mai mari, să-i dai canon mai mare, adică să fie oprit de

RÂNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII

la Sfânta Împărtășanie ani mai mulți; iar cele mai ușoare păcate să-i ierți lui, pentru canonul cel mai mare ce i-ai dat.

Să socotești și aceasta, duhovnice:

Că de va fi părăsit omul păcatul, dintru aceeași vreme să ia și canonul. De pildă: un om a făcut păcate de moarte, ucidere sau desfrânare, pentru care zece ani să se lipsească de Sfânta Împărtășanie; pe acesta să-l întrebi, și de va fi părăsit de doi ani acel păcat, să-i dai opt ani, scăzându-i pe cei doi iar; de va fi părăsit de cinci ani, tu să-l canonisești numai cu cei cinci. Și altele așa să faci scădere. Că după cum grăiește marele Vasile: câtă vreme va face omul păcatul și nu se va împărtăși, cu nimic nu i se scade canonul opririi de la Sfintele Taine dacă nu părăsește păcatul; și de se va întâmpla ca iarăși să cadă în păcat, iarăși din început se cuvine să i se dea canonul. Iar de se va întâmpla să cadă într-alt păcat, mai înainte de terminarea canonului ce i s-a dat, se cuvine a socoti anii care sunt mai mulți ai canonului celui neîmplinit, sau ai canonului păcatului celui făcut de curând și al cărui păcat va fi canonul mai mult, acela să i-l dai acum pentru amândouă păcatele; și după facerea păcatului celui de pe urmă, de se va fi oprit de la sine, sau de la alt duhovnic de Sfânta Împărtășanie; acei ani și vreme să i se socotească în numărul canonului ce-i vei da.

Socotește și aceasta:

Că de se va afla acel om cu bună cucernicie și va veni să facă în toate zilele metanii după putință, să-i ierți un an din

LITURGHIERUL PASTORAL

numărul anilor ce l-ai oprit să nu se împărtășească; și de va vrea să facă milostenie după putere, să-i ierți și alt an. De va posti miercuria și vinerea, după porunca Sfinților Apostoli, să-i ierți și alt an. De va vrea să postească și luna - să nu mănânce carne - să-i lași și alt an. De va fi de vârstă mai jos de 30 de ani, să-i lași și alt an. De va fi mai jos de 20 de ani, să-l canonisești mai puțin.

Iar de va vrea să se pocăiască de păcate și va vrea să se facă călugăr, atunci să-i ierți a treia parte din canon. De va vrea să meargă în mănăstire de obște, să-i lași jumătate din canon. Iar de va cădea după ce a luat chipul călugăriei, atunci să le facă toate deplin.

ÎNVĂȚĂTURĂ DESPRE CANOANE

scoasă din Canoanele sfințelor sinoade și ale sfinților părinți,
și cum trebuie date pentru fiecare păcat

Pentru preacurvie, ani 15 să nu se împărtășească, după canonul 58 al marelui Vasile.

Iar canonul de la Ancira, pe preacurvari ca și pe curvari îi canonisește, însă numai pe cei care se făgăduiesc că vor face milostenie și alte fapte bune.

Sodomia, ani 15: canonul 2 al marelui Vasile.

Curvia cu dobitoc, ani 15: canonul 63 al marelui Vasile.

RÂNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII

Pentru curvie, ani 7: canonul 59 al marelui Vasile.

Cel care va curvi cu nora, cu soacra, sau cu mama soacrei, ori cu dobitoace sau cu păsări păcătuind, sau cu femeia lui peste fire curvind, sau cu vrăji umblând, să nu mai fie preot: canonul 81 al marelui Vasile.

Cel care va curvi cu sora lui cea de un tată și de o mamă, ani 20 să nu se împărtășească: canonul 62 al marelui Vasile. Iar Ioan zice, 15 ani.

Cel care va curvi cu nora, cu soacra, sau cu mama soacrei, ori cu cumătra, ani 11, după canonul 79 al marelui Vasile.

Cu vară primară, ani 10; cu a doua vară, ani 9; cu mama nașei sale, ani 11; iar cu nașa, ani 20; cu cumnata, ani 11. Femeia care va curvi cu doi frați, ani 11.

Cu mama vitregă, ani 12, după canonul 79 al marelui Vasile. Pentru fecioară mai mică de 12 ani, cine o va strica, ani 12, după Ioan Pustnicul.

Așijderea femeile care n-au bărbați, cu canonul curviei să se canonisească.

Iar cele cu bărbați, cu canonul preacurviei să se canonisească, adică cu ani mai mulți.

Cel care va umbla cu femeia sa peste fire, ani 5 și preot să nu se facă. Așa să canonisești și pe femeie, de

LITURGHIERUL PASTORAL

va fi fost cu voia ei, iar de va fi fost cu sila, mai ușor s-o canonisești, însă precum vei pricepe tu sila ei.

Cel care va umbla cu femeie străină, peste fire, 15 ani.

Cel care jură strâmb, ani 10, iar de a făcut aceasta de nevoie, ani 6: canonul 88 al marelui Vasile.

Martorul mincinos, ani 6.

Cel care face malahie, post de 40 de zile, și metanii 100 pe zi; iar de nu va posti, un an să nu se împărtășească, și câte 50 metanii pe zi.

Iar de a făcut unul cu altul malahie, post peste 80 de zile, sau 2 ani să nu se împărtășească și câte 50 de metanii pe zi.

De va muri copilul nebotezat din nepurtarea de grijă a părinților lui, 3 ani să nu se împărtășească, mâncând luna, miercurea și vinerea, o dată, și metanii 200 pe zi.

Iar de va fi din lenea preotului, atunci al lui este păcatul.

Cel care va avea vrajbă cu careva să nu intre în biserică până nu se va împăca, că rugăciunea lui spre blestem și spre păcate se socotește, și să facă pe toată ziua câte 50 de metanii.

Femeia care-și va omorî pruncul de țăță, 7 ani să nu se împărtășească.

ACATISTUL MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Preotul dă obișnuita binecuvântare și strana zice: Slavă Ție, Dumnezeu nostru... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...

Apoi, troparele, glasul al 6-lea:

**Miluieste-ne, Doamne, miluieste-ne, că nepri-
cepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune
aducem ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi,
miluieste-ne.**

Slavă...

**Doamne, miluieste-ne că întru Tine am nă-
dăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni**

LITURGHIERUL PASTORAL

fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeu nostru și noi suntem poporul Tău; toți, lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu:**

Ușa milostivirii deschide-o, nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei care nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, căci tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi: Cred întru unul Dumnezeu...

Apoi: Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea..., Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). **Și îndată se cântă:** Dumnezeu este Domnul...

Apoi troparul acesta, glasul al 2-lea:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești viața cea fără de moarte, atunci iadul ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeu nostru, slavă Ție (de două ori).

ACATISTUL MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Slavă..., Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu:**

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget; toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu; cu curăția fiind pecetluită și cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Doamne miluiește **(de 3 ori)**. Slavă... Și acum... **Psalmul 50:**
Miluiește-mă Dumnezeule...

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, Care cercetezi făptura Ta, Căruia sunt arătate patimile mele și neputința firii noastre omenești și tăria pizmașului nostru, Tu însuți mă acoperă de răutatea lui, pentru că puterea lui este tare, iar firea noastră pătimașă și tăria neputincioasă. Tu, dar, o, Bunule, Cel ce știi neputința noastră, Care și porți greutatea neputinței noastre, păzește-mă de tulburarea cugetelor și de potopul patimilor și fă-mă vrednic de această slujbă sfântă a Ta, ca nu cumva, în poftele mele cele spurcate, să pierd dulceața ei și să mă aflu fără de rușine și fără de frică înaintea Ta. Ci, Doamne, preadulcele meu Iisuse, miluiește-mă și mă mântuiește.

LITURGHIERUL PASTORAL

Condacele și Icoasele Mântuitorului nostru Iisus Hristos

Condacul, glasul al 8-lea:

Apărătorul cel mai mare și Doamne, biruitorul iadului, ca cei ce ne-am izbăvit de moartea cea veșnică, cele de laudă aducem Ție, noi robii Tăi și zidirea Ta. Ci, ca Cel care ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăvește pe noi, care strigăm: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Icosul 1:

Făcătorul îngerilor și Doamne al puterilor, deschide-mi mie nepriceputului mintea și limba, spre lauda preacuratului Tău nume, precum ai deschis auzul și limba celui surd și gângav de demult, care grăia strigând:

Iisuse preaminunate, mirarea îngerilor,
Iisuse preaputernice, izbăvirea strămoșilor,
Iisuse preadulce, slava patriarhilor,
Iisuse preaslăvite, tăria ocârmuitorilor,
Iisuse preaiubite, plinirea proorocilor,
Iisuse preaminunate, întărirea mucenicilor,
Iisuse prealine, bucuria călugărilor,
Iisuse preamilostive, dulceața preoților,

ACATISTUL MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Iisuse preaîndurate, înfrânarea pustnicilor,
Iisuse preadulce, bucuria preacuvioșilor,
Iisuse preacurate, mintea cea întregă a celor
curați cu fecioria,
Iisuse cel mai înainte de veci, mântuirea pă-
cătoșilor,
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 2-lea:

Văzând, Doamne, pe văduva care plânga
foarte și, precum atunci, milostivindu-Te,
ai înviat pe fiul ei, pe care îl ducea să-l îngroape,
așa înviază și sufletul meu cel omorât cu păcatele,
Iubitorule de oameni, și Te milostivește spre mine,
care strig Ție: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înțelesul cel greu de pătruns, căutând Filip să-l
înțeleagă, grăia: Doamne, arată nouă pe Tatăl.
Iar Tu ai zis către dânsul: Atâta vreme ai fost cu
Mine și n-ai cunoscut că Tatăl este întru Mine și Eu
întru Tatăl? De aceea, Ție, Celui ce ești necuprins,
cu frică strigăm:

Iisuse, Dumnezeule cel mai înainte de veci,
Iisuse, Împăratul cel preaputernic,

LITURGHIERUL PASTORAL

**Iisuse, Stăpânul cel îndelung-răbdător,
Iisuse, Mântuitorul cel preamilostiv,
Iisuse, păzitorul meu cel preabun,
Iisuse curățește păcatele mele.
Iisuse ridică fărădelegile mele.
Iisuse iartă nedreptățile mele.
Iisuse, nădejdea mea, nu mă lăsa pe mine.
Iisuse, ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine.
Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine.
Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine.
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!**

Condacul al 3-lea:

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de sus pe Apostolii Tăi, care ședeau în Ierusalim, îmbracă-mă și pe mine cel golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău celui Sfânt, și-mi dă mie să cânt Ție cu dragoste: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Iisuse, Cel care ai mulțime de îndurări, Care ai chemat pe vameși și pe păcătoși și pe cei necredincioși, nu mă trece cu vederea acum pe mine cel asemenea lor; ci, ca niște mir de mult preț, primește cântarea aceasta:

ACATISTUL MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Iisuse, puterea cea nebiruită,
Iisuse, mila cea fără de sfârșit,
Iisuse, frumusețea cea prealuminată,
Iisuse, dragostea cea nebiruită,
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu,
Iisuse miluiește-mă pe mine, păcătosul.
Iisuse auzi-mă pe mine cel zămislit întru fărădelegi.
Iisuse curățește-mă pe mine, cel născut în păcate.
Iisuse învață-mă pe mine, netrebnicul.
Iisuse luminează-mă pe mine, întunecatul.
Iisuse curățește-mă pe mine, întinatul.
Iisuse scoate-mă pe mine, desfrânatul.
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 4-lea:

Vifor de gânduri îndoite având înăuntru Petru se afunda; iar văzându-Te pe Tine, Iisuse, fiind cu trup și umblând pe apă, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu adevărat și, primind mâna Ta cea mântuitoare, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzit-a orbul, Doamne, că Tu treci pe cale și a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă; și chemându-l i-ai deschis ochii lui. Luminează

LITURGHIERUL PASTORAL

cu mila Ta și ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui care strig și grăiesc:

Iisuse, ziditorul celor de sus,
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos,
Iisuse, pierzătorul celor de dedesubt,
Iisuse, înfrumusețătorul fapturilor,
Iisuse, mângâierea sufletului meu,
Iisuse, luminătorul minții mele,
Iisuse, veselia inimii mele,
Iisuse, sănătatea trupului meu,
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă.
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă.
Iisuse, izbăvește-mă de toată munca.
Iisuse mântuiește-mă pe mine, nevrednicul.
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 5-lea:

Precum ne-ai răscumpărat de demult din blestemul Legii cu sângele cel izvorâtor din Dumnezeu, Iisuse, așa ne scoate și din lațurile cu care șarpele ne-a împiedicat pe noi, prin patimile cele trupești, prin îndemnările spre desfrânare și prin trândăvirea cea rea, pe cei care strigăm Ție: Aliluia!

ACATISTUL MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Icosul al 5-lea:

Văzând pruncii evreilor în chip omenesc pe Cel care a zidit pe om cu mâinile, și cunoscându-L a fi Stăpânul, s-au nevoit cu stâlپări a plăcea Lui, strigând: Osana! Iar noi aducem Ție cântare, grăind:

Iisuse, Dumnezeu cel adevărat,
Iisuse, Fiul lui David,
Iisuse, Împăratul cel preaslăvit,
Iisuse, Mielul cel nevinovat,
Iisuse, Păstorul cel prealuminat,
Iisuse, păzitorul prunciei mele,
Iisuse, îndreptătorul tineretilor mele,
Iisuse, lauda bătrâneților mele,
Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea,
Iisuse, viața mea de după moarte,
Iisuse, liniștea mea la judecata Ta,
Iisuse, dorirea mea, nu mă rușina pe mine atuncea.
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 6-lea:

Vestirea și graiurile propovăduirilor celor de Dumnezeu purtători plinind-o, Iisuse, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai viețuit, Cel

LITURGHIERUL PASTORAL

care ești neajuns, și durerile noastre le-ai ridicat, de unde cu rănilile Tale noi tămăduindu-ne, ne-am deprins a cânta: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Răsărit-a în lume lumina adevărului Tău și s-a izgonit înșelăciunea cea diavolească, Mântuitorul nostru, că idolii nerăbdând tăria Ta au căzut, iar noi dobândind mântuire, strigăm Ție:

Iisuse, adevărul cel ce izgonești înșelăciunea,
Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile,
Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor țăriilor,
Iisuse, Dumnezeu, Cel care petreci întru milă,
Iisuse, pâinea vieții, satură-mă pe mine cel flămând.

Iisuse, izvorul înțelepciunii, adapă-mă pe mine cel însetat.

Iisuse, veșmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine cel întinat.

Iisuse, acoperământul cel de bucurie, acoperă-mă pe mine, nevrednicul.

Iisuse, dătătorul celor care cer, dă-mi să plâng pentru păcatele mele.

Iisuse, Cel care afli pe cei care-i cauți, află și sufletul meu.

ACATISTUL MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Iisuse, deschizătorul celor care bat, deschide inima mea cea ticăloasă.

Iisuse, răscumpărătorul păcătoșilor, curățește fărădelegile mele.

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 7-lea:

Vrând să descoperi taina cea ascunsă din veac, ca o oaie la junghiere Te-ai adus, Iisuse, și ca un miel, fără de glas înaintea celui ce-l tunde pe el, și ca un Dumnezeu din morți ai înviat și cu slavă la ceruri Te-ai înălțat și ne-ai ridicat pe noi, care strigăm Ție: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură minunată, arătându-Se nouă, Făcătorul; că din Fecioară, mai presus de fire S-a întrupat și din mormânt a înviat, ne-stricând pecețile, și la Apostoli prin ușile încuiate a intrat cu trupul. Drept aceea minunându-ne, cu credință strigăm:

Iisuse, Cuvântul cel necuprins,

Iisuse, Cuvântul cel nevăzut,

Iisuse, puterea cea neajunsă,

Iisuse, înțelepciunea cea mai presus de cuget,

LITURGHIERUL PASTORAL

Iisuse, Dumnezeirea cea de necuprins în scris,
Iisuse, domnia cea nenumărată cu anii,
Iisuse, împărăția cea nebiruită,
Iisuse, stăpânirea cea fără de sfârșit,
Iisuse, tăria cea preaînaltă,
Iisuse, puterea cea veșnică,
Iisuse, Făcătorul meu, miluiește-mă.
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă.
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 8-lea:

Văzând străină întruparea lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm din lumea cea deșartă și mintea spre cele dumnezeiești să o suim, că pentru aceasta Dumnezeu pe pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la ceruri pe noi, cei care cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul era între cei de jos, și dintre cei de sus nicicum nu S-a despărțit Cel negrăit, când de voie pentru noi a pățimit, și cu moartea Sa moartea noastră a omorât-o, iar cu învierea Sa, a dăruit viață celor care-I cântă:

Iisuse, bucuria inimii,
Iisuse, tăria trupului,

ACATISTUL MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Iisuse, lumina sufletului,
Iisuse, reperaunea minții,
Iisuse, bucuria cunoștinței,
Iisuse, nădejdea cea aleasă,
Iisuse, pomenirea cea veșnică,
Iisuse, lauda cea mai presus de ceruri,
Iisuse, slava mea cea preaînaltă,
Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine.
Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine.
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă.
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească, Iisuse, fără de încetare slăvește preasfânt numele Tău în ceruri, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt; iar noi păcătoșii pe pământ, cu buze de tină, cântăm: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe ritorii cei mult grăitori îi vedem tăcând ca niște pești fără de glas despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună cum Dumnezeu neschimbat fiind, petreci și om deplin. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință strigăm:

LITURGHIERUL PASTORAL

Iisuse, Dumnezeu cel veșnic,
Iisuse, Împăratul împăraților,
Iisuse, Stăpânul stăpânilor,
Iisuse, Judecătorul celor vii și al celor morți,
Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde,
Iisuse, mângâierea celor care plâng,
Iisuse, slava săracilor,
Iisuse, nu mă judeca după faptele mele.
Iisuse, curățește-mă după mare mila Ta.
Iisuse, izgonește de la mine trândăvirea.
Iisuse, luminează-mi gândul cel tainic al inimii.
Iisuse, dă-mi aducere aminte de moarte.
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 10-lea:

Vrând să mântuiești lumea, Răsăritule al răsăriturilor, venind către apus, la firea noastră cea întunecată, Te-ai smerit până la moarte; drept aceea s-a preînălțat numele Tău mai mult decât tot numele, și de la toate făpturile cerești și pământești auzi: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Împărate cel veșnic, Mângâietorul cel adevărat, Hristoase, curățește-ne de toată întină-

ACATISTUL MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

ciunea, precum ai curățit pe cei zece leproși și ne tămăduiește, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameșul, ca să cântăm Ție cu umilință, strigând:

Iisuse, vistierul cel nesticat,
Iisuse, bogăția cea neîmpuținată,
Iisuse, hrana cea tare,
Iisuse, băutura cea nesecată,
Iisuse, îmbrăcămintea săracilor,
Iisuse, folositorul văduvelor,
Iisuse, apărătorul celor lipsiți,
Iisuse, ajutorul celor osteniți,
Iisuse, îndreptătorul celor străini,
Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare,
Iisuse, liniștea celor învăluiți,
Iisuse, Dumnezeuule, ridică-mă pe mine, cel căzut.
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 11-lea:

Cântare cu totul de umilință aduc Ție, eu nevrednicul, și strig Ție ca și cananeianca: Iisuse, miluiește-mă, că nu am fiică, ci trup, care cumplit este chinuit de diavolul, cu patimi și cu urgie fiind aprins, și dă-mi tămăduire mie celui care strig: Aliluia!

LITURGHIERUL PASTORAL

Icosul al 11-lea:

Luminătorul cel primitor de lumină, al celor
dintru întunericul necunoștinței, Pavel,
care mai înainte Te izgonea, socotind puterea
glasului cel de Dumnezeu înțelepțitor, și-a limpezit
pornirea cea rea a sufletului. Așa și mie luminează-
mi luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui
care strig:

Iisuse, Împăratul meu cel preatare.

Iisuse, Dumnezeul meu cel preaputernic,

Iisuse, Domnul meu cel fără de moarte,

Iisuse, Ziditorul meu cel preaslăvit,

Iisuse, Îndreptătorul meu cel preabun,

Iisuse, Păstorul meu cel preaîndurat,

Iisuse, Stăpânul meu cel preamilosârd,

Iisuse, Mântuitorul meu cel iubitor de oameni,

Iisuse, luminează-mi mintea cea întunecată cu
patimile.

Iisuse, tămăduiește-mi trupul cel rănit cu păcatele.

Iisuse, curățește-mi mintea de gândurile cele
deșarte.

Iisuse, păzește-mi inima de poftele cele viclene.

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

ACATISTUL MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Condacul al 12-lea:

Dăruiește-mi har, Dezlegătorule al tuturor datoriilor, Iisuse, și mă primește pe mine cel ce mă pocăiesc, precum ai primit pe Petru, care s-a lepădat de Tine, și mă cheamă pe mine trândavul, precum de demult pe Pavel, care Te prigonea, și mă auzi pe mine, cel care strig Ție: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Slăvind întruparea Ta, Te lăudăm toți și credem cu Toma, că Domn și Dumnezeu ești, Cel care șezi de-a dreapta Tatălui și va să judeci viii și morții. Atunci adică mă învrednicește stării celei de-a dreapta pe mine cel care strig:

Iisuse, Împăratul cel mai înainte de veci, mântuiește-mă.

Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmi-resmează-mă.

Iisuse, căldura cea iubită, încălzește-mă.

Iisuse, acoperământul cel mai înainte de veci, acoperă-mă.

Iisuse, veșmântul cel luminat, înfrumusețează-mă.

Iisuse, mărgăritarul cel cinstit, luminează-mă.

Iisuse, piatra cea scumpă, strălucește peste mine.

LITURGHIERUL PASTORAL

Iisuse, soarele dreptății luminează-mă.

Iisuse, lumina cea sfântă, strălucește peste mine.

Iisuse, de durerile cele sufletești și trupești, izbăvește-mă.

Iisuse scoate-mă din mâna protivnicului.

Iisuse izbăvește-mă de focul cel nestins și de alte chinuri veșnice.

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 13-lea:

O, Preadulce și întru tot îndurate Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, primește acum această puțină rugăciune a noastră, precum ai primit cei doi bani ai văduvei, și păzește moștenirea Ta de vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți, de venirea altor neamuri asupra noastră, de neputințe și de foamete, de toate scârbele și rănilile cele aducătoare de moarte, și din chinurile cele viitoare scoate-ne pe toți, care strigăm Ție: Aliluia (acest Condac se zice de trei ori).

După aceasta se zice iarăși Icosul întâi: Făcătorul îngerilor și Doamne al puterilor... Și Condacul întâi: Apărătorul cel mai mare și Doamne...

ACATISTUL MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos Făcută de Sfântul Isaac Sirul

Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Care ai plâns pentru Lazăr și lacrimi de întristare și de milostivire ai vărsat pentru dânsul, primește lacrimile mele. Cu patimile Tale, vindecă patimile mele. Cu rănilile Tale, tămăduiește rănilile mele. Cu Sângele Tău, curățește sângele meu și amestecă în trupul meu mireasma trupului Tău, cel de viață făcător. Fierea cu care vrăjmașii Te-au adăpat să îndulcească amărăciunea cu care protivnicul m-a adăpat. Trupul Tău întins pe Cruce să întindă către Tine mintea mea, cea trasă jos de diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalțe capul meu cel pălmuit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de cei fără de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării, precum a făgăduit preasfântă gura Ta. Fața Ta, cea batjocorită cu palmuiri și cu scuipări, să umple de strălucire fața mea cea întinată în fără-delegi. Duhul Tău, pe care l-ai încredințat Tatălui când erai pe Cruce, să mă povățuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere ca să Te caut. Nu am pocăința, nici umilința care întorc

LITURGHIERUL PASTORAL

pe fii la moștenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele lumesti, și nu poate să caute spre Tine cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite și nu poate să se înfierbânte cu lacrimile dragostei celei pentru Tine. Ci Tu, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Vistierul bunătăților, dăruiește-mi pocăință neștirbită și inimă îndurerată, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta; căci fără de Tine mă voi înstrăina de tot binele. Dă-mi așadar, Bunule, harul Tău. Tatăl, Care Te-a născut din sânurile Sale fără de ani și mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea icoanei Tale. Te-am părăsit, Doamne; să nu mă părăsești. Am ieșit de la Tine; ieși în căutarea mea. Du-mă la pășunea Ta cea duhovnicească. Numără-mă între oile turmei Tale preaalese. Hrănește-mă împreună cu ele din verdeața dumnezeieștilor Tale Taine. Căci inima lor curată este sălașul Tău și se vede într-înșa strălucirea descoperirilor Tale. Strălucirea Ta este mângâierea și odihna celor care s-au ostenit pentru Tine în necazuri și în toate felurile de chinuri. Acestei străluciri mă învrednicește și pe mine, nevrednicul, cu harul și cu iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în vecii vecilor. Amin.

PARACLISUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PARACLISUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Facere a lui Teostirict Monahul; după alții, a lui Teofan

Acest paraclis se cântă la întristarea sufletului și la vreme de nevoie.

De este preot se zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., iar de este diacon, monah sau mirean, se zice: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Apoi: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Slavă... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum... Tatăl nostru... și troparele:

Miluiește-ne, Doamne, miluiește-ne, că nepri-
cepându-ne de nici un răspuns, această
rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi,
păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne că întru Tine am nă-
dăjdut. Nu Te mânia pe noi foarte, nici po-
meni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un
Milostiv și ne izbăvește de vrăjmașii noștri; că Tu
ești Dumnezeu nostru și noi suntem poporul Tău;

LITURGHIERUL PASTORAL

toți, lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu:**

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei care nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi:

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atot-țiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut;

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri, și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om;

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont și a pățimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi după Scripturi.

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

PARACLISUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărei împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică;

Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor;

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Doamne miluiește (de 12 ori).

Apoi:

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credințioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită în lăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate

LITURGHIERUL PASTORAL

lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor care se coboară în mormânt. Fă să aud dimineța mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei care necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori),
Doamne miluiește (de 3 ori)

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu
cosârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții,
și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului:
Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește
că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe

PARACLISUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

robii tăi neajutorați, că pe tine, singură nădejde te-am câștigat (de două ori).

Slavă... Și acum...

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50:

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vărtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele

LITURGHIERUL PASTORAL

nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit, inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

PARACLISUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Imnosul:

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând israeliteanul, striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Pripeală: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg căutând mântuire; o, Maică a Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

Asupririle chinurilor mă tulbură și de multe scârbe se umple sufletul meu; așază-le, Fecioară, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău, Ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă...

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog Fecioară, izbăvește-mă din nevoi, că la tine scăpând acum îmi tind și sufletul și gândul meu.

Și acum...

LITURGHIERUL PASTORAL

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învrednicește-mă, Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce ești bună și Născătoarea Celui bun.

Cântarea a 3-a:

Imnosul:

Doamne, Cel care ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta; că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Folositoare și acoperământ vieții mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bunătăților și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

Te rog, Fecioară, risipește-mi tulburarea sufletului și viforul scârbelor mele, că tu, Mireasă dumnezeiască, pe Hristos Începătorul liniștii ai născut, Ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o

PARACLISUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

tuturor, că toate le poți ca Ceea ce ai născut pe Hristos Cel puternic întru tărie, una Preacurată.

Și acum...

Fiind cuprins de neputințe cumplite și de chinurile bolilor, tu, Fecioară, ajută-mi; cer ajutorul tău Fecioară, că pe tine te știu comoară de tămăduiri neîmputănată și necheltuită, Ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Următoarele stihiri se zic după Cântarea a 3-a și a 6-a:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm ca și către un zid nestricat și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia: Miluiește-ne, Dumnezeule..., la care pomenește pe cei pentru care se face paraclisul: Doamne miluiește (de 12 ori). Apoi preotul zice ecfonisul: Că milostiv și iubitor de oameni... Și îndată sedea, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu deadinsul strigăm către

LITURGHIERUL PASTORAL

tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab și ne izbăvește din nevoi, ceea ce ești singura grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduiei Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Tulburarea patimilor mele și viforul greșelilor mele alină-le, Ceea ce ai născut pe Domnul îndreptătorul, dumnezeiască Mireasă.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, Ceea ce ai născut pe Cel milostiv și pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă...

Îndulcindu-ne, Preacurată, cu harurile tale, ție cântare de mulțumire cântăm, știindu-te Maica lui Dumnezeu.

Și acum...

Nădejde și întărire și zid de scăpare nemișcat câștigându-te, Ceea ce ești întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

PARACLISUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Cântarea a 5-a:

Imnosul:

Luminează-ne, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Umples, Preacurată, de veselie viața mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricată, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Izbăvește-ne din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ceea ce ai născut Izbăvirea cea veșnică și Pacea care covârșește toată mintea.

Slavă...

Risipește negura greșelilor mele, dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască și veșnică.

Și acum...

Tămăduiește, Curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, și sănătate, cu rugăciunile tale, dăruiește-mi.

Cântarea a 6-a:

Imnosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul

LITURGHIERUL PASTORAL

meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog: Dumnezeuule, din stricăciune scoate-mă.

Cum a mântuit de moarte și de putrejune firea mea care era ținută de moarte și de putrejune, pe Sine Însuși dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului și Dumnezeului tău, să mă izbăvească și de răutățile vrăjmașului.

Pe tine te știu folositoare și păzitoare prea tare vieții mele, Fecioară, care risipești tulburarea năpastelor și izgonești asupririle diavolilor; ci mă rog totdeauna: Izbăvește-mă de stricăciunea chinurilor mele.

Slavă...

Pe tine, Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare și sufletelor mântuire desăvârșită și desfătare întru scârbe; de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână; și acum ne izbăvește din nevoi și din chinuri.

Și acum...

Acum zac în patul durerilor și nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii și tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

PARACLISUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Preotul pomenește pe cei pentru care se face paraclisul, așa cum s-a arătat după Cântarea a 3-a. Apoi ecfonis și condacul, glasul al 6-lea:

Ceea ce ești păzitoarea creștinilor nebiruită, și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor; ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre împlânzire, apărând pururea pe cei care te cinstesc, Născătoare de Dumnezeu.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea

Pomeni-voi numele Tău în tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel citire:

(VII, 7-17)

Fraților, fără de nici o îndoială, cel mai mic se binecuvântează de cel mai mare. Și aici iau zeciuială niște oameni muritori, pe când dincolo,

LITURGHIERUL PASTORAL

unul mărturisit că este viu. Apoi, trebuie să spunem că, prin Avraam, a dat zeciuală și Levi, zeciuitorul, fiindcă el era încă în coapsele lui Avraam, când l-a întâmpinat Melchisedec. Dacă deci desăvârșirea ar fi fost preoția leviților, căci Legea s-a dat poporului pe temeiul preoției lor, ce nevoie mai era să se ridice un alt preot după rânduiala lui Melchisedec, și nu după rânduiala lui Aaron? Iar dacă preoția s-a schimbat, urmează numaidecât și schimbarea Legii. Fiindcă acela despre care se spun acestea este dintr-o altă seminție, de unde nimeni n-a slujit altarului, știut fiind că Domnul nostru a răsărit din Iuda, iar despre seminția aceasta, cu privire la preoți, Moise n-a vorbit nimic. Apoi este lucru și mai lămurit că, dacă se ridică un alt preot după asemănarea lui Melchisedec, El S-a făcut nu după legea unei porunci trupești, ci cu puterea unei vieți nepieritoare, căci mărturisește despre El: Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec.

Preotul: Pace ție. **Citetul:** Și duhului tău. Aliluia...,
glasul al 4-lea:

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor.

PARACLISUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Evangelhia

Diaconul: Înțelepciune dreți...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca citire:

(I, 39-49, 56)

În zilele acelea, sculându-se Maria, s-a dus în grabă la munte, într-un oraș al lui Iuda, și a intrat în casa lui Zaharia și s-a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta închinarea Mariei, a săltat pruncul în pântecele ei; și Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt și a strigat cu glas mare și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pânteceleui tău. Și de unde cinstea aceasta pentru mine, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Căci iată, cum a ajuns glasul închinării tale în urechile mele, a săltat pruncul de bucurie în pântecele meu. Și fericită este aceea care a crezut că vor fi împlinite întocmai cele spuse ei de la Domnul. Atunci a zis Maria: Mărește sufletul meu pe Domnul și se bucură duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu, pentru că a căutat spre smerenia roabei Sale. Iată, de acum, mă vor ferici toate neamurile, pentru că mi-a făcut mie mărire Cel puternic și sfânt este numele Lui. Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni. Apoi s-a întors la casa ei.

LITURGHIERUL PASTORAL

Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește toate fărădelegile noastre.

Și stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Ajutorului omenesc nu ne încredința, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că necazurile ne cuprind și nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

PARACLISUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Prefacerea celor scârbiți, izbăvirea celor neputincioși fiind, izbăvește pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Preotul zice:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă și cu îndurări, înalță fruntea dreptmăritorilor creștini și trimite peste noi milele Tale cele bogate. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor netrupești Puteri; cu rugăciunile cinstitului, măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; cu ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; cu ale celor între sfinți Părinților noștri și mari dascăli ai lumii și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu și Ioan Gură de Aur; cu ale Sfinților Atanasie, Chiril și Ioan cel Milostiv, patriarhii Alexandriei și ale Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului; cu ale celor între sfinți Părinților noștri: Nicolae al Mirelor Lichiei și Spiridon al Trimitundeii, făcători de minuni,

LITURGHIERUL PASTORAL

Calinic de la Cernica, Iosif cel Nou de la Partoș, Iorest și Sava, Antim Ivireanul, Iosif Mărturisitorul, Ghelasie, Leontie de la Rădăuți, Petru Movilă, mitropolitul Kievului, Teodosie de la Brazi, Nectarie de la Eghina și cu ale tuturor sfinților sfințiților ierarhi; cu ale sfinților, măriților și marilor Mucenici: Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, Izvoarătorul de mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat, Mina și Ioan cel Nou de la Suceava; cu ale Sfântului Sfințitului Mucenic Haralambie; cu ale Sfântului Marelui Mucenic Nichita Romanul, cu ale sfinților Mucenici Serghie și Vach, Ioan Valahul și Oprea, cu ale sfinților mărturisitori Ioan și Moise, Constantin voievod și fiii săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei, Ianache, sfetnicul, cu ale Binecredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt și cu ale tuturor sfinților bunilor biruitori mucenici; cu ale Sfintelor Mucenițe: Tecla, Varvara, Anastasia, Ecaterina, Chiriachia, Fotinia, Marina, Irina, Tatiana și Filoteea de la Argeș; cu ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri: Grigorie Decapolitul, Nicodim cel Sfințit, Dimitrie cel Nou, Visarion și Sofronie, Ioan, Antonie, Daniil Sihastrul, Gherman din Dobrogea și Ioan Casian, Paisie și Ioan de la Neamț, Antipa de la Calapodești și Vasile de la Poiana Mărului; cu ale Cuvioasei și

PARACLISUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

mult-Milostive maicii noastre Parascheva și cu ale Cuvioasei Teodora de la Sihla; cu ale Sfântului (N), ocrotitorul acestui sfânt locaș; cu ale Sfântului (N) a cărui pomenire o săvârșim; cu rugăciunile sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și cu ale tuturor sfinților; rugămu-Te, mult-Milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, și ne miluiește.

Doamne miluiește (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni...

Cântarea a 7-a:

Imnosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cup-torului au călcat-o, cântând: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Când ai vrut să tocmești mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălășluit în pântecul Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii. Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Maică precurată, roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate și de întină-ciunea sufletească pe cei care strigă cu credință: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

LITURGHIERUL PASTORAL

Slavă...

Comoadă de mântuire și izvor de curăție, turn de tărie și ușă de pocăință, pe Ceea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor care strigă: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum...

De neputințele trupești și de păcatele sufletești, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învrednicește-i să fie tămăduiți, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuință de ajutor de la tine, Fecioară, pe cei care cântă și te preaînaltă întru toți vecii.

Tămăduiește neputința sufletului meu și durerile chinurilor mele, Fecioară, ca să Te slăvesc, Curată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăție de tămăduiri verși, Fecioară, celor care te laudă cu credință și preaînaltă nașterea ta cea minunată.

PARACLISUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Și acum...

Tu izgonești asupra și năvălirea patimilor, Fecioară; pentru aceea te laudăm întru toți vecii.

Imros: Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oștile îngeresti, laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Imrosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup.

Să nu întorci fața ta de la izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel care a șters toată lacrima de pe fața tuturor.

Umples de bucurie inima mea, Fecioară, ceea care ai primit plinirea bucuriei și ai pierdut grija păcatului.

Slavă...

Cu strălucirea luminii tale luminează, Fecioară, negura neștiinței și o izgonește de la cei care cu credință te mărturisesc Născătoare de Dumnezeu.

LITURGHIERUL PASTORAL

Și acum...

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduiește-mă, Fecioară, și mă întoarce dintru nesănătate în sănătate.

Catavasia:

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei care se luptă cu noi surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare și atotputernică, celor care sunt în scârbe le ajută, pe cei asupriți îi mântuiește și dezleagă de păcate pe cei care se roagă ție, că toate le poți câte le voiești.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Apoi stihirile acestea, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Pentru toți care scapă cu credință întru aco-perământul tău cel puternic te rogi, Ceea care ești

PARACLISUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

bună; că noi, păcătoșii, nu avem altă izbăvire către Dumnezeu în nevoi și în necazuri, pururea fiind încărcăți cu multe păcate, Maica Dumnezeului Celui de sus. Pentru aceea cădem înaintea ta să ne izbăvești pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul...

Tuturor întristaților bucurie și asupraților foloșitoare și flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluți adăpostire, bolnavilor cercetare, celor neputincioși acoperământ și sprijinire, toiag bătrâneților, tu ești Precurată, Maica Dumnezeului Celui de sus; pentru aceea, ție ne rugăm: Grăbește și miluiește pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară precurată; bucură-te cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, Ceea ce ai crescut Strugurele cel de taină; bucură-te, ușa cerului și rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, Stăpână.

LITURGHIERUL PASTORAL

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea:

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrît; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea care ești sfeșnic de aur; bucură-te, Preacurată, care ești slava creștinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

În timp ce preotul cădește Altarul și poporul, se cântă aceste tropare ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Pe ceea care este mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăvește trupul și slăbește sufletul meu; la tine scap, ceea ce ești plină de daruri; nădejdea tuturor celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpâna și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare, către Cel care S-a născut din tine, o, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

PARACLISUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie ție, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu. Cu Înaintemergătorul și cu toți sfinții, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Toate oștile îngeresti, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă scăpare nu știu, eu, cel care sunt plin de tot felul de păcate. Miluiește-mă, nădejdea creștinilor.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... **Și troparele, glasul al 6-lea:** Miluiește-ne, Doamne... Slavă... Doamne, miluiește-ne... Și acum... Ușa milostivirii (**caută la pag. 247**).

Preotul zice ectenia:

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne miluiește (**de 3 ori**).

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea, buna-sporire și chivernisire a robilor lui Dumnezeu (N) și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

LITURGHIERUL PASTORAL

Poporul: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm ca să fie păzit sfânt locașul acesta, țara aceasta, orașul acesta și toate orașele și satele, de boli, de foamete, de secetă, de cutremur, de potop, de foc, de război, de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să ne fie nouă bunul și iubitorul de oameni Dumnezeu nostru și să-și întoarcă toată mânia care se pornește asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de îngrozirea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Poporul: Doamne miluiește (de 40 de ori).

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor care sunt pe mare departe, și, Milostive, milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi.

Poporul: Doamne miluiește (de 3 ori), iar preotul zice ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

PARACLISUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Apoi se zice această

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Împărăteasa mea cea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, ajutătoarea săracilor și primitoarea străinilor, bucuria mârniților, acoperitoarea necăjiților, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul. Ajută-mă ca pe un neputincios; hrănește-mă ca pe un străin. Necazul meu îl știi, ci dezleagă-l precum vrei; că nu am alt ajutor în afară de tine, nici altă folositoare grabnică și nici altă mângâietoare bună în afară de tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Apoi sfârșitul Paraclisului:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și Preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Apoi preotul face apolisul cel mic.

LITURGHIERUL PASTORAL

CANON DE POCĂINȚĂ CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Cântarea 1:

A cum mă apropii eu, păcătosul și împovăratul, către Tine, Stăpânul și Dumnezeuul meu și nu îndrăznesc să mă uit la cer; numai mă rog și zic: Dă-mi, Doamne, mai înainte ca să plâng faptele mele cu amar.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

O, amar mie, păcătosul, că sunt nevrednic, mai mult decât toți oamenii; pocăință nu este în mine. Ci-mi dă mie, Doamne, lacrimi, ca să plâng faptele mele cu amar.

Slavă...

Omule nebun și nevrednic, pentru ce-ți pierzi vremea în lene? Gândește-te la viața ta și te întoarce către Dumnezeu, ca să plângi faptele tale cu amar.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maica lui Dumnezeu Preacurată, caută spre mine păcătosul și mă izbăvește de lanțul vrăjmașului,

CANON DE POCĂINȚĂ A DOMNULUI HRISTOS

îndreptându-mă pe calea pocăinței, ca să plâng faptele mele cu amar.

Cântarea a 3-a:

Când se vor pune scaunele la judecata cea înfricoșătoare, atunci faptele tuturor oamenilor se vor vădi; amar va fi atunci păcătoșilor, căci se vor trimite în muncă. Deci, aceea știind, suflete al meu, pocăiește-te de faptele tale cele rele.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Dreptii se vor bucura, iar păcătoșii vor plânge; ci atunci nimeni nu va putea ajuta, că faptele noastre ne vor osândi. Drept aceea nu întârzia, ci, mai înainte de sfârșit pocăiește-te de faptele tale cele rele.

Slavă...

O, vai de mine cel mult păcătos, care m-am întinat cu faptele și cu gândurile, neavând picături de lacrimi de la învârtoșarea inimii mele; ci acum caută la pământ, suflete al meu și te pocăiește de faptele tale cele rele.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Iată, Maică, Fiul tău ne învață spre bine; iar eu, păcătosul, pururea fug de cele bune; ci tu, ca o

LITURGHIERUL PASTORAL

milostivă, miluiește-mă ca să mă pocăiesc de faptele mele cele rele.

Cântarea a 4-a:

Desfătăta și plăcută este aici calea dezmierdărilor, dar amară va fi ziua cea de apoi, când se va despărți sufletul de trup. Deci, pocăiește-te de acestea, suflete al meu, pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pentru ce faci strâmbătate săracului? De ce oprești plata slugilor? Pe fratele tău nu-l iubești; desfrânarea și amărăciunea iubești. Deci, lasă acelea suflete al meu și te pocăiește pentru împărăția lui Dumnezeu.

Slavă...

O, nebune om! Până când te vei afunda și ca o albină vei aduna bogăția ta, care degrab va pieri ca praful și ca cenușa? Ci caută mai vârtos Împărăția lui Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Doamnă de Dumnezeu Născătoare, miluiește-mă pe mine păcătosul și mă întărește spre fapte bune și

CANON DE POCĂINȚĂ A DOMNULUI HRISTOS

mă păzește ca să nu mă răpească pe mine nepregătit moartea cea urâtă; ci mă povățuiește, Fecioară, la Împărăția lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a:

A du-ți aminte, omule, că de păcate ești robit, cu minciuna, cu clewetirea, cu vrajba, cu neputința, ca de o fiară cumplită. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Mi se cutremură mădularele și cu totul sunt vinovat, privind cu ochii, auzind cu urechile și cu totul dându-mă pe mine Gheenei. Așadar, suflete al meu păcătos, tu aceasta ai voit?

Slavă...

Pe desfrânatul și pe tâlharul care s-au pocăit i-ai primit, Mântuitorule, iar eu cu lenea păcatului m-am îngreuiat și de cel rău sunt robit. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Ajutătoare minunată și grabnică tuturor oamenilor, Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie nevrednicului, că sufletul meu cel păcătos aceasta a voit.

LITURGHIERUL PASTORAL

Cântarea a 6-a:

Pe pământ viață desfrânată am viețuit și sufletul la întuneric l-am dat; dar acum, Milostive Stăpâne, izbăvește-mă de toată robia vrăjmașului și mă înțelepțește ca să fac voia Ta.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Cine face acestea, precum fac eu? Precum zac unele necuvântătoare în tină așa și eu slujesc păcatului; ci Tu, Doamne Dumnezeule, scoate-mă din trândăvirea aceasta și-mi dă inimă ca să fac voia Ta.

Slavă...

Scoală-te, omule nevrednic, aleargă către Dumnezeu mărturisind păcatele tale și cazi lăcrimând și suspinând; iar Acela, ca un îndurat, va da ție ajutor ca să faci voia Lui.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Preacurată, păzește-ne de răutățile celui văzut și celui nevăzut vrăjmaș și primește rugăciunile noastre și le du pe acestea Fiului tău, și-mi dă minte ca să fac voia ta.

CANON DE POCĂINȚĂ A DOMNULUI HRISTOS

Condac:

Suflete al meu pentru ce te îmbogățești în păcate? Pentru ce faci voia diavolului? În ce-ți pui nădejdea? Părăsește-le pe acestea și te întoarce către Dumnezeu strigând: «Îndurate, Doamne, miluiește-mă pe mine păcătosul!».

Icos:

Gândește, suflete al meu la ceasul cel amar al morții și la judecata cea înfricoșătoare a Făcătorului Dumnezeu; că îngerii cei întunecați te vor lua, suflete, și te vor duce în focul cel de veci. Iar tu, mai înainte de moarte, pocăiește-te, strigând: «Miluiește-mă, Doamne, pe mine, păcătosul!».

Cântarea a 7-a:

Nu nădăjdui, suflete al meu, în bogăția cea trecătoare sau în adunarea cea nedreaptă, că toate acestea nu știi cui le vei lăsa, ci strigă: «Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine păcătosul!».

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Nu nădăjdui, suflete al meu, în sănătatea trupească cea trecătoare, nici în frumusețea cea degrab trecătoare, că vezi cum și cei puternici și cei tineri mor; ci strigă: «Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine nevrednicul!».

LITURGHIERUL PASTORAL

Slavă...

Adu-ți aminte, suflete al meu, de viața cea de veci, de împărăția cerului cea gătită Sfinților, de întunericul iadului și de mânia lui Dumnezeu, care este asupra celor răi și strigă: «Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine nevrednicul!».

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cazi, suflete al meu, la Maica lui Dumnezeu și roagă-te ei, că este grabnică ajutătoare celor care se pocăiesc, ca să roage pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mă miluiască pe mine nevrednicul.

Cântarea a 8-a:

Cum nu voi plânge când îmi aduc aminte de moarte? Că am văzut pe fratele meu în groapă, zăcând fără de mărire și fără de chip. Dar ce aștept? Și în cine nădăjduiesc? Numai în Tine, Doamne, pe Care Te rog, ca mai înainte de sfârșit, să mă îndreptezi.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cu ochiul Tău cel milostiv caută spre mine când voi sta înaintea Ta și voi fi judecat, Unule lesne iertătorule!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

CANON DE POCĂINȚĂ A DOMNULUI HRISTOS

Cred că vei veni să judeci viii și morții și toți vor sta într-a lor rânduială: bătrânii și tinerii, conducătorii și supușii lor, domnii și judecătorii, bogații și săracii, femeile și bărbații, fecioarele și preoții. Oare, cum mă voi afla eu atunci? Drept aceea, strig Ție: «Dă-mi, Doamne, mai înainte de sfârșit să mă pocăiesc!».

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, primește rugăciunea mea cea nevrednică, păzește-mă de moartea cea urâtă și-mi dăruiește mai înainte de sfârșit să mă pocăiesc.

Cântarea a 9-a:

A cum scap la voi, îngeri, arhangheli și toate puterile cerești, care stați înaintea scaunului lui Dumnezeu. Rugați-vă către Făcătorul vostru, să fie izbăvit sufletul meu de munca de veci.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

A cum plâng către voi, sfinților, patriarhilor, împăraților și prorocilor, apostolilor și arhierilor și toți aleșii lui Hristos, ajutați-mi mie la judecată, ca să se mântuiască sufletul meu de întunericul vrăjmașului.

Slavă...

LITURGHIERUL PASTORAL

Acum ridic mâinile mele către voi, sfinților mucenici, pustnicilor, preacuvioșilor și toți Sfinții, care vă rugați către Dumnezeu pentru toată lumea, ca să se mântuiască sufletul meu în ceasul morții.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, celui ce cu totul întru tine nădăjduiesc și roagă pe Fiul tău ca să mă pună, pe mine nevrednicul, de-a dreapta Sa, când va șede să judece viii și morții.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat... Nădejdea mea este Tatăl... Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, mântuiește-ne pe noi.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR

CANONUL DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR AL VIETII OMULUI

Facere a lui Ioan Monahul

Cântarea 1,
glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat israeliteanul...

Stih*: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru mine, păcătosul.

Pe tine, păzitorul sufletului meu cel neadormit, și folositorul și îndreptătorul vieții mele, pe care te-am dobândit de la Dumnezeu, te laud, dumnezeiescule înger al lui Dumnezeu, Cel atotstăpânitor.

Vrând ca toți oamenii să se mântuiască, Cuvinte, ai pus pe sfinții îngeri îndreptători și luminați povățuitori oamenilor, care ne povățuiesc pe noi la frica Ta.

De noaptea cea întunecată fiind cuprins și cu negura cea deasă a patimilor fiind acoperit, cu lumina pocăinței luminează-mă, îndreptătorule, folositorule și păzitorul meu.

Slavă...

* Acest stih se repetă la fiecare din primele trei tropare ale cântării.

LITURGHIERUL PASTORAL

Potop cu tină și întuneric de gânduri rușinoase întru mine izvorăsc, despărțind de la Dumnezeu mintea mea, pe care usucă-le, ajutorul meu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tu ești, Stăpână, liniștea și adăpostirea celor învăluiți în marea păcatelor. Pentru aceasta alerg către a ta adăpostire, fiind învăluit cu viforul a multe feluri de patimi.

Cântarea a 3-a:

Imros: Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc...

Ființă am din amestecătură de pământ, de tină și țărână, pentru aceasta de pământ m-am lipit. Ci, o, folositorul meu, îndreptătorul și izbăvitorul meu, întoarce pofta mea către cele cerești.

Ziuă și noaptea cu faptele mele cele rele te amăgesc, te mâhnesc și te întărât; dar, te rog, nu sta departe de mine, ci ajută-mă spre a mă îndrepta.

Supus sunt grijii și mâhnirii, că nepocăit și neîndreptat petrec. Pentru aceasta dăruiește-mi să mă pocăiesc cu adevărat și să te bucur, pe tine păzitorul meu.

Slavă...

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR

Cel ce vezi fața cea de nevăzut a lui Dumnezeu, Care șade în ceruri și se uită pe pământ cu gândul și-l face pe el de se cutremură, pe Acela roagă-L să mă mântuiască, sfinte îngere.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Minte, cuget și cuvânt, harul lui Dumnezeu am luat, ca pe Stăpânul cunoscând, cu fapte bune să-L cinstesc; iar eu, cu patimile ocărând harul, pe Stăpânul am defăimat, Stăpână, miluiește-mă.

SEDEALNA; glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Păzitorul sufletului și al trupului meu, cel dat mie de la Dumnezeu, dumnezeiescule înger, urmând lui Dumnezeu, treci cu vederea, preasfinte, toate greșelile sufletului meu celui nevrednic și mă izbăvește de cursele cele de multe feluri ale înșelătorului și fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi dea iertare la judecată.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Tu ești țaria mea, Doamne, Tu ești bucuria mea...

Neaducându-mi aminte, Mântuitorule, de înfricoșătoarea judecată, la care am să stau

LITURGHIERUL PASTORAL

înainte și să dau răspuns pentru tot lucrul și cuvântul, nici gândindu-mă la moartea cea fără de veste, sunt neîndreptat; dar tu, îndreptătorul meu, nu mă lăsa pe mine.

Cu dinadinsul toată răutatea am plinit din tinerețe și n-am încetat a te amărî, apărătorul meu, cu cuvinte și cu fapte fără de lege; nu te mânia, dar, ci mai așteaptă, înțelepțindu-mă, luminându-mă și întărindu-mă.

Urmând îndelung-răbdării Cuvântului lui Dumnezeu, Care a venit ca să cheme pe toți păcătoșii la pocăință și așteaptă îndreptare de bunăvoie și nu silește, și tu, îndreptătorul meu, spre mine cu îndelungă-răbdare petreci.

Slavă...

Departe de la Dumnezeu păcatul m-a lepădat, pe mine netrebnicul rob; dar Stăpânul meu, Iisus, m-a primit cu milostivire și m-a făcut al Său; iar eu, lepădând atâta har al Lui, te mâhnesc încă pe tine, îngerul lui Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu adevărat Domnul S-a făcut Împărat, cu împărăție care nu cade, și precum psalmistul grăiește, S-a îmbrăcat din tine, Maica lui Dumnezeu, întru

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR

preafrumoasă podoabă, în trup sfânt, cu care a luat moarte și a surpat împărăția ei.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta...

Pe tine păzitor câștigându-te, împreună petrecător și împreună vorbitor, sfinte îngere, păzindu-mă, cu mine călătorind, împreună locuind și cele de mântuire înainte pururea punându-le, ce iertare voi lua, necunoscător fiind?

Cu multă îndrăznire stând înaintea scaunului Atotstăpânitorului și împreună dănțuind, la Împăratul făpturii, roagă-te, ajutătorul meu, să-mi dea iertare de răutățile mele cele multe.

Muncile și chinurile care mă așteaptă mai înainte văzându-le și de împietrirea, nebunia și orbirea mea, făcându-ți-se milă, suspini și te tânguiești și te întristezi, fiind plin de mâhnire, izbăvitorul meu.

Slavă...

Nici într-un ceas, nici într-o clipă sau și mai puțin decât aceea, nu te-am lăsat pe tine, păzitorul și făcătorul meu de bine, să te bucuri de mine și să te veselești și să salți, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

LITURGHIERUL PASTORAL

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Prunc nou S-a arătat, Cel necuprins cu mintea, din tine ceea ce ești cu totul fără prihană, Cel ce a pus pădurile cu hotar și munții cu așezământul cunoștinței; Cel ce numără mulțimea stelelor și picăturile de rouă și schimbă suflările vânturilor.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Rugăciuni vărs către Domnul...

Păzindu-mă și oștindu-te împrejurul meu și întorcând înapoi pornirile diavolilor și năvălirile lor cele în chipurile fiarelor, nu înceta, păzitorul meu, pururea a le depărta de la mine, că pe tine te am cald folositor.

Cel ce ești mir scump și cu bună mireasmă, nu te scârbi de întinăciunea mea, nu te depărta de la mine până în sfârșit, ci fii mie păzitor pururea nedepărtat, că și soarele trecând peste locurile cele întinate nu se întinează.

Pe cel ce a acoperit cu ape prin cuvânt cele mai de deasupra ale Lui, roagă-L, folositorul meu, ca să-mi dea har a izvorî picături izvorâtoare de lacrimi, ca prin acelea să se curățească inima mea și să vadă pe Dumnezeu.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR

Netrupește, ca cel ce ești curat și fără de materie, stând înaintea Celui curat și fără materie și câștigând multă îndrăznire și apropiere către Dânsul, pe Acela roagă-L cu deadinsul să dăruiască sufletului meu mântuire.

Slavă...

Înfruntarea și rușinea să acopere fețele vrăjmașilor cele întunecate, rușinoase și întinate, când se va despărți de trup sufletul meu cel smerit, și să-l acoperi, îndreptătorul meu, cu aripile tale cele luminate și preasfinte.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești mai sfântă decât sfinții îngeri și mai presus de heruvimi și de serafimi, mintea mea cea târâtoare pe pământ și de cele pământești râvnitoare, mai presus decât pofta cea pământească și trupească o arată, ridicând-o de la pământ către dragostea cea cerească.

CONDACUL, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Slujitorul lui Dumnezeu și păzitorul meu cel preaales, petreci pururea împreună cu mine

LITURGHIERUL PASTORAL

păcătosul, izbăvindu-mă de toată facerea de rău a diavolilor; dar, te rog, îndreptează-mă la cărările cele dumnezeiești, povățuindu-mă spre viața cea nestricăcioasă.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Din Iudeea venind tinerii în Babilon...

Mulțimile cele întunecate ale tâlharilor celor nevăzuți, ce cad împrejur asupra mea, care caută să atragă și să răpească sufletul meu, nu lipsi izgonindu-le cu sabia ta cea de foc, ca un puternic, ajutătorul meu.

Când va vrea să mă judece Judecătorul și Dumnezeul meu și să mă osândească pe mine cel osândit de conștiința mea, mai înainte de judecata aceea, nu mă uita pe mine povățuitorul meu.

Avându-mi eu trupul mamă, iar tina tată și țărâna strămoș, prin înrudirea cu acestea, la pământ neîncetat caut; ci dă-mi, ajutorul meu, ca fără frică să mă uit vreodată și în sus la frumusețea cerului.

Ca cel ce ești frumos prin frumusețea dulce, plăcut și cu minte strălucitoare ca soarele, luminat să-mi stai înaintea cu veselă față și cu privire lină, când mă vei lua de pe pământ, îndreptătorul meu.

Slavă...

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR

Pentru milostivirea milei și pentru multa mulțime a iubirii de oameni, să mă acoperi cu acoperământul aripilor tale când voi ieși din trup, păzitorul meu, ca să nu văd fețele cele urâte ale diavolilor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești poartă cerească și ușă de mântuire și scară înțelegătoare, pe care Dumnezeu S-a pogorât și om S-a suit cu îndurările tale, Curată, învrednicește-mă de împărăția cerurilor pe mine robul tău.

Cântarea a 8-a:

Imnosul:

De șapte ori cuptorul, chinitorul haldeilor l-a ars nebunește pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia mântuiți de o putere mai mare, Făcătorului și Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare prea-înălțați-L întru toți vecii.

După Dumnezeu pe tine te-am luat de la Dumnezeu folositor, povățuitor, ajutor și apărător, preasfinte îngere. Pentru aceasta nu înceta, te rog, povățuindu-mă, îndreptându-mă și învățându-mă să fac cele cuvioase și să-mi luminezi mintea până ce mă vei înfățișa mântuit înaintea lui Hristos.

LITURGHIERUL PASTORAL

Când se vor pune scaunele, și cărțile se vor deschide, și Cel vechi de zile va șede, și oamenii vor fi judecați, și îngerii vor sta înaintea, și pământul se va clătina, și toate se vor înfricoșa și se vor cutremura, atunci arată spre mine iubirea ta de oameni și mă izbăvește de gheenă, pe Hristos îmblânzindu-L.

Acum în chip nevăzut mă înconjură, ca niște albine fagurele, urătorii de Dumnezeu și pierzătorii diavoli, ca niște păsări răpitoare, ca niște vulpi viclene și ca niște mâncători de cruzime; ca păsările cele mâncătoare de stârv, împrejurul meu zboară; acoperă-mă, păzitorul meu, precum își acoperă vulturul puii săi.

Dă-mi izvoare de lacrimi, ca să curgă neîncetat din ochi, care să mă spele tot, din creștet până în picioare, ca îmbrăcându-mă în haina pocăinței cea mai albă decât zăpada, să intru în camera lui Dumnezeu, pe tine cinstindu-te, apărătorul meu.

Casă lui Hristos fiind inima mea, prin patimi, viață de ființe necuvântătoare am urmat. Ci mă întărește, ajutorul sufletului meu, curățește viața mea, tămâiaz-o și stropește-o cu miresme și cu miruri de rugăciuni și de curăție, ca să fie iarăși casă lui Hristos cu bun miros.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR

Îndreptătorule, păzitorul meu, folositorul și izbăvitorul meu, păzitorul nevrednicului meu suflet, când mă va ridica din pământ la judecată înfricoșătorul glas al trâmbiței, atunci aproape de mine să stai, blând și vesel, cu nădejdea mântuirii depărtând de la mine frica.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu nemărginirea bunătății în dar mă miluiește, ceea ce ai născut Izvorul milostivirii, că vrednic de milă sunt, dar nu am ce să aduc ție; că bunurile mele nicicum nu-ți trebuie, ca ceea ce ai zămislit nespus pe Dătătorul de bine și Mântuitorul lumii, Ceea ce ești plină de dar.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Să se înfricoșeze tot auzul...

De-a dreapta sufletului meu celui nevrednic să te văd stând, luminat și blând, pe tine, ajutorul și folositorul meu, când va ieși din mine cu anevoie sufletul meu și izgonind pe amarii vrăjmași, care caută să mă apuce.

Ca un dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu, care faci vrerile Lui cele dumnezeiești, ai multă îndrăznire către Dânsul, sfinte îngere. Pentru aceasta cu căldură, roagă-L pentru mine, ca mântuindu-mă prin tine, te

LITURGHIERUL PASTORAL

laud folosind și acoperământul tău.

În toată viața mea, prin multă deșertăciune trecând, de sfârșit m-am apropiat; ci te rog, păzitorul meu, fii mie ajutor și apărător nebiruit, când voi trece vămile judecății.

Greșelile minții mele, rătăcirile, jefuirile, răutățile și cugetele cele de rușine ale gândurilor cele necurate și spurcate, nu înceta, ajutătorul meu, a le întoarce în gânduri bune și în cugete roditoare de focul umilinței.

Iisuse, Unule-Născut, Preabunule, biruiește cu miostivirea Ta mulțimea cea nemăsurată a răutăților mele, cu rugăciunile cele dumnezeiești ale slujitorului Tău cel fără de trup, pe care l-ai pus mie păzitor din pruncie, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Toată nădejdea mea de mântuire, după Dumnezeu, spre tine am pus-o păzitorul și purtătorul meu de grijă și apărătorule; fă rugăciune neîncetată la Dumnezeu pentru mine, luând împreună rugători și ajutători cetele îngerilor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Înălță fruntea creștinilor și surpă întărâtările păgânilor, Născătoare de Dumnezeu, mântuind nebiruită turma ta aceasta, întru care numele tău cel mare și mult cinstit este laudat și mărit cu credință.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR

Stihirile glasului al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai fără mijlocire înaintea Sfintei Treimi, nu înceta a te ruga pentru mine, robul tău.

Ca cel care ai luat tărie de la Dumnezeu a păzi sufletul meu nu înceta, cu acoperământul aripilor tale, a-l acoperi pe el pururea.

Slavă fie lui Iisus, Cel care te-a dat mie, mare păzitor sufletului meu și armă asupra vrăjmașilor mei, de Dumnezeu cinstite înger.

Învrednicește-mă să dobândesc împărăția cea de sus a lui Dumnezeu, ca împreună cu tine să cânt cântarea Sfintei Treimi.

Slavă...

Lumină a doua tu ești, după Dumnezeu, o, păzitorul meu; nu înceta a-mi ajuta ca să văd și eu lumina Dumnezeirii cea în trei străluciri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpâna îngerilor și a oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga, Fecioară, pe Fiul tău pentru mine, robul tău.

LITURGHIERUL PASTORAL

Rugăciune către sfântul înger păzitor

Sfinte îngere, cel ce stai înaintea pătimășului meu suflet și al vieții mele celei nevrednice, nu mă lăsa pe mine păcătosul, nici nu te depărta de mine pentru neînfrânarea mea. Nu da loc diavolului celui viclean, ca să-mi stăpânească cu silnicie acest trup muritor. Întărește sufletul meu cel slab și neputincios și mă îndreptează la calea mântuirii. Așa, sfinte îngere al lui Dumnezeu, păzitorul și acoperitorul sufletului și al trupului meu celui nevrednic, iartă-mi toate cu câte te-am mâhnit în toate zilele vieții mele și orice am greșit în această zi. Acoperă-mă în această noapte și mă păzește de toată ispita celui potrivnic, ca să nu mâni cu nici un păcat pe Dumnezeu; și te roagă pentru mine către Domnul, ca să mă întărească întru frica Sa și vrednic să mă arate, pe mine robul Său, bunătății Sale. Amin.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE PUTERILE CEREȘTI

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE PUTERILE CEREȘTI ȘI CĂTRE TOȚI SFINȚII

Cântarea 1, glasul al 3-lea:

Irmos: Pe Faraon, ce era purtat în car...

Stih*: Sfințelor Puteri cerești, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Cuvinte cel fără de început, pentru sfințitele rugăciuni ale Heruvimilor, Serafimilor, ale Stăpâniilor, Scaunelor, ale Puterilor cele dumnezeiești, ale Îngerilor, Arhanghelilor, ale Căpeteniilor și Domniilor, dăruiește-ne milele Tale cele mari, ca un iubitor de oameni.

Stih*: Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Ajută-mi, Înaintemergătorule al Domnului, rugând pe Hristos; și voi, ceata proorocilor, adunarea Apostolilor, mulțimea mucenicilor, rugați pe Stăpânul tuturor să mă mântuiască, cel cuprins de multe păcate.

Slavă...

* Aceste două stihuri se repetă la fiecare din primele două tropare de la fiecare cântare

LITURGHIERUL PASTORAL

Dumnezeieștilor femei care bine ați pățimit și ați postit, soborul arhierilor, cuvioșilor și dreptilor, cinstiților, sfinților mucenici, rugați-vă ca să dobândim bunătățile cele veșnice, cei care cu credință vă fericim.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Mintea mea fiind robită de dezmierdările trupești cu totul, o izbăvește Stăpână, ceea ce ești una bună, și credincios mai adevărat prin fapte bune mă arată Fiului tău, ca după datorie să te măresc.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile...

Rogu-mă, o, Serafimi, Stăpânii, Heruvimi, izbăviți-mă de smintelile vrăjmașilor; voi, Domnii, Căpetenii, Scaune și Arhangheli, împreună cu toți Îngerii, rugați pe Izbăvitorul pentru mine, păcătosul.

Înaintemergătorule, roagă pe Hristos să dobândească viața cea făcătoare de bine mie pururea; proorocilor, ale Sfinților Apostoli, ale arhierilor, ale cuvioșilor și ale sfinților mucenici, care v-ați săvârșit prin sânge, rugați-vă pentru mine păcătosul.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE PUTERILE CERESTI

Slavă...

Femei care vitejește ați pățimit și luminat ați postit și pe vrăjmașul l-ați biruit, rugați-vă să fim și noi părtași acelei desfătări și măririi nesfârșite de care voi v-ați învrednicit.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

De Dumnezeu dăruită, Curată Fecioară, roagă-te împreună cu cetele cele de sus, cu toți înțelepții Apostoli, cu sfinții mucenici și cu proorocii, ca să luăm desăvârșit dezlegare de păcate.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne...

Vezi, Hristoase, să nu mă treci cu vederea rogu-mă, pe mine cel cuprins de toate păcatele, ci cu rugăciunile tuturor sfinților Tăi îngeri, cu ale mucenicilor și cu ale Apostolilor Tăi, miluiește-mă și mă mântuiește și moștenitor împărăției Tale mă arată, ca un milostiv.

Propovăduitorule al lui Hristos, Înaintemergătorule, aprinde acum făclia inimii mele cea stinsă, cel ce ai fost luminător Soarelui celui înțelegător, și te roagă, împreună cu proorocii și cu toți sfinții, să trec în caldă pocăință această viață trecătoare.

LITURGHIERUL PASTORAL

Slavă...

Strălucește-mi lumina pocăinței, Iubitorule de oameni, Iisuse, și mă învrednicește să dobândesc mântuirea, cu rugăciunile celor care au slujit Ție întru credință, ale sfințelor femei, ale ierarhilor și ale mucenicilor Tăi, ale propovăduitorilor, ale Apostolilor și ale sfinților mucenici.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea care singură ai născut pe Dumnezeu Întrupat, cea cu totul sfântă, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe toți în ziua cea înfricoșătoare, să ne izbăvească de chinuri și să ne învrednicească de viața și de lumina cea veșnică, împreună și cu cei ce bine i-au slujit.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta...

Puterile cele înțeleghătoare Te roagă acum, Milostive Doamne, Stăpâniile, Scaunele, Serafimii și Domniile, Îngerii împreună cu Arhanghelii și cu Căpeteniile; fii milostiv poporului Tău și-l mântuiește, ca un îndurat.

Fericite Înaintemergătorule, cel ce ai petrecut viață străină singuratică, fă-mă străin de tot chinul, rugând pe Iisus, iubitorul de oameni, împreună cu dumnezeieștii prooroci, cu apostolii, cu ierarhii și cu sfințele oști ale mucenicilor.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE PUTERILE CEREȘTI

Slavă...

Cel care ai luminat pe ierarhii Tăi și pe sfinții mucenici, Doamne, și ai mărit dumnezeiasca adunare a cinstitelor femei, care vitejește au pățimit; pentru rugăciunile acestora miluiește-mă, Cel care știi toate greșelile mele, cele fără de număr.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cuvântul, Cel cu totul sfânt, izgonește toată mâhnirea și întristarea sufletului meu, și îndeamnă gândul meu să facă lucruri dumnezeiești, ca să te măresc cu credință și cu dragoste.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Ca să mă izbăvească de chinul cel gătit acolo, Heruvimi, Scaune, Domnii, Îngeri, Arhangheli, Căpetenii și Puteri, rugați pe Stăpânul a toată făptura.

Cu cetele Apostolilor și cu oștile mucenicilor, Înaintemergătorule, propovăduitorule al lui Hristos, roagă pe Iisus, iubitorul de oameni, Dumnezeuul nostru, ca să aflăm milă în ceasul judecării.

Slavă...

LITURGHIERUL PASTORAL

Sfântă Muceniță Tecla, ceea care ești întâia dintre femeile care tare au pățimit, împreună cu acelea roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să ne izbăvim de întunericul patimilor și de ispitele cele de multe feluri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, Stăpână, ceea care ești de Dumnezeu dăruită, te laudăm credincioșii, că ai născut cu trup pe Dumnezeu cel laudat, pe Care roagă-L, Ceea care ești neîntinată, să mântuiască țara aceasta și poporul ei în pace.

Cântarea a 7-a:

Irmos: De coborârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat...

Fiind voi a doua lumină din Lumina cea dintâi, sfinților îngeri, cu împărtășirea cea netrupească și preabogată v-ați strălucit. Pentru aceasta strig: Luminați mintea mea cea pururea întunecată cu patimile vieții.

Cea cea fericită a Apostolilor, a mucenicilor și a sfinților prooroci, a ierarhilor și a cuvioșilor, împreună cu fericitul Înaintemergătorul, Te roagă, Iubitorule de oameni, să treci cu vederea greșelile noastre ale tuturor, care strigăm Ție: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE PUTERILE CERESTI

Schimbă durerea sufletului meu, Hristoase, și miluiește pentru rugăciunile sfinților mucenici, ale ierarhilor și ale cuvioșilor Tăi, și să nu mă rușinezi când voi sta înaintea scaunului Tău, că bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ca un scaun în chip de foc porți pe Împăratul făpturii, pe Care roagă-L, Fecioară, împreună cu fericitele și sfintele femei, să mă învrednicească de împărăția Sa, pe mine cel ce cu credință măresc ajutorul tău.

Cântarea a 8-a:

Imosul:

De șapte ori cuptorul, chinitorul haldeilor, l-a ars nebunește, pentru cinstitorii de «Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia mântuiți de «o putere mai mare, Făcătorului și Izbăvitorului a «strigat: Tineri, binecuvântați-L, preoți, laudați-L, «popoare, preaînălțați-L întru toți vecii».

O, Heruvimi, cei în chipul focului, Serafimi, cei cu multe aripi, Scaune, Stăpânii și Căpetenii, Îngeri și toți Arhanghelii și sfințite Domnii, rugați-vă, împreună cu Înaintemergătorul, cu proorocii, cu Apostolii, cu ierarhii, cu cuvioșii și cu toți dreptii, ca să ne miluiască pe noi.

LITURGHIERUL PASTORAL

Dăți-ne ajutor, Sfinților Apostoli: Petre, Pavele, Iacove, Bartolomee, Toma, Filipe, Andrei, Marcu și Luca, Ioane, iubitul lui Hristos, Simone și Iuda, cel cu totul fericit, și marele Matia, fiind noi biruiți de ispitele înșelătorului și rățaciți.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Ștefane, începătorul mucenicilor, cel care ai fost mai luminat decât razele soarelui, roagă-te împreună cu aceștia, să ne luminăm toți și să scăpăm de toată negura păcatului, noi cei care strigăm Stăpânului: Preoți binecuvântați, popoare preainălțați pe Domnul întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fă să urmez, Cea cu totul curată, celor care cu bună cuviință au viețuit cu viață îmbunătățită, rănind pe vrăjmașii cei ce mă mâhnesc fără de milă și mă supără neîncetat, trăgându-mă la patimile cele trupești; ca bucurându-mă, să strig: Popoare, preainălțați pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul, și marginile Spăimântului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupește, și pântecul tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine,

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE PUTERILE CEREȘTI

Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor în-gerești și omenеști te măresc.

O, dumnezeiești Stăpânii, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile și preamărite Puteri și sfinților Arhangheli, faceți rugăciune la Dumnezeu ca bine viețuind să dobândim mântuire și să ne izbăvim de nevoi.

Înaintemergătorule, ca cel ce ai fost prooroc mai ales, împreună cu toți proorocii, învrednicește-ne tuturor bunătăților și pe noi cei îngreuiți de patimi și pururea cuprinși de ispitele celui viclean și de înșelăciunile vieții, ca să Te cinstim cu credință.

Slavă...

Dumnezeiești, cu totul măriți, cei doisprezece Apostoli, împreună cu preoții și cu Sfinții mucenici și cu fericiții și dumnezeiești prooroci, cuvioase și drepte femei, care tare ați pățimit, faceți rugăciuni pentru noi către Iubitorul de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, ceea ce ești iubitoare de bine, roagă pe Fiul tău Cel bun și Domnul, ca să tămăduiască și să mântuiască sufletul meu cel slab și necăjit pururea de asupririle vrăjmașului celui stricător de suflet și să-l fericească împreună cu toate cetele cele de sus.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Urmând a ne împărtăși cu Preacuratele Taine, după slujba obișnuită de seară, se face începutul și se zice: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție. Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... (de 3 ori). Slavă... Și acum... Amin. Preasfântă Treime... Doamne miluiește (de 3 ori): Slavă... Și acum... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Doamne miluiește... (de 12 ori), Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), apoi Psalmul 50. Și îndată:

Canonul

Cântarea 1-a, glasul al 2-lea:

Irmos: Veniți, popoare, să cântăm...

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Pâine a vieții celei veșnice să-mi fie Trupul Tău cel sfânt, milostive Doamne, și Scump Sângele Tău, tămăduire durerilor celor de multe feluri.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Învrednicește-mă, Stăpâne, pe mine nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel Preacurat și să beau Sângele Tău cel preascump, cu credință și cu dragoste.

Slavă...

Întinat fiind cu lucruri netrebnice eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtășesc cu Preacuratul Tău Trup și cu Dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase, ci fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum...

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce ești bună și binecuvântată, care ai odrăslit Spicul cel nearat și de mântuire lumii, învrednicește-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a 3-a:

Imnos: Pe piatra credinței, întărindu-mă...

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curățească necurăția inimii, ca fiind curățit, în cuget curat, cu credință și cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtășirea Darurilor Tale.

LITURGHIERUL PASTORAL

Spre iertarea păcatelor să-mi fie Preacuratul Tău Trup și Dumnezeiescul Tău Sânge, și spre împărtășirea cu Duhul Sfânt și spre viața de veci, Iubitorule de oameni, și spre îndepărtarea durerilor și a necazurilor.

Slavă...

Doamne, învrednicește-mă să mă împărtășesc fără de osândă cu Preacurat Trupul Tău și cu Scumpul Tău Sânge, și să slăvesc bunătatea Ta.

Și acum...

Preacurată, ceea ce ești masă a Pâinii Vieții, care s-a pogorât de sus, pentru milă, și a dăruit lumii viață nouă, învrednicește-mă acum și pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din aceasta și să fiu viu.

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Foc și lumină să-mi fie primirea Preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor și luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da înșelăciunii vrăjmașului cele sfinte, nici nu Îți voi da sărutare înșelătoare, ci, ca desfrânata, căzând înaintea Ta, și, ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomeneste-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Cântarea a 4-a;

Irmos: Venit-ai din Fecioară...

Întrupându-Te, mult-Milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ție să curățești și păcatele mele.

Tămăduiește rănila sufletului meu, Doamne, și mă sfințește tot și mă învrednicește, Stăpâne, să fiu părtaș dumnezeieștii Tale Cine celei de Taină, eu, ticălosul.

Slavă...

Să stăm toți cu frică și cu cutremur, ținând ochii inimii în sus și strigând către Mântuitorul: Întărește-ne și ne înțelepțește, Milostive Doamne, întru frica Ta.

Și acum...

Fă și mie milostiv pe Cel pe care L-ai purtat în pântecele tău, Stăpână, și mă păzește pe mine, robul tău, neîntinat și fără de prihană, ca, primind înlăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfințesc.

LITURGHIERUL PASTORAL

Cântarea a 5-a;

Irmos: Dătătorule de lumină...

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău și petrece întru mine, precum ai făgăduit, că iată mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc și beau Sângele Tău.

Cuvinte al lui Dumnezeu și Dumnezeule, cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare și Sângele Tău spre curățirea întinătăului meu suflet.

Slavă...

Având suflet întinat și buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, și să primesc Trupul Tău, ci fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum...

Marie, Maica lui Dumnezeu, care ești sălaș scump al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăși cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Cântarea a 6-a;

Irmos: Întru adâncul păcatelor...

Mintea și sufletul, inima și trupul, sfințește-mi-le Mântuitorule și mă învrednicește fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoșătoarele Tale Taine.

Ca înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău și întărirea vieții, prin împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă...

Cu frică și cu cutremur să ne apropiem toți de Dumnezeieștile Taine ale lui Hristos și să primim adevăratul și Sfântul Lui Trup și adevăratul, Sfântul și Scumpul Lui Sânge.

Și acum...

Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel sfânt, sfințește-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către Dumnezeieștile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

LITURGHIERUL PASTORAL

Apoi: Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum... după aceasta Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus...

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău și Dumnezeiescul Tău Sânge, și mă împărtășesc cu Preacuratele și înfricoșătoarele Tale Taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, ticălosului, spre osândă, ci spre viața veșnică și fără de moarte.

Cântarea a 7-a;

Irmosul: Chipului celui de aur...

Împărtășirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie acum izvor de bunătați, lumină, viață, nepătimire și solire spre adăugirea și înmulțirea dumnezeieștii Tale bunătați, ca să Te slăvesc, pe Tine Cel care singur ești bun.

Izbăvește-mă de patimi, de vrăjmași, de nevoi și de tot necazul, pe mine cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste și cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare și dumnezeiești și-Ți cânt: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Slavă...

Suflete al meu ticălos, suflate pătimas, spăimân-tează-te văzând Preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinând și, bătându-te în piept, strigă și zi: Doamne, curățește-mă pe mine, desfrânatul.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ție, celei curate, mă rog acum eu, robul tău cel necurat: Pe mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele preacurate, curățește-mă întru totul de întinăciunea trupului și a sufletului.

Cântarea a 8-a;

Irmos: Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc...

Cereștilor, înfricoșătoarelor și Sfințelor Tale Taine Hristoase, și Cinei Tale celei dumnezeiești și de taină, pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaș a fi mă învrednicește, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

Către a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: Petrece întru mine, Mântuitorule, și

LITURGHIERUL PASTORAL

eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău și beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara și ca iarba. O, înfricoșătoare Taină! O, milostivire a lui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtășesc cu Dumnezeiescul Trup și Sânge și mă fac fără stricăciune!

Și acum...

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău s-a copt Pâinea cea dumnezeiască a vieții, păzind nevătămat pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te laudăm pe tine ca pe hrănitorea noastră, întru toți vecii.

Cântarea a 9-a;

Irmos: Fiul Părintelui celui fără de început...

Bun este Domnul, gustați și vedeți; că de demult, pentru noi, precum suntem noi făcându-Se, și o dată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfințind pe cei care se împărtășesc cu Dânsul.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Cu sufletul și cu trupul să mă sfîntesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mîntuiesc, să-Ți fiu locaș prin împărtășirea Sfințelor Taine, avîndu-Te locuitor întru mine, împreună cu Tatăl și cu Duhul, Făcătorule de bine, mult-Milostive.

Slavă...

Ca focul și ca lumina să-mi fie Trupul și Sângele Tău cel scump, Mîntuitorul Meu, arzînd materia păcatului și mistuind spinii patimilor și luminîndu-mă tot pe mine, cel care mă închin Dumnezeirii Tale.

Și acum...

Dumnezeu S-a întrupat din sângiurile tale cele curate. Pentru aceasta te laudă, Stăpână, tot neamul și te slăvește mulțimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel care stăpînește toate, luînd ființă omenească.

Și îndată: Cuvine-se cu adevărat să te fericim... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... **troparul zilei, sau al praznicului, dacă este praznic împărătesc, sau al sfîntului.** Doamne miluiește (de 40 de ori) și:

LITURGHIERUL PASTORAL

Rugăciunea de cerere către Preasfânta de Dumnezeu Născătoarea

Facere a lui Pavel Monahul din Mănăstirea Făcătoarei de bine.

Nepătată, neîntinată, fără de prihană, Preacurată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă; Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul L-ai unit cu oamenii, prin preaslăvită nașterea ta, și firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cerești ai împreunat-o; ceea ce ești singură nădejdea celor fără de nădejde și celor biruiți ajutătoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine, și tuturor creștinilor scăpare. Nu te scârbi de mine, cel păcătos și întinat, care cu urâte gânduri și cu cuvinte și cu fapte, pe mine, de tot netrebnic m-am făcut și prin lenea dulceților vieții cu voia rob m-am făcut; ci, ca ceea ce ești Maica Iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni, milostivește-te spre mine, păcătosul și întinatul, și primește rugăciunea mea, ce se aduce ție din buze întinate; iar pe Fiul tău și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăznirea ta, ca o Maică, cuprinzând, roagă-L să-mi deschidă și mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunătății Sale. Și trecând greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință și lucrător poruncilor Sale

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

iscusit să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă și iubitoare de bine. În această viață de acum, caldă folositoare și ajutătoare; năvălirile potrivnicilor oprindu-le și la pocăință îndreptându-mă. Și în vremea ieșirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l și întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli departe de acesta izgonindu-le. Și în ziua înfricoșătoarei judecăți de chinul cel veșnic izbăvindu-mă și slavei celei negrăite a Fiului tău și Dumnezeului nostru moștean pe mine arătându-mă. Pe care să o și dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea și sprijinul tău. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului tău, a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Duhul Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos

Facere a lui Antioh Monahul Pandectul

Si ne dă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului și sufletului; și ne păzește de întunecatul somn al păcatului și de toată întunecata

LITURGHIERUL PASTORAL

și cea de noapte patimă a dulceții. Contenește întărârile patimilor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleșug. Zburdările trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesc adoarme-l. Și ne dăruiește, Dumnezeule, minte deșteaptă, cuget curat, inimă trează, somn ușor și de toată nălucirea satanei nestrămutat. Scoală-ne în vremea rugăciunii, întăriți în poruncile Tale și pomenirea judecăților Tale în noi nestrămutată având-o. Cuvântare de slava Ta în toată noaptea ne dăruiește, ca să cântăm și să binecuvântăm și să slăvim, preacinstitul și preaîncuviințatul Tău nume, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi aceste tropare:

Miluieste-ne, Doamne, miluieste-ne, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi; miluieste-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieste-ne că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeu nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu:**

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim în tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Iar a doua zi, după slujba cea obișnuită a Ceasurilor, se face începutul și se zice: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție. Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... **(de 3 ori)**, Slavă... Și acum... Amin. Preasfântă Treime... Doamne miluiește **(de 3 ori)**. Slavă... Și acum... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Veniți să ne închinăm... **(de 3 ori)**, **cu trei închinăciuni, după care se citesc acești psalmi:**

Psalmul 22

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc cu pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și

LITURGHIERUL PASTORAL

varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, într-o lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pământul și plinirea lui; lumea mea și toți cei ce locuiesc într-însa. Acesta pe mări l-a întemeiat și pe râuri l-a așezat. Cine se va sui în muntele Domnului și cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul Cel tare și puternic, Domnul Cel tare în război. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am zis, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis în uimirea mea: «Tot omul este mincinos!» Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Său. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvivoșilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ție-Ți voi aduce jertfă de laudă și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori) și 3 metanii.

Și aceste tropare, glasul al 6-lea:

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel care Te-ai născut din Fecioară și curățește inima mea, făcând-o biserică a Preacuratului Tău Trup și Sânge și nu mă lepăda de la fața Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

LITURGHIERUL PASTORAL

Slavă...

Spre împărtășirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropiu de Tine, laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădește că nu este de cină și osândă voi pricinui preapăcătosului meu suflet; ci curățește, Doamne, necurăția sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

Și acum...

Mare este mulțimea păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, Curată, la tine alerg, având trebuință de mântuire. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Iar în Sfânta și Marea Joi, se zice acesta:

Când măriții ucenici, la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat și judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel care pentru acestea spânzurare și-a agonisit; fugi de sufletul nesățios, care a îndrăznit unele ca acestea,

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

**asupra Învățătorului. Cel care ești spre toți bun,
Doamne, slavă Ție.**

**Apoi: Doamne miluiește (de 40 de ori)
și metanii câte vom putea.**

Rugăciunile înainte de dumnezeiasca împărtășire

Citind aceste stihuri, să fim cu luare-aminte spre îndreptarea noastră:

*Trupul Stăpânului vrând să-L primești spre hrană,
Fii cu frică să nu te arzi, că foc este;
Sângele Lui vrând să-L bei spre-mpărtășire,
Mergi și cu cei ce te-au mâhnit te împacă,
Și așa îndrăznește de ia hrana sfântă.
Vrând să te-mpărtășești cu Jertfa de Taină,
Cu-al Stăpânului Trup făcător de viață,
Întru acest chip te roagă cu cutremur:*

Rugăciunea întâia, a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel care ești Izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută,

LITURGHIERUL PASTORAL

Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel care ești împreună-veșnic cu Dânsul și împreună fără de început, Care pentru multa bunătate, în zilele cele din urmă, ai purtat Trup și ai fost răstignit, și Te-ai jertfit pentru noi cei nemulțumitori și nerecunoscători și cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, Însuți Împărate, Cel care ești fără de moarte, primește și pocăința mea, a păcătosului, și pleacă urechea Ta către mine și ascultă graiurile mele, că am greșit, Doamne; greșit-am la cer și înaintea Ta și nu sunt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învățăturile Tale și neascultând poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate, fiind îndelung-Răbdător și mult-Milostiv, nu m-ai dat să pier cu fărădelegile mele, în tot chipul așteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: „Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu”. Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voiești pierderea oamenilor, „ci vrei ca toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină”. Pentru aceasta și eu, deși sunt nevrednic cerului și pământului și acestei vieți trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului și m-am făcut rob dezmierdărilor și am

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

necinstit chipul Tău, dar fiind făptura și zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire, eu ticălosul, ci nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: Primește-mă deci și pe mine, Iubitorele de oameni Hristoase, ca pe desfrânata și ca pe tâlharul, ca pe vameșul și ca pe fiul cel pierdut, și ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel care ridici păcatul lumii și tămăduiești neputințele oamenilor; Cel care chemi la Tine pe cei osteniți și împovărați și le dai odihnă; Cel care n-ai venit să chemi la pocăință pe cei drepti, ci pe cei păcătoși, și mă curățește de toată necurăția trupului și a sufletului. Învață-mă să săvârșesc sfințenie în frica Ta, ca, în curată mărturisirea cugetului meu primind părțica Sfințelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup și Sânge, și să Te am pe Tine locuind și petrecând în mine împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, să nu-mi fie spre osândă împărțășirea Preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul și cu trupul, împărțășindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osândă să primesc părțica Sfințelor Tale Taine, spre împărțășirea cu Duhul Sfânt, ca merinde

LITURGHIERUL PASTORAL

pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, ca și eu, dimpreună cu toți aleșii Tăi, să fiu părtaș bunătăților Tale celor nesticăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor care Te iubesc pe Tine, într-o care ești prea-slăvit în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne, Dumnezeu meu, știu că nu sunt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu și surpat și nu aflu în mine loc potrivit ca să-Ți pleci capul. Ci, precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te și acum spre smerenia mea. Și precum ai binevoit a Te culca în peșteră și în ieslea necuvântătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvântătorului meu suflet și în întinatul meu trup. Și precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra și a cina împreună cu păcătoșii în casa lui Simon cel lepros, așa binevoiește a intra și în casa smeritului, leprosului și păcătosului meu suflet. Și precum n-ai îndepărtat pe desfrânată cea păcătoasă, cea asemenea mie,

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

care a venit și s-a atins de Tine, așa Te milostivește și de mine păcătosul, care vin și mă ating de Tine. Și precum nu Te-ai scârbit de întinata și necurata ei gură, ce Te-a sărutat, așa nu Te scârbi nici de întinata și mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate și pângărite și de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie carbunele Preasfântului Tău Trup și al Scumpului Tău Sânge, spre sfințire și spre luminare, spre însănătoșirea smeritului meu suflet și trup, spre ușurarea greutății greșelilor mele celor multe, spre pază de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea și mutarea răului și vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea împărăției Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă și ca nu cumva rămânând departe prea multă vreme de împărtășirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțeleghător. Pentru aceasta mă rog Ție, Cel care singur ești sfânt, Stăpâne: Sfințește-mi sufletul și trupul, mintea și inima, rărunchiile și măruntaiele; înnoiește-mă tot și înrădăcinează frica Ta în mădularele mele și sfințenia Ta fă-o neștearsă de la mine. Și-mi fii mie ajutor și folositor, îndreptând

LITURGHIERUL PASTORAL

în pace viața mea și învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinții Tăi, pentru rugăciunile și mijlocirile Preacuratei Maicii Tale și ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor Puteri, și pentru ale tuturor sfinților, care din veac Ți-au bineplăcut Ție. Amin.

Rugăciunea a treia, a Sfântului Simeon Metafrastul

Doamne, Cel care singur ești curat și fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele și fecioreștile sânghiuri ale celei care Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea Dumnezeiescului Duh și cu bunăvoirea Tatălui Celui de-a pururea veșnic, Hristoase Iisuse, înțelepciunea lui Dumnezeu, pacea și puterea; Cel care ai primit cu trupul Tău patimile cele de viață făcătoare și mântuitoare: crucea, piroanele, sulita, moartea, omoară-mi patimile cele trupești, care îmi strică sufletul. Cel care cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene prin gânduri bune și risipește duhurile cele viclene. Cel care cu Învierea Ta cea de a treia zi și de viață purtătoare ai

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

ridicat pe strămoșul cel căzut, ridică-mă și pe mine cel care am alunecat în păcat, punându-mi înaintea chipuri de pocăință. Cel care cu preaslăvită înălțarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care L-ai luat și L-ai cinstit cu șederea de-a dreapta Tatălui, învrednicește-mă prin împărtășirea Sfințelor Tale Taine să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiți. Cel care prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut vase cinstite pe Sfinții Tăi Ucenici, arată-mă și pe mine a fi locaș al venirii Lui. Cel care vei veni iarăși să judeci toată lumea cu dreptate, binevoiește să Te întâmpin și eu pe nori, pe Tine, Judecătorul și Făcătorul meu, împreună cu toți sfinții Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc și să Te laud, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra, a Sfântului Simeon Metafrastul

Precum voi sta înaintea înfricoșătorului și nefățarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare și dând răspuns de relele ce am făcut, așa și astăzi, mai înainte

LITURGHIERUL PASTORAL

de a sosi ziua osândirii mele, stând la sfântul Tău altar, înaintea Ta și înaintea înfricoșătorilor și sfinților Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugețului, pun înaintea faptele mele cele rele și fărădelegile, dându-le pe față și vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea și-mi iartă toate păcatele mele; vezi, că s-au înmulțit mai mult decât perii capului meu fărădelegile mele. Căci ce rău n-am săvârșit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu mi-am închipuit în sufletul meu? Că iată și cu faptele am făcut desfrânare și preadesfrânare, mândrie, trufie, batjocură, hulă, vorbă deșartă, înfierbântare la răs, beție, lăcomie a pântecelui, mâncare fără măsură, răutate, ură, iubire de argint, iubire de avuție, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, hrăpire, nedreptate, agonisire de rușine, invidie, vorbire de rău, fărădelege; toate simțirile și toate mădularele mi le-am întinat și le-am stricat și de nici o treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaş diavolului. Și știu, Doamne, că fărădelegile mele au covârșit capul meu, dar mulțimea îndurărilor Tale este neasemănată, și mila bunătății Tale cea fără de răutate este nespusă și nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, preaminunate Împărate, fără de răutate Doamne, fă

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

minunate milele Tale spre mine păcătosul; arată-mi puterea bunătății Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate și mă primește pe mine păcătosul, cel care mă întorc; primește-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul și pe desfrânata. Primește-mă pe mine cel care peste măsură Ți-am greșit și cu cuvântul și cu lucrul și cu pofta cea fără cale și cu gândul cel întunecat. Și precum ai primit pe cei care au venit în ceasul al unsprezecelea, care nimic vrednic n-au lucrat, așa mă primește și pe mine, păcătosul; că mult am greșit și m-am spurcat și am scârbit Duhul Tău cel Sfânt și am mâniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu lucrul, cu cuvântul și cu gândul, noaptea și ziua, pe față și într-ascuns, cu voie și fără de voie. Și știi că vei pune înaintea mea păcatele mele în același chip în care le-am făcut și mă vei întreba de cele ce cu știință, fără de iertare, am greșit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mânia Ta să mă mustri și nici cu urgia Ta să mă pedepsești. Miluiește-mă, Doamne, că nu sunt numai neputincios, ci și zidirea Ta sunt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ție Unuia am greșit; dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va

LITURGHIERUL PASTORAL

putea sta înaintea Ta? Că eu sunt adâncul păcatului și nu sunt vrednic, nici în stare a căuta și a privi înălțimea cerului, din pricina mulțimii păcatelor mele, celor fără de număr; că toate lucrurile rele și închipuirile și meșteșugirile diavolești, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările și alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Căci, cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeul meu, și înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel care am căzut în atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruiește iubirea Ta de oameni mulțimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor și după îndurările și milele Tale slăbește, lasă, iartă-mi toate câte am greșit Tie; că s-a umplut de multe rele sufletul meu și nu aflu în mine nădejde de mântuire. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și să nu-mi răsplătești după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijinește-mă, izbăvește sufletul meu de relele ce au crescut într-însul și de agonisirile lui cele cumplite. Miluiește-mă pentru mila Ta, că unde s-a înmulțit păcatul să

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

prisosească harul Tău, și să Te laud și să Te slăvesc în toate zilele vieții mele. Că Tu ești Dumnezeuul celor ce se pocăiesc și Mântuitorul celor ce greșesc și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea, a Sfântului Ioan Damaschinul

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel care singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun și iubitor de oameni, treci cu vederea toate greșelile mele cele cu știință și cu neștiință și mă învrednicește să mă împărtășesc, fără de osândă, cu Dumnezeieștile, preaslăvitele, preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățire și sfintire și spre dobândirea vieții și împărăției ce va să fie, spre zid și ajutor, spre izgonirea celor potrivnici și spre ștergerea greșelilor mele celor multe; că Tu ești Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Duhului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

Rugăciunea a șasea, a Sfântului Vasile cel Mare

Stiu, Doamne, că mă împărtășesc cu nevrednicie cu Preacuratul Tău Trup și cu Scump Sângele Tău, și vinovat sunt, și osândă mie însumi mănânc și beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul și Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeu meu. Ci îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: „Cel care mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu întru Mine rămâne și Eu întru dânsul”. Deci, milostivește-Te, Doamne, și nu mă pedepsi pe mine păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Și să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire și curățire, spre luminare și pază, spre mântuirea și sfîntirea sufletului și a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele și a lucrării diavolești, care se lucrează cu gândul în mădularele mele; spre îndrăznirea și dragostea cea către Tine, spre îndreptarea și întărirea vieții, spre înmulțirea faptei celei bune și a desăvârșirii, spre plinirea poruncilor și spre împărtășirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Rugăciunea a șaptea, a Sfântului Simeon Noul Teolog

Din buze întinate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet întinat, primește-mi rugăciunea, Hristoase al meu, și neînlăturându-mi nici cuvintele, nici obișnuințele, nici nerușinarea, dă-mi a zice cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, și mai mult mă învață ce mi se cuvine a face și a zice. Greșit-am mai mult decât desfrânata, care aflând unde sălășluiești, cum-părând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos și Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvinte, ci dă-mi să țin și să sărut picioarele Tale și cu izvor de lacrimi, ca și cu niște mir de mult preț, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curățește-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greșelile și îmi dă îndreptare. Știi mulțimea răutăților mele, știi și bubele mele și rănilile mele le vezi, dar și credința mi-o știi, voința mi-o vezi și suspinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul și Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimă, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârșite de mine le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta se află scrise și cele încă nefăcute

LITURGHIERUL PASTORAL

de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este și toate păcatele mi le iartă, Dumnezeuule a toate; încât, cu inima curată, cu gândul înfricoșat și cu sufletul smerit să mă împărtășesc cu Tainele Tale cele preacurate și preasfinte, cu care se îndumnezeiește și se face viu tot cel care mănâncă și bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpânul meu: „Cel care mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu întru Mine rămâne și Eu întru dânsul”. Cu totul adevărat este cuvântul Stăpânului și Dumnezeului meu, că cel care se împărtășește cu Darurile cele dumnezeiești și îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel care ești din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără de Tine, Dătătorule de viață, suflarea mea, viața mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi și cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greșelile mele și să mă împărtășesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viață și fără de prihană, ca să rămâi precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu viclesug înșelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău, și înșelându-mă să mă depărteze și de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta și cu căldură strig către Tine:

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Precum pe fiul cel pierdut și pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, așa mă primește și pe mine, desfrânatul și întinatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Știu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greșit Ție, nici n-a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar și aceasta știu, că mărimea greșelilor mele și mulțimea păcatelor mele nu covârșesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei care fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curățești și îi luminezi și cu lumina îi unești, părtași Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire; și lucru străin de gândurile îngerești și omenesti vorbești cu ei, de multe ori, ca și cu niște prieteni ai Tăi adevărați. Acestea mă fac îndrăzneț, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, și punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri față de noi, bucurându-mă și cutremurându-mă, cu focul mă împărtășesc, iarbă uscată fiind eu, și - străină minune! - mă răcoresc nears, ca rugul de demult care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulțumitor și cu mulțumitoare inimă, cu mulțumitoare mădulare ale sufletului și ale trupului meu mă închin și Te măresc și Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat ești binecuvântat, acum și în veci. Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

Rugăciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Dumnezeule, slăbește, lasă, iartă-mi toate greselile câte Ți-am greșit Ție, sau cu cuvântul sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, cu știință sau cu neștiință, toate mi le iartă ca un bun și de oameni iubitor. Și pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfințelor Puteri și ale tuturor sfinților care Ți-au bineplăcut Ție din veac, binevoiește ca fără osândă să primesc Sfântul și Preacuratul Tău Trup și Scumpul Tău Sânge spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curățirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a noua, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu, ci de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuiești întru mine, îndrăznind mă apropii. Poruncește-mi, și voi deschide ușile pe care Tu Însuți le-ai zidit și

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră și luminează cugetul meu cel întunecat. Și cred că aceasta vei face; că n-ai îndepărtat pe desfrânată care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameșul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul, care a cunoscut împărăția Ta, nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel, care s-a pocăit, nu l-ai lăsat cum era; ci pe toți care au venit la Tine cu pocăință i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel care singur ești binecuvântat, totdeauna, acum și în vecii nesfârșiți. Amin.

Rugăciunea a zecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu meu, slăbește, lasă, milostivește-Te și-mi iartă mie păcătosului, netrebnicului și nevrednicului robului Tău căderile în păcat, smintelile și greșelile mele toate câte am păcătuit față de Tine, din tinerețile mele până în ziua și ceasul de acum, fie cu știință, fie din neștiință, cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, sau cu cugetul, cu deprinderile și cu toate simțurile mele. Și, pentru rugăciunile celei care fără de prihană Te-a născut, ale Preacuratei și pu-

LITURGHIERUL PASTORAL

rurea Fecioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată și ocrotitoare și izbăvitoare a mea, învrednicește-mă fără de osândă să mă împărtășesc cu Preacuratele, nemuritoarele, de viață făcătoarele și înfricoșătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare și spre sănătatea sufletului și a trupului și spre ștergerea și pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor și a deprinderilor mele celor rele, și a nălucirilor de noapte ale duhurilor celor viclene și întunecate. Că a Ta este împărăția și puterea, slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a unsprezecea, a Sfântului Ioan Damaschinul

Înaintea ușilor casei Tale stau și de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameșul și ai miluit pe cananeianca și ai deschis tâlharului ușile raiului, deschide-mi și mie îndurările iubirii Tale de oameni și mă primește pe mine, cel care vin și mă ating de Tine, ca pe desfrânata și ca pe cea cu scurgerea de sânge. Că

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

aceasta atingându-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primește ca și pe dânsle și-mi luminează simțirile cele sufletești, arzând neleguirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei care fără de sămânță Te-a născut, și ale puterilor cerești, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a douăsprezecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu-cel-Viu, Cel ce ai venit în lume să-i mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Cred, de asemenea, că acesta este însuși Preacurat Tău Trup și că acesta este însuși Scumpul Tău Sânge. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și iartă toate greșalele mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul, cele cu fapta, cele cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește ca fără de osândă să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Deci, mergând să te împărtășești, să zici în taină, aceste stihuri ale lui Sfântului Simeon Metafrastul:

LITURGHIERUL PASTORAL

*Iată mă apropii de sfânta-împărtășire.
Și-mpărtășindu-mă, Doamne, să nu mă arzi;
Că Tu ești foc, și arzi pe cei nevrednici,
Ci, curățește-mă de toată-ntinarea.*

Apoi:

Cinei Tale celei de Taină, Fiule al Lui Dumnezeu, astăzi părtaș mă primește; că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisescu-mă Ție: Pomeneste-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

După aceea, stihurile acestea:

*Sângele cel îndumnezeitor, privind, înspăimântează-te, omule.
Că foc este și arde pe cei nevrednici.
Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeiește și mă hrănește,
Îmi îndumnezeiește sufletul, și-mi hrănește minunat mintea.*

Apoi aceste tropare:

Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, și m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde cu focul cel fără de materie păcatele mele și mă învrednicește a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Întru strălucirile sfinților Tăi, cum voi intra eu, nevrednicul? Că de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădește că nu este de nuntă, și voi fi legat și lepădat de îngeri. Ci curățește, Doamne, întinăciunea sufletului meu și mă mântuiește, ca un Iubitor de oameni.

Apoi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie spre osândă Sfintele acestea, pentru că sunt nevrednic, ci spre curățirea și sfințirea sufletului și a trupului și spre arvunirea vieții și a împărăției ce va să fie. «Iar mie bine-mi este a mă alipi de Dumnezeu și a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele».

Și iarăși: Cinei Tale celei de taină... Și așa, cu umilință, mergând să ne împărtășim.

Rugăciunile de mulțumire după dumnezeiasca împărtășire

Se zic întâi aceste stihuri de îndemn:

*După ce vei primi împărtășirea sfântă
A făcătoarelor de viață Daruri,*

LITURGHIERUL PASTORAL

*Laudă adu și mulțumire mare,
Și cu căldură Domnului te roagă:
Slavă Ție, Doamne! Slavă Ție, Doamne!
Slavă Ție, Dumnezeuului nostru!*

Apoi se zic următoarele rugăciuni:

Rugăciunea întâia, a Sfântului Vasile cel Mare

Mulțumesc Ție, Doamne Dumnezeu meu, că nu m-ai lepădat pe mine păcătosul, ci părtaș a fi Sfințelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulțumesc Ție că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăși cu Preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit și ai înviat și ai dăruit nouă aceste înfricoșătoare și de viață făcătoare Taine, spre binefacerea și sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, dă să-mi fie și mie acestea spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre izgonirea a tot potrivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteștilor mele puteri, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre desăvârșirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea împărăției Tale. Ca în sfințenia Ta cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea și să nu

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

mai visez mie, ci Ție, Stăpânului și Binefăcătorului nostru. Și așa, ieșind din această viață în nădejdea vieții celei veșnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor care Te laudă și dulceața cea fără de sfârșit a celor care văd frumusețea cea nespusă a fetei Tale. Că Tu ești dorirea cea adevărată și veselia cea nespusă a celor care Te iubesc, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Împăratul veacurilor și Făcătorul tuturor, mulțumesc Ție pentru toate bunătățile câte mi-ai dat și pentru împărtășirea cu Preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine. Deci, mă rog Ție, Bunule și Iubitorule de oameni, păzește-mă sub acoperământul Tău și sub umbra aripilor Tale, și-mi dăruiește până la suflarea cea mai de pe urmă cu cuget curat și cu vrednicie să mă împărtășesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Că Tu ești Pâinea vieții, Izvorul sfințirii, Dătătorul bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

Rugăciunea a treia, a Sfântului Simeon Metafrastul

Cel care de bunăvoie mi-ai dat spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai mult intră în alcătuirea mădularelor mele și în toate încheieturile, în rărunchi și în inimă și arde spinii tuturor păcatelor mele; curățește-mi sufletul; sfințește-mi gândurile și oasele; numărul deplin al celor cinci simțuri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă și mă apără și mă păzește de tot lucrul și cuvântul pierzător de suflete; curățește-mă, spală-mă și mă îndreptează; înțelepțește-mă și mă luminează; arată-mă locaș numai al Duhului Tău și să nu mai fiu sălaș păcatului, ci Ție casă, prin primirea Împărtășirii. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toți sfinții, pe mai-marii cetelor celor fără de trup, pe Înaintemergătorul Tău, pe înțelepții Apostoli și cu aceștia și pe Precinstita și Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primește-le, Milostive Hristoase al meu, și pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă; că Tu Însuți ești, Bunule, sfințirea și luminarea sufletelor noastre și Ție, după cuviință, ca unui Dumnezeu și Stăpân, toți slavă Ți înălțăm în toate zilele. Amin.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Rugăciunea a patra, a Sfântului Chiril al Alexandriei

Trupul Tău cel Sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu meu, să-mi fie spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie Euharistia aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Rugăciunea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care ești lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea și bucuria mea, mulțumesc Ție, că m-ai învrednicit, pe mine nevrednicul, să fiu părtaș Preacuratului Trup și Scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înțelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat. Ceea ce ești Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluiește-mă și dă umilință și zdrobire inimii mele și smerenie

LITURGHIERUL PASTORAL

gândurilor mele și ridicare din robia cugetelor mele. Și mă învrednicește până la sfârșitul vieții fără de osândă să primesc sfințirea Preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului și a trupului. Și-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăință și de mărturisire, ca să te laud și să te măresc în toate zilele vieții mele, că binecuvântată și preamărită ești în veci. Amin.

Apoi: Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

Apoi:

Troparul Sfântului Ioan Gură de Aur

glasul al 8-lea:

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea a luminat, vistieriile neubirii de argint lumii a câștigat, înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Și cu cuvintele tale învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., **Condacul, glasul al 6-lea:**

Din cer ai primit dumnezeiescul har și cu buzele tale pe toți îi înveți să se închine unui Dumnezeu în

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Treime, Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te lăudăm, că ești învățător, ca cel care arăți cele dumnezeiești.

Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu:**

Ceea ce ești creștinilor ocrotitoare neînfruntată și mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sânguiește, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre mijlocire, apărând pururea Născătoare de Dumnezeu, pe cei care te cinstesc pe tine.

Apoi:

Doamne miluiește... **(de 12 ori)**, Ceea ce ești mai cinstită...

Slavă..., Și acum... **și apolisul.**

LITURGHIERUL PASTORAL

APOLISUL sau OTPUSTUL Praznicelor Împărătești, ale Maicii Domnului și ale sfinților

Se cuvine a ști că, făcând apolisul zilei sau al Praznicelor Născătoarei de Dumnezeu: Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale..., **nu se zice într-însul**: A cinstitei, măritei Nașterii ei; **sau** a Adormirii ei; **sau** a Intrării **sau alte praznice ale ei**; **sau** a Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, **sau** a Tăierii sfântului cap, **sau altele, de la alte pomeniri sau mutări ale sfinților, sau de la aflarea și aducerea moaștelor lor**; ci, de este Praznicul Născătoarei de Dumnezeu, al Nașterii ei, sau al Adormirii ei și altele, se zice așa:

Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfântului (N), ocrotitorul acestui sfânt locaș, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana, și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor.

Iar la praznicul unui sfânt se zice:

Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfântului (N), ocrotitorul acestui sfânt locaș, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana, ale Sfântului Apostol sau Ierarh sau Mucenic (N) și

APOLISUL

pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor.

Facem acest lucru deoarece nu Nașterea Născătoarei de Dumnezeu, nici Intrarea sau Adormirea ei o chemăm spre rugăciune către Dumnezeu, ci pe însăși Preasfânta Născătoarea de Dumnezeu. Asemenea nici pomenirea sau mutarea sfinților nu o aducem spre rugăciune către Dumnezeu, ci pe sfinții înșiși.

**APOLISUL PRAZNICELOR ÎMPĂRĂTEȘTI
care se zic la Vecernie, la Utrenie și la Liturghie**

**LA ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI
(de la 14 septembrie până la Odovanie)**

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

**LA NAȘTEREA DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS
(de la 25 decembrie până la Odovanie)**

Cel ce în peșteră S-a născut și în iesle S-a culcat, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei

LITURGHIERUL PASTORAL

Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

LA TĂIEREA-ÎMPREJUR A DOMNULUI
(numai în ziua de 1 ianuarie)

Cel ce în a opta zi a primit a Se tăia împrejur, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru... (și celelalte, precum s-a arătat mai sus).

LA DUMNEZEIASCA ARĂTARE
(BOTEZUL DOMNULUI)
(de la 6 ianuarie până la Odovanie)

Cel ce în Iordan de la Ioan a primit a Se boteza, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru...

LA ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI
(de la 2 februarie până la Odovanie)

Cel ce în brațele Dreptului Simeon a primit a fi ținut, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru...

LA BUNAVESTIRE
(numai la 25 martie)

Cel ce a binevoit a Se întrupa pentru mântuirea noastră, Hristos Adevăratul Dumnezeu nostru...

APOLISUL

LA DUMINICA STÂLPĂRILOR
(FLORIILOR)
(numai în ziua Praznicului)

Cel ce pe mânz de asin a primit a ședea, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru...

LA DUMINICA STÂLPĂRILOR
(seara și în zilele următoare, până miercuri seara)

Venind Domnul spre patima cea de bunăvoie, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru...

ÎN JOIA MARE
(miercuri seara și joi)

Cel ce din nemăsurata Lui bunătate, calea cea mai bună, smerenia, ne-a arătat nouă, de când a spălat picioarele ucenicilor și până și la Cruce și la îngropare, smerindu-Se pentru noi, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru...

APOLISUL SFINTELOR PATIMI
(începând de la Vecernia din Joia Sfințelor Patimi)

Cel ce scuiări și bătăi și loviri și Cruce și moarte a răbdat pentru mântuirea lumii, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru...

LITURGHIERUL PASTORAL

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA VINERI
(începând de la Vecernia de vineri)

Cel ce pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, patimile cele înfricoșătoare și Crucea cea de viață făcătoare și îngroparea cea de voie cu trupul a primit, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru...

ÎN DUMINICA PAȘTILOR
(și în toată Săptămâna Luminată)

Hristos, Cel ce a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

LA DUMINICA TOMII
(și în toată săptămâna)

Cel ce prin ușile încuiate a intrat la Sfinții Săi Ucenici și Apostoli și pe Toma l-a încredințat, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru...

APOLISUL

LA ÎNĂLTAREA DOMNULUI
(începând cu Vecernia din ajun și până la Odovania
Praznicului)

**Cel ce în slavă S-a înălțat de la noi la ceruri și a
șezut de-a dreapta lui Dumnezeu-Tatăl, Hristos,
Adevăratul Dumnezeu nostru...**

LA DUMINICA POGORÂRII DUHULUI SFÂNT
(începând cu Vecernia din ajun și până la Odovania
Praznicului)

**Cel ce în chip de limbi de foc din cer a trimis pe
Duhul cel Preasfânt peste Sfinții Săi Ucenici și
Apostoli, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru...**

ÎN ACEEAȘI DUMINICĂ LA VECERNIE

**Cel ce de părinteștile și dumnezeieștile sânnuri
S-a dezbrăcat pe Sine și din cer pe pământ S-a pogorât
și a luat toată firea noastră și a îndumnezeit-o,
iar după acestea iarăși S-a înălțat la ceruri și a șezut
de-a dreapta lui Dumnezeu-Tatăl și pe Dumnezeiescul
și Sfântul și cel de o ființă și de o putere și de
o slavă și împreună de-a pururea Fiitorul Duh L-a
trimis peste Sfinții Săi Ucenici și Apostoli și prin
Acesta i-a luminat pe ei, și printr-înșii pe toată
lumea, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pen-
tru rugăciunile Preacuratei și cu totul fără de prihană**

LITURGHIERUL PASTORAL

Sfintei Maicii Sale, ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților, de Dumnezeu propovăduitorilor și purtătorilor de Duh Apostoli și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

LA SCHIMBAREA LA FAȚĂ
(de la 6 august până la Odovania Praznicului)

Cel care în Muntele Taborului S-a schimbat la față întru slavă, înaintea Sfinților Săi Ucenici și Apostoli, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru...

APOLISUL ZILELOR
(de peste toată săptămâna)

SÂMBĂTĂ, LA VECERNIE

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale Sfântului (N) (al cărui hram îl poartă biserica), ale Sfântului (N), a cărui pomenire o

APOLISUL

săvârșim, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

DUMINICĂ, LA UTRENIE

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli... (și celelalte, precum s-a arătat mai sus).

La Sfânta Liturghie otpustul este același ca și la Utrenie, pomenind după sfântul al cărui hram îl poartă biserica și pe sfântul a cărui Liturghie se săvârșește: a lui Ioan Gură de Aur sau a Marelui Vasile.

DUMINICĂ LA VECERNIE ȘI LUNI LA UTRENIE

Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu folosințele cinstitelor, cereștilor, netrupeștilor Puteri, pentru rugăciunile (ale sfântului al cărui hram îl poartă biserica și ale sfântului zilei), ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

LITURGHIERUL PASTORAL

LUNI LA VECERNIE ȘI MARȚI LA UTRENIE

Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale cinstului, măritului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan...

MARȚI LA VECERNIE ȘI MIERCURI LA UTRENIE

Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile Sfântului (Sfinților)...

MIERCURI LA VECERNIE ȘI JOI LA UTRENIE

Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale celui între sfinți Părintelui nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni...

JOI LA VECERNIE ȘI VINERI LA UTRENIE

Se zice apolisul de marți la Vecernie și miercuri dimineata.

VINERI LA VECERNIE ȘI SÂMBĂȚĂ LA UTRENIE

Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților,

APOLISUL

măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici, ale cuvioșilor și de Dumnezeu-purtătorilor părinților noștri, ale Sfântului (N), (al cărui hram îl poartă biserica), ale Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Iar pentru toată săptămâna, apolisul la Sfânta Liturghie se face cum s-a arătat mai sus la Vecernie și la Utrenie, după zile adăugându-se însă la locul convenit și numele sfântului a cărui Liturghie s-a săvârșit.

Să se știe: atunci când suntem în perioada unui praznic împărătesc sau în ziua respectivă este un sfânt cu Doxologie mare, la Utrenie și la Sfânta Liturghie nu se pomenesc sfinții din ziua liturgică respectivă (luni, marți etc.).

Iar la Pavecerniță, la Miezonoptică și la Ceasuri, în toată săptămâna, se face apolisul cel mic așa:

Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Numai duminica, la Miezonoptică și la Ceasuri, se adaugă la începutul apolisului: Cel ce a înviat din morți...

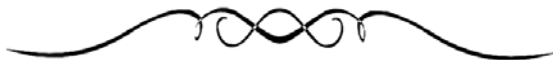

LITURGHIERUL PASTORAL

Vineri seara la Vecernie și sâmbătă la Utrenie, precum și la Liturghie nu se cade a zice la otpust: Cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci..., de vreme ce, în acea zi, nu se face slujba Crucii [căci în ziua în care se face pomenirea și slujba cinstitei Crucii (Duminica a III-a din post), precum miercurea și vinerea și la Înălțarea cinstitei Crucii]. Asemenea și duminică la apolis, de Cruce nu se aminteste, fiindcă nu este zi de post. Așa este rânduiala și obiceiul Sfintei Biserici a Răsăritului, la toate patriarhiile, în sfintele mănăstiri și pretutindenea.

Se cuvine a ști și aceasta, că acolo unde este hramul Mântuitorului Hristos, adică Nașterea, Dumnezeiasca Arătare (Botezul Domnului), Înălțarea sau celelalte, la apolisul de peste săptămână nu se zice niciodată apolisul praznicului, ci numai în ziua praznicului și până la sfârșitul (odovania) lui. Iar în tot anul se zice numai: Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru... și celelalte, ale fiecărei zile; dar de la Sfintele Paști până la sărbătoarea Înălțării Domnului se zice: Cel ce a înviat din morți...

STIHURILE CE SE CÂNTĂ LA SĂRBĂTORILE ÎMPĂRĂTEȘTI

Când se face Ieșirea cu Sfânta Evanghelie, după: Înțelepciune, drepti, în loc de Veniți să ne închinăm...

LA ÎNĂLȚAREA CINSTITEI CRUCI

Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

STIHURI

LA NAȘTEREA DOMNULUI

și la 26 decembrie:

Din pântece mai înainte de luceafăr Te-am născut. Juratu-S-a Domnul și nu-I va părea rău: Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec.

LA BOTEZUL DOMNULUI

Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.

LA ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI

Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa înaintea tuturor neamurilor și a descoperit dreptatea Sa.

LA BUNAVESTIRE

Binevestiți din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

LA DUMINICA STĂLPĂRILOR (FLORIILOR)

Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului; binecuvântatu-v-am pe voi din casa Domnului; Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.

LITURGHIERUL PASTORAL

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA DUMINICĂ A PAȘTILOR
și în toată Săptămâna Luminată

În biserici binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul, din izvoarele lui Israel.

LA ÎNĂLTAREA DOMNULUI

Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

ÎN DUMINICA CINCIZECIMII
și în toată săptămâna Rusaliilor

Înalță-Te, Doamne, întru puterea Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

LA SCHIMBAREA LA FAȚĂ

Taborul și Ermonul întru numele Tău se vor bucura.

TROPARE ȘI CONDACE

TROPARE ȘI CONDACE

ce se cântă în Sfântul Altar, la sărbătorile mari,
când se slujește în sobor

LA NAȘTEREA SFINTEI FECIOARE MARIA
(8 Septembrie)

Troparul, glasul al 4-lea:

Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos, Dumnezeul nostru, și dezlegând blestemul, a dat binecuvântare; și stricând moartea, ne-a dăruit nouă viață veșnică.

Condacul, glasul al 4-lea:

Ioachim și Ana, din defăimarea nenașterii de fii, iar Adam și Eva din stricăciunea morții s-au izbăvit, Preacurată, prin sfântă nașterea ta. Aceasta o prăznuiește și poporul tău, din vina greșelilor izbăvindu-se, când strigă către tine: Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

LITURGHIERUL PASTORAL

LA ÎNĂLȚAREA CINSTITEI CRUCI

(14 Septembrie)

Troparul, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Condacul, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău, celui nou-numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra potrivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

LA ACOPERĂMÂNTUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU (1 Octombrie)

Troparul, glasul al 4-lea:

Astăzi, poporul cel binecredincios luminat prăznuiește, umbrît fiind prin venirea ta, Maica lui Dumnezeu și către preacinstită icoana ta privind, cu umilință grăim: Acoperă-ne pe noi cu cinstitul

TROPARE ȘI CONDACE

tău acoperământ și ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău, pe Hristos Dumnezeu nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara, astăzi, înainte stă în biserică și, cu cetele sfinților, în chip nevăzut, se roagă lui Dumnezeu. Îngerii cu ierarhii se închină și Apostolii cu proorocii dănuiesc; că pentru noi roagă Născătoarea de Dumnezeu pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

LA SFÂNTUL MARE MUCENIC DIMITRIE
(26 Octombrie)

Troparul cutremurului, glasul al 8-lea:

Cel ce cauți spre pământ și-l faci de se cutremură, izbăvește-ne de groaza cea înfricoșătoare a cutremurului, Hristoase Dumnezeu nostru, și trimite nouă milele Tale cele bogate, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul cutremurului, glasul al 6-lea:

Podobie: Plinind rânduiala...

Izbăvește-ne, Doamne, pe toți de cutremurul cel greu și de rănilile cele de neîndurat, pentru păcatele

LITURGHIERUL PASTORAL

noastre. Miluiește, Doamne, poporul pe care l-ai câștigat cu scump Sângele Tău, Stăpâne, și cetatea să nu o dai pierzării prin cutremurul cel înfricoșător; că pe alt Dumnezeu afară de Tine nu știm; și strigă celor care cântă Ție: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

LA SOBORUL MAI-MARILOR VOIEVOZI MIHAIL ȘI GAVRIIL (8 Noiembrie)

Troparul, glasul al 4-lea:

Mai-marilor Voievozi ai oștirilor cerești, rugămu-vă pe voi, noi nevrednicii, ca prin rugăciunile voastre să ne acoperiți cu acoperământul aripilor măririi voastre celei netrupești, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: Izbăviți-ne din nevoi, ca niște Mai-mari peste cetele Puterilor celor de sus.

Condacul, glasul al 2-lea:

Mai-marilor Voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai dumnezeieștii slave, povățuitori ai oamenilor și căpetenii ale îngerilor, ceea ce este de folos cereți pentru noi și mare milă, ca niște Mai-mari Voievozi ai celor fără de trup.

TROPARE ȘI CONDACE

LA INTRAREA ÎN BISERICĂ A MAICII DOMNULUI,
(21 Noiembrie)

Troparul, glasul al 4-lea:

Astăzi, înainte-însemnarea bunăvoinței lui Dumnezeu și propovăduirea mântuirii oamenilor, în biserica lui Dumnezeu, în chip luminat, Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai înainte Îl vestește. Acesteia și noi cu mare glas să-i strigăm: Bucură-te, plinirea rânduiei Ziditorului.

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Preacurata biserică a Mântuitorului, camera cea de mult preț și Fecioara, sfințita vistierie a slavei lui Dumnezeu astăzi se aduce în casa Domnului, împreună aducând darul Duhului lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii lui Dumnezeu: Acesta este cortul cel ceresc.

LA NAȘTEREA DOMNULUI
(25 Decembrie)

Troparul, glasul al 4-lea:

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că întru dânsa

LITURGHIERUL PASTORAL

cei ce slujeau stelelor, de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție.

Condacul, glasul al 3-lea:

Însăși podobia:

Fecioara, astăzi, pe Cel mai presus de ființă naște, și pământul peștera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc, iar magii cu steaua călătoresc; că pentru noi S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai-nainte de veci.

**LA SOBORUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE
DE DUMNEZEU (26 Decembrie)**

Troparul, glasul al 4-lea:

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor, de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție.

Condacul, glasul al 6-lea:

Cel ce mai înainte de luceafăr din Tatăl fără de maică S-a născut, astăzi pe pământ fără de tată S-a

TROPARE ȘI CONDACE

întrupat din tine. Pentru aceasta steaua binevestește magilor și îngerii cu păstorii laudă nașterea ta cea fără prihană, ceea ce ești plină de har.

**LA TĂIEREA-ÎMPREJUR A DOMNULUI
(1 Ianuarie)**

Troparul, glasul 1:

Cel care șezi pe scaunul cel în chipul focului, întru cei de sus, împreună cu Părintele cel fără de început și cu Dumnezeiescul Duh, ai binevoit a Te naște pe pământ din Fecioara, Maica Ta, care nu știe de bărbat, Iisuse. Pentru aceasta, Te-ai și tăiat împrejur a opta zi, ca un om. Slavă sfatului Tău celui preabun; slavă rânduiei Tale; slavă smereniei Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Domnul tuturor tăiere-împrejur rabdă și greșelile oamenilor ca un bun le taie, dând astăzi mântuire lumii. Se bucură deci întru cei de sus și ierarhul Ziditorului și purtătorul de lumină, dumnezeiescul slujitor al lui Hristos, Vasile.

LITURGHIERUL PASTORAL

LA BOTEZUL DOMNULUI

(6 Ianuarie)

Troparul, glasul 1:

În Iordan botezându-Te, Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Duhul în chip de porumbel a adevărit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărire Ție.

Condacul, glasul al 4-lea:

Însăși podobia:

Arătatu-Te-ai astăzi lumii, și lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care cu cunoștință, Te laudăm: Venit-ai și Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

LA ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI

(2 Februarie)

Troparul, glasul 1:

Bucură-te, cea plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei din întuneric. Veselește-te și tu, bătrânule drepte,

TROPARE ȘI CONDACE

cel care ai primit în brațe pe Izbăvitorul sufletelor noastre, Care ne-a dăruit nouă învierea.

Condacul, glasul 1:

Cel care ai sfințit pântecul Fecioarei cu nașterea Ta și mâinile lui Simeon întâmpinând le-ai binecuvântat precum se cădea și ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea ce se găsește în războaie și întărește dreapta credință pe care ai iubit-o, Unule, Iubitorule de oameni.

LA BUNAVESTIRE

(25 Martie)

Troparul, glasul al 4-lea:

Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu Fiul al Fecioarei se face și Gavriil darul îl binevestește. Pentru aceasta și noi, împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine.

Condacul, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire

LITURGHIERUL PASTORAL

nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

LA DUMINICA FLORIILOR

Troparul, glasul 1:

Învierea cea de obște mai înainte de patima Ta adevărind-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție, Biruito-rului morții, strigăm: Osana Celui dintru înălțime, binecuvântat ești Cel ce vii întru numele Domnului.

Alt tropar, glasul al 4-lea:

Îngropându-ne împreună cu Tine prin Botez, Hristoase, Dumnezeul nostru, vieții celei fără de moarte ne-am învrednicit, prin învierea Ta, și cân-tând, strigăm: Osana Celui dintru înălțime, bine-cuvântat ești Cel ce vii întru numele Domnului.

Condacul, glasul al 2-lea:

Pe scaun în cer și pe mînz pe pămînt fiind purtat, Hristoase Dumnezeule, laudă de la îngerii ai primit și cântare de la pruncii cei ce strigau Ție: Binecuvântat ești Cel ce vii să chemi pe Adam.

TROPARE ȘI CONDACE

LA DUMINICA SFÂNTULUI APOSTOL TOMA

Troparul, glasul al 7-lea:

Pecetluit fiind mormântul, Viață din groapă ai răsărit, Hristoase Dumnezeule; și ușile fiind încuiate, înaintea ucenicilor Tăi ai stătut, învierea tuturor, duh drept printr-înșii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Condacul, glasul al 8-lea:

Cu dreapta cea sânguitoare, coasta Ta cea de viață dătătoare Toma a cercetat-o, Hristoase, Dumnezeule; că dacă ai intrat, ușile fiind încuiate, cu ceilalți Apostoli, a strigat către Tine: Domnul meu ești și Dumnezeul meu.

LA ÎNJUMĂTĂȚIREA PRAZNICULUI ÎNVIERII

Troparul, glasul al 8-lea:

Înjumătățindu-se praznicul, sufletul meu cel însetat adapă-l cu apele dreptei credințe; că tuturor, Mântuitorule, ai zis: Cel însetat să vină la Mine și să bea. Izvorule al vieții noastre, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

LITURGHIERUL PASTORAL

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Praznicul Legii înjumătățindu-se, Făcătorule a toate și Stăpâne, către cei care erau de față ai zis, Hristoase Dumnezeule: Veniți și scoateți apa nemuririi. Pentru aceasta, la Tine cădem și cu credință strigăm: Îndurările Tale dăruiește-le nouă, că Tu ești Izvorul vieții noastre.

LA ÎNĂLTAREA DOMNULUI

Troparul, glasul al 4-lea:

Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase, Dumnezeul nostru, bucurie făcând ucenicilor, cu făgăduința Sfântului Duh, încredințându-se ei prin binecuvântare, că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Izbăvitorul lumii.

Condacul, glasul al 6-lea:

Plinind rânduiala cea pentru noi și cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase, Dumnezeul nostru, nicicum despărțindu-Te, ci rămânând nedepărtat și strigând

TROPARE ȘI CONDACE

celor care Te iubesc: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

LA POGORÂREA SFÂNTULUI DUH

Troparul, glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești Hristoase, Dumnezeu nostru, Cea ce preaînțelepți pe pescari i-ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt; și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Condacul, glasul al 8-lea:

Când S-a pogorât, limbile amestecând, a despărțit neamurile Cel Preaînalt; iar când a împărțit limbile cele de foc, la unire pe toți i-a chemat și iată cu un glas slăvim pe Preasfântul Duh.

LA DUMINICA TUTUROR SFINȚILOR

Troparul, glasul al 4-lea:

Cu sângiurile mucenicilor Tăi din toată lumea, ca și cu o porfiră și vison împodobită fiind Biserica Ta, printr-înșii strigă către Tine: Hristoase Dumnezeule, poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obștii Tale dăruiește-i și sufletelor noastre mare milă.

LITURGHIERUL PASTORAL

Condacul, glasul al 8-lea:

Ca o pârgă a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea Îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru rugăciunile lor și ale Născătoarei de Dumnezeu, în pace adâncă lumea o păzește, mult-Milostive.

LA SCHIMBAREA LA FAȚĂ (6 August)

Troparul, glasul al 7-lea:

Schimbatu-Te-ai la față în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta, pe cât li se putea. Strălucească și nouă, păcătoșilor, lumina Ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, slavă Ție.

Condacul, glasul al 7-lea:

În munte Te-ai schimbat la față pe cât au cuprins ucenicii Tăi slava Ta, Hristoase Dumnezeule; au înțeles că, de Te vor vedea răstignit, au să cunoască patima cea de bunăvoie și lumii să propovăduiască, că Tu ești cu adevărat raza Tatălui.

TROPARE ȘI CONDACE

LA ADORMIREA MAICII DOMNULUI
(15 August)

Troparul, glasul 1:

Întru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Muta-tu-te-ai la viață, fiind Maica Vieții, și cu rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre.

Condacul, glasul al 2-lea:

Pe Născătoarea de Dumnezeu, cea în rugăciuni neadormită și în folosință nădejde neschimbată, mormântul și moartea nu au ținut-o, căci ca pe Maica Vieții, la viață a mutat-o Cel care S-a sălășluit în pântecel ei cel pururea fecioresc.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

RÂNDUIALA PARASTASULUI MIC

ADICĂ A COLIVEI CE SE FACE ÎNTRU POMENIREA
CELOR ADORMIȚI

La Liturghie, după Rugăciunea Amvonului, se zice: Sfinte Dumnezeu... Preasfântă Treime... Tatăl nostru..., Preotul, ecfonisul: Că a Ta este împărăția... și îndată troparele: Cu duhurile dreptilor... Apoi ectenia: Miluiește-ne, Dumnezeu... și celelalte. După aceasta rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., cu ecfonisul: Că Tu ești Învierea... (caută-le la Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur, p. 165). Apoi strana: Fie numele Domnului... și celelalte, și apolisul Liturghiei.

RÂNDUIALA PARASTASULUI (LITIA MICĂ)

PENTRU POMENIREA CELOR ADORMIȚI

Se cuvine a se ști că, în zilele săptămânii după apolisul Vecerniei înainte de Pavecerniță, se face Litia pentru morți așa: luând preotul

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

cădelnița, iese în pridvorul bisericii, purtându-se înaintea lui un sfesnic, iar cântăreții îl urmează cântând stihira sfântului, al cărui hram este. După stihiră, preotul, punând epitrahilul, zice: Bine-cuvântat este Dumnezeuul nostru... **Strana:** Amin. Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... și după Tatăl nostru..., **ecfonisul:** Că a Ta este împărăția... și troparele acestea, glasul al 4-lea:

Cu duhurile dreptilor celor ce s-au săvârșit, odihnește, Mântuitorule, sufletele adormiților robilor Tăi, păzindu-i pe dânșii întru viața cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletele robilor Tăi, că Tu singur ești fără de moarte.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați; Însuți și sufletele robilor Tăi le odihnește.

Și acum..., al Născătoarei:

Una curată și preanevinovată Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Acela roagă-L să mântuiască și sufletele adormiților robilor săi.

După aceasta, preotul zice ectenia: Miluiește-ne, Dumnezeule... Apoi rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor... Și ecfonisul:

LITURGHIERUL PASTORAL

Că Tu ești învierea... **Strana:** Amin. Ceea ce ești mai cinstită..., Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește (de 3 ori), Binecuvintează și apolisul.

Rugăciune de iertare la morți Ce se citește de Arhiereu, sau de preot

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce cu înțelepciunea Ta cea negrăită ai zidit pe om din țărână și întocmindu-l după chipul și după asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfățișare și frumusețe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreția și strălucirea slavei și a împărăției Tale; dar el călcând cuvântul poruncii Tale și nepăzind chipul Tău, de care era învrednicit – pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte – din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinților noștri, ai poruncit amestecului și împreunării acesteia și acestei negrăitei legături a Ta – prin vrerea Ta cea dumnezeiască – să se desfacă și să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde ființa și-a luat, până la obșteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele din care a fost alcătuit.

Pentru aceasta Ție ne rugăm, Părintelui celui fără de început și Unuia-Născut Fiului Tău și Prea-

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

sfântului și celui de o ființă și de viață făcătorului Tău Duh, să nu îngădui ca făptura Ta să fie înghițită de pieire; ci trupul să se desfacă în cele din care a fost alcătuit, iar sufletul să se așeze în ceata dreptilor.

Așa, Doamne, Dumnezeu nostru, să biruiască mila Ta cea nemăsurată și iubirea de oameni cea neasemănată. Și de a căzut robul Tău acesta sub blestemul tatălui său sau al maicii sale, sau sub blestemul său; de a amărât pe vreun preot și a luat de la el legătură nedezlegată; de a căzut în grea afurisanie de la arhieru și din nepăsare sau din lenevie n-a dobândit iertare; iartă-l pe acesta prin mine păcătosul și nevrednicul slujitorul Tău. Și trupul lui îl dezleagă în cele din care a fost alcătuit, iar sufletul lui îl rânduiește în corturile sfinților.

Așa, Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai dat Sfinților Tăi Ucenici și Apostoli această putere ca să dea iertare de păcate, zicând: oricâte veți lega și veți dezlega, să fie legate și dezlegate, și printr-înșii și nouă, măcar că suntem nevrednici, din iubire de oameni, ne-ai dăruit această putere, dezleagă pe adormitul robul Tău (N), de păcatul sufletesc și trupesc, și să fie iertat și în veacul de acum și în cel ce va să fie, pentru rugăciunile Preacuratei și pururea Fecioarei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

Altă rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne mult-Îndurate, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care ai dat Sfinților Tăi Ucenici și Apostoli cheile Împărăției cerurilor, iar după sfântă învierea Ta, cea de a treia zi, cu harul Tău le-ai dăruit puterea de a lega și dezlega păcatele oamenilor, ca să fie legate și în cer câte de dânșii pe pământ s-au legat, și tot așa să fie dezlegate și în cer câte de dânșii pe pământ s-au dezlegat; Cel ce prin nespusa Ta iubire de oameni ne-ai învrednicit și pe noi smeriții și nevrednicii robii Tăi să fim moștenitori ai aceluiași preasfânt dar și har, ca și noi de asemenea să legăm și să dezlegăm cele ce se întâmplă în poporul Tău; Însuți, Preabunule Împărate, prin mine, smeritul și nevrednicul slujitorul Tău, iartă robului Tău **(N)** orice a greșit ca un om în această viață; și-i iartă lui toate câte a păcătuțit cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, dezlegându-l și de legătura pusă asupra lui în orice chip, cu care el însuși din mânie sau din altă pricină s-a legat pe sine, sau de la arhieru, sau de la preot, sau de la altcineva a suferit o alunecare ca aceasta, prin invidia și prin lucrarea diavolului. Binevoiește, Preabunule și mult-Îndurate,

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

ca sufletul lui să se așeze cu sfinții, care din veac au bineplăcut Ție, iar trupul să se dea firii celei zidite de Tine. Că binecuvântat și preaslăvit ești în veci. Amin.

Ecfonis: Că Tu ești învierea...

Apoi: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. **Poporul:** Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește (de 3 ori). Binecuvintează.

Și preotul face apolisul:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, ale Sfântului și Dreptului Lazăr celui a patra zi înviat și pentru ale tuturor sfinților, sufletul robului Său acesta, mutat de la noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească și cu dreptii să-l numere, iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: Amin.

Preotul zice:

Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, adormiților robilor Tăi (N), și le fă lor veșnică pomenire.

LITURGHIERUL PASTORAL

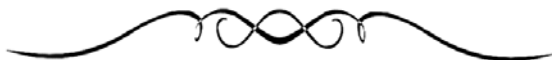
Poporul: Veșnică pomenire... A doua oară se repetă la fel, iar a treia oară, preotul zice: Și pomenirea lor să fie în neam și în neam. Poporul: Veșnică pomenire...

După apolis, în mănăstiri toți frații obișnuiesc să spună cu glas mare: Veșnică pomenire, vrednicule de fericire și pururea pomenitule părinte și frate al nostru (de 3 ori).

Apoi preotul zice:

Dumnezeu să-i fericească și să-i odihnească pe dâșii, iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: Amin. Preotul: Pentru rugăciunile... Poporul: Amin.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

RÂNDUIALA PARASTASULUI MARE

POMENIREA MORTILOR

Această slujbă se face totdeauna, peste tot anul, o dată în săptămână, vineri seara după apolisul Vecerniei, sau sâmbătă dimineața după Utrenie.

În situația în care sâmbătă avem sărbătoare (sfânt cu polieleu sau cu doxologie) sau după praznice, atunci nu se face pomenire pentru cei răposați.

Se mai cuvine a ști că această rânduială, care mai jos se va arăta, se face neschimbată pentru cel răposat la patruzeci de zile, la 3 luni, la 6 luni, la 9 luni și apoi din an în an până la al șaptelea an (sau de câte ori va cere familia răposatului).

Dacă este vineri seara după Vecernie, preotul se îmbracă în felon, iar diaconul în stihar, și luând cădelnița și tămâie, se duc în pridvor, mergând înaintea lor eclesiarhul cu sfeșnicul, iar în urmă credincioșii.

Aici, fiind pusă mai dinainte coliva, diaconul zice: Binecuvintează, părinte. **Preotul:** Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Și cădind peste colivă în chipul crucii, cântăreții zic Psalmul 90: Cel care locuiește întru ajutorul Celui-Preaînalt... (vezi pag. 466).

Dacă este în altă vreme, deosebit de după Vecernie sau Utrenie, atunci se face începutul după obicei cu: Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 90 cu sfârșitul: Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori), apoi ectenia pentru răposați.

LITURGHIERUL PASTORAL

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru lăsarea și iertarea greșelilor celor ce întru fericită adormire s-au mutat, Domnului să ne rugăm.

Pentru pururea pomeniții, robii lui Dumnezeu, (aici se pomenesc numele, dacă nu sunt multe), cei din veac adormiți întru bună credință: a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a fraților, a ctitorilor acestui sfânt locaș și a tuturor ortodocșilor creștini, celor ce se odihnesc aici și pretutindenea; pentru odihna, liniștea și fericirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se ierte lor, toată greșeala cea de voie și cea fără de voie, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neosândiți să stea la înfricoșătorul scaun al slavei Domnului, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei care plâng și se chinuiesc, așteptând mântuirea lui Hristos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se îndepărteze de la ei toată durerea, necazul și suspinarea și să-i sălășluiască pe ei unde strălucește lumina feței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să așeze sufletele lor în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, unde toți dreptii petrec, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor, de la Hristos Împăratul și Dumnezeu nostru să cerem, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Cântăreții: Tie Doamne.

Preotul, ecfonisul:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi: a fericiților și pururea pomeniților ctitorilor acestui sfânt locaș, a părinților și fraților noștri, a strămoșilor și a rudeniilor noastre, a celor ce odihnesc aici și pretutindenea ortodocșilor creștini, Hristoase Dumnezeu nostru, și Tie slavă înălțăm împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

LITURGHIERUL PASTORAL

Cântăreții: Amin.

Apoi cântăm: Aliluia pe glasul al 8-lea, zicând aceste stihuri:

Stih 1: Fericiți sunt cei pe care i-ai ales și i-ai primit,
Doamne.

Stih 2: Și pomenirea lor din neam în neam.

Stih 3: Sufletele lor întru bunătați se vor sălășlui și seminția
lor va moșteni pământul.

Apoi troparul, glasul al 8-lea:

Cela ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule, Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeuul nostru (de două ori).

Slavă... Și acum... al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu; pe care L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită; ceea ce ești a credincioșilor mântuire.

După terminarea Catismei a 17-a, cu stihurile alese din
Panihidă:

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

Pomenește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău.

Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea.

Pomenește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău.

Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale.

Pomenește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău.

Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie.

Pomenește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău.

Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc legea Ta.

Pomenește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău.

Părtaș sunt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale...

Pomenește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău.

Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale îmi vor ajuta.

Pomenește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău.

Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută spre robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Îndată se cântă Binecuvântările înmormântării, glasul al 5-lea:

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne îndreptările Tale.

Ceata sfinților a aflat izvorul vieții și ușa raiului; să aflu și eu calea prin pocăință, eu sunt oaia cea pierdută, cheamă-mă, Mântuitorule, și mă mântuiește.

LITURGHIERUL PASTORAL

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânitoare și pururea veșnică, sfinților; Aceluia cu dinadinsul, mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască nouă dezlegare datoriiilor.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cei ce ați umblat pe calea cea strâmtă și cu chinuri, toți care în viață crucea ca jugul ați luat și Mie ați urmat cu credință, veniți de luați darurile, care am gătit vouă și cununile cerești.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sunt deși port rănile păcatelor; miluiește zidirea Ta, Stăpâne, și o curățește cu îndurarea Ta, și moștenirea cea dorită dăruiește-mi, făcându-mă pe mine iarăși cetățean al raiului.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cela ce cu mâna dintru neființă m-ai zidit, și cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit; iar pentru călcarea poruncii iarăși m-ai întors în pământ, din

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

care am fost luat; la cel după asemănare mă ridică, cu frumusețea cea dintâi iarăși împodobindu-mă.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Odihnește, Dumnezeule, pe robii Tăi și-i așază în rai, unde cetele sfinților, Doamne, și dreptii ca luminătorii strălucesc; pe adormiții robii Tăi odihnește-i, trecându-le lor toate greșelile.

Slavă..., a Treimii.

Pe o Dumnezeire în trei străluciri, cu bună credință să o lăudăm, strigând: Sfânt ești Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început, și Duhule cel dumnezeiesc; luminează-ne pe noi, care cu credință slujim Ție, și ne scoate pe noi din focul cel de veci.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, spre mântuirea tuturor; că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, și noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată și binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori).

Apoi preotul zice ectenia pentru cei răposați.

LITURGHIERUL PASTORAL

După aceasta se cântă Sedealna răposaților, glasul al 5-lea:

Odihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robii Tăi, și-i sălășluiește pe dânșii în lăcașurile Tale, precum este scris, trecându-le, ca un bun, greșelile lor cele de voie și cele fără de voie și toate cele întru știință și cele întru neștiință, Iubitorule de oameni.

Slavă..., Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu:**

Cela ce ai răsărit din Fecioară, lumii, Hristoase Dumnezeule, și fiii luminii printr-înșa ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

Și îndată Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule... **Apoi:**

CANONUL, glasul al 4-lea:

La troparul dintâi se zice stihul acesta: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

La al doilea tropar: Doamne, odihnește cu dreptii pe adormiții robii Tăi.

La al treilea tropar: Slavă... iar la al patrulea tropar, care este al Născătoarei se zice: Și acum... și așa se cântă întreg Canonul.

Cântarea 1-a, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Întru cămările cerești, vitejii mucenici pururea
Te roagă pe Tine, Hristoase: pe acești credincioși,
pe care i-ai mutat de pe pământ, învrednicește-i să
dobândească bunătățile cele veșnice.

Stih: Doamne, odihnește cu dreptii pe adormiții robii Tăi.

Cela ce ai înfrumusețat toate, pe mine omul,
ființă amestecată întru smerenie împreună și întru
mărire m-ai zidit; pentru aceasta, Mântuitorule,
sufletele robilor Tăi odihnește-le.

Slavă...

Locutor și lucrător raiului m-ai rânduit din în-
ceput, iar călcând porunca Ta m-ai izgonit; pentru a-
ceasta, Mântuitorule, sufletele robilor Tăi odihnește-le.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Cela ce din coastă a zidit întâi pe Eva, strămoașa
noastră, din preacuratul tău pântece S-a îmbrăcat în
trup, prin Carele tăria morții, Preacurată, s-a stricat.

Cântarea a 3-a:

Imos: Nu este sfânt...

După lege s-au nevoit mucenicii Tăi,
Dătătorule de viață și cu cununi de biruință

LITURGHIERUL PASTORAL

împodobindu-se, mijlocesc mântuire veșnică celor ce întru credință s-au săvârșit.

Învățatu-m-ai mai întâi cu multe minuni și semne, pe mine rătăcitul, iar mai pe urmă Însuți pe Tine Te-ai smerit ca un milostiv și căutând m-ai aflat și m-ai mântuit.

Slavă...

Pe cei ce au venit la Tine din stricăciunea cea nestătătoare a celor trecătoare, întru locașurile cele veșnice, învrednicește-i, Bunule, cu bucurie a vieții, îndreptându-i prin credință și prin har.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Nimeni nu este fără prihană precum tu, Preacurată Maica lui Dumnezeu, că tu una pe adevăratul Dumnezeu cel din veci L-ai zămislit în pântece, Care a stricat puterea morții.

Apoi Imnosul:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeu meu, Care ai înălțat crucea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Urmează această ectenie pentru cei răposați:

Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne miluiește (o dată).

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor adormiților robilor lui Dumnezeu (N), și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Cântăreții: Doamne miluiește (de 3 ori).

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele lor unde dreptii se odihnesc. Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și lăsarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem. Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Dă Doamne..., Doamne miluiește, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor și a tot trupul... (p. 165).

Ecfonis: Că Tu ești învierea și viața...

După acest ecfonis, Sedealna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis, că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura; când

LITURGHIERUL PASTORAL

dobândim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robii Tăi aceștia, mutați de la noi, odihnește-i, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum... **al Născătoarei de Dumnezeu:**

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă lăsa pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă mântuiește.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

A rătând cunoștința înțelepciunii celei mai bune și a bunătății celei mult desăvârșite, pentru daruri, Stăpâne, cetele mucenicilor le-ai numărat împreună cu îngerii.

Slava Ta cea preacurată a dobândi, învrednicește pe aceștia ce s-au mutat la Tine, Hristoase, unde este locașul celor ce se veselesc și glasul curatei bucurii.

Slavă...

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Primește pe cei ce laudă puterea Ta cea dumnezeiască, pe cei ce i-ai luat de pe pământ, făcându-i pe dânșii fiii luminii, curățindu-le ceața păcatului, mult-Milostive.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Locaș preacurat, biserică cu totul fără prihană, sicriu preasfânt, loc fecioresc de sfințenie, pe tine, frumusețea lui Iacov, te-a ales Stăpânul.

Cântarea a 5-a.

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Ca o roadă desăvârșită sfințită și ca o pârgă a firii omenești, aducându-se mucenicii preaslăvitului Dumnezeu, nouă pururea ne dau mântuire.

Petrecerii cerești și împărăției darurilor, învrednicește, Doamne, pe cei adormiți, credincioșii robii Tăi, dându-le izbăvire de păcate.

Slavă...

Cela ce însuți din fire ești făcător de viață și adâncul cel neurmat al bunătății cu adevărat, pe aceștia ce au adormit învrednicește-i împărăției Tale, Îndurate, Unule, Cela ce ești fără de moarte.

LITURGHIERUL PASTORAL

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tărie și cântare și mântuire S-a făcut celor pierduți, Cea ce S-a născut din tine, stăpâna lumii; Care a izbăvit din porțile iadului pe cei ce cu credință te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a.

Irmos: Marea vieții...

Pe cruce fiind răstignit ai adunat la Tine cetele mucenicilor, care au urmat patimii Tale, Bunule; pentru aceasta ne rugăm Ție: pe aceștia ce s-au mutat la Tine, odihnește-i.

Când vei veni cu slava Ta cea de negrăit, cu frică să judeci toată lumea, binevoiește, Mântuitorule, pe nori luminat să Te întâmpine pe Tine credincioșii robii Tăi, pe care i-ai luat de pe pământ.

Slavă...

Izvorul vieții Cea ce cu bărbăția cea dumnezeiască scoți pe cei ferecați, Stăpâne; pe robii Tăi aceștia, care cu credință au venit la Tine, întru dulceața raiului sălășluiește-i.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

În pământ ne-am întors, călcând porunca lui Dumnezeu cea sfântă; iar prin tine, Fecioară, la cer de pe pământ ne-am înălțat, stricăciunea morții scuturând.

Apoi Imosul:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Apoi ectenia: Iară și iară... și celelalte cum s-a arătat mai sus.

După ecfonis, CONDACUL, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

ICOSUL:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământeni din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum

LITURGHIERUL PASTORAL

ai poruncit, Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământeni mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: **Aliluia (de trei ori).**

Apoi iarăși se cântă: Cu sfinții odihnește, Hristoase...

Cântarea a 7-a.

Irmos: Dătător de rouă...

Mântuindu-se mucenicii, cu sângele Tău, de călcarea poruncii celei dintâi, și stropindu-se cu sângele lor, arătat au închipuit junghierea Ta; bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Pe moartea cea semeată ai omorât-o, Cuvinte, Începătorule de viață; primește și pe aceștia ce au adormit întru credința Ta, care cântă și grăiesc Ție, Hristoase: bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Cela ce m-ai însuflețit pe mine, omul, cu suflarea cea dumnezeiască, Dumnezeuule preastăpânitore, pe aceștia mutați, învrednicește-i Stăpâne, împărăției Tale, ca să-Ți cânte Ție, Mântuitorule: bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mai presus de toată făptura te-ai făcut preanevinovată, zămisbind pe Dumnezeu, Care a sfărâmat porțile morții și a frânt încuietorile; pentru aceasta pe tine, curată, cu cântări te mărim credincioșii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a.

Irmos: Din văpaia cuvioșilor rouă ai izvorât...

Tărie arătând, vitejilor, cu cunună de biruință v-ați împodobit mucenicii lui Hristos, purtătorilor de nevointă, strigând: pe Tine Te preaînălțăm, Hristoase, în veci.

Pe credincioșii cei care au lăsat viața întru sfințenie, și la Tine, Stăpânul, s-au mutat, primește-i cu blândete, odihnindu-i ca un îndurat, pe cei ce Te preaînălță întru toți vecii.

Slavă...

Binevoiește acum a se sălășlui în pământul celor blânzi, toți cei mai dinainte adormiți, Mântuitorule, îndreptând prin credința cea întru Tine și prin dar, pe cei ce Te preaînălță întru toți vecii.

LITURGHIERUL PASTORAL

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te toți, preafericită, pe tine ceea ce ai născut pe Cuvântul, Cea ce este cu adevărat fericit, Care S-a întrupat pentru noi, pe Care Îl preainălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a.

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Nădejdea a întărit cetele mucenicilor și spre dragostea Ta cu căldură i-ai înălțat, mai înainte închipuind acestora cele ce vor să fie, odihna cea neclintită cu adevărat; căreia învrednicește pe acești credincioși ce s-au mutat, Bunule.

Binevoiește Hristoase, ca un milostiv, ca aceștia ce cu credință s-au mutat să dobândească strălucirea Ta cea luminată și dumnezeiască, odihnă în sânurile lui Avraam le dăruiește și fericirii celei veșnice, învrednicește-i.

Slavă...

Cela ce ești din fire bun și milostiv și voitor milei și adâncul îndurării, pe cei ce i-ai mutat din locul acesta al dosădirii și din umbra morții, Mântuitorule, așază-i, unde strălucește lumina Ta.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cort sfânt te cunoaștem, Precurată, și sicriu și tabla legii darului, că prin tine s-a dăruit iertare celor îndreptați cu sângele Celui ce S-a întrupat din pântecul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

După aceasta preotul, tămâind, zice:

Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii, întru cântări cinstind-o să o slăvim.

Cântăreții:

Duhurile și sufletele dreptilor Te vor lauda pe Tine, Doamne.

Și îndată, Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile îngeresti, iar prin tine, precurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care slăvindu-L cu oștile cerești pe tine te ferim.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... și după: Tatăl nostru... cântăm troparele acestea, glasul al 4-lea:

LITURGHIERUL PASTORAL

Cu duhurile dreptilor celor ce s-au săvârșit, odihnește Mântuitorule, sufletele robilor Tăi, păzindu-le întru viața cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții se odihnesc, odihnește și sufletele robilor Tăi, că Însuți ești iubitor de oameni.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu Care Te-ai pogorât în iad și ai dezlegat durerile celor ferecați, Însuți și sufletele robilor Tăi, odihnește-le.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Una curată și preanevinovată Fecioară, ceea ce ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele robilor tăi.

Preotul zice ectenia aceasta:

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Cântăreții: Doamne miluieste (de trei ori).

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor adormiților robilor lui Dumnezeu (N) și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele lor unde dreptii se odihnesc. Mila lui Dumnezeu, împărăția cerului și iertarea păcatelor lor, la Hristos, Împăratul Cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem. Domnului să ne rugăm.

Cântăreții:

Dă Doamne. Doamne miluiește (o dată).

Apoi preotul zice această rugăciune:

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavol l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuți Doamne, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi (aici se pomenesc numele, dacă nu sunt multe), în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșeală ce au săvârșit ei cu cuvântul, cu lucrul sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni iartă-i (credincioșii zic: Dumnezeu să-i ierte). Că nu este om care să fie viu și să nu greșescă; numai Tu singur

LITURGHIERUL PASTORAL

ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Ecfonis:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Apoi se citesc Rugăciunile de iertare a tot blestemul și afurisenia (vezi pag. 400).

Preotul sau diaconul zice: Înțelepciune.

Cântăreții: Ceea ce ești mai cinstită...

Preotul:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Cântăreții: Slavă... Și acum..., Doamne miluiește (de trei ori). Părinte, binecuvintează.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Preotul zice otpustul:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților și întru tot lăudaților apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, ale sfântului și dreptului Lazăr, celui a patra zi înviat și ale tuturor sfinților, sufletele robilor Săi celor mutați de la noi, în corturile dreptilor să le așeze (cântăreții Amin); în sânurile lui Avraam să le odihnească (cântăreții Amin); cu dreptii să le numere (cântăreții Amin); iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Cântăreții: Amin.

Preotul:

Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, adormiților robilor Tăi (N) și le fă lor veșnică pomenire.

Cântăreții cântă: Veșnica pomenire (de trei ori).

Preotul:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi.

LITURGHIERUL PASTORAL

Cântăreții: **Amin.**

SE CUVINE A ȘTI, că în ziua în care se face Parastas, la Liturghie se pune, la obișnuitele tropare de după ieșirea cu Sfânta Evangheliie, Troparul și Condacul pentru cei răposați. La Apostolul și Evanghelia zilei, se adaugă Apostolul și Evanghelia pentru cei răposați. După ectenia cea mare de după Evangheliie, se zice ectenia **pentru cei morți**: Miluiește-ne, Dumnezeule... Dumnezeul duhurilor... Că Tu ești învierea... Întru fericită adormire... Veșnica pomenire.

La Sâmbăta Moșilor, ectenia mică a morților,
se zice precum urmează:

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru odihna și iertarea sufletelor celor din veac adormiți întru dreapta credință: a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a maicelor, a fraților, a surorilor, a fiilor și a tuturor sufletelor celor dintr-o rudenie și seminție cu noi, care mai înainte au adormit întru nădejdea învierii și a vieții veșnice; a ctitorilor sfântului locașului acestuia, a miluitorilor și binefăcătorilor și a tuturor celor ce s-au ostenit și au slujit în sfânt locașul acesta: arhieriei, ieromonahi, preoți, diaconi, ierodiaconi, monahi și slujitori care odihnesc aici și pretutindeni dreptmăritori creștini, și a

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

robilor lui Dumnezeu care acum se pomenesc (N) și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele lor și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam în latura celor vii, în împărăția cerurilor și în raiul desfătării, unde dreptii se odihnesc. **M**ila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să le cerem. Domnului să ne rugăm.

Apoi rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor... Că Tu ești învierea...
și celelalte...

LITURGHIERUL PASTORAL

RÂNDUIALA LA SCOATEREA SFINTEI CRUCI

La sfârșitul Utreniei din ziua de 14 septembrie
(Înălțarea Sfintei Cruci)

Către sfârșitul Doxologiei de la Utrenie, preotul cădește Sfânta Cruce, așezată dinainte pe un disc pe Sfânta Masă; iar când se cântă Sfinte Dumnezeule... și clopotele sună, preotul ia discul cu Sfânta Cruce și, ținându-l în dreptul frunții, ocolește pe după Sfânta Masă și iese din Sfântul Altar pe ușa dinspre miazănoapte, mergând înaintea lui un purtător de lumină. Ajuns în mijlocul bisericii, preotul stând cu fața spre răsărit înaintea analogului mai dinainte pregătit, zice cu glas mare:

Înțelepciune, drepti!

După aceasta așază discul cu Sfânta Cruce pe analog și o cădește, în timp ce se cântă: Mântuiește, Doamne, poporul Tău... Apoi, luând discul cu Sfânta Cruce cu ambele mâini, îl ridică la frunte și stând înaintea analogului, cu fața spre răsărit, zice:

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste. Să zicem toți:

Și se începe întâia sută de: Doamne miluieste, în timp ce preotul se pleacă încet cu Sfânta Cruce până la pământ și din nou se ridică încet, până ce se cântă întâia sută de: Doamne miluieste.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Apoi, ocolind analogul, preotul se întoarce cu spatele spre strana dreaptă și cu fața spre miazănoapte și zice:

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], și pentru toți frații noștri cei întru Hristos. Să zicem toți:

Și se începe a doua sută de: Doamne miluiește, în timp ce preotul se pleacă încet și se ridică din nou până la plinirea cântării.

Trecând apoi în partea de răsărit a analogului și cu fața spre apus, preotul zice:

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitoarii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oștire. Să zicem toți:

Și se începe a treia sută de: Doamne miluiește, în timp ce preotul face ca și mai înainte.

Și sfârșind aceasta, preotul trece în dreptul stranei din stânga, cu fața spre miazăzi și zice:

Încă ne rugăm pentru tot sufletul creștinesc cel necăjit și întristat. Să zicem toți:

Și se începe a patra sută de: Doamne miluiește, plecându-se preotul din nou și întorcându-se iarăși la locul de la început, adică cu fața către răsărit, zice:

LITURGHIERUL PASTORAL

Încă ne rugăm pentru toți cei ce slujesc și au slujit în sfânt locașul acesta, părinți și frați ai noștri. Să zicem toți:

Și se începe a cincea sută de: Doamne miluiește, plecându-se din nou preotul, ca și mai înainte. Apoi preotul pune discul cu Sfânta Cruce pe analog și se cântă de trei ori: *Crucii Tale...*, în timp ce preotul face două metanii până la pământ înaintea Sfintei Cruci, o sărută, face din nou o metanie și, plecându-se spre dreapta și spre stânga, intră în sfântul altar; iar credincioșii din biserică vin pe rând și se închină, doi câte doi, ca și preotul, sărutând Sfânta Cruce, în timp ce la strană se cântă cele rânduite, din Minei.

Terminându-se închinarea și sărutarea Sfintei Cruci, preotul vine în fața analogului, se închină din nou, și, luând Sfânta Cruce, o duce și o pune pe tetrapod (iconostas), unde rămâne până la odovania sărbătorii (21 septembrie).

RUGĂCIUNE LA BINECUVÂNTAREA SALCIEI, ÎN DUMINICA FLORIILOR

Diaconul:

Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

Preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce șezi pe heruvimi; Cel ce ai arătat puterea Ta și ai

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, ca să mântuiască lumea prin Cruce, prin îngroparea și prin învierea Sa; Căruia, venind în Ierusalim spre Patima cea de bunăvoie, poporul cel ce ședea în întuneric și în umbra morții, luând semnele biruinței, ramuri de copaci și stâlپări de fîn, I-a prevestit învierea; Însuți Stăpâne, păzește-ne și pe noi, care urmând acelora purtăm în mâini ramuri de copaci în această zi de înainte-prăznuire. Și precum pe acele popoare și pe acei prunci care Ți-au strigat Ție: Osana!, așa apără-ne și pe noi, ca prin laude și cântări duhovnicești să ne învrednicim de dătătoarea de viață înviere cea de a treia zi, în Hristos Iisus, Domnul nostru, cu Care împreună ești binecuvântat cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul binecuvintează ramurile de salcie (se binecuvintează și se sfințesc ramurile acestea cu harul Preasfântului Duh prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, amin), stropindu-le cu aghiazmă în semnul Sfintei Cruci, și le împarte credincioșilor.

LITURGHIERUL PASTORAL

RÂNDUIALA SCOATERII SFÂNTULUI AER (EPITAF)

În Vinerea Mare, la Vecernie, începându-se cântarea Stihovnei: Când pe lemn..., cel mai mare se îmbracă în toate veșmintele preoțești, iar ceilalți preoți numai în feloane și diaconii în stihare*. Iar când încep cântăreții a cânta: Slavă... Și acum..., de la stihovnă, pe glasul al 5-lea: Pe Tine, cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină..., pe care o cântă rar și cu glas dulce, atunci cel mai mare și preoții cei împreună cu dânsul, scoțând Sfântul Aer, îl întind pe Sfânta Masă și cel mai mare îl cădește, în chipul crucii, de trei ori. După aceea ridică Sfântul Aer, Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce. Și, purtându-l deasupra capetelor lor, ies prin sfintele uși și, ocolind sfeșnicul cel dinspre miazănoapte, vin în mijlocul bisericii unde este masa gătită și împodobită și pun Sfântul Aer pe masă, așezând pe el Sfânta Evanghelie către capul Mântuitorului zugrăvit pe Sfântul Aer, iar Sfânta Cruce către picioare. Și, zicând citeții: Acum liberează pe robul Tău... Sfinte Dumnezeule... și celelalte, preoții cântă troparul, glasul al 2-lea: Iosif cel cu bun chip..., Slavă... Și acum... Mironosițele femeii... Și până se cântă acestea, cel mai mare cădește Sfântul Aer, în chipul crucii (de trei ori), apoi face 2 metanii mari și sărută Sfântul Aer cu capul descoperit, și mai face încă o metanie. Asemenea fac și preoții ceilalți, mergând câte doi. Pe urmă merg și ceilalți creștini și, făcând asemenea, sărută Sfântul Aer, care stă pe masa aceea până la Denia Prohodului, spre sărutarea tuturor, arzând lângă el două făclii și

* La acest moment, se aduce Sfânta Cruce din mijlocul bisericii prin Sfintele Uși, în Sfântul Altar, și o așază la locul ei, în partea de răsărit a Sfintei Mese.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

fiind pusă tămâie aprinsă dedesubtul mesei. Iar către sfârșitul Deniei, cântându-se doxologia mare, iese cel mai mare cu preoții din Sfântul Altar, îmbrăcați în toate veșmintele preoțești, și stau în jurul mesei cu Sfântul Aer pe ea. Când încep cântăreții a cânta: **Sfinte Dumnezeule...** atunci cel mai mare, cu diaconul, având făclii în mână, cădește Sfântul Aer, în chipul crucii, de trei ori; și, când se cântă ultimul **Sfinte Dumnezeule...**, atunci se ridică Sfântul Aer, și, ținându-se deasupra capetelor preoților slujitori și purtându-se înaintea lor 2 sfeșnice, cu lumânări aprinse și diaconii cădind către Sfântul Aer, ies afară din biserică, mergând până în dreptul absidei din dreapta a bisericii, cântăreții cântând: **Sfinte Dumnezeule...**, și se opresc acolo. Ior diaconul zice ectenia:

Miluieste-ne, Dumnezeule... și pomenește pe Patriarh, Mitropolit sau Episcop, pe egumen (în mănăstiri) și Cărmuirea țării (după îndrumările Sfântului Sinod).

Încă ne rugăm pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice.

Încă ne rugăm și pentru toți dreptmăritorii creștini.

Preotul zice ecfonisul: Că milostiv și iubitor...

Apoi merg mai departe, în jurul bisericii, cântând: **Sfinte tare...**; și, oprindu-se în dreptul altarului, diaconul zice:

Miluieste-ne, Dumnezeule...

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru cei mai înainte adormiți, părinți și frați ai noștri, dreptmăritorii creștini, care odihnesc aici și pretutindenea.

Încă ne rugăm și pentru toți dreptmăritorii creștinii.

Preotul zice ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața și odihna...

Cântând apoi: **Sfinte fără de moarte...**, vin în dreptul absidei din stânga și diaconul zice:

LITURGHIERUL PASTORAL

Miluieste-ne, Dumnezeuule...

Încă ne rugăm pentru frații noștri preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii, și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Încă ne rugăm și pentru toți dreptmăritorii creștini.

Preotul zice ecfonisul: Că milostiv și iubitor...

Apoi ajungând la ușa bisericii, diaconul iarăși zice:

Miluieste-ne, Dumnezeuule...

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei care se ostenesc, pentru cei care cântă și pentru poporul care stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Încă ne rugăm și pentru toți dreptmăritorii creștini.

Încă ne rugăm pentru ca să se păzească sfânt locașul acesta și țara aceasta... **și celelalte.**

Preotul, ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeuule... **și** Că milostiv și iubitor...

După aceasta, se intră în biserică și preoții, ajungând cu Sfântul Aer la sfintele uși și oprindu-se acolo, zice cel mai mare: **Înțelepciune, drepti.** Apoi intră în Sfântul Altar printre sfintele uși și cântă troparul, glasul al 2-lea: **Iosif cel cu bun chip... o dată.** Și intrând, așează Sfântul Aer pe Sfânta Masă. Apoi se citește îndată la strană: troparul proorociei, glasul al 2-lea: **Cel ce ții marginile lumii... Slavă... Și acum..., tot același tropar.** Și îndată **prochimenul**, glasul al 4-lea: **Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne izbăvește pe noi pentru slava numelui Tău. Stih: Dumnezeuule, cu urechile noastre am auzit... Apoi citire din proorocia lui Iezechiel (XXXVII, 1-14):** **Fost-a peste mine mâna Domnului... După aceasta, prochimenul Apostolului, glasul al 7-lea: Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înaltă-se**

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

mâna Ta... **Stih:** Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea... **Apostolul din Epistola I către Corinteni (V, 6-8; Gal. III, 13-14); Fraților, puțin aluat toată frământătura o dospește... Aliluia, glasul al 5-lea:** Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui. **Stih:** Precum se stinge fumul, să se stingă... **Al 2-lea stih:** Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu... **Evangelhia de la Matei (XXVII, 62-66):** Iar a doua zi care este după Vineri... **Sfârșitul:** Și au pecetluit piatra... **Apoi ectenia:** Să zicem toți... **Și după ea:** Să plinim rugăciunea noastră cea de dimineată... **După care urmează apolisul. Prin mănăstiri se face sărutarea Aerului, închipuindu-se punerea în mormânt. Iar cântăreții cântă stihira, glasul al 5-lea:** Veniți să fericim pe Iosif cel pururea fericit..., și se citește Ceasul întâi, la care se cântă troparul zilei, din Triod. După Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... și Tatăl nostru..., **condacul Triodului și celelalte, apoi apolisul cel desăvârșit.**

RUGĂCIUNE LA BINECUVÂNTAREA PÂINII, CARE SE NUMEȘTE ÎN POPOR "PAȘTI", ÎN SFÂNTA DUMINICĂ A PAȘTILOR

La Sfânta Liturghie, care se săvârșește în noaptea Paștilor, în timp ce la strană se cântă axionul: **Îngerul a strigat...**, se aduc preotului pâinile dinainte pregătite, după obicei, tăiate în bucăți, ca pentru anafură, și puse în coșuri sau în vase curate, în straturi peste care s-a turnat vin curat.

Diaconul:

Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, miluiește.

LITURGHIERUL PASTORAL

Preotul citește deasupra pâinilor rugăciunea aceasta:

Dumnezeule, cel atotputernic și Doamne, atotțiitorule, Care ai poruncit robului Tău Moise, la ieșirea lui Israel din Egipt și la eliberarea poporului Tău din robia cea amară a lui Faraon, să junghie mielul, care închipuia mai dinainte Mielul cel ce de bunăvoie pentru noi a fost junghiat pe Cruce, luând asupra Sa păcatele a toată lumea, pe iubitul Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, pe Tine și acum cu smerenie Te rugăm, caută spre pâinea aceasta și o binecuvintează și o sfințește pe ea. Căci și noi, robii Tăi, pe aceasta am pus-o acum înaintea slavei Tale în această preastrălucită, preamărită și mântuitoare zi a Paștilor, spre cinstea și slava și spre aducerea aminte de slăvita înviere a Aceluiași Fiu al Tău, a Domnului nostru Iisus Hristos, prin Care, din veșnica robie a vrăjmașului și din legăturile nedezlegate ale iadului, am aflat dezlegare, liberare și ieșire. Deci, și pe noi, care am dus-o și o sărutăm și din ea vom gusta, fă-ne a fi părtași binecuvântării Tale celei cerești și alungă de la noi, cu puterea Ta, toată boala și neputința, dându-ne la toți sănătate. Că Tu ești izvorul binecuvântării și dătătorul vindecărilor și Ție, Părintelui celui fără de început, slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului de viață

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată preotul stropește pâinea cu apă sfințită, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește pâinea aceasta, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. (de trei ori).

Păstile astfel sfințit se împarte, la sfârșitul slujbei, credincioșilor, după ce au fost miruiți.

RUGĂCIUNE LA BINECUVÂNTAREA CĂRNURILOR, ÎN SFÂNTA ȘI LUMINATA DUMINICĂ A PAȘTILOR

Diaconul:

Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, miluiește.

Preotul citește rugăciunea aceasta:

Caută, Doamne, Iisuse Hristoase, spre mâncărurile acestea de carne și le sfințește precum ai sfințit berbecul pe care Ți l-a adus credinciosul Avraam, mielul pe care Ți l-a adus jertfă Abel și vițelul cel gras care ai poruncit să fie junghiat pentru fiul cel rătăcit și apoi întors către Tine. Și, precum acela s-a învrednicit a se îndulci

LITURGHIERUL PASTORAL

de harul Tău, așa și pe noi ne învrednicește să luăm cele sfințite și binecuvântate de Tine, spre hrana noastră a tuturor. Că Tu ești hrana cea adevărată și Dătătorul bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

RUGĂCIUNE LA BINECUVÂNTAREA BRÂNZEI ȘI A OUĂLOR ÎN SFÂNTA ȘI LUMINATA DUMINICĂ A PAȘTELOR

Diaconul:

Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, miluiește.

Preotul citește rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Ziditorule și Făcătorule a toate, binecuvintează brânza și ouăle acestea, și pe noi ne păzește întru bunătatea Ta, ca, gustând din ele, să ne umplem de darurile Tale cele date nouă cu prisosință și de bunătatea Ta cea negrăită. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

RUGĂCIUNE PENTRU PÂRGA STRUGURILOR ÎN ZIUA DE 6 AUGUST

Diaconul:

Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, miluiește.

Preotul citește rugăciunea aceasta:

Binecuvintează, Doamne, această roadă nouă a viței, pe care, prin buna întocmire a văzduhului, prin picăturile de ploaie și prin liniștea vremii, ai binevoit a o aduce la acest ceas al coacerii; și, celor ce vom gusta din ea, să ne fie spre veselie, iar celor ce au adus-o Ție ca dar, spre curățirea păcatelor, prin Dumnezeiescul și Sfântul Trup și Sânge al Hristosului Tău, cu Care binecuvântat ești împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

RÂNDUIALA SFESTANIEI (AGHEASMA MICĂ)

care se face spre toată trebuința, la întâia zi a fiecărei luni sau când va voi cel mare, ori când va cere credinciosul

Știut să fie că prea bun și folositor de suflet obicei este să se facă în biserici, în mănăstiri și în case, sfințirea apei la toate zilele dintâi ale lunii și a stropi pe oameni în mănăstiri și în chilii, asemenea și în casele mirenilor și toate ale lor. Această apă sfințită, pe care Duhul Sfânt, prin rugăciunile preoților, o sfințește, are multe feluri de lucrări, precum însăși ectenia sfințirii și rugăciunea mărturisesc: prin stropirea ei, duhurile cele viclene din tot locul se izgonesc; se iartă și păcatele cele mici de peste toate zilele, adică nălucirile diavolești și gândurile cele rele; mintea se curățește de lucrurile cele spurcate și se îndreptează spre rugăciune; bolile le izgonește și dă sănătate sufletească și trupească. Și mai pe scurt: toți cei care o primesc cu credință iau sfințenie și binecuvântare. Pentru aceasta, dar, datori sunteți voi, preoților, să vă învățați enoriașii ca să o primească pe ea cu credință spre marele folos al lor.

Preotul, binecuvântând, face început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Slavă Ție, Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credințioșia Ta, auzi-mă, întru

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întu-neric ca morții cei din veacuri. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), apoi Dumnezeu este Domnul..., glasul al 4-lea și troparele acestea:

LITURGHIERUL PASTORAL

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerti, că pe tine, singură nădejde te-am câștigat.

Slavă..., același. Și acum..., a Născătoarei:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

PSALMUL 50

Miluieste-mă Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale și să biruiesti când vei judeca Tu. Că iată, întru

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și Duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeu, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, Duhul umilit, inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

LITURGHIERUL PASTORAL

Apoi se cântă troparele acestea, glasul al 6-lea:

Imnosul:

Ceea ce ai primit bucurie prin înger și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, miluiește pe cei care te măresc pe tine (de două ori).

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Lăudăm pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, și strigăm, preacurată stăpână: de toată nevoia izbăvește pe cei care se roagă ție.

Tu, cea fără de prihană, ești lauda împăraților, proorocilor, apostolilor și mucenicilor și apărătoarea lumii.

Toată limba drept-credincioșilor laudă, fericeste și slăvește preacurată nașterea ta, Marie, dumnezeiască mireasă.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Dă-mi Hristoase al meu, ca un îndurat, și mie nevrednicului, iertarea datoriilor, rogu-mă, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Întru tine mi-am pus nădejtile, Născătoare de Dumnezeu; miluiește-mă cu rugăciunile tale și-mi dăruiește iertare greșalelor.

Viază-mă, ceea ce ai născut pe Dătătorul de viață și Mântuitorul, și mă miluiește cu rugăciunile tale, cea binecuvântată, nădejdea sufletelor noastre.

Ceea ce ai zămislit în pântecelul tău pe Ziditorul tuturor, Fecioară cu totul fără prihană, cu rugăciunile tale, miluiește sufletele noastre.

Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată, ceea ce prin cuvânt ai născut mai presus de cuvânt pe Cuvântul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Cu rugăciunile tale, stăpână, milostiv fă pe Judecătorul și Fiul tău mie celui ce am greșit mai mult decât orice om.

Noi cei care ne rugăm să fim mântuiți cu rugăciunile tale, după datorie strigăm ție: bucură-te Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Izbăvește-mă de focul cel veșnic și de chinurile ce-mi sunt puse înaintea, Născătoare de Dumnezeu, ca să te fericesc pe tine.

Nu trece cu vederea rugăciunile robilor tăi, rugămu-ne, întru tot lăudată stăpână, ca să ne izbăvim de toată nevoia.

LITURGHIERUL PASTORAL

Slobozește-ne de boli, de toate durerile și de primejdii pe noi care scăpăm la acoperământul tău cel sfințit.

Minune străină s-a săvârșit întru tine, Născătoare de Dumnezeu; că pentru noi, precum suntem noi, S-a născut din tine Ziditorul tuturor și Dumnezeuul nostru.

Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, s-a arătat locaș de tămăduire fără plată a bolilor și mângâiere sufletelor celor scârbite.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Mântuitorul, izbăvește de primejdii și de toată nevoia pe robii tăi.

Preacurată stăpână, scoate pe robii tăi din toată mânia cea viitoare și din toată vătămarea sufletească și trupească.

Miluieste cu rugăciunile tale, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, pe toți care aleargă la tine, și-i scoate din toată nevoia și neazul.

Cine vine la Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, și nu ia degrab tămăduire sufletului, împreună și trupului, Preacurată?

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Fiind rugat de toți sfinții, Îndurate, și de cetele cele de sus, curățește-mă, pentru ceea ce Te-a născut.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Doamne, odihnește cu dreptii pe adormiții robii Tăi.

Iartă, Mântuitorule, sufletele fraților noștri celor adormiți întru nădejdea vieții, slăbește și le lasă greșalele.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Bucură-te, curățirea lumii, Fecioară; bucură-te năstrapa și candela cea cu totul de aur a manei celei dumnezeiești și a luminii, mireasă dumnezeiască.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cântăm Ție, Dumnezeului celui în Treime, strigând cântarea cea întreit sfântă și rugându-ne ca să luăm mântuire.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

O, Fecioară, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Stăpânul lumii și Domnul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Bucură-te munte, bucură-te rug, bucură-te ușă, bucură-te scară, bucură-te masă dumnezeiască, bucură-te ajutorătoarea tuturor, stăpână.

LITURGHIERUL PASTORAL

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Milostive, pentru rugăciunile Maicii Tale celei preacurate și ale tuturor sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților arhangheli și îngeri, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Cu rugăciunile măriților Tăi arhangheli și îngeri și ale cetelor celor de sus, bine-păzește pe robii Tăi, Mântuitorule.

Sfinte Ioane, Proorocule și Înaintemergătorule, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile cinstului și măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Tău, Hristoase, Mântuitorul meu, păzește pe robii Tăi.

Sfinților măriților apostoli, mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile măriților apostoli, ale mucenicilor și ale tuturor sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților celor fără de arginți, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Pentru rugăciunile sfinților celor fără de arginți, Născătoare de Dumnezeu, păzește pe robii tăi ca o apărătoare și sprijinitoare a lumii.

Slavă...

Slăvim pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, zicând: Treime Sfântă, mântuiește sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce în vremile mai de pe urmă în chip minunat ai zămislit și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuiește pe cei care te măresc pe tine.

Apoi:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei care nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Acum a sosit vremea, care sfințește pe toți, și ne așteaptă Dreptul Judecător; ci te întoarce, suflete, către pocăință, ca desfrânata care cu lacrimi striga: Doamne, miluiește-mă.

Hristoase, Cel care ai revărsat, cu curgeri mari, izvorul tămăduirilor în Biserica cea precurată a Fecioarei, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, îndepărtează astăzi, prin stropirea binecuvântării Tale, toate bolile celor neputincioși.

Fecioară, ai născut neispită de nuntă și fecioară ai rămas; Maică nenuntită, Născătoare de Dumnezeu, Marie, roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, să ne mântuiască pe noi.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrurile mâinilor noastre și cere iertare păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Diaconul: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor.

Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(II, 11-18)

Fraților, cel ce sfințește și cei ce se sfințesc, dintr-Unul sunt toți; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, zicând: Spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul bisericii Te voi lăuda. Și iarăși: Eu voi fi încrezător în El; și iarăși: Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtași sângelui și trupului, în același fel și El S-a împărtășit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe acei pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci, într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămânța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era într-o toată să Se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru curățirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pățimit, fiind el însuși ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Preotul: Pace ție... **Citețul:** Aliluia, glasul 1.

Stih: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

LITURGHIERUL PASTORAL

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 1-4)

In vremea aceea S-a suit Iisus la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta oilor, era o scăldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăcea mulțime multă de bolnavi: orbi, schiopi, uscați, așteptând mișcarea apei, căci un înger al Domnului se cobora la vreme în scăldătoare și tulbura apa; și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos, ori de ce boală era ținut.

Apoi diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei care cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N) Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-)Episcopul și (Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oștire, Domnului să ne rugăm.

Pentru orașul și țara aceasta, pentru toate orașele și satele și pentru cei care cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei care călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei care pătimesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sfințească apa aceasta, cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

LITURGHIERUL PASTORAL

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor și trupurilor, și izgonitoare a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru toți care au trebuință de ajutor și folosință de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței, prin Treimea cea de o ființă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să ne arate pe noi fii și moștenitori ai împărăției Sale, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o. Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, cel mare întru sfat și minunat în lucruri, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută; Cel care păzești așezământul Tău și dai mila Ta celor care Te iubesc pe Tine și păzesc poruncile Tale; Cel care primești lacrimile cele de umilință ale tuturor celor din nevoi, că pentru aceasta ai venit în chip de rob, nu cu năluciri înfri-coșându-ne pe noi, ci dând adevărată tămăduire trupului și zicând: iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești. Încă și din tină ai făcut ochi sănătoși și poruncind să se spele, prin cuvânt ai făcut să se sălășluiască lumina; Cel care oprești valurile patimilor celor potrivnice și potolești marea cea sărată a acestei vieți și îmblânzești pornirile cele greu de purtat ale plăcerilor; Însuși, Iubitorule de oameni Împărate, Cel care ne-ai dat nouă să purtăm veșmânt luminat ca zăpada din apă și din Duh (aici preotul, afundând de trei ori mâna dreaptă în apă, face semnul crucii, zicând de fiecare dată):

LITURGHIERUL PASTORAL

Și acum trimite harul Preasfântului și de-viață-făcătorului Tău Duh, care sfințește toate, și sfințește apa aceasta.

Și prin gustarea și stropirea cu apa aceasta, trimite nouă binecuvântarea Ta, care spală întinăciunea patimilor. Așa ne Rugăm, cercetează neputința noastră, Bunule, și tămăduiește cu mila Ta bolile noastre cele sufletești și trupești. Pentru rugăciunile preacuratei, preabinecuvântatei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosințele cinstitelor, cereștilor și celor fără de trup Puteri; pentru rugăciunile cinstitului și măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măritilor și întru tot lăudaților apostoli; ale celor între sfinți părinții noștri, mari dascăli ai lumii și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; ale celor între sfinți părinții noștri: Atanasie, Chiril și Ioan cel Milostiv, patriarhii Alexandriei; ale celor între sfinți părinții noștri: Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, și Spiridon al Timitundeii, făcători de minuni; ale sfinților ierarhi: Calinic de la Cernica, Nifon, patriarhul Constantinopolului, Iosif cel Nou

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

de la Partoș, Iorest și Sava de la Alba Iulia; Antim Ivireanul, Iosif Mărturisitorul, Ghelasie de la Râmeț și Leontie de la Rădăuți, Petru Movilă, Mitropolitul Kievului, Teodosie de la Brazi, Nectarie de la Eghina și cu ale tuturor sfinților sfințiților ierarhi; ale sfinților, măriților și marilor mucenici: Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, izvo-rătorul de mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat, Mina și Ioan cel Nou de la Suceava, cu ale Sfântului sfințitului mucenic Haralambie, Serghie și Vah, Ioan Valahul și Nicolae; cu ale sfinților mărtu-risitori Ioan din Gales și Moise Măcinic, Con-stantin voievod și fii săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei, Ianache Sfetnicul; cu ale Binecredin-ciosului voievod Ștefan cel Mare și Sfânt și cu ale tuturor sfinților bunilor biruitori mucenici; ale sfintelor mucenițe: Tecla, Varvara, Anastasia, Ecaterina, Chiriachia, Fotinia, Marina, Irina, Filoftea de la Curtea de Argeș și Tatiana de la Craiova și ale tuturor sfinților, bunilor biruitorilor mucenici și mucenițe; ale sfinților, măriților și făcă-torilor de minuni doctori fără de arginți: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermonale, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtă-torilor părinților noștri: Grigorie Decapolitul,

LITURGHIERUL PASTORAL

Nicodim de la Tismana, Dimitrie cel Nou, Visarion Sarai și Sofronie de la Cioara, Ioan de la Prislop, Antonie de la Iezerul Vâlcii, Daniil Sihastrul, Gherman din Dobrogea și Ioan Casian, Paisie și Ioan de la Neamț, Antipa de la Calapodești, Vasile de la Poiana Mărului; ale Cuvioasei și mult-milostive maicii noastre Parascheva și ale Cuvioasei Teodora de la Sihla; ale sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim; ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților Tăi. Și păzește, Doamne, pe dreptcredincioșii robii Tăi, dându-le sănătate sufletului și trupului, și împlinește toate cele de trebuință obștii acesteia creștine, care slujește Ție, și fii ei în toate milostiv. Adu-Ți aminte, Doamne, de toată episcopia dreptcredincioșilor care drept învață cuvântul adevărului Tău și de tot cinul preoțesc și călugăresc și de mântuirea lor. Adu-Ți aminte, Doamne, de cei care ne urăsc și de cei care ne iubesc pe noi; de frații noștri care slujesc și stau de față; de cei care pentru binecuvântate pricini nu s-au întâmplat aicea și de cei care ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii. Adu-Ți aminte, Doamne, și de părinții și frații noștri care sunt în robie și în supărări, și-i miluiește pe dânșii după mare mila Ta, izbăvindu-i de toată nevoia.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Iar preotul citește în taină această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi, Tu, Cel care ai primit a Te boteza în Iordan, și ai sfințit apele; și ne binecuvintează pe noi pe toți, care prin plecarea capului arătăm semnul supunerii. Și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta prin gustarea și stropirea cu apa aceasta. Și să ne fie, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Cu glas:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

LITURGHIERUL PASTORAL

După aceea, luând preotul Sfânta Cruce o afundă în apă cruciș, de trei ori, în timp ce se cântă (de trei ori) troparul acesta, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău (se cântă o dată de preot și de două ori de cântăret).

Apoi preotul, stropind cu apa cea sfințită, în chipul crucii, altarul și biserica (sau casa), cântă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Darurilor tale, fă-ne vrednici, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecând păcatele noastre și dând tămăduire celor care cu credință primesc binecuvântarea ta, preacurată.

Apoi preotul și tot poporul sărută Sfânta Cruce; după aceea preotul stropește pe toți cu apa cea sfințită, în care timp se cântă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Izvorul tămăduirilor având, sfinților cei fără de arginți, dați tămăduiri tuturor celor care au trebuință, ca cei care v-ați învrednicit de mari daruri de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Căci a zis Domnul către voi, ca cei care sunteți de aceeași râvnă cu apostolii: Iată v-am dat

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

vouă putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoateți și să tămăduiți toată boala și toată neputința. Pentru aceasta, după poruncile Lui, bine-viețuind, în dar ați luat, în dar dați, tămăduind patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Slavă...

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră și izbăvindu-ne de tot necazul. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și apărarea ta am dobândit. Să nu fim rușinați, stăpână, noi cei care te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor care strigă către tine cu credință: bucură-te, stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei, glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunea robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Și după sfârșitul stropirii, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

LITURGHIERUL PASTORAL

Poporul: Doamne miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor Tăi (N), și pentru ca să li se ierte toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locașul acesta (sau casa aceasta) și toate orașele și satele de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi, și pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să fie nouă bunul și iubitorul de oameni Dumnezeuul nostru, și să îndepărteze și să împrăstie toată mânia, care se pornește asupra noastră, și să ne izbăvească de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Poporul: Doamne miluiește (de 40 de ori).

Preotul zice:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, și milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Diaconul: Înțelepciune... **Strana:** Binecuvintează. **Preotul:** Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule... **Și sfârșitul acesta:**

Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile sfinților și întru tot laudaților apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: **Amin.**

RÂNDUIALA SFINȚIRII CASEI

Rugăciune

la începerea temeliei casei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule atotțiitorule, Care ai făcut cerul cu înțelepciune și ai întemeiat pământul pe tăria lui, Ziditorule și Făcătorule a toate, caută spre robul Tău (N), care cu puterea tăriei Tale voiește să ridice casă pentru locuință și prin zidire să o înalțe;

LITURGHIERUL PASTORAL

întărește-o pe ea pe piatra cea tare, ca, după glasul cel dumnezeiesc al Evangheliei Tale, nici vântul, nici apa, nici altceva să nu o poată strica. Ajută-i să o înalțe până la capăt și pe cei care vor să locuiască în ea îi păzește de toată bântuiala celui potrivnic. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rânduiala

binecuvântării casei noi, în care urmează a locui cineva pentru întâia oară

Preotul, venind în casa ce are a o binecuvânta, săvârșește sfințirea cea mică a apei. Poate avea cu sine și apă sfințită într-un vas (dacă pentru o pricină oarecare nu s-ar face sfințirea apei în casă) și untdelemn în alt vas. Apoi începe, după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., (se cântă în sobor pe glasul al 6-lea) Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime, Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

Psalmul 90

Cel care locuiește întru ajutorul celui-Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului: «Sprijinatorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeu meu, voi nădăjdui

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

spre Dânsul». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie într-o amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zeci de mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci către tine, ca să te păzească în toate căile tale. Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi; cu el sunt în necaz și-l voi scoate și-l voi mări. Cu lungime de zile îl voi umple, și-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

**Precum casei lui Zaheu s-a făcut mântuire,
Hristoase, cu intrarea Ta, așa și acum cu intrarea**

LITURGHIERUL PASTORAL

sfințiților Tăi slujitori și, cu aceștia, a sfinților Tăi îngeri, dă pacea Ta casei acesteia și cu milostivire o binecuvintează, mântuind și luminând pe toți cei care vor locui în ea.

Stând cu fața spre răsărit, în fața unei mese acoperite, pe care se află așezate: Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, apa sfințită, untdelemn și lumânări aprinse, preotul zice: Domnului să ne rugăm și citește în auzul tuturor această

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai binevoit a intra sub acoperământul vameșului Zaheu și Te-ai făcut mântuire lui și la toată casa lui, Însuși și acum păzește nevătămați de toată răutatea pe cei care voiesc a locui aici și aduc Ție rugăciuni prin noi nevrednicii, binecuvântându-i pe dânsii și casa aceasta, și păstrând totdeauna viața lor ne-bântuită și dăruindu-le cu îndestulare toate bunătățile Tale spre folos prin binecuvântarea Ta; că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. **Preotul:** Pace tuturor. **Cântăreții:** Și duhului tău.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Preotul: Capetele voastre Domnului să le plecați. **Cântăreții:** Ție Doamne.

Preotul citește în taină această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care întru cele înalte locuiești și spre cele smerite privești, Cel care ai binecuvântat casa lui Laban cu intrarea lui Iacob și casa lui Putifar cu venirea lui Iosif, Cel care ai binecuvântat casa lui Abiadar prin aducerea în ea a chivotului Legii, și în zilele venirii Tale în trup, Hristoase Dumnezeu nostru, ai dăruit mântuire casei lui Zaheu, Însuți binecuvintează și casa aceasta și cu frica Ta întărește pe cei care vor locui în ea și îi păzește nevătămați de cei potrivnici, și le trimite binecuvântarea Ta din înălțimea locașului Tău, și binecuvintează și înmulțește toate bunătățile în casa aceasta. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar preotul face semnul Sfintei Cruci, de trei ori, deasupra untdelemnului, zicând de fiecare dată:

LITURGHIERUL PASTORAL

**În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.
Amin.**

Apoi citește deasupra untdelemnului această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, caută acum cu milostivire spre rugăciunea mea, a smeritului și nevrednicului slujitorului Tău, și trimite harul Preasfântului Tău Duh peste untdelemnul acesta și îl sfințește ca să fie spre sfințirea locului acesta și a casei ce s-a zidit pe el și spre alungarea tuturor puterilor celor potrivnice și a bântuieiilor diavolești. Că Tu ești Cel care binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: *Amin.* Iar preotul, luând apa sfințită, stropește toți peretii casei de jur împrejur și toate camerele, zicând:

**În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită să se depărteze toată lucrarea diavolească cea vicleană.
Amin.**

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Și după ce a stropit peste tot, ia un bețișor la capătul căruia a înfășurat vată (sau bumbac), îl înmoaie în untdelemnul sfințit și face cu el semnul Sfintei Cruci pe pereții camerelor, zicând:

Se binecuvintează casa aceasta, prin ungerea cu acest untdelemn sfințit, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

După ce preotul a făcut semnul Sfintei Cruci cu untdelemnul sfințit pe pereții tuturor camerelor, cântăreții cântă stihira aceasta, glasul al 5-lea:

Binecuvintează, Doamne, casa aceasta și o umple de bunătățile Tale cele pământești, și pe cei care voiesc cu evlavie să locuiască în ea păzește-i nevătămați de toată întâmplarea cea rea, și le dăruiește toată îndestularea binecuvântării Tale celei cerești și pământești, și ca un îndurat miluiește-i după mare mila Ta.

După săvârșirea ungerii, dacă voiește, preotul citește Evanghelia, stând cu fața spre răsărit și zicând:

Întelegiune drepti...

Din Sfânta Evangheligie de la Luca, citire:

(XIX, 1-10)

În vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon, și iată un bărbat, cu numele Zaheu, și acesta era

LITURGHIERUL PASTORAL

mai-marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Iisus; dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee coboară-te degrabă, căci astăzi în casa ta trebuie să rămân. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și văzând, toți murmurau zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Cântăreții: Slavă Ție, Doamne... Și îndată citesc

Psalmul 100

Mila și judecata Ta voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi și voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

de lege i-am urât. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău care se depărta de mine, nu l-am cunoscut. Pe cel care clevea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit. Cu cel mândru cu ochiul și nesățios cu inima, cu acela n-am mâncat. Ochii mei sunt peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel care umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în casa mea cel mândru; cel care grăiește nedreptăți nu va sta înaintea ochilor mei. În dimineți voi judeca pe toți păcătoșii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei care lucrează fărădelegea.

În vremea citirii psalmului, dacă vrei, preotul tămăduiește toată casa, și apoi zice ectenia aceasta:

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm ca să trimită binecuvântarea Sa asupra casei acesteia și asupra robului Său (N) și asupra tuturor celor care voiesc a locui cu evlavie în ea; să le trimită pe îngerul Său cel milostiv, ca să-i păzească și să-i ferească de toată răutatea și să-i povățuiască spre lucrarea tuturor faptelor celor bune și spre împlinirea sfintelor porunci ale lui Hristos; să-i păzească de foamete, de molimă, de

LITURGHIERUL PASTORAL

cutremur, de potop, de foc, de sabie și de venirea celor de alt neam asupra-le; și să le dăruiască sănătate și să-i întărească cu zile îndelungate și întru toate să-i îndestuleze, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru toți frații și pentru toți dreptmăritorii creștini, auzi-ne, Doamne, și ne miluiește.

Și după ecfonisul: Auzi-ne, Doamne, Mântuitorul nostru..., preotul face obișnuitul apolis al zilei.

Rugăciune

pentru casa ce este supărată de duhuri rele

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul mântuirii noastre, Fiul Dumnezeuului celui viu, Care Te porți pe heruvimi; Cel care ești mai presus decât toată începătoria și stăpânia și puterea și domnia; Tu cel mare și înfricoșător peste toți care sunt împrejurul Tău; Cel care ai așezat cerul deasupra noastră și ai făcut pământul cu tăria Ta și ai îndreptat lumea cu înțelepciunea Ta; Care cutremuri din temelie cele de sub cer, încât și stâlpii lor se clatină; Cel care

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

zici soarelui și nu răsare ascunzându-se după stele; Care ameninți marea și o usuci pe ea; a Cărui mânie topește stăpâniile și puterile, și din pricina Căruia pietrele s-au sfărâmat; Care ai zdrobit porțile cele de aramă și zăvoarele cele de fier le-ai rupt, pe cel tare l-ai legat și pe slujitorii lui i-ai risipit; pe tiran cu crucea Ta l-ai doborât și pe balaur cu undița întrupării Tale l-ai prins cu lanțuri l-ai legat în întunericul iadului. Tu, Doamne, întărirea celor care-și pun nădejdea în Tine, zidul cel tare al celor care și-au pus încrederea în Tine, depărtează, izgonește și împrăstie toată lucrarea diavolească, toată năvălirea satanei, toată bântuiala puterii celei potrivnice de la casa aceasta și de la cei care locuiesc în ea, care poartă semnul crucii Tale celei biruitoare și înfricoșătoare împotriva demonilor, și care cheamă numele Tău cel sfânt.

Așa, Doamne, Care ai izgonit legiunea de demoni și ai poruncit duhului celui surd și mut și necurat să iasă din omul cel cuprins de el și să nu se mai întoarcă; Cel care ai nimicit toată tabăra vrăjmașilor noștri cei nevăzuți, iar credincioșilor care Te cunosc pe Tine le-ai zis: iată, vă dau vouă putere să călcați peste șerpi și peste scorpzii și peste

LITURGHIERUL PASTORAL

toată puterea vrăjmașului, Însuți, Stăpâne, păzește pe toți care sunt în casa aceasta de toată vătămarea și ispita, izbăvindu-i de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de întâlnirea cu demonul de amiază, pentru ca robii Tăi și roabele Tale și pruncii îndulcindu-se de ajutorul Tău și cu tabără îngerească fiind păziți, toți ca unul, într-un gând, cu credință să cânte: Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme de ce mi va face mie omul. Și iarăși: Nu mă voi teme de rău, pentru că Tu cu mine ești. Căci Tu ești, Dumnezeule, întărirea mea, Stăpânitor tare, Domn al păcii, Tată al veacului ce va să fie, și împărăția Ta este împărăția veșnică. Că a Ta, a Unuia, este împărăția și puterea și slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA BINECUVÂNTĂRII MAȘINII

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește... (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Apoi Psalmul 106.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

După aceea preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, Care ai poruncit robului Tău Noe să facă corabia spre mântuirea lumii și ai binevoit ca din lemne multe să fie alcătuită ca un singur lemn, Însuși Stăpâne al tuturor, Care ai binevoit a cârmui lemnele cele neînsuflețite și cu dreapta Ta cea tare a mântui neamul omenesc, păzește și acum mașina aceasta și dă ei înger bun și pașnic. Păzește pe cei care vor călători cu ea; dă-le lor să ajungă sănătoși acasă. Cu rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ajutorul cinstitelor, cereștilor, înțelegătoarelor puteri cele fără de trup; al sfântului, măritului prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; al sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; al sfinților, măriților, bunilor biruitori mucenici, al cuviosilor și purtătorilor de Dumnezeu părinților noștri; al sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, și al tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel care ocârmuiești și sfințești toate. Dumnezeuul nostru, și

LITURGHIERUL PASTORAL

Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și luând preotul apă sfințită, stropește cu ea mașina cea nouă, zicând:

Se binecuvintează mașina aceasta prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune pentru cei care călătoresc

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care ești calea cea adevărată; Cel care ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif, călătorește, Stăpâne, și cu robul Tău (N). Izbăvește-l pe dânsul de tâlhari și de toată bântuiala vrăjmașului ucigaș de oameni; păzește-i viața nevătămată și ferește sufletul lui curat de toată întinăciunea; fă cu spor călătoria lui și umbletele lui le îndreptează și arată-l sănătos și vesel în cele ce dorește. Așa ne rugăm Ție, Împărate atotputernice, Care nu ții minte răul, auzi-mă pe mine smeritul pentru bunătatea Ta și treci cu vederea toate greșelele robului Tău (N); cu harul

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Tău îmbogățește-l, și-l arată pe dânsul plin de bunătățile Tale cele cerești și pământești. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată stihira, glasul al 4-lea: Caută spre rugăciunile robilor Tăi... Iar preotul face obișnuitul apolis al zilei sau al sărbătorii.

ADUNARE DE CERERI la felurite trebuințe din viața omului

Aceste cereri se fac după rânduiala și la vremea arătată mai jos:

MULTUMIRE pentru câștigarea cererii și pentru toată facerea de bine a lui Dumnezeu

După săvârșirea Proskomidiei, luând preotul de asemenea o părticică, o pune pe Sfântul Disc și zice:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta, pe care cu mulțumire pentru facerile Tale de bine o aducem Ție întru miros de bună mireasmă duhovnicească, întru Jertfelnicul Tău cel mai presus de ceruri, și cu milostivire păzește de tot răul și de toată strâmtorarea văzuților și nevăzuților vrăjmași pe robii Tăi, pe

LITURGHIERUL PASTORAL

care ai binevoit a-i auzi și milui, și totdeauna le ajută spre împlinirea dragostei celei către Tine și către aproapele și spre toate facerile de bine și îi învrednicește și cereștilor Tale bunătați.

La începutul Dumnezeieștii Liturghii, după ce preotul zice: Binecuvântată este împărăția..., **continuă cu ectenia:**

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru sfântă biserica aceasta...

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfînțitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutîndeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oștire, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt locașul acesta...

Pentru buna întocmire a văzduhului...

Pentru cei care călătoresc pe ape, pe uscat...

ADUNARE DE CERERI

Aceste ectenii se zic neschimbate până aici la toate cererile; iar la vreme de nevoie se adaugă în acest loc cele de trebuință, precum urmează aici:

Pentru ca să primească cu milostivire, în sfântul cel mai presus de ceruri și duhovnicescul Său Jertfelnic, mulțumirea și rugăciunea noastră de acum, a nevrednicilor robilor Săi și cu îndurare să ne miluiască, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu se întoarcă de la mulțumirea noastră, a nevrednicilor robilor Săi, pe care o aducem cu inimă smerită pentru facerile de bine ce le-am primit de la Dânsul, ci ca o tămâie cu bun miros și ca o ardere de tot bine-primită să-I fie Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă și acum glasul rugăciunii noastre, a nevrednicilor robilor Săi, și buna cerere și dorire a credincioșilor Săi, totdeauna spre bine să o plinească și ca un Milostiv și totdeauna să ne dea faceri de bine, nouă și Sfintei Sale Biserici și la tot credinciosul Său popor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească Sfânta Sa Biserică, pe robii Săi (N), și pe noi pe toți, de tot necazul, mânia, nevoia și de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți și cu

LITURGHIERUL PASTORAL

sănătate întru lungime de zile, în pace și cu ocrotirea îngerilor Săi, totdeauna să-i îngrădească pe credincioșii Săi robi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata... și celelalte.

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni...

După Vohod, troparul, glasul al 4-lea:

Mulțumitori fiind noi nevrednicii robii Tăi, Doamne, pentru binefacerile Tale cele mari ce le-ai făcut asupra noastră, lăudând Te binecuvântăm, mulțumim, cântăm și slăvim marea Ta milostivire și, cu dragoste, ca niște robi, strigăm Ție: Făcătore de bine, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Condacul, glasul al 3-lea:

De binefacerile și darurile Tale, ca niște robi netrebnci învrednicindu-ne în dar, Stăpâne, cu nevointă alergăm la Tine și, slăvindu-Te ca pe un dăător de bine și a-toate-făcător, strigăm: Slavă Ție, Dumnezeule, întru-tot-Îndurate.

ADUNARE DE CERERI

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cânta-voi Domnului, binefăcătorului meu, și voi cânta numele Domnului celui Preaînalt.

Stih: Bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta.

Apostolul:

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraților, ca fiii luminii să umblați... (V, 8-19). (Caută Apostolul, luni în săptămâna întâia după Rusalii). Aliluia al glasului.

Stih: Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare, și-L voi preaslăvi pe El în laudă.

Stih: Că a auzit Domnul pe cei săraci, și pe ai Săi cei ferecați nu i-a urgisit.

Evanghelia

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

În vremea aceea, intrând Iisus într-un sat, L-au întâmpinat pe El zece leproși... (XVII, 12-19). (Caută Evanghelia din duminica a douăzeci și noua după Rusalii).

După Evanghelie, ectenia: Să zicem toți din tot sufletul... și celelalte, precum se arată în rânduiala de la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Apoi:

LITURGHIERUL PASTORAL

Ca niște robi nevrednici, cu frică și cu cutremur mulțumind milostivirii Tale, Mântuitorule și Stăpânul nostru Doamne, pentru binefacerile Tale, pe care cu îmbelșugare le-ai vărsat asupra robilor Tăi, cădem înaintea Ta, și ca unui Dumnezeu Îți aducem Doxologie, și cu umilință strigăm: Izbăvește din toate nevoile pe robii Tăi și, ca un Milostiv, totdeauna împlinește dorințele noastre ale tuturor. Cu dinadinsul ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Precum ai ascultat cu milostivire rugăciunile robilor Tăi, Doamne, și le-ai arătat lor marea Ta iubire de oameni, așa și de acum înainte, netrecându-i cu vederea, împlinește, spre slava Ta, toate bunele dorințe ale credincioșilor robilor Tăi și arată spre noi, spre toți, mila Ta cea bogată, trecând cu vederea greșelile noastre. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Ca niște tămâie cu bun miros și ca o ardere de tot, bineprimită să fie, întrutot bunule Stăpâne, această mulțumire a noastră înaintea slavei Tale, și trimite totdeauna, ca un Îndurat, robilor Tăi, mila Ta cea bogată și îndurărilor Tale și izbăvește de toate meșteșugirile văzuților și nevăzuților vrăjmași, pe ei,

ADUNARE DE CERERI

Biserica Ta cea sfântă, orașul (ori: satul) acesta și pe tot poporul Tău, dăruind tuturor sănătate, lungime de zile și sporire întru toate faptele cele bune. Întru tot îndurate Împărate, auzi-ne și degrab ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri...

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu...

Chinonicul:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea și mila Sa de la mine. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Rugăciune de mulțumire

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Dumnezeul îndurărilor și a toată milostivirea, a Cărui milă este nemăsurată și iubire de oameni adânc neajunsă, la a Ta slavă căzând, cu frică și cu cutremur, ca niște robi netrebnici, cu umilință aducem acum mulțumire bunătății Tale, pentru binefacerile ce au fost asupra robilor Tăi (sau: robului) (N); și ca pe Domnul, Stăpânul și Binefăcătorul Te slăvim, Îți cântăm și Te lăudăm. Și iarăși căzând înaintea Ta, mulțumim, rugând cu umilință nemăsurată și nespusa Ta milostivire, ca

SLUJBA SFINTEI LITURGHII

precum ai binevoit a primi acum rugăciunile robilor Tăi și cu milostivire i-ai învrednicit a li se împlini cererile, așa și de acum înainte învrednicește-i a spori în dreapta credință, în dragostea cea către Tine și cea către aproapele și în toate faptele cele bune și a dobândi ale Tale binefaceri, împreună cu toți credincioșii Tăi. Mântuiește-i de toată reaua întâmplare, dăruindu-le pace și liniște. Și ne învrednicește pe toți, totdeauna, mulțumire a aduce, cele preabune a zice și a cânta Ție și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Duh, Dumnezeului Celui slăvit și întru o ființă. **(Și îndată cu glas mai înalt):** Slavă Ție, Dumnezeului nostru, Dătătorului nostru de bine, în vecii vecilor.

PENTRU ÎNMULȚIREA DRAGOSTEI ȘI DEZRĂDĂCINAREA URII ȘI A TOATĂ RĂUTATEA

După săvârșirea Proskomidiei, luând preotul de asemenea o părticică, o pune pe Sfântul Disc și zice:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta pentru iertarea păcatelor robilor Tăi (N), pe care binevoiește a-i milui și a-i auzi și cu milostivire păzește-i de tot răul și de asuprirea vrăjmașilor văzuți și nevăzuți și totdeauna

ADUNARE DE CERERI

le ajută să Te iubească pe Tine, pe aproapele, unul pe altul și între dâșii, și să facă tot binele, spre a se învrednici de bunătățile Tale cele cerești.

La ectenia întâia:

Pentru ca să curățească pe robii Săi (N) de toate păcatele și fărădelegile, care strică dragostea și uniunea între dâșii, și cu puterea, lucrarea și harul Preasfântului Său Duh să întemeieze în inimile lor pacea, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dezlădăcineze dintre robii Săi (N) ura, cearta, neunirea și celelalte patimi, care strică iubirea de frați, și dragoste nefățarnică între dâșii să aducă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dezlădăcineze dintre robii Săi (N) patima iubirii de sine și să întemeieze între dâșii iubirea de frați, dragostea desăvârșită și toată fapta bună, cu puterea Preasfântului Său Duh, Domnului să ne rugăm.

La ectenia a doua:

Doamne Dumnezeu nostru, caută din înălțime, ca un bun, asupra inimilor robilor Tăi (N), care sunt lipsite de dragoste și de unire și împresurate

LITURGHIERUL PASTORAL

de spinii urii și ai altor păcate. O picătură din harul Preasfântului Tău Duh coborând peste dânsule, să le roueze în chip bogat, ca să aducă roade bune, și din dragostea cea către Tine să sporească în fapte bune, și să petreacă în dragoste și unire. Cu sânguință Te rugăm, ca pe un Dătător de bine și Dumnezeu al nostru, degrab ne auzi și cu iubire de oameni îi miluiește.

Ca desăvârșiți în dragostea Ta, Doamne Dumnezeul nostru, să fie robii Tăi (N), și să aibă dragoste nefățarnică față de aproapele, împlânzește-i cu harul Preasfântului Tău Duh, Stăpâne. Pentru aceasta, Milostive, cu dragostea Ta și a unuia către altul învăpăiază sufletele și inimile lor. Rugămu-ne, ca unui Milostiv, degrab ne auzi și ca un Îndurat, miluiește-i pe dânsii.

PENTRU CEREREA ȘI CÂȘTIGAREA CELOR DE TREBUIȚĂ ȘI DE FOLOS

După săvârșirea Proscomidiei, preotul luând de asemenea o pârțică, o pune pe Sfântul Disc zicând:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta spre iertarea păcatelor robului Tău (N), și rânduiește-i cele ce sunt de folos

ADUNARE DE CERERI

pentru dânsul; că măcar de a și greșit ca un om, spre Tine cu credință alergând, prin noi nevrednicii nădăjduiește a dobândi împlinirea smeritei lui cereri, care să fie după voia Ta cea sfântă.

La ectenia întâia:

Pentru ca să audă și acum glasul rugăciunii noastre, a nevrednicilor robilor Săi și buna cerere și dorire a credinciosului robului Său (N) totdeauna spre bine să o plinească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca spre bună cererea și rugăciunea robului Său (N) să binevoiască și bună-sporire în toate să-i dăruiască, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca dorirea și cererea robului Său (N), după voia cea sfântă a Sa, să o facă și degrab, fără nici o împiedicare, spre slava numelui Său să o săvârșească, Domnului să ne rugăm.

La ectenia a doua:

Ca niște robi netrebnci cădem către Tine, Mântuitorule, și cu umilință strigăm: Iartă și miluiește pe robul Tău (N), și toată dorința și cererea lui fă-o să fie după voia Ta; că numai Tu singur, Bunule și Știutorule al inimilor, știi toate cele ce sunt spre folosul robului Tău. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și-l miluiește pe dânsul.

LITURGHIERUL PASTORAL

Caută din înălțimea sfântului Tău locaș, Doamne, Dumnezeul nostru și, ca un bun și de oameni iubitor, dăruiește robului Tău (N) totdeauna a cugeta și a face toate cele ce sunt spre plăcerea Ta; că Tu singur ești Cel ce toate le rânduiești spre folosul nostru. Auzi-ne și-l miluiește pe dânsul.

PENTRU CEI BOLNAVI

După săvârșirea Proscomidiei, luând preotul de asemenea o pătetică, o pune pe sfântul disc și zice:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta spre iertarea păcatelor robului Tău (N), și ca un Îndurat, cu dreapta Ta cea întru tot puternică, stinge-i focul ce l-a cuprins, oprește-i boala și cu milostivire îl ridică din patul durerii, întru slava numelui Tău.

La începutul Dumnezeieștii Liturghii, se zice ectenia: Cu pace, Domnului să ne rugăm..., și celelalte la rând, precum se arată în rânduiala de la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Apoi:

Pentru ca să se ierte toată greșeala cea de voie și cea fără de voie a robului Său (N), și milostiv să-i fie, Domnului să ne rugăm.

ADUNARE DE CERERI

Pentru ca să se stingă focul și să înceteze boala și cu milostivire să vindece neputințele lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca în grabă ca pe fiul sutașului, ca pe fiica cananeiencei și ca pe soacra lui Petru, cu cuvântul puterii Sale, să-l vindece și cu milă din patul durerii să-l ridice, Domnului să ne rugăm.

Pentru îndurarea milei Sale, păcatele tineretilor și ale neștiinței lui și ale părinților lui să nu le pome-nească, ci cu milostivire să i se dăruiască sănătate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca precum oarecând pe slăbănogul, cu cuvântul harului Său celui dumnezeiesc l-a ridicat, degrab, și pe neputinciosul Său rob din patul durerii să-l ridice și sănătos să-l facă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu treacă cu vederea rugăciunea cea cu dinadinsul a robului Său, care acum prin noi se roagă, ci cu milostivire să-l audă pe el, și blând și lesne-iertător să-i fie Bunul și Iubitorul de oameni Dumnezeu, și sănătate să-i dea lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru slava numelui Său, să-l cerceteze cu cercetarea Sfântului Său Duh și să vindece toată

LITURGHIERUL PASTORAL

neputința și toată boala ce l-a cuprins, Domnului să ne rugăm.

**Pentru ca să asculte cu milostivire, ca pe cana-
neianca, glasul rugăciunilor noastre, ale nevred-
nicilor robilor Săi, care strigăm către Dânsul, și ca
pe fiica ei să miluiască și să vindece pe robul Său
(N) cel bolnav, Domnului să ne rugăm.**

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata... și celelalte.

După Vohod, troparul, glasul al 4-lea:

**Unule, Cel care ești grabnic spre ajutor,
Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robului
Tău celui care pătimește; izbăvește-l de bolile și de
durerile cele amare și îl ridică din patul suferinței,
ca să-Ți cânte și să Te slăvească, pentru rugăciunile
Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de
oameni.**

Condacul, glasul al 2-lea:

**Pe cel care zace în patul durerilor și cu rana
mortii este rănit, precum oarecând ai ridicat pe
soacra lui Petru, Mântuitorule, și pe slăbănogul,**

ADUNARE DE CERERI

asa și acum, pe cel care pătimește, cercetează-l cu milostivire și îl vindecă; că Tu singur ești Cel care ai purtat neputința și durerea neamului nostru și toate le porți, ca un mult-Milostiv.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Miluieste-mă, Doamne, că neputincios sunt: vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele.

Stih: Că nu este între cei morți cel care Te pomeneste, Doamne.

Apostolul:

Din Epistola Sfântului Apostol Iacov, citire:

Fraților, luați ca pildă de suferință... (V, 10-20).
(Caută Apostolul de la 20 iulie). Aliluia, glasul al 8-lea.

Stih: Doamne, nu cu urgia Ta să mă mustri.

Stih: Mântuiește-mă pentru mila Ta.

Evangelia:

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

În vremea aceea, intrând Iisus în Capernaum...
(VIII, 5-13). (Caută Evanghelia de duminică în săptămâna a patra după Pogorârea Sfântului Duh).

După Evanghelie, ectenia: Să zicem toți din tot sufletul... și celelalte pe rând, precum se arată la rânduiala de la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481).

LITURGHIERUL PASTORAL

Apoi:

Doctorul sufletelor și al trupurilor, cu umilință și cu zdrobire de inimă cădem către Tine și suspirând, strigăm Ție: vindecă durerea, tămăduiește patimile sufletului și ale trupului robului Tău (N), și, ca un bun, iartă-i toată greșeala cea de voie și cea fără de voie și degrab ridică-l din patul durerii, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, îndură-Te și miluiește pe robul Tău (N), Milostive; contenește-i boala, ușurează-i toată patima și toată neputința, încetează-i răceala, potolește-i fierbințeala, tinde mâna Ta cea tare și-l ridică din patul durerii, precum oarecând pe fiica lui Iair, și sănătos îl arată, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel care cu atingerea Ta ai vindecat pe soacra lui Petru, fiind aprinsă de friguri și acum pe robul Tău, cel care pătimește cumplit, vindecă-l degrab, dându-i sănătate, cu dinadinsul ne rugăm, Izvorule al vindecărilor, auzi-ne și ne miluiește.

Cel care ai primit lacrimile lui Iezechia și ale lui Manase și pocăința ninivitenilor și mărturisirea lui David, și degrab i-ai miluit, și a noastră rugăciune, ce se aduce Ție cu umilință, primește-o, întru tot bunule Împărate, și ca un Îndurat, miluiește pe

ADUNARE DE CERERI

robul Tău, cel care este bolnav cumplit, dăruindu-i sănătate. Cu lacrimi ne rugăm Ție, Izvorule al vieții și al nemuririi, auzi-ne și degrab ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri...

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni...

Chinonicul:

Vindecă-mă, Doamne, că s-au răscolit oasele mele și sufletul meu s-a tulburat foarte. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

PENTRU CEI CARE CĂLĂTORESC

După săvârșirea Proskomidiei, luând preotul de asemenea o pătetică, o pune pe Sfântul Disc și zice:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, primește jertfa aceasta spre iertarea păcatelor robului Tău (N); binecuvintează călătoria lui și-i trimite, precum oarecând robului Tău Tobie, înger pașnic, împreună-călător, povățuitor, păzitor și sprîjinitor, și-l păzește nevătămat de toată întâmplarea cea rea, ca în pace, sănătos și cu bunășporire să se întoarcă, și prin aceasta să se preaslăvească în dânsul

LITURGHIERUL PASTORAL

numele Tău cel preaîncuviințat.

La începutul Dumnezeieștii Liturghii, se zice ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm, și celelalte la rând, precum se arată în rânduiala de la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Apoi:

Pentru ca să miluiască pe robul Său (N), și să-i ierte toată greșeala de voie și fără de voie și să binecuvinteze călătoria lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-i trimită înger pașnic, împreună-călător și povățuitor, păzitor, folositor, sprijinitor, păzindu-l nevătămat de toată întâmplarea cea rea, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-l apere și nevătămat să-l păzească de toată năvălirea vrăjmașilor și de toată strâmtorarea, și fără de păcate să-i fie mergerea și întoarcerea lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca fără de primejdie și în pace să-i fie mergerea și întoarcerea lui și cu bună-sporire și sănătate și toată buna-primire și cinstea să i se dea, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-l păzească nevătămat și nebiruit de văzuții și nevăzuții vrăjmași și de năvălirea oamenilor

ADUNARE DE CERERI

răi și vicleni, Domnului să ne rugăm.

**Pentru ca să se binecuvinteze cu har buna lui
voire, și cu bună-sporire să se facă cele de folos
sufletului și trupului, Domnului să ne rugăm.**

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata... și celelalte.

După Vohod, troparul, glasul al 2-lea:

**Calea și adevărul fiind, Hristoase, pe îngerul
Tău împreună-călător trimite-l acum spre pază ro-
bului Tău, precum oarecând lui Tobie, și păzește-l
cu bună-sporire, nevătămat de tot răul, spre slava
Ta, în toate, pentru rugăciunile Născătoarei de
Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.**

Condacul, glasul al 2-lea:

**Cel care ai călătorit împreună cu Luca și cu
Cleopa la Emaus, Mântuitorule, mergi și acum cu
robul Tău ce vrea să călătorească, ferindu-l de tot
răul și strâmtorarea, că Tu toate câte voiești le și
poți, ca un iubitor de oameni.**

Prochimen, glasul al 4-lea:

Arată mie, Doamne, calea în care voi merge, căci către Tine
am ridicat sufletul meu.

LITURGHIERUL PASTORAL

Stih: Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, căci la Tine am scăpat.

Apostolul:

Din Faptele Sfinților Apostoli, citire:

În zilele acelea îngerul Domnului a zis către Filip... (VIII, 26-39). (Caută Apostolul de joi în săptămâna a treia după Paști). Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih: De la Domnul se îndreptează pașii omului și calea Lui o va voi foarte.

Stih: Descoperă către Domnul calea ta și nădăjduiește spre Dânsul și El va lucra.

Evanghelia:

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Să nu se tulbure în voi inima voastră... (XIV, 1-11). (Caută Evanghelia de vineri în săptămâna a șasea după Paști).

După Evanghelie, ectenia: Să zicem toți din tot sufletul... și celelalte, precum se arată la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Apoi:

Doamne, Cel care îndreptezi pașii omului, caută cu milostivire spre robul Tău (N) și iartă-i toată greșeala cea de voie și cea fără de voie; binecuvintează-i bunăvoirea cererii lui; ieșirile și intrările

ADUNARE DE CERERI

călătoriei lui le îndreptează; cu stăruință Te rugăm, auzi-ne și ne miluiește.

Cel care ai slobozit cu preamărire, Doamne, pe Iosif de prigonirea fraților săi și l-ai povățuit în Egipt și cu binecuvântarea bunătății Tale l-ai făcut să sporească în toate, și pe robul Tău acesta, care vrea să călătorească, binecuvintează-l și fă să fie călătoria lui fără de sminteală și cu bună-sporire. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel care ai trimis lui Isaac și lui Tobie înger împreună-călător și călătoria și întoarcerea acelora pașnică ai făcut-o, și acum, Preabunule, trimite robului Tău acestuia, care se roagă Ție prin noi, înger pașnic ca să-l povățuiască spre tot lucrul bun, să-l izbăvească de vrăjmașii văzuți și nevăzuți și de toată întâmplarea cea rea, ca sănătos, în pace și cu bună-sporire întorcându-se, să Te laude. Din toată inima ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel care cu Luca și cu Cleopa împreună ai călătorit la Emaus, și prin minunata Ta cunoaștere veseli i-ai făcut să se întoarcă la Ierusalim, călătorește și acum, cu Harul și Dumnezeiasca Ta binecuvântare, cu robul Tău acesta, care prin noi cu stăruință, se roagă Ție, și fă-l să sporească în tot

LITURGHIERUL PASTORAL

lucrul bun spre slava Preasfântului Tău nume, și cu bună-sporire păzindu-l sănătos și întorcându-l în pace la casa lui, ca Unui întru tot Îndurat și dătător de bine ne rugăm Ție, degrab ne auzi și cu milostivire ne miluiește.

Chinonicul:

Știe Domnul calea celor fără de prihană și moștenirea lor în veci va fi. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

PENTRU VRĂJMAȘII CEI CARE NE URĂSC ȘI NE ASUPRESC PE NOI

După săvârșirea Proskomidiei, luând preotul de asemenea o părticică, o pune pe Sfântul Disc și zice:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, primește de la noi, nevrednicii robii Tăi, jertfa aceasta și iertându-ne toate greșelile, adu-Ți aminte de toți vrăjmașii noștri care ne urăsc și ne asupresc, și nu le răsplăți după faptele lor, ci întoarce-i după mare mila Ta; pe necredincioși, către dreapta credință, iar pe credincioși, să se abată de la rău și să facă binele, ca nici unul dintr-înșii să nu piară din pricina noastră. Iar pe noi și Sfânta Ta Biserică, cu tăria Ta cea întru tot puternică, de tot răul și strâmtorarea, cu milostivire ne izbăvește.

ADUNARE DE CERERI

La începutul Dumnezeieştii Liturghii, se zice ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm..., și celelalte la rând, precum se arată în rânduiala de la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Apoi:

Pentru ca să ierte toate greșelile noastre și cu milostivire să ne izbăvească de toată strâmtorarea vrăjmașilor noștri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu răsplătească vrăjmașilor noștri după faptele lor, nici după vicleșugul iscodirilor, ci să-i întoarcă de la răutatea lor cea silnică spre facere de bine și dragoste, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca necredincioșii să se întoarcă la dreapta credință, iar credincioșii să se întărească în dreapta credință, și toată vrajba și ura, în iubire de frați, în pace și dragostea desăvârșită să se prefacă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca nici unul dintre dânșii să nu piară pentru noi, ci cu harul Său să-i facă pe toți ca să se abată de la rău și să facă binele, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se dezrădăcineze dintre noi toată vrăjmășia, ura și toată răutatea, iar dragostea cea nefățarnică și pașnică și viața cea cu fapte bune spre sporirea credinței să se înrădăcineze, Domnului să ne rugăm.

LITURGHIERUL PASTORAL

Pentru ca să nu-i lase pe dânșii să piară din pricina noastră pentru noi, nici pe noi să pierim din pricina lor, ci pe toți la cunoștința adevărului să ne aducă și cu harul Său să ne mântuiască, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata... și celelalte.

După Vohod, troparul, glasul al 4-lea:

Iubitorule de suflete, Doamne, Cel care Te-ai rugat pentru cei care Te-au răstignit și ai poruncit robilor Tăi să se roage și pentru vrăjmași; pe cei care ne urăsc și ne asupresc iartă-i și povățuiește-i să se abată de la tot răul și vicleșugul, și spre iubirea de frați și spre facerea de bine să viețuiască. Cu smerenie aducem această rugăciune; ca într-un glas și într-un cuget să Te slăvim, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul, glasul al 5-lea:

Precum întâiul Tău mucenic, Ștefan, Te ruga, Doamne, pentru cei care-l ucideau, și noi căzând Te rugăm: Pe toți cei care ne urăsc și ne asupresc, iartă-i, ca nici unul dintr-înșii să nu piară din

ADUNARE DE CERERI

pricina noastră, ci toți cu harul Tău să se mântuiască, Dumnezeule, întru tot Îndurate.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Ca să se întoarcă înapoi vrăjmașii mei, în orice zi Te voi chema.

Stih: Spre Domnul am nădărdit; nu mă voi teme de ce-mi va face omul.

Apostolul:

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraților, datori suntem noi cei tari... (XV, 1-7).
(Caută Apostolul de Duminică în săptămâna a șaptea după Rusalii). Aliluia, glasul al 6-lea.

Stih: Dumnezeu este scăparea și puterea noastră.

Stih: Ajutor în supărările cele ce ne-au aflat pe noi foarte.

Evangelia:

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

Zis-a Domnul: Celui care cere de la tine, dă-i...
(V, 42-48). (Caută Evangelia de sâmbătă în săptămâna întâia după Rusalii).

După Evanghelie, ectenia: Să zicem toți din tot sufletul... și celelalte, precum se arată în rânduiala de la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Apoi:

LITURGHIERUL PASTORAL

Porunca Ta, Mântuitorule, ca să iubim pe vrăjmașii noștri și bine să facem celor care ne urăsc, după putere să o plinim, cu dinadinsul, ne rugăm: Întoarce, ca un Milostiv, viclesugul tuturor vrăjmașilor noștri în dragoste și împăcare și spre toată bunătatea, iar gândul lor spre Biserica Ta, ca nu în răutățile lor să piară; rugămu-ne Ție, întru tot Milostive Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Cel care Te-ai rugat pentru cei care Te-au răstignit, pe vrăjmașii care ne supără, întoarce-i de la răutatea lor către viața cea cu fapte bune, ca să nu piară nici unul din pricina noastră, ci toți în pocăință să ne mântuim; rugămu-ne Ție, Iubitorule de suflete, Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Pe necredincioșii vrăjmașii noștri, către dreapta credință îi întoarce, iar pe credincioși îi întărește în iubirea de frați, întru tot Milostive Doamne, ca în dragoste și în unire plinind poruncile Tale, pe Tine, Dătătorule de bine al tuturor, să Te slăvim; rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Împreună cu Ștefan strigăm Ție: Doamne, Dumnezeu izbăvirilor, nu socoti păcatul vrăjmașilor celor care ne urăsc și ne asupresc, ci, după mare

ADUNARE DE CERERI

mila Ta, spre pocăință îi întoarce și-i miluiește, iar pe noi, cu dreapta Ta cea atotputernică, scoate-ne și ne izbăvește de toată prigonirea și de sfatul lor cel viclean, risipind meșteșugurile lor, rugămu-ne Ție, întru tot puternice Împărate, degrab ne auzi și cu milostivire ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri...

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni...

Chinonicul:

Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală asupra mea mă izbăvește. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

PENTRU CEI CARE SUNT ASUPRIȚI DE VRĂJMAȘI

După săvârșirea Proscomidiei, preotul luând de asemenea o părticică, o pune pe Sfântul Disc, zicând:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta spre iertarea păcatelor robului Tău (N), pe care binevoiește a-l milui și a-l auzi și cu milostivire păzește-l de tot răul și strâmtorarea vrăjmașilor lui, și totdeauna spre

LITURGHIERUL PASTORAL

dragostea cea către Tine și între dâșii unul spre altul și a celui de aproape și spre toate facerile de bine îi ajută și cereștilor Tale bunătăți îi învrednicește.

La ectenia întâi, preotul adaugă la locul convenit următoarele cereri:

Pentru ca Domnul Dumnezeu să ierte greșelile robului Său (N) și cu milostivire să-l izbăvească de toate uneltirile vrăjmașilor lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu răsplătească vrăjmașilor robului Său (N), după faptele lor, nici după viclesugul izvodirilor lor, ci să-i întoarcă de la răutatea lor cea cu silnicie, spre a face bine și spre dragoste, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se dezrădăcineze dintre dâșii toată vrajba și ura și tot lucrul rău și să se înrădăcineze în dâșii dragostea cea nefățarnică și iubirea de frați și viața cea cu fapte bune, în sporirea credinței, Domnului să ne rugăm.

La ectenia a doua:

Caută din înălțimea sfântului Tău locaș, Doamne Dumnezeul nostru, și ca un bun și iubitor de oameni, vezi necazul, supărarea și mâhnirea robului Tău (N), și ridică puterea Ta și vino degrab și-l

ADUNARE DE CERERI

mântuiește, și-l scoate din mâinile vrăjmașilor și ale tuturor celor care îi fac strâmbătate. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și-l miluiește.

Iubitorule de suflete, Doamne, Cel care Te-ai rugat pentru cei care Te-au răstignit, milostivește-Te asupra robului Tău (N), și pe vrăjmașii și potrivnicii lui care-l urăsc și-l asupresc iartă-i, și de la tot răul și vicleșugul a se întoarce spre iubirea de frați și spre facerea de bine a vieții povățuiește-i. Cu smerenie Te rugăm, auzi-ne și-l miluiește.

Să nu lași, Doamne, pe robul Tău (N), în ispite și în necazuri peste puterea lui, ci degrab ușurează mâhnirea lui și pe vrăjmașii lui înțelepțește-i și de la răutatea lor îi întoarce. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

LA NĂVĂLIREA VRĂJMAȘILOR (pentru pace)

După săvârșirea Proscomidiei, luând preotul de asemenea o părtică, o pune pe Sfântul Disc și zice:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, primește jertfa aceasta întru iertarea păcatelor a tot poporului Tău și caută cu milostivire spre ajutorul creștinilor; sfărâmă degrab sub picioarele

LITURGHIERUL PASTORAL

lor, cu puterea Ta, toate neamurile cele fără de Dumnezeu, ce voiesc războaie.

La începutul Dumnezeieştii Liturghii, se zice ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm..., și celelalte la rând, precum se arată în rânduiala de la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Apoi:

Pentru ca să ne ierte toate păcatele prin care am întărâtat urgia Lui asupra noastră și am mâniat iubirea Lui de oameni, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie robilor Săi milostiv, bun, împăciuitor și lesne-iertător, și să-și întoarcă de la noi toată mânia Sa, cea cu dreptate pornită asupra noastră și să ne miluiască, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca îndrăznirea vrăjmașilor noștri, degrab să se înfrângă și în fugă să se prefacă, și sub călcarea picioarelor oștilor noastre să se supună, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca degrab să se sfărâme puterea și îndrăznirea vrăjmașilor celor care se pornesc asupra noastră, și frica, cutremurul, spaima și șovăirea, să cuprindă inimile lor, iar oștii noastre biruintă și vitejie să dea asupra lor, cu puterea Sa, Domnului să ne rugăm.

ADUNARE DE CERERI

Pentru ca să caute spre plângerea, suspinul și tânguirea poporului Său și spre pustiirea moștenirii Sale, ce vine acum de la cei de alt neam, și să sfărâme și să zdrobească puterea lor cea cu vrăjmasie și să dea biruință și putere credincioșilor Săi asupra lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea putere, tărie și vitejie oștii noastre și să întărească brațul și asupra vrăjmașilor ce se luptă cu noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca precum se stinge fumul să se stingă vrăjmașii noștri și precum se spulberă praful în fața vântului, așa să piară taberele vrăjmașilor din fața oștii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită urgie, mânie, supărare și îngeri răi asupra tuturor vrăjmașilor ce se scoală asupra noastră, ca să-i piardă pe dâșii și să surpe împărăția și stăpânirea lor și să curățească pământul poporului Său, pentru slava numelui Său, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie calea vrăjmașilor, celor care vin asupra noastră, întuneric și alunecare și îngerul Domnului să-i izgonească și să-i alunge pe dâșii și să-i dea în mâinile iubitorilor de Hristos ostași, Domnului să ne rugăm.

LITURGHIERUL PASTORAL

Pentru ca să se păzească nevătămați și nebiruiți de tot răul, strâmtorarea și cruzimea vrăjmașilor, și cu milostivire să dea credincioșilor Săi puternică biruință și îndrăznire împotriva tiraniei lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata... și celelalte.

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni...

După Vohod, troparul, glasul al 4-lea:

Degrad să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru. Pentru slava numelui Tău, Doamne, izbăvește-ne și curățește păcatele noastre, pentru numele Tău.

Condacul, glasul al 4-lea:

Cel care Te-ai înălțat pe cruce de bunăvoie, poporului Tău, celui nou-numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredinciosul popor,

ADUNARE DE CERERI

dăruindu-i biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui.

Stih: Precum se stinge fumul, să se stingă...

Apostolul:

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraților, Dumnezeu bogat fiind în milă... (II, 4-10). (Caută Apostolul din duminica a douăzeci și treia după Rusalii). Aliluia, glasul al 6-lea.

Stih: Dumnezeule, venit-au neamurile...

Stih: Dat-au trupurile robilor Tăi mâncare păsărilor.

Evanghelia:

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Aveți credință în Dumnezeu... (XI, 23-26). (Caută Evanghelia de miercuri în săptămâna a șaptesprezecea după Rusalii).

După Evanghelie, ectenia: Să zicem toți din tot sufletul... și celelalte, precum se arată la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Apoi:

LITURGHIERUL PASTORAL

Plângere cu vărsare de lacrimi, jale și mâhnire vrednică de tânguire ne-a cuprins, Doamne. Pentru aceea către Tine, Unul Dumnezeuul nostru, cu umilință și cu inimă înfrântă strigăm: Grăbește, ca un Milostiv și ne ajută până nu suntem robiți. Cu dinadinsul ne rugăm Ție, Ajutorul nostru, auzi-ne și ne miluiește.

Cu milostivire caută, Doamne, cu ochiul cel a toate văzător și vezi că au intrat vrăjmașii în moștenirea Ta și au pângărit Biserica Ta cea sfântă. Pus-au trupurile robilor Tăi mâncare păsărilor cerului; trupurile celor cuvioși ai Tăi, fiarelor pământului. Se varsă sângele lor ca apa și nu are cine să-i îngroape. Milostivește-Te și pornirea lor o risipește și sub picioarele iubitorilor de Hristos ostași ai noștri degrab o supune. Rugămu-ne Ție, Celui tare în războaie, auzi-ne și ne miluiește.

Greșit-am și fărădelege cu toții am făcut și îndurarea milostivirii Tale, Stăpâne, prin nebunia noastră întru mânie am întors-o și pentru aceasta pradă vrăjmașilor celor fără de lege am fost dați. Deci, conținește, Îndelung-răbdătorule, și frica Ta ce ne-a cuprins să ne fie spre pocăință și degrab izbăvește-ne de strâmtorarea cumpliților vrăjmași. Rugămu-ne Ție, Celui grabnic spre ajutor și tare întru supărare, auzi-ne și ne miluiește.

ADUNARE DE CERERI

Cel care ai dăruit biruință puternică lui Moise asupra lui Amalec, și lui Samson asupra celui de alt neam, și lui David asupra lui Goliat, și acum, ca un puternic și tare, sfărâmă puterea și tăria vrăjmașilor celor care se scoală asupra noastră, și prefăcând pornirea cruzimii lor în spaimă și în fugă, zdrobește-o și sub picioarele iubitorilor de Hristos ostași ai noștri o supune. Rugămu-ne Ție, Celui ce sfărâmi războaiele cu braț înalt, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri...

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni...

Chinonicul:

Doamne, ridică puterea Ta și vino ca să ne mântuiești pe noi.
Aliluia, Aliluia, Aliluia.

PENTRU CEI CARE SUNT ÎN ÎNCHISORI

După săvârșirea Proscomidiei, luând preotul de asemenea o păticea, o pune pe sfântul disc și zice:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru,
Cel care ai slobozit pe Sfântul Tău Apostol
Petru din legături și din temniță fără nici o vătămare,

LITURGHIERUL PASTORAL

cu umilință ne rugăm Ție: Primește cu milostivire jertfa aceasta spre iertarea păcatelor robului Tău (N), care este închis în temniță și cu rugăciunile acelu sfânt Apostol, ca un iubitor de oameni, cu dreapta Ta cea întru tot puternică, din tot răul și primejdia izbăvește-l și slobozește-l.

La începutul Dumnezeieștii Liturghii, se zice ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm..., și celelalte la rând, precum se arată la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Apoi:

Pentru ca să ierte robului Său (N) toate greșelile și milostiv și lesne-iertător să fie lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca degrab să audă glasul rugăciunii noastre și din legături și din temniță să-l scoată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca, precum oarecând rugăciunea cea cu osârdie ce făcea Biserica pentru Petru, și rugăciunea noastră, cu milostivire să o audă și din închisoare să slobozească pe robul Său, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca, după mulțimea îndurărilor și mila Sa, să izbăvească de toată primejdia pe robul Său și să-l slobozească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să facă milă cu robul Său și din toată nevoia, primejdia și închisoarea, precum oarecând

ADUNARE DE CERERI

pe Iosif în Egipt, cu puterea Sa să-l slobozească,
Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata... și celelalte.

După Vohod, troparul, glasul al 2-lea:

Dumnezeule întru tot Îndurate, Cel care pe Manase prin rugăciune l-ai slobozit din legături și din amare închisori, și pe robul Tău (N), care prin noi acum se roagă, slobozește-l din închisoare și-l izbăvește din tot răul și primejdia, ca un Iubitor de oameni.

Condacul, glasul al 5-lea:

Ca izvor al îndurării și noian al bunătății, Hristoase Dumnezeule, nu trece cu vederea pe cei care sunt în supărări și în nevoi, și care cu credință Te cheamă, ci ca un Îndurat, miluiește-i și din închisoare degrab îi slobozește, ca să cânte Ție. Aliluia.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numele Tău.

Stih: Ia aminte spre rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

LITURGHIERUL PASTORAL

Apostolul:

Din Fapte Sfinților Apostoli, citire:

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe câțiva dintre fruntașii Bisericii... (XII, 1-11). (Caută Apostolul de la 23 aprilie). Aliluia, glasul al 7-lea.

Stih: Din adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

Stih: Fie urechile Tale, luând aminte spre glasul rugăciunii mele.

Evanghelia:

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Dacă veți rămâne în cuvântul Meu... (VIII, 31-42). (Caută Evanghelia de sâmbătă în săptămâna a patra după Paști).

După Evanghelie, ectenia: Să zicem toți din tot sufletul... și celelalte, precum se arată la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Apoi:

Cel care ai scos pe Petru din legături și din temniță, și nevătămat l-ai dat Bisericii Tale, Hristoase, miluiește, ca un Milostiv, și pe robul Tău (N), care se roagă Ție prin noi, și din închisoare slobozește-l. Rugămu-ne Ție, întru tot milostive Mântuitorule, auzi-ne și ne miluiește.

ADUNARE DE CERERI

Cel care izbăvești pe sărac de cel puternic și pe sărmanul fără de ajutor, slobozește, ca un Milostiv, și pe robul Tău cel care este în primejdie, în închisoare și în legături. Cu dinadinsul ne rugăm, degrab ne auzi, și, ca un Milostiv, ne miluiește.

Cel care minunat ai slobozit oarecând în Egipt pe Iosif din închisoare și din amara primejdie, slobozește și acum pe acela care Te cheamă prin noi. Rugămu-ne Ție, Mântuitorule milostive, auzi-ne și degrab ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri...

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni...

Chinonicul:

Ca să intre înaintea Ta suspinul celor ferecați, cu slava brațului Tău păzește pe fiii celor răpuși. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

LA BOLI MOLIPSITOARE PENTRU FERIREA DE MOARTE NĂPRASNICĂ

După săvârșirea Proscomidiei, luând preotul de asemenea o părticică, o pune pe Sfântul Disc și zice:

LITURGHIERUL PASTORAL

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, primește jertfa aceasta spre iertarea păcatelor noastre, ale nevrednicilor robilor Tăi, care am mâniat bunătatea Ta cu fărădelegile noastre și am întărâtat buna Ta milostivire. Să nu intri la judecată cu robii Tăi, ci întoarce de la noi mânia Ta cea înfricoșătoare, care cu dreptate este pornită asupra noastră. Încetează îngrozirea cea pierzătoare, oprește sabia Ta cea înfricoșătoare care în chip nevăzut, înainte de vreme, ne taie și Te milostivește spre săracii și sărmanii robii Tăi, și nu ne da morții pe noi care în pocăință, cu inimă înfrântă și cu lacrimi, cădem către Tine, Dumnezeu nostru, Îndurate, Bunule, Împăciuitoarele și Lesne-iertătorule.

La începutul Dumnezeieștii Liturghii, se zice ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm... și celelalte la rând, precum se arată în rânduiala la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Apoi:

Pentru ca să nu-și aducă aminte de fărădelegile și greșelile noastre ale păcătoșilor și nevrednicilor robilor Săi, și cu milostivire să ne curățească păcatele și să-și întoarcă mânia cea cu dreptate pornită asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca nu cu urgia Sa să ne mustre, nici cu mânia Sa să ne pedepsească, ci să-și aducă aminte

ADUNARE DE CERERI

că trup suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și cu milostivire să ferească de moarte sufletele noastre, și întru mânie să-și aducă aminte de milă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu intre la judecată cu robii Săi, ci să caute spre fărădelegile noastre și să le șteargă și să fie Milostiv și să ocrotească pe oamenii cei fără de nădejde, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-și aducă aminte de îndurărilor și milele Sale cele din veac, și păcatele tinereții și ale neștiinței și ale bătrâneții și ale ticăloșiei noastre să nu le pomenească, ci să ne miluiască, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă din locașul Său cel sfânt glasul nostru și să tămăduiască durerile morții, care ne-au cuprins și pâraiele fărădelegii, ce ne tulbură, să le sece, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca degrab să ne scoată din lanțurile morții, care ne-au prins și din durerile iadului, care ne-au cuprins să ne izbăvească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca prin milostivire, să prelungească robilor Săi vremea pocăinței și să nu ne taie înaintea de

LITURGHIERUL PASTORAL

vreme, ca pe un smochin neroditor, ci cu milostivire să sape împrejur și să pună în loc de îngrășământ mila Sa, așteptând cu iubire de oameni rodul pocăinței și al întoarcerii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne ridice din porțile morții și, până nu pierim, cu milostivire să întoarcă de la noi sabia cea scoasă și arcul cel întins, care cu dreptate sunt îndreptate împotriva noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă rugăciunea și cererea noastră să o ia în seamă și lacrimile noastre să nu le treacă cu vederea, ci să ne ușureze spre a ne odihni mai înainte până a nu pieri; că după aceea nu vom mai fi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata... și celelalte.

După Vohod, troparul, glasul al 2-lea:

În mânia Ta, Dumnezeule, adu-Ți aminte de îndurările Tale, că praf și țărână suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și să nu ne pedesești cu urgia Ta, ca să nu pierim de tot, ci ferește sufletele noastre, ca un iubitor de oameni.

ADUNARE DE CERERI

Condacul, glasul al 6-lea:

Durerile iadului ne-au împresurat și umbra morții ne-a acoperit, și ca ceara de foc se topesc zilele noastre de fața mâniei Tale, Doamne; ci, ca un Îndurat, în mânie, adu-Ți aminte de milă și cruță pe poporul Tău, ca, fiind vii, cu pocăință să Te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Doamne, nu cu urgia Ta să ne mustri, nici cu mânia Ta să ne cerți.

Stih: Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și mâna Ta s-a întărit peste mine.

Apostolul:

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii... (XII, 1-10). (Caută Apostolul de la 9 martie, Sfinții 40 de Mucenici). Aliluia, glasul al 4-lea.

Stih: Cuprinsu-ne-au durerile morții și râurile fărâdelegii ne-au tulburat foarte.

Stih: Durerile iadului m-au împresurat, întâmpinatu-m-au lanțurile morții.

LITURGHIERUL PASTORAL

Evangelhia:

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

În vremea aceea au venit unii la Iisus, spunându-I Lui despre galileienii... (XIII, 1-9). (Caută Evanghelia de joi în săptămâna a douăzeci și cincea după Rusalii).

După Evanghelie, ectenia: Să zicem toți din tot sufletul... și celelalte, precum se arată în rânduiala la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Apoi:

Am greșit și fărădelege am făcut, și pentru aceasta mânia Ta cea dreaptă ne-a ajuns, Doamne, Dumnezeul nostru, și umbra morții ne-a împresurat și de porțile iadului ne-am apropiat. Deci, către Tine, Dumnezeul nostru, în durerea noastră, cu umilință strigăm: Fie-Ți milă de poporul Tău și nu-l pierde de tot. Cu umilință ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Doamne, Cel care stăpânești moartea și viața, nu da morții sufletele robilor Tăi, ci oprește de la noi mânia și urgia Ta, pentru că pier ca fumul zilele noastre. Răniți suntem; ca iarba s-a uscat tăria noastră și pierim de tot pentru păcatele noastre. Fie-Ți milă de robii Tăi. Întru pocăință, cu lacrimi ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Adu-Ți aminte, Doamne, că trup suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și cu milostivire oprește

ADUNARE DE CERERI

mânia Ta cea cu dreptate pornită asupra noastră, cu care, ca și cu o sabie, înainte de vreme ne tai pe noi. Slăbește boala și încetează rana care degrab ne pierde: că nu morții Te vor lăuda, nici toți cei care se pogoară în iad, ci noi, cei vii, Te lăudăm și cu durerea inimii suspinând ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Mai mult decât toți Ți-am greșit și fărădelege am făcut, Stăpâne, și deși n-am agonisit încă pocăință, primește gândul nostru în locul ei; și înduplecându-Te spre milă, ca un Preaputernic, slobozește pe robii Tăi de boala cea de moarte și de cumplitele dureri. Cu lacrimi, suspinând, ne rugăm Ție, degrab, auzi-ne și ne miluiește.

Să nu-Ți aduci aminte de fărădelegile și nedreptățile poporului Tău, și să nu intri la judecată cu robii Tăi, nici să Te întorci de la ei cu mânie; că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, cine va putea să stea în fața Ta? Că praf și țărână suntem și starea noastră aici ca o nimica înaintea Ta; ci, ca un Îndurător și de oameni iubitor, milostivește-Te și nu ne pierde întru mânia Ta, pentru fărădelegile noastre. Rugămu-ne Ție, Preabunule Dumnezeuule, auzi-ne și ne miluiește.

LITURGHIERUL PASTORAL

Cel care nu voiești moartea păcătoșilor, ci să se întoarcă și să fie viu, ca un Izvor al vieții fă-ne viu pe noi cei vrednici de moarte, după judecata Ta cea dreaptă; că Tu ești Dumnezeu, Cel care stăpânești viii și morții, și nu ne pierde cu mânia îngrozirii Tale.

Cu strigare tare, întru amărăciunea inimii și cu lacimi ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cu milostivire caută, Doamne, spre pătimirea poporului Tău și Te milostivește și poruncește îngerului celui ce și-a întins mâna sa ca să ne piardă pe toți, precum ai poruncit odinioară, în zilele lui David, să înceteze, să-și oprească și acum mâna sa, ca să nu ne piardă de tot; că și noi, mărturisindu-ne întru pocăință ca David, strigăm Ție: Am greșit și fărădelege am făcut și nu suntem vrednici nici de milostivirea Ta. Dar Tu, ca un Îndurat, fiind îmblânzit de însăși milostivirea Ta, arată milele Tale cele de demult și ferește poporul și oile turmei Tale. Rugămu-ne Ție degrab auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri...

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni...

ADUNARE DE CERERI

Chinonicul:

Cuprinsu-m-au durerile morții, necaz și durere m-au aflat, dar numele Domnului am chemat. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Rugăciunile pentru vreme de ciumă, caută-le în Molitfelnic.

LA ÎNCEPEREA ANULUI ȘCOLAR

După săvârșirea Proscomidiei, luând preotul de asemenea o părtică, o pune pe Sfântul Disc și zice:

Doamne, Dumnezeu nostru, Care cu chipul Tău ne-ai cinstit pe noi oamenii și ne-ai îmbrăcat cu voie de sine stăpânitoare; Cel care ai intrat în Biserică la înjumătățirea Praznicului și ai învățat pe oameni, încât se mirau popoarele și ziceau: De unde știe Acesta Scriptura, nefiind învățat? Și David grăiește: Veniți, fiilor, ascultați-mă și vă voi învăța pe voi frica Domnului. Cel care ai învățat pe Solomon înțelepciunea, Dumnezeule al tuturor, Cuvântule, Împărate al tuturor, deschide sufletul și inima, gura și mintea robilor Tăi (N), ca să priceapă și să învețe și să facă voia Ta; și-i ferește pe dânșii de toată ispita diavolească, păzindu-i în toate zilele vieții lor, și făcându-i să sporească totdeauna în toate poruncile Tale, cu rugăciunile preacuratei

LITURGHIERUL PASTORAL

Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești cercetătorul sufletelor și al trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeule nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

La începutul Dumnezeieștii Liturghii, se zice ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm..., și celelalte la rând, precum se arată în rânduiala la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Apoi:

Pentru ca să trimită asupra școlărilor acestora duhul înțelepciunii și al înțelegerii și să le deschidă mintea și cugetul și să le lumineze inima spre primirea învățăturilor celor bune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sădească în inimile lor începutul înțelepciunii, frica Sa cea dumnezeiască, și prin ea să izgonească din inimile lor ușurătățile tinereții, și să lumineze mintea lor ca să se abată de la rău, și să facă binele, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să deschidă mintea lor spre a pricepe și a ține minte toate învățăturile cele bune și folositoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le dea lor înțelepciunea care șade la tronul Lui, și să o sădească în inimile lor ca să-i învețe ce este bineplăcut înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

ADUNARE DE CERERI

Pentru ca să sporească ei cu înțelepciunea și cu vârsta spre slava lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca, prin înțelepciunea, viață bună și dreaptă credință, să fie bucurie și mângâiere părinților lor și întărire Bisericii noastre Ortodoxe, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul... și celelalte. Iar preotul zice ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava...

După Vohod, troparul glasul al 6-lea:

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, pe ucenicii cei necărturari i-a arătat învățători, și prin unirea limbilor celor cu multe graiuri a surpat înșelăciunea ca un atotputernic.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce preaînțelepți pe pescari i-ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt; și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Și acum..., a Născătoarei:

Solitoarea creștinilor neînfruntată, mijlocitoare neschimbată către Făcătorul, nu trece cu vederea

LITURGHIERUL PASTORAL

glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sâr-guieste ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm ție: grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre îmblânzire, apărând pururea pe cei care te cinstesc.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cum își va îndrepta tânărul calea sa, când va păzi cuvintele Tale?

Stih: Mai învățat decât toți cei ce mă învață am ajuns, pentru că învățăturile Tale cugetarea mea sunt.

Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire:
(V, 22-26; VI, 1-2)

Fraților, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei care sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftetele. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori

ADUNARE DE CERERI

de mărire deșartă, supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșeală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândeții, luând seama la tine însuți, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți împlini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ție. **Citețul:** Și duhului tău. Aliluia,
glasul al 6-lea:

Evangelhia

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XIII, 3-9)

Zis-a Domnul pilda aceasta: A ieșit semănătorul să semene. Și pe când semăna, unele semințe au căzut lângă drum și au venit păsările și le-au mâncat. Altele au căzut pe loc pietros, unde n-aveau pământ mult și îndată au răsărit, că n-aveau pământ adânc; iar când s-a ivit soarele, s-au pălit de arșiță și, neavând rădăcină, s-au uscat. Altele au căzut între spini, dar spinii au crescut și le-au înăbușit. Altele au căzut între spini, dar spinii au crescut și le-au înăbușit. Altele au căzut pe

LITURGHIERUL PASTORAL

pământ bun și au dat rod: una o sută, alta șazeci, alta treizeci. Cine are urechi de auzit, să audă.

După Evanghelie, ectenia: Să zicem toți din tot sufletul... și celelalte, precum se arată la «Vreme de neplouare» (caută la pag. 481). Apoi:

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeu nostru, ca să caute cu milostivire asupra școlărilor acestora și să le trimită în inimi, în minte și în grai, duhul înțelepciunii, al științei, al evlaviei și al fricii Sale; să-i lumineze cu lumina cunoștinței Sale; și să le dea putere și tărie pentru înțelegerea legii Lui celei dumnezeiești și a toată învățătura cea bună și folositoare; Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să insufle acestor școlari duhul cel bun, care povățuiește pe calea cea dreaptă și aduce spor de înțelepciune, de știință și de toate faptele cele bune, spre slava preasfântului Său nume; să le dăruiască sănătate și zile îndelungate spre întărirea Bisericii Sale și a țării lor. Să zicem toți Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri...

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni...

ADUNARE DE CERERI

TE-DEUM LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘCOLAR

După ce se face cuvenita pregătire, pe o masă se așază Sfânta Evanghelie și Sfânta cruce. Diaconul zice: Binecuvintează părinte. Preotul, tămâind masa în cruciș, zice:

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoare și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi se cântă: Împărate ceresc..., după care se rostește: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 3 ori), Veniți să ne închinăm... Apoi Psalmul 33.

Slavă... Și acum..., Aliluia (de trei ori). Slavă Ție, Dumnezeule...

După aceea diaconul zice ectenia mare, până la: Pentru cei care călătoresc pe uscat, pe ape și prin văzduh... și îndată adaugă aceste cereri ale Te-deumului...

Pentru ca să trimită asupra acestor tineri duhul înțelepciunii și al înțelegerii și să le deschidă mintea și cugetul și să le lumineze spre primirea învățăturilor celor bune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sădească în inimile lor frica Sa cea dumnezeiască, începutul înțelepciunii, și prin ea să izgonească din inimile lor ușurătățile tinereții, și să

LITURGHIERUL PASTORAL

lumineze mintea lor ca să se abată de la rău și să facă binele, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să deschidă mintea lor, spre a pricepe și a ține minte toate învățăturile cele bune și folositoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le dea înțelepciunea care șade la tronul Lui, și să o sădească în inimile lor ca să-i învețe ce este bine-plăcut înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sporească ei cu înțelepciunea și cu vârsta spre slava lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca prin înțelepciune, viață bună și dreaptă credință, să fie ei bucurie și mângâiere părinților lor și întărire Bisericii noastre Ortodoxe, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul... și celelalte. Ecfonisul. Că Ție se cuvine toată slava... Strana: Amin. Apoi: Dumnezeu este Domnul... și troparele acestea:

Glasul al 6-lea:

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne

ADUNARE DE CERERI

mântuiește. Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeu, pe ucenicii cei necărturari i-a arătat învățători, și prin unirea limbilor celor cu multe graiuri a surpat înșelăciunea ca un atotputernic.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce preaînțelepți pe pescari i-ai arătat, trimițându-le Duhul Sfânt; și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Și acum...

Solitoarea creștinilor, neînfruntată, mijlocitoare neschimbată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm ție; Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre împlânzire, apărând pururea pe cei care te cinstesc, Născătoare de Dumnezeu.

Diaconul: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Cititorul:** Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Când își va îndrepta tânărul calea sa? Când va păzi cuvintele Tale?

LITURGHIERUL PASTORAL

Stih: Mai mult decât cei ce mă învață am înțeles, pentru că mărturiile Tale cugetarea mea sunt.

Diaconul: Înțelepciune.

APOSTOLUL

Din Epistola către Timotei a Sfântului Apostol Pavel, citire:
(II Tim. 3, 16-17; 4, 2-5)

Fiule Timotei, toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos pentru a învăța, pentru a mustra, pentru a îndrepta, pentru a povățui la dreptate, ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și pregătit pentru tot lucrul bun. Deci propovăduiește cuvântul, stăruiește asupra lui în toate împrejurările prielnice și neprielnice, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelungă-răbdarea și stăruința. Căci va fi o vreme, când oamenii nu vor primi învățătura cea săbătoasă, ci-și vor alege învățători după poftele lor, care să le gâdile auzul, și-și vor întoarce urechile de la adevăr și se vor lua după basme. Tu însă fii veghetor în toate, suferă supărările, fă lucrul evanghelistului, îndeplinește-ți bine slujba ta.

Preotul: Pace ție. **Cititorul:** Aliluia. **Diaconul:** Înțelepciune, drepti...

ADUNARE DE CERERI

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:
(8, 5-15)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și când semăna el, unele semințe au căzut lângă drum și au fost călcate și păsările cerului le-au mâncat. Altele au căzut pe piatră și după ce au răsărit, s-au uscat, pentru că nu aveau umezeală. Altele au căzut în mijlocul spinilor și crescând spinii, le-au înăbușit. Iar altele au căzut pe pământ bun și răsărind, au făcut rod însutit. Acestea zicând, a strigat: Cel ce are urechi de auzit, să audă! Și L-au întrebat ucenicii Lui, zicând: Ce însemnează pilda aceasta? Iar El a zis: Vouă vă este dat a ști tainele Împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți li se spune numai în pilde, pentru că ei privind, nu văd și auzind, nu pricep. Iar pilda aceasta înseamnă: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu. Iar cele căzute lângă drum, sunt cei care ascultă, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva crezând, să se mântuiască. Cele căzute pe piatră sunt cei care când aud, primesc cu bucurie cuvântul; aceștia însă n-au rădăcină; ei până la o vreme cred, iar în vreme de ispită se leapădă. Cele căzute în spini sunt

LITURGHIERUL PASTORAL

cei care ascultă cuvântul, dar luându-se cu grijile și bogățiile și plăcerile vieții, se îneacă și nu aduc roadă. Iar cele căzute pe pământ bun, aceștia sunt cei care ascultând cuvântul, îl păstrează în inima lor curată și bună, și aduc roadă prin răbdare.

Îndată după Evanghelie, diaconul zice ectenia aceasta:

Să zicem toți din tot cugetul... și celelalte până la: Ca niște robi nevrednici... (vezi pag. 162). Apoi adaugă aceste cereri ale Tedeumului:

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeuului nostru, ca să caute cu milostivire asupra tinerilor acestora și să le trimită în inimi, în minte și în grai, duhul înțelepciunii, al științei, al evlaviei și al fricii Sale; să-i lumineze cu lumina cunoștinței Sale; să le dea putere și tărie pentru înțelegerea legii Lui celei dumnezeiești și la toată învățătura cea bună și folositoare, Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne miluiește (de 3 ori) după fiecare ectenie.

Încă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să insufle acestor tineri duhul cel bun, care povățuiește pe calea cea dreaptă și aduce spor de înțelepciune, de știință și de toate faptele cele bune, spre slava preasfântului Său nume; să le dăruiască sănătate și

ADUNARE DE CERERI

zile îndelungate spre sprijinirea Bisericii Sale și a țării lor. Să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Iar preotul zice ecfonisul: Auzi-ne, Dumnezeule, Mântuitorul nostru... (vezi pag. 57). **Poporul: Amin. Diaconul:** Domnului să ne rugăm.

Apoi preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel care dintru începutul zidirii Tale ai pus într-înșea înțelepciune, cumpănă și putere; Cel care pe omul creat de Tine l-ai înzestrat cu suflet viu, cu libertate și conștiință de sine, cu virtutea de a alege între bine și rău, cu puterea de a Te cunoaște prin descoperire, dar și prin făptura Ta cea văzută și nevăzută; Cel care ai sădit într-înșul minte luminată și judecată limpede; Cel care l-ai înarmat cu gând pătrunzător și dreaptă socotință; Tu, Cel care l-ai împodobit pe David cu darul cuvântului și pe Solomon cu harul înțelepciunii; Tu, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Care la vârsta de numai doisprezece ani îi uimea pe învățații din templu cu învățătura Sa cea mai presus de cuprindere.

LITURGHIERUL PASTORAL

Tu, Doamne, Cel care dintru înălțimea cerului Tău duhovnicesc îi vezi acum pe tinerii aceștia la pragul cărților deschise și în așteptarea dascălilor lor, Tu Însuți, Dumnezeu, binecuvintează-le începutul, întărește-le voința și luminează-le mintea spre dobândirea cunoștințelor celor folositoare și spre descoperirea adevărului Tău. Păzește-i de cursele rătăcirilor celor pierzătoare de suflet, înalță-i deasupra grijilor mărunte, dăruiește-le răvna învățaturii și cuprinderea cunoașterii, înzestrează-i cu voința de a-și servi Biserica, Patria și Neamul prin comoara sufletului lor, deprinde-i cu bucuria de a-Ți rosti numele și de a-și pune nădejdea în ajutorul și binecuvântarea Ta.

Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție mărire-Ți înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Apoi se cântă **Doxologia mare:** Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu..., sau în locul ei **Imnul Sfântului Nichita, episcopul Remesieni:** Pe Tine, Dumnezeu, Te laudăm.... **Diaconul:** Înțelepciune. **Preotul:** Preasfântă Născătoare de Dumnezeu... **Poporul:** Ceea ce ești mai cinstită... **Preotul:** Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeu, nădejdea noastră, slavă Ție. **Poporul:** Slavă... Și acum..., Doamne miluiește (de trei ori), Binecuvintează. **Preotul zice apolisul zilei.**

ADUNARE DE CERERI

După apolis, diaconii stând în mijlocul bisericii, cu fața spre altar, rostesc Polihroniul următor:

Prea Fericitului Părintelui nostru (N) Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [(Înalt) Prea Sfințitului (Arhi-)Episcopul și (Mitropolitul) nostru (N)], dă-i Doamne, zile îndelungate și bună sporire în dreapta propovăduire a cuvântului adevărului Tău și în povățuirea dreptcredincioșilor creștini pe calea mântuirii, și-l păzește într-un mulți ani.

Poporul cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Binecredinciosului popor român de pretutindenii, cărmuitorilor țării noastre, mai marilor orașelor și satelor și iubitoarei de Hristos oștire, dă-le, Doamne, zile bune și îndelungate, cu viață pașnică, sănătate, mântuire și într-un toată bună sporire, iar asupra vrăjmașilor biruință, și îi păzește pe dânșii într-un mulți ani.

Poporul cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Binecredincioșilor creștini care sunt de față la această sfântă prăznuire, dă-le, Doamne, zile îndelungate, pace și sănătate și într-un toată bună sporire, și-i păzește într-un mulți ani.

LITURGHIERUL PASTORAL

Poporul cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Membrilor corpului didactic și elevilor (sau: studenților) dă-le, Doamne, zile îndelungate, pace, sănătate și propășire în răspândirea luminii științelor și a virtuților creștinești, și-i păzește întru mulți ani.

Poporul cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

LA ÎNCEPUTUL ANULUI CIVIL (TE-DEUM)

După sfârșitul Dumnezeieștii Liturghii, fiind pregătită o masă, după cuviință, în mijlocul bisericii, îndată după otpust, sfințiții slujitori ies din altar, aducând Sfânta Evanghelie și Sfânta cruce, pe care le pun pe masa pregătită și le așază după rânduială.

Diaconul zice: Binecuvintează, părinte. Preotul, tămâind masa cruciș, începe:

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Și se cântă: Împărate ceresc..., după care se rostește: Sf. Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 3 ori), Veniți să ne închinăm..., Apoi Psalmul 64.

ADUNARE DE CERERI

Slavă... Și acum..., Aliluia (de trei ori). Slavă Ție,
Dumnezeule...

Apoi, diaconul zice ectenia mare:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințitor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei care cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N) Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-)Episcopul și (Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

LITURGHIERUL PASTORAL

Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei care cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri cu pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei care călătoresc pe uscat, pe ape și prin văzduh, pentru cei robiți, pentru cei bolnavi, pentru sănătatea și mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să primească cu milostivire întru Jertfelnicul Său cel mai presus de ceruri mulțumirea și rugăciunea noastră de acum, a nevrednicilor robilor Săi și cu îndurare să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca bine-primate să fie rugăciunile noastre și să ne ierte nouă și la tot poporul Său toate greșelele cele de voie și cele fără de voie, din răutate făcute de noi în anul trecut, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze începutul și curgerea anului acestuia cu harul iubirii Sale de oameni și să ne dăruiască vremuri cu pace și bună liniște văzduhului și viață fără de păcate, cu sănătate și cu îmbelșugare, Domnului să ne rugăm.

ADUNARE DE CERERI

Pentru ca să depărteze de la noi toată mânia Sa cea cu dreptate pornită asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să depărteze de la noi toate patimile cele stricătoare de suflet și obiceiurile cele vătămătoare și să sădească frica Sa în inimile noastre, spre împlinirea poruncilor Sale, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să înnoiască duhul Său cel drept în cele dinlăuntru ale noastre și să ne întărească în dreapta credință și să ne facă grabnici spre lucrarea faptelor bune și spre împlinirea tuturor poruncilor Sale, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se stingă toate eresurile și dezbinările și să sădească pretutindenea dreapta credință și buna cinstire și să întoarcă la cunoștința adevărului pe toți cei depărtați de la credința cea dreaptă și să-i unească cu Sfânta Sa Biserică sobornicească și apostolească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească Sfânta Sa Biserică, țara aceasta și pe noi toți, de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, și de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți, și pe binecredinciosul nostru popor să-l întărească totdeauna cu sănătate întru lungime de zile, în pace și cu ocrotirea îngerilor Săi totdeauna

LITURGHIERUL PASTORAL

să ne îngrădească pe noi credincioșii Săi robi, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. **Apoi:** Dumnezeu este Domnul... și troparele acestea:

Glasul al 4-lea:

Mulțumitori fiind noi nevrednicii robii Tăi, Doamne, pentru binefacerile Tale cele mari, ce le-ai făcut asupra noastră, laudând Te binecuvântăm, mulțumim, cântăm și slăvim marea Ta milostivire și cu dragoste, ca niște robi, strigăm Ție: Făcătorule de bine, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

ADUNARE DE CERERI

Slavă..., glasul al 3-lea:

De binefacerile și darurile Tale, ca niște robi netrebnici învrednicindu-ne în dar, Stăpâne, cu nevoiță alergăm la Tine, mulțumire Îți aducem după putere și, slăvindu-Te ca pe un dătător de bine și a-toate-făcător, strigăm: Slavă Ție, Dumnezeule, întru-tot-îndurate.

Și acum..., glasul al 2-lea:

Făcătorule a toată făptura, Care ai pus vremurile și anii sub a Ta stăpânire, binecuvintează cununa anului bunătății Tale, Doamne, păzind în pace pe poporul Tău, prin rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, și ne mântuiește.

Diaconul: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Cititorul:** Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cânta-voi Domnului, binefăcătorului meu, și voi cânta numele Domnului celui Preaînalt.

Stih: Bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta.

Diaconul: Înțelepciune.

LITURGHIERUL PASTORAL

APOSTOLUL

Din Episcopla către Timotei
a Sfântului Apostol Pavel, citire:
(II, 1-6)

Diaconul: Să luăm aminte.

Fraților, vă îndemn deci, înainte de toate, să faceți cereri, rugăciuni, mijlociri și mulțumiri pentru toți oamenii, pentru conducători și pentru toți care sunt în înalte dregătorii, ca să petrecem viață pașnică și liniștită, întru toată cuvioșia și buna-cuviință. Că acesta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină. Căci unul este Dumnezeu, unul este și Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni: omul Hristos Iisus, Care S-a dat pe Sine preț de răscumpărare pentru toți, a Căruia este cinstea și slava în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace ție, cititorule. Aliluia. **Apoi, preotul sau diaconul dacă este:** Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-L rugăm. **Poporul:** Doamne miluiește (de trei ori).

Diaconul: Înțelepciune drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie.
Preotul: Pace tuturor. **Poporul:** Și duhului tău. **Preotul:**

ADUNARE DE CERERI

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:
(IV, 16-22)

Poporul: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. **Diaconul:** Să luăm aminte.

În vremea aceea a venit Iisus în Nazaret, unde fusese crescut, și a intrat după obicei în ziua Sâmbetei în sinagogă și S-a sculat ca să citească. Și I-au dat cartea prorocului Isaia. Și, deschizând El cartea, a găsit locul unde era scris: „Duhul Domnului este peste Mine, căci Domnul M-a uns să binevestesc săracilor; M-a trimis să tămăduiesc pe cei zdrobiți cu inima; să propovăduiesc robilor dezrobirea și celor orbi căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsăți și să vestesc anul plăcut Domnului”. Și închizând cartea, a dat-o slujitorului și a șezut, iar ochii tuturor din sinagogă erau ațintiți asupra Lui. Și El a început a zice către dânșii: Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta pe care ați auzit-o. Și toți Îl încuviințau și se mirau de cuvintele harului, care ieșeau din gura Lui.

Poporul: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

LITURGHIERUL PASTORAL

Îndată, după Evanghelie, diaconul zice ectenia aceasta:

Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne miluiește.

Doamne, Atotțiitorul, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne miluiește (de trei ori) după fiecare ectenie.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N) Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-)Episcopul și (Mitropolitul) nostru (N)] și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oștire, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Ca niște robi nevrednici, cu frică și cu cutremur mulțumind milostivirii Tale, Mântuitorule și Stăpânul nostru, Doamne, pentru binefacerile Tale pe

ADUNARE DE CERERI

care le-ai vărsat cu îmbelșugare asupra robilor Tăi, cădem înaintea Ta, și ca unui Dumnezeu Ți aducem doxologie și cu umilință strigăm: Izbăvește din toate nevoile pe robii Tăi, și ca un milostiv totdeauna împlinește și îndreptează spre bine dorințele noastre ale tuturor. Cu stăruință ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Pentru ca să binecuvântezi cu bunătatea Ta cununa anului cea a sosit și să potolești în noi toate vrăjmășiile, neorânduielile și luptele cele dinlăuntru și să ne dăruiești dragoste tare și nefățarnică, unire și viață fără de păcate, rugămu-Te, Prea-bunule Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Pentru ca să ne dai ploi la bună vreme, timpurii și târzii, rouă aducătoare de roadă, vânturi potrivite, și să strălucească lumina și căldura soarelui, rugămu-Te, întru tot îndurate Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Pentru ca să-Ți aduci aminte de Sfântă Biserica Ta, să o întărești, să o împuternicești și să o păzești în veci nevătămată de porțile iadului și nebiruită de toate cursele vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, rugămu-Te, Atotțiitorule Stăpâne, auzi-ne și ne miluiește.

LITURGHIERUL PASTORAL

Pentru ca în anul acesta ce se începe și în toate zilele vieții noastre să ne izbăvim de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de grindină, de foc, de sabie, de venirea asupra-ne a altor neamuri, de războiul cel dintre noi și de toată rana aducătoare de moarte, de necaz și de nevoie, rugămu-Te, milostive Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Preotul zice ecfonisul:

Auzi-ne, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe și, milostive Stăpâne, milostiv fii, pentru păcatele noastre, și ne miluiește pe noi. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Tie slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor

Poporul: Amin. **Diaconul:** Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

Apoi preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Care ai pus vremile și

ADUNARE DE CERERI

anii întru a Ta stăpânire și îndreptezi toate cu iconomia Ta ca cerească și întru tot bună, mulțumim Ție pentru îndurărilor minunate pe care le-ai făcut asupra noastră, în toată vremea trecută a vieții noastre și Te rugăm, întru tot îndurate, Doamne: binecuvintează cununa anului ce a sosit cu bunătatea Ta. Și păzește pe binecredinciosul popor român de pretutideni, pe ocârmuitorii țării noastre, pe mai marii orașelor și satelor și pe iubitoarea de Hristos oaste; înmulțește zilele vieții lor întru sănătate deplină și le dăruiește sporire în toate faptele cele bune. Dăruiește de sus bunătățile Tale la tot poporul Tău: sănătate și mântuire și întru toate bună sporire. Sfântă Biserica Ta, țara aceasta și toate orașele și satele izbăvește-le de toată reaua întâmplare, dăruindu-le pace fără tulburare. Ca să ne învrednicim totdeauna a aduce mulțumire Ție, Părintelui celui fără de început, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântul și de viață făcătorului Tău Duh, lui Dumnezeu celui slăvit întru o ființă, și a cânta preasfântului Tău nume. (Apoi cu glas mai înalt): Slavă Ție, Binefăcătorul nostru, în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Și îndată cântă Doxologia mare: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu..., sau în locul ei acest Imn al Sfântului Nichita, episcopul Remesienei:

LITURGHIERUL PASTORAL

Pe Tine, Dumnezeule, Te laudăm; pe Tine, Doamne, Te mărturisim; pe Tine, preaveșnicule Părinte, tot pământul Te slăvește.

Ție toți Îngerii, Ție cerurile și toate puterile, Ție heruvimii și serafimii, cu neîncetat glas Îți strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot! Pline sunt cerurile și pământul de mărirea slavei Tale.

Pe Tine, preaslăvita ceată a Apostolilor, pe Tine, laudatul număr al prorocilor, pe Tine Te laudă prealuminata oaste a mucenicilor.

Pe Tine, în toată lumea, Te mărturisește Sfânta Biserică.

Pe Părintele, a Cărui slavă este neajunsă, pe închinatul, adevăratul și Unul-Născut Fiul Tău și pe Sfântul Duh, Mângâietorul.

Tu ești Împăratul slavei, Hristoase, Tu ești Fiul pururea vecuitor al Părintelui.

Tu, voind a mântui pe om, nu Te-ai ferit de pântecel fecioresc. Tu, biruind boldul morții, ai deschis credincioșilor împărăția cerurilor.

Tu, șezând de-a dreapta lui Dumnezeu întru slava Tatălui, ești așteptat să vii Judecător.

ADUNARE DE CERERI

Deci, Ție îți cerem, ajută robilor Tăi pe care i-ai răscumpărat cu scump Sângele Tău.

Învrednicește-i a împărății cu sfinții Tăi întru slava Ta cea veșnică.

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, și paște-o pe dânsa și-nalță-o în veci.

În toate zilele Te vom binecuvânta, și vom lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi.

Miluieste-ne, Doamne, miluieste-ne. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu ne rușinăm în veci. Amin.

După sfârșitul acestui Imn, diaconul: Înțelepciune. Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu... Poporul: Ceea ce ești mai cinstită... Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Poporul: Slavă... Și acum..., Doamne miluieste (de trei ori), Binecuvintează.

Preotul zice apolisul zilei:

Cel ce în a opta zi a primit a se tăia împrejur pentru mântuirea noastră, Hristos, adevăratul

LITURGHIERUL PASTORAL

Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască, ca un bun și iubitor de oameni.

După otpust, diaconii, stând în mijlocul bisericii, cu fața spre altar, rostesc Polihroniul următor:

Prea Fericitului Părintelui nostru (N) Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [(Înalt) Prea Sfințitului (Arhi-)Episcopul și (Mitropolitul) nostru (N)], dă-i, Doamne, zile îndelungate și sporire în dreapta propovăduire a cuvântului adevărului Tău și în cărmuirea binecredincioșilor creștini pe calea mântuirii, și-l păzește întru mulți ani.

Poporul cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Binecredinciosului popor român de pretutindeni, ocârmuitorilor țării noastre, mai marilor orașelor și satelor și iubitoarei de Hristos oaste, dă-le, Doamne, zile bune și îndelungate, cu viață pașnică, sănătate, mântuire și întru toate bună sporire, iar asupra vrăjmașilor biruință, și îi păzește întru mulți ani.

Poporul cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Binecredincioșilor creștini care sunt de față la această sfântă prăznuire, dă-le, Doamne, zile

ADUNARE DE CERERI

îndelungate, pace și sănătate și întru toate bună sporire, și-i păzește întru mulți ani.

Poporul cântă: **Mulți ani trăiască (de 3 ori).**

În vremea Polihroniului, preotul stă cu Sfânta cruce în mână, dinaintea ușilor împărătești, cu fața spre popor, și la fiecare Mulți ani trăiască înseamnă poporul cu Sfânta Cruce, făcând semnul crucii spre Apus, spre Miazăzi și spre Miazănoapte. Apoi sărută Sfânta Cruce, iar strana cântă: **Mulți ani trăiască, până ce toți sărută Sfânta Cruce (nu este în practică).**

ÎN VREME DE ORICE NEVOIE ȘI PRIMEJDIE OMENEASCĂ

După săvârșirea Proscomidiei, preotul luând de asemenea o păticeică, o pune pe Sfântul Disc, zicând:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, primește jertfa aceasta, spre iertarea păcatelor a tot poporului Tău și cu milostivire întoarce de la noi toată mânia Ta, cea cu dreptate pornită asupra noastră și, degrab, ca un bun, scoate-ne din toate necazurile și primejdiile ce ne împresoară.

La începutul Dumnezeieștii Liturghii, se zice ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm..., și celelalte la rând, precum se arată în rânduiala la «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Apoi:

LITURGHIERUL PASTORAL

Pentru ca Milostiv, Blând și lesne-Iertător să ne fie nouă, păcătoșilor robilor Săi, celor ce acum alergăm cu pocăință la Dânsul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca, pentru numele Său, să nu ne părăsească de tot, pentru păcatele noastre, să nu strice așezământul Său și să nu depărteze mila Sa de la noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să mântuiască din nevoie sufletele noastre și să fim izbăviți de vrăjmașii noștri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească de silnicia vrăjmașilor celor tari, pe cei sărmani și sufletele celor apăsăți care nu au alt ajutor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-și aducă aminte de Biserica Sa, pe care a câștigat-o din început, și să izbăvească toaiegul moștenirii Sale de toate năvălirile vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca degrab să ne izbăvească din primejdii, iar pe cei care ne urăsc să-i înțeleptească, Domnului să ne rugăm.

După Vohod, troparul, glasul al 4-lea:

Degrad ne întâmpină pe noi, mai înainte până ce nu suntem robiți, când vrăjmașii Te hulesc pe Tine

ADUNARE DE CERERI

și ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeu nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei care se luptă cu noi, ca să înțeleagă cât poate credința dreptmăritorilor creștini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul:

Apărătorul cel mare și Doamne, biruitorul iadului, ca cei care ne-am izbăvit de moartea cea veșnică, cele de laudă aducem Ție, noi robii Țăi și zidirea Ta. Ci, ca Cel ce ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăvește pe noi, care strigăm: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Prochimenul, glasul al 4-lea:

Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac strâmbătate, dă război cu cei ce se oștesc împotriva mea.

Stih: Spune sufletului meu: Mântuirea ta sunt Eu.

Apostolul:

Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Pavel, chemat apostol al lui Iisus Hristos... (I, 1-7).
(Caută Apostolul de joi în săptămâna a zecea după Rusalii).
Aliluia, al glasului.

LITURGHIERUL PASTORAL

Stih: Măhnitu-m-am în îngrijorarea mea...

Stih: Că au abătut asupra mea...

Evangelhia:

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Aveți credință...

Sfârșitul: ... să credeți că le-ați primit și le veți avea. (XI, 22-24). (Caută Evanghelia de miercuri în săptămâna a șaptesprezecea după Rusalii).

După Evanghelie, ectenia:

Ție Unuia am greșit, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și mai multe pedepse, după păcatele noastre, suntem vrednici a primi; ci, spre a Ta milostivire căutând cu pocăință, și cu umilință, la Tine, Mântuitorul nostru, scăpăm și cu lacrimi strigăm: Mântuiește-ne de primejdiile, de necazurile și de întristările noastre. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Să nu intri la judecată cu robii Tăi, Doamne, și să nu-Ți depărtezi mila Ta de la noi, căci ne-am împușinat mai mult decât toate făpturile, și suntem astăzi umiliți pentru păcatele noastre; ci ne scoate din mâinile vrăjmașilor noștri și ale tuturor celor ce ne fac strâmbătate. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

ADUNARE DE CERERI

Vezi smerenia și osteneala noastră, Doamne, și ne iartă toate păcatele, că s-au înmulțit cei care ne urăsc fără dreptate. Păzește sufletele noastre și le izbăvește. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Să nu lași, Doamne, pentru păcatele noastre, turma Ta cea sfântă, a aluneca în ispite mai presus de putere și a se afunda în necazuri, în primejdii și în nesuferite prigoniri; ci degrab împacă-Te cu noi și ne ușurează întristarea. Rugămu-ne, Dumnezeul nostru, auzi-ne și ne miluiește.

Când lipsește virtutea noastră, nu ne lăsa, Doamne, Dumnezeul nostru, și nu depărta mila Ta de la noi, ca să nu zică vrăjmașii noștri: «Dumnezeu i-a părăsit pe ei; prigonți-i și-i prindeți pe ei, că nu are cine să-i mântuiască». Nu Te depărta de noi, și spre ajutorul nostru ia aminte, ca să se înfrunte, să se stingă și să se îmbrace în rușine și în dojană cei care caută rele robilor Tăi. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Chinonicul:

Izbăvește, Dumnezeule, poporul Tău de toate necazurile lui.

LITURGHIERUL PASTORAL

LA VREME DE NEPLOUARE ȘI FOAMETE

La Proskomidie, preotul, după ce a scos mirida pentru sine însuși, scoate o părticică, o pune pe sfântul disc și zice:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, primește jertfa aceasta spre iertarea păcatelor noastre, ale tuturor nevrednicilor robilor Tăi și ale întregului Tău popor și-Ți întoarce mânia cea cu dreptate pornită asupra noastră și nu omorî cu foame și cu sete poporul Tău și animalele. Cu miostivire poruncește norilor de pe cer să trimită ploaie bună, timpurie și târzie pe pământ și să-l răcorească, pentru ca să răsară și să crească iarbă animalelor, verdeață spre folosul oamenilor și să aducă roade și cele de trebuință vieții noastre.

La începutul Dumnezeieștii Liturghii, se zice ectenia: Cu pace, Domnului să ne rugăm....precum urmează aici: «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481). Ectenile se zic neschimbate până aici la toate cererile; iar la vreme de nevoie se adaugă în acest loc cele de trebuință:

Pentru ca să nu pomenească fărădelegile și nedreptățile poporului, ci să-și întoarcă de la noi toată mânia, cea cu dreptate pornită asupra noastră și să nu ne omoare cu foametea și cu setea, Domnului să ne rugăm.

ADUNARE DE CERERI

Pentru buna întocmire a văzduhului și pentru ca ploi de bună trebuință, spre rodire, cu milostivire să trimită pământului și poporului Său, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca în mânia Sa să nu piardă pe poporul Său și animalele, ci să poruncească norilor să plouă, ca să rodească pământul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească pământului să răsară roadele spre veselia și hrana poporului Său, verdeață spre folosul oamenilor și iarbă animalelor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să caute cu milostivire spre strigarea, plângerea, suspinarea și rugăciunile cele de umilință ale bătrânilor, ale tinerilor, ale pruncilor și ale întregului popor și să nu ne piardă cu foamete, pentru păcatele noastre, ci să cruțe de moarte sufletele noastre și să ne hrănească în vreme de foamete, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca rugăciunile noastre să fie bine-primate, și precum pe Ilie, oarecând, așa să ne audă și să ne miluiască, cu ploaie și cu bună întocmire a văzduhului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă cu milostivire glasul rugăciunii

LITURGHIERUL PASTORAL

noastre și să ne izbăvească pe noi de foamete, de secetă, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de grindină, de război, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi și de toată rana cea aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Iar după terminarea cererilor, pentru orice trebuință ar fi, sfârșitul tuturor să se facă așa:

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata...

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

În acest chip se zic ecteniile atât la începutul Utreniei, cât și la Vecernie.

După Vohod, troparul, glasul al 2-lea:

Cel care faci, cu porunca Ta, buna întocmire a văzduhului, Doamne, dăruiește pământului ploaie de voie, ca să aducă poporului Tău roade din destul și să sature toată vietatea, cu bunăvoirea Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi.

ADUNARE DE CERERI

Condacul, glasul al 6-lea:

Făcător și ziditor a toate și dătător de bunătați știindu-Te pe Tine, Doamne, către Tine cădem și cu dinadinsul Te rugăm: Îndură-Te, Milostive, și iartă ca un bun fărădelegile noastre, și de mânia cea cu dreptate pornită asupra noastră izbăvește pe robii Tăi, dând, ca un bun și mult-Milostiv, pământului celui însetat ploi cu bune roade.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Brazdele pământului adapă-le și înmulțește roadele lui.

Stih: Întru picăturile lui veseli-se-va, răsărind.

Apostolul:

Din Epistola Sfântului Apostol Iacob, citire:

Fraților, luați ca pildă de suferință... (V, 10-20).
(Caută Apostolul de la 20 iulie). **Aliluia, glasul al 8-lea.**

Stih: Binecuvânta-vei cununa anului bunătații Tale, Doamne, și câmpiile Tale se vor sătura.

Stih: Îngrășa-se-vor cele frumoase ale pustiului și cu bucurie dealurile se vor încinge.

LITURGHIERUL PASTORAL

Evangelhia:

Din Sfânta Evaghelie de la Matei, citire:

În vremea aceea s-au apropiat de Iisus fariseii și saducheii... (XVI, 1-3; Luca IV, 24-26; Ioan VI, 30-33).
(Caută Evangelhia de luni în săptămâna a opta după Rusalii).

După Evangelhie, ectenia:

Să zicem toți din tot sufletul...

Doamne, Atotstăpânitorule...

Miluieste-ne, Dumnezeuule...

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și satelor și pentru oștirea cea iubitoare de Hristos.

Încă ne rugăm pentru frații noștri preoți, ieromonahi, ...

Încă ne rugăm pentru fericiții...

Încă ne rugăm pentru mila, viața...

ADUNARE DE CERERI

Apoi cererile acestea (care se spun și la Vecernie și la Utrenie și la alte rugăciuni):

Cel care nu voiești moartea păcătosului, ci aștepti întoarcerea și pocăința lui, auzi-ne pe noi, păcătoșii, care ne rugăm Ție, și cu milostivire iertând toate păcatele noastre, auzi-ne și ne miluiește.

Cel care ridici norii de la marginile pământului și fulgerele spre ploaie le-ai făcut, poruncește acelora să slobozească ploi liniștite și rouă aducătoare de roadă pe pământ, cu lacrimi ne rugăm Ție, ca unui bun, auzi-ne degrab și cu milostivire ne miluiește.

Cel care îmbraci cerul cu nori și pământului gătești ploaie, rouează pământul cu îndestularea binecuvântării Tale, Bunule, Iubitorule de oameni. Îndură-Te și trimite nouă milele Tale cele bogate, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel care răsari soarele Tău peste cei buni și peste cei răi și dai ploaie peste cei drepti și peste cei păcătoși, caută spre noi cu milostivire și cu bunătatea Ta înmulțește semințele și roadele pământului, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel care răsari iarbă animalelor și verdeață spre folosul oamenilor, adapă brazdele pământului și în-

LITURGHIERUL PASTORAL

mulțește roadele lui și mântuiește oamenii și animalele, rugămu-ne Ție, întru tot puternice Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Cel care Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Care în cele de sus locuiești și spre cele smerite privești, Dumnezeule, caută cu milostivire spre poporul Tău cel ce Te-a mâhnit și a întărâtat iubirea Ta de oameni, și ca un milostiv și lesne-iertător îndură-Te și miluiește moștenirea Ta și oile pășunii Tale și cu milă și cu îndurări cercetează via pe care a sădit-o dreapta Ta; întru zdrobirea inimii, cu smerenie ne rugăm Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Sfârșitul să se facă așa:

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri și fac bine...

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Chinonicul:

Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii Tale; că aceasta a slăbit, iar Tu o întărești. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

În acest chip se urmează la toate cererile de trebuință.

ADUNARE DE CERERI

LA VREME DE NECONTENIRE A PLOILOR

La Proscomidie, așa precum s-a arătat mai înainte, preotul luând o părticică, o pune pe sfântul disc și zice:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta spre iertarea păcatelor noastre și a întregului Tău popor, care am mâniat iubirea Ta de oameni și am întărâtat urgia Ta. Nu ne pierde în mânia Ta, ci poruncește norilor să înceteze vărsarea de ploi neconținute, și să strălucească pe pământ razele soarelui, spre înmulțirea și adunarea roadelor pământului, ca nu cu stricăciune și cu îngrozirea Ta în tânguire să ne stingem.

La începutul Dumnezeieștii Liturghii, se zice ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm..., și celelalte la rând, precum se arată în rânduiala la «Vreme de neplouare și foamete» (caută la pagina 565). Apoi:

Pentru ca în mânia îngrozirii Sale să nu ne împuțineze pe noi pentru păcatele și fărădelegile noastre, ci să-și aducă aminte de mila și îndurărilor Sale cele din veac și să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-și aducă aminte de așezământul Său cel către Noe și să nu strice, cu mulțimea ploii celei fără de măsură, cu întunecata și nelămurita vreme

LITURGHIERUL PASTORAL

a văzduhului și cu întunecoasa ceață, pământul și pe nevrednicul Său popor, ci cu milostivire să cruțe moștenirea Sa, și să poruncească a străluci pe pământ soarele, cu raze aducătoare de roade și cu căldură la vreme, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească norilor să înceteze ploaia cea peste măsură și negura să se risipească și lumina soarelui să strălucească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să cruțe poporul și animalele și tot pământul acesta, și să nu-l strice cu vărsarea ploilor celor peste măsură, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea moștenirii Sale senin cu bună prefacere și să se înmulțească roadele pământului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne răsplătească nouă și să nu ne pedepsească după păcatele noastre, ci după mare mila Sa și după mulțimea îndurărilor Sale să-Și arate spre noi grabnica Sa iubire de oameni și bunătatea Sa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu strice roadele și semințele pământului, pentru păcatele noastre, cu vărsarea ploilor celor peste măsură, ci cu arătarea seninului să le cruțe și să le crească pentru nevrednicul Său popor, Domnului să ne rugăm.

ADUNARE DE CERERI

Pentru ca să fie bine-primită rugăciunea noastră și să ne izbăvească de foamete, de boli, de secetă, de cutremur, de potop, de grindină, de foc, de război, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi și de toată rana cea aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește... și celelalte.

După Vohod, troparul, glasul al 2-lea:

Caută cu milostivire, Dumnezeu, la poporul ce a greșit și nu trece cu vederea pe cei ce cad către Tine cu pocăință, ci, ca un bun, miluiește și degrab ne izbăvește de îngrozirea Ta cea dreaptă, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul, glasul al 2-lea:

Nu lepăda până în sfârșit pe poporul Tău cel care a greșit, Stăpâne, și nu îndepărta mila Ta și îndurările Tale de la noi; ci, ca Cel care ești adâncul îndurărilor și noianul milostivirii, primește rugăciunile noastre și ne izbăvește de toată mânia și necazul ce au venit asupra noastră, ca un bun și lesne-iertător.

LITURGHIERUL PASTORAL

Prochimen, glasul al 4-lea:

Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Stih: Cufundatu-m-am în adâncul noroiului și nu am stare.

Apostolul:

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraților, știm că toată făptura suspină... (VIII, 22-27). (Caută Apostolul de joi în săptămâna a treia după Rusalii). Aliluia, glasul 1.

Stih: Mântuiește-mă de tină...

Stih: Ca să nu mă îneco viforul apelor...

Evanghelia:

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Aveți credință în Dumnezeu, căci adevărat vă spun vouă... (XI, 22-26). (Caută Evanghelia de miercuri în săptămâna a treizeci și doua după Rusalii).

După Evanghelia, ectenia: Să zicem toți din tot sufletul... și celelalte, precum se arată aici: «Mulțumire și toată facerea de bine a lui Dumnezeu» (caută la pagina 481) . Apoi:

Cele vrednice de pedeapsă am făcut și dreapta Ta

ADUNARE DE CERERI

judecatã ne-a ajuns, Doamne, ci Te milostivește; milostivește-Te spre poporul care a greșit și-Ți întoarce mânia Ta cea cu dreptate pornită asupra noastră. Întru pocãință cãdem cãtre Tine și cu smerenie Te rugãm, auzi-ne și ne miluiește.

Ca sã nu ne înece, Doamne, mulțimea apelor și sã nu strice pãmântul și cu foamete sã ne omoare pe noi, poporul Tãu; ca un bun, înceteazã vãrsarea apelor și, ca un atotputernic, poruncește sã luceascã pe pãmânt lumina soarelui și sã coboare cãldura, cu dinadinsul Te rugãm, Împãrate Preasfinte, auzi-ne și ne miluiește.

Pentru poporul Tãu și pentru animale, poruncește vãzduhului celui întunecat și negurii celei pline de ceață sã se ridice și razele soarelui sã străluceascã, întru tot Milostive Doamne, ca sã nu ne sfârșim înainte de vreme, rugãmu-ne Ție, degrab auzi-ne și ne miluiește.

Izbãvește-ne, Doamne, de tinã, de revãrsarea și de înecarea apelor, ca sã nu se stingã în deșert zilele noastre și anii noștri în suspinuri, ci adu-Ți aminte de așezãmântul cel cãtre Noe și fã cu noi dupã mila Ta; cu inimã înfrântã Te rugãm, auzi-ne și ne miluiește.

LITURGHIERUL PASTORAL

În tristețe și în necaz fiind, și în tânguire înspăimântați, către Tine, Doamne Dumnezeul nostru, cu umilință strigăm: Să se înalțe către Tine rugăciunea noastră și să iasă din stricăciune viața noastră, ca să nu ne stingem înainte de vreme, ci cu milostivire auzi glasul nevrednicului Tău popor și cu iubirea Ta de oameni miluiește-ne pe noi.

Nu spre curcubeu, care este semnul legăturii ce l-ai pus prin nori, Doamne, ci spre îndurările Tale privim și mila Ta căutăm să o dobândim. Către Tine, Cel bogat în milă și fără de măsură în îndurări, cu inimă înfrântă ne rugăm: Dă-ne senin la vreme și aducere de roade, împreună cu prefacerea văzduhului, și degrab, ca un milostiv, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru ca Domnul Dumnezeu să-și întoarcă dinspre noi toată mânia, cea cu dreptate pornită asupra noastră, și să ne ierte toată greșeala cea de voie și cea fără de voie și să ne miluiască, nevrednicii robii Săi, care suntem cu inima înfrântă. Să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru ca să audă Domnul Dumnezeul nostru glasul rugăciunii noastre și să ne miluiască și să trimită pământului timp senin cu

ADUNARE DE CERERI

vreme bună și să ne mângâie, robii Săi cei întristați. Să zicem toți cu lacrimi: Auzi-ne și ne miluiește.

Cel care aduni apele în nori de la marginile pământului, cu porunca Ta oprește-le și trimite timp senin pe pământ; cu umilință ne rugăm Ție, întru tot Milostive Stăpâne, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Cel care chemi apa mării și iarăși cu puterea Ta cea atotputernică poți să o oprești și să luminezi cele de sub cer, întru pocăință ne rugăm Ție, întru tot Milostive Doamne, auzi-ne și cu iubirea Ta de oameni ne miluiește.

Trimite, Doamne, timp senin de ajuns pe pământ, și din stricăciune degrab ne izbăvește; întru durerea inimii ne rugăm Ție, auzi-ne și cu îndurare ne miluiește.

Cel care cercetezi pământul și înmulțești roadele lui, Cel care răsari iarbă animalelor și verdeață spre folosul oamenilor, miluiește oamenii și animalele și conține revărsarea ploilor cele fără de măsură, ca soarele și vremea bună să strălucească pe pământ, și poruncește să se înmulțească roadele lui. Rugămu-ne Ție, Îndurate Doamne, auzi-ne și, ca un bun, ne miluiește.

Precum sunt ochii slugilor spre mâinile stăpânilor lor, așa ochii noștri caută cu credință la Tine, Dumnezeuul

LITURGHIERUL PASTORAL

nostru, până când Te vei milostivi spre noi. Pentru aceasta nu ne pierde cu ploaia cea peste măsură, ci cu milostivire caută spre noi, dându-ne vreme senină și cu milostivire ne miluiește.

Cel care strălucești soarele peste cei răi și peste cei buni și dai timp senin și rouă bine-roditoare și bună întocmire văzduhului, spre folosul zidirii Tale, nu ne certa cu urgia Ta, ci cu milostivire înmulțește sămânța pământului și roadele lui. Cu pocăință ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni, Doamne, auzi-ne și, ca un Îndurat, ne miluiește.

Cel care Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, strălucește lumina soarelui pe pământ și usucă umezeala lui cea peste măsură, spre îndestularea și rodirea lui. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Nu pomeni fărădelegile noastre, Stăpâne, că de vei căuta la fărădelegi, nimeni nu va putea să stea în fața Ta, ci degrab să ne întâmpine îndurările Tale, Doamne, că mult am sărăcit, ca să nu ne strice nouă neîncetarea ploii și să ne piardă de tot. Rugămu-ne Ție, degrab auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Nădejdea și mântuirea celor care drept cred în Tine, Doamne, izbăvește sfânt locașul acesta și toate orașele și satele de boli, de foamete, de secetă, de cutremur, de potop, de foc, de război, de venirea

ADUNARE DE CERERI

asupra-ne a altor neamuri, de războiul cel dintre noi și de toată rana aducătoare de moarte și Milostiv, blând și lesne-iertător fii, Iubitorule de oameni, pentru păcatele noastre și ne miluiește. Întoarce toată mânia Ta, care pe dreptate se pornește asupra noastră, și ne izbăvește pe noi de îngrozirea ce cu dreptate ne-a cuprins, și luminează cu darul Tău toate cele de sub cer, spre rodirea pământului și hrana vieții noastre. Să zicem toți cu lacrimi: Doamne sfinte, degrab ne auzi și cu milostivire ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri...

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni...

Chinonicul:

Către Domnul, când m-au necăjit, am strigat și m-a auzit.
Aliluia, Aliluia, Aliluia.

SINAXAR PESTE TOT ANUL

EXPLICAREA SEMNELOR PUSE ÎNAINTEA ZILELOR ANULUI PENTRU ARĂTAREA PRAZNICELOR ÎMPĂRĂTEȘTI, ALE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU ȘI ALE SFINȚILOR

Praznicele sunt împărțite în: praznice mari, de mijloc și mici.

(†) arată praznicele mari închinare: Sfintei Treimi, Mântuitorului, Sfântului Duh, Născătoarei de Dumnezeu; sărbătorile în cinstea Înaintemergătorului (nașterea și tăierea capului) și a Sfinților Apostoli Petru și Pavel, la care se face priveghere mare.

SINAXAR

†) arată praznicele de mijloc ale sfinților, la care se face priveghere.

† arată praznicele de mijloc, la care nu se face priveghere, ci se cântă numai polieleu.

X) arată praznicele mici, care au doxologie mare.

X arată praznicele mari, care au slujba pe șase.

LITURGHIERUL PASTORAL

LUNA SEPTEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 12 ceasuri și noaptea 12.

1. † În ziua întâi începutul Indictionului, adică al anului nou bisericesc. Pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Simion Stâlpnicul și arhimandritul și a mamei sale, Maria. Soborul în cinstea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cel de la Measine. Sfântul Mucenic Aitala, Sfintele 40 de femei mucenice și Sfântul Amun diaconul, dascălul lor. Sfinții Mucenici: Calista, Evod și Ermoghen, frați buni. Pomenirea dreptului Iosua. Aducerea aminte de arderea cea mare. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

2. Sfântul Mucenic Mamant și cel dintre sfinți Părintele nostru Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

3. Sfântul sfințitul Mucenic Antim, episcopul Nicomidiei, și Cuviosul Părintele nostru Teoctist.

4. Sfântul sfințitul Mucenic Vavila, episcopul Antiohiei, și Sfântul Prooroc Moise, văzătorul de Dumnezeu.

5. † Sfântul Prooroc Zaharia, tatăl Sfântului Ioan Botezătorul; Sfinții Mucenici Urban și Avdeu episcopul.

6. † Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose de Arhistrategul Mihail. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

7. Înaintepăznuirea Nașterii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, Sfântul Mucenic Sozont, Sfinții Apostoli Evod și Onisifor episcopul.

SINAXAR

8. (†) Nașterea Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioară Maria. – Praznic și dezlegare la pește.

9. X Sfinții și dreptii dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și Sfântul Mucenic Severian.

10. Închinarea Sfintei Cruci; Sfintele Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

11. Închinarea Sfintei Cruci; Cuvioasa Maica noastră Teodora cea din Alexandria și Cuviosul Eufrosin;

12. Închinarea Sfintei Cruci; Sfinții Mucenici Autonom, Macedonie și Teodul, Sfântul Teodor episcopul. Slujba lui se cântă la 11 septembrie, pentru că în această zi este odovania praznicului Nașterii Născătoarei de Dumnezeu.

13. †) Pomenirea înnoirii Bisericii Învierii lui Hristos, Dumnezeul nostru, și înainte-prăznuirea Înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfinții Mucenici: Corneliu sutașul, Lucian și Leontie; † Sfântul Cuvios Ioan de la Prislop. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

14. (†) A toată lumea Înălțarea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci. Praznic și post în orice zi s-ar întâmpla.

15. Sfântul mare Mucenic Nichita Gotul; Sfântul Părintele nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni; Sfântul Ierarh Iosif de la Partoș; Cuviosul Filotei; Sfântul mare Mucenic Nichita Romanul.

16. X Sfintele și întru tot lăudatele mari Mucenițe Eufimia și Meletina.

LITURGHIERUL PASTORAL

17. Sfânta Muceniță Sofia și cele trei fiice ale ei: Pistis, Agapis și Elpis.

18. Cuviosul Părintele nostru Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni; Sfânta Muceniță Ariadna.

19. Sfinții Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont.

20. X Sfântul mare Mucenic Eustatie și soția sa Teopisti cu cei doi fii ai lor: Agapie și Teopist.

21. Sfântul Apostol Codrat cel din Magnesia; Sfântul Prooroc Iona.

† Pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Dimitrie, mitropolitul Rostovului.

În această zi se odovăiește praznicul Înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și se cântă toate ale praznicului; iar slujba Apostolului se cântă la 22 septembrie.

22. Sfinții sfințiți Mucenici: Foca, episcopul de la Sinopi, Isaac și Martin.

23. †) Zămislirea Sfântului Măritului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; Cuvioasele Xantipa și Polixenia. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

24. † Sfânta întâia muceniță și întocmai cu apostolii Tecla; Cuviosul Coprie.

25. Cuvioasa maica noastră Eufrosina; Sfinții Mucenici Pavel și Tatis.

26. †) Mutarea Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

SINAXAR

27. † Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul; Sfântul Mucenic Calistrat și cei împreună cu dânsul 49 de mucenici; Sfânta Muceniță Epiharia; Sfântul Apostol Marcu.

28. † Cuviosul Părintele nostru Hariton Mărturisitorul; Sfântul Prooroc Varuh, Sfântul Mucenic Pimen. –
Dezlegare la vin și la untdelemn.

29. X Cuviosul Părintele nostru Chiriac Sihastrul; Sfânta Muceniță Gudelia.

30. X Sfântul sfințitul Mucenic Grigorie Luminătorul, arhiepiscop al Armeniei celei mari; Sf. Muceniță Ripsimia.

LITURGHIERUL PASTORAL

LUNA OCTOMBRIE

Are 31 de zile. Ziua are 11 ceasuri și noaptea 13.

1. Sfântul Apostol Anania, unul din cei șaptezeci; Cuviosul Părintele nostru Roman Melodul (făcătorul de cântări).

(†) Tot în această zi prăznuim și Acoperământul Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.

2. X Sfântul Sfințitul Mucenic Ciprian; Sfânta Muceniță Iustina fecioara; Cuviosul Teofil Mărturisitorul.

3. X Sfinții sfințiți Mucenici Dionisie Areopagitul, Dionisie, episcopul Alexandriei, Elefterie și Rustic.

4. Sfântul Părintele nostru Ierotei, episcopul Atenei; Sfinții Mucenici Audact, Domnina și Clistena.

5. Sfintele Mucenițe Haritina și Memelta.

6. X) Sfântul Apostol Toma; Sfânta Muceniță Erotiida. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

7. Sfinții Mucenici Serghie și Vah; Sfinții Polihronie și Chesarie diaconul.

8. Cuvioasa maica noastră Pelaghia; Sfânta Taisia.

9. X) Sfântul Apostol Iacov al lui Alfeu; Cuviosul Părintele nostru Andronic și Atanasia, soția lui. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

10. Sfinții Mucenici Evlampie și Evlampia, sora lui, și Teofil Mărturisitorul.

SINAXAR

11. Sfântul Apostol Filip, unul din cei șapte diaconi; Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul, mitropolitul Niceei; Sfintele Mucenițe Zenaida și Filonia.

Duminica, după 11 ale acestei luni, se cântă slujba Sfinților Părinți care au fost la al VII-lea Sobor ce s-a ținut la Niceea (787).

12. Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic; Preacuviosul Părintele nostru Cosma, făcătorul de canoane, episcopul Maiumei.

13. † Aducerea Moaștelor Sf. Ap. Andrei la Iași; Sfinții Mucenici Carp, Papil, Agatodor, Agatonica și Florentie.

14. Sfinții Mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie, Chelsie și Silvan, Cuviosul Savin.

†) În aceeași zi se prăznuiește și Cuvioasa maica noastră Parascheva (ale cărei sfinte moaște se află în biserica catedrală a sfintei Mitropolii a Moldovei și Bucovinei, în Iași).

15. Sfințitul Cuvios și Mucenic Luchian, Preotul Antiohiei; Cuviosul Părinte Eftimie cel Nou; Cuvioșii Savin, episcopul și Vars, episcopul Edesei.

16. Sfântul Mucenic Longhin, sutașul; Cuviosul Mal.

17. Sfântul Prooroc Osea; Cuviosul Mucenic Andrei Criteanul.

18. X Sfântul Apostol și Evanghelist Luca; Sfinții Mucenici Iulian și Martin. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

19. Sfântul Prooroc Ioil; Sfinții Mucenici Uar și Felix.

LITURGHIERUL PASTORAL

20. X Sfinții mari Mucenici: Artemie, Evor, Evnoi și Matroana; Cuviosul Gherasim cel Nou.

21. † Cuvioșii Visarion, Sofronie și Oprea; Sfinții Preoți Mărturisitori Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel; Cuviosul Părintele nostru Ilarion cel Mare.

22. Sfântul și întocmai cu apostolii Averchie, episcopul Ierapolei, făcătorul de minuni. Sfinții șapte tineri din Efes: Maximilian, Iamylih, Martian, Dionisie, Antonin, Exacustodian și Constantin; Sfinții Mucenici Ieraclie, Teodota și Glicheria.

23. X) Sfântul Mucenic și Apostol Iacov, fratele (ruda) Domnului, și Ignatie patriarhul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

24. Sfântul mare Mucenic Areta și cei împreună cu dânsul; Sfinții Mucenici Valentin și Sevastiana; Cuviosul Proclu patriarhul.

25. Sfinții Mucenici Marcian și Martirie; Sfânta Tavita.

26. †) Sfântul mare Mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir; pomenirea marelui și înfricoșătorului cutremur. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

27. Sfântul Mare Mucenic Nestor.

† Tot în această zi facem și pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Dimitrie cel Nou (din Basarabi), ale cărui sfinte moaște se află în biserica catedrală a sfintei Patriarhii din București.

28. Sfinții Mucenici Terentie și Neonila, soția lui, și cei șapte copii ai lor: Sarvil, Nita, Ierax, Teodul, Fota,

SINAXAR

**Vil și Eunichie; Cuviosul Părintele nostru Ștefan Sava-
itul și Firmilian.**

**29. Sfânta Cuvioasă Muceniță Anastasia Romana;
Cuviosul Părintele nostru Avramie.**

**30. Sfinții Mucenici Zenovie, episcopul, și Zenovia,
sora sa, Eutropia; Apostolul Cleopa și Iosif patriarhul.**

**31. Sfinții Apostoli Apelie, Stahie, Amplie, Urban,
Aristobul, Narcis; Sfinții Mucenici Epimah și Iacob,
episcopul.**

LITURGHIERUL PASTORAL

LUNA NOIEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 10 ceasuri și noaptea 14.

1. X Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, din Asia; Sfântul Erminigheld.
– Dezlegare la vin și la untdelemn.

2. Sfinții Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor, Anempodist, Eudoxie și Agapie.

3. Sfinții Mucenici Archepsima, Iosif și Aitala, diaconul; pomenirea înnoirii bisericii Sfântului mare Mucenic Gheorghe din Lida, unde este pus cinstitul lui trup.

4. Cuviosul Părintele nostru Ioanichie cel Mare; Sfinții Mucenici Nicandru, episcopul și Ermeu, preotul.

5. Sfinții Mucenici Galaction și Epistimia; Sfinții Silvan și Grigorie, arhiepiscopul.

6. X Sfântul Părintele nostru Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; Cuviosul Luca.

7. Sfinții 33 de Mucenici cei din Melitina; Cuviosul Părintele nostru Lazăr, făcătorul de minuni, care a sihăstrit în Muntele Galissiei.

8. †) Soborul mai-Marilor Voievozi și cetelor începători Mihail și Gavriil și al tuturor cereștilor puteri. –
Dezlegare la vin și la untdelemn.

9. Sfinții mucenici Onisifor și Porfirie; Cuvioasele Maici Matroana și Teoctisa; Sfântul Artemon.

10. Sfinții Apostoli din cei 70: Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru și Cvart; Sfinții Mucenici: Orest și Mil, episcopul.

SINAXAR

11. Sfinții Mucenici Mina, Victor și Vichentie; Sfânta Muceniță Ștefaniada.

X) Cuviosul Părintele nostru Teodor Studitul Mărturisorul.

12. X Sfântul Părintele nostru Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei; Cuviosul Părintele nostru Nil, pustnicul.

13. †) Cel între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

14. † Sfântul și întru tot lăudatul Apostol Filip, unul din cei 12 Apostoli, și Sfântul Grigorie Palama, arhiepiscopul. – Dezlegare la pește.

15. † Sf. Cuv. Paisie de la Neamț; Sfinții Mucenici și Mărturisitori: Gurie, Samona și Aviv, diaconul. – Din această zi se începe postul Nașterii Domnului.

16. X) Sfântul Apostol și Evanghelist Matei. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

17. X Cel între sfinți Părintele nostru Grigorie, episcopul Neocezareei, făcătorul de minuni; Cuviosul Lazăr Zugravul.

18. Sfinții Mucenici Platon, Roman și Zaheu.

19. Sfântul Prooroc Avdie; Sfântul Mucenic Varlaam.

20. Înaintepăznuirea Intrării în biserică a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Părintele nostru Proclu, patriarhul Constantinopolului; Sfinții Mucenici Anatolie și Dasie cel din Durostor (Silistra).

LITURGHIERUL PASTORAL

†) **Cuviosul Părintele nostru Grigorie Decapolitul (ale cărui sfinte moaște se află în sfânta mănăstire Bistrița din județul Vâlcea).**

21. (†) Intrarea în biserică a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria. – Praznic și dezlegare la pește.

22. Sfinții Apostoli din cei 70: Filimon, Onisim, Arhip și Apfia și cei împreună cu dânșii; Sfânta Muceniță Cecilia.

23. † Cei între sfinți Părinții noștri: Grigore, episcopul Acragandelor, și Amfilohie, episcopul Iconiei; Cuviosul Sisinie; Cuviosul Antonie de la Iezerul, din județul Vâlcea.

24. Sfinții Mucenici Clement, papa Romei, și Petru al Alexandriei.

25. † Sfânta mare Muceniță Ecaterina; Sfântul mare Mucenic Mercurie. – În această zi se odovăiește praznicul Intrării în biserică. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

26. Cuviosul Părintele nostru Alipie Stâlpnicul și Cuviosul Stelian Paflagonul.

27. X Sfântul mare Mucenic Iacob Persul; Cuviosul Natanael; Sfântul Onufrie.

28. X Sfântul Cuviosul Mucenic Ștefan cel Nou; Sfântul Mucenic Irinarh.

29. Sfinții Mucenici Paramon și Filumen; Cuviosul Părintele nostru Acachie cel de la scară.

30. †) Sfântul și întru tot lăudatul Apostol Andrei, cel întâi chemat; Sfântul Frumentie, episcopul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

SINAXAR

LUNA DECEMBRIE

Are 31 de zile. Ziua are 9 ceasuri și noaptea 15.

1. Sfântul Prooroc Naum; Cuviosul Filaret Milostivul.
2. Sfântul Prooroc Avacum; Sfânta Muceniță Meropi.
3. Sfântul Prooroc Sofonie; Cuviosul Ioan Sinaitul (Sihastrul), episcopul Coloniei.
4. † Sfânta mare Muceniță Varvara; Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
5. † Precuciosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Sava cel Sfințit; Sfântul Mucenic Anastasie. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
6. †) **Cel între sfinți Părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni.** – Praznic. Dezlegare la vin și la untdelemn.
7. **Cel între sfinți Părintele nostru Ambrozie, episcopul Mediolanului.**
- †) **Sfânta Muceniță Filofteia fecioara (ale cărei sfinte moaște se află la Curtea de Argeș).**
8. Cuvioșii Părinții noștri Patapie și Sofronie, episcopul Ciprului; Sfinții Apostoli Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar și Onisifor.
9. X) **Zămislirea Sfintei Fecioare de către strămoșa Ana; Proorocița Ana.** – Dezlegare la vin și la untdelemn.
10. Sfinții Mucenici Mina, Ermoghen, Eugraf, Calicheladeu, Ghemel.

LITURGHIERUL PASTORAL

11. Sfinții Părinții noștri Daniel Stâlpnicul și Luca; Sfântul Mucenic Varsava; Sfinții Mucenici Achepei, Aitala, Terentie, Vichentie, Emilian și Vevea.

12. † Cel între sfinți Părintele nostru și făcătorul de minuni Spiridon; Sfântul Alexandru, arhiepiscopul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

13. † Sfinții Mucenici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie și Orest; Sfânta Muceniță Lucia fecioara; Cuviosul Arsenie, cel din Latro. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Duminica Sfinților Strămoși, adică a Sfinților Părinți celor mai dinainte.

14. Sfinții Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.

15. † Sfinții sfințiți Mucenici Elefterie, Suzana și Vah cel Nou; Cuviosul Părintele nostru Pavel cel din Latro.

16. Sfântul Prooroc Agheu; Sfântul Mucenic Marin; Sfânta Teofana împărăteasa.

17. X Sfântul Prooroc Daniel și Sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

Duminica înaintea Nașterii lui Hristos, a Sfinților Părinți.

18. † Sfântul Cuvios Daniil Sihastrul; Sfântul Mucenic Sebastian; Sfânta Muceniță Zoe și cei împreună cu dânșii; Sfântul Părintele nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului; Cuviosul Flor.

19. Sfântul Mucenic Bonifatie; Cuviosul Grighentie; Sfânta Aglaia.

SINAXAR

20. X Înainteprăznuirea Nașterii după trup a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul sfințitul Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

21. Sfânta Muceniță Iuliana cea din Nicomidia; Sfântul Temistocle.

22. Sfânta Mare Muceniță Anastasia; Sfinții Mucenici Hrisogon și Teodota.

23. X Sfinții zece Mucenici din Creta; Cuvioșii Pavel și Naum.

24. Sfânta Cuvioasă Muceniță Eugenia și cele împreună cu dânsa. – Ajunul Crăciunului.

25. (†) Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Praznic și dezlegare la toate cele de mâncare din această zi până în ajunul Bobotezei. Mijloceasurile nu se citesc.

26. (†) Soborul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu; Sfântul Mucenic Eftimie, episcopul Sardelor.

† Tot în această zi se face și pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru de Dumnezeu purtătorul Nicodim cel Sfințit de la Tismana (din ale cărui sfinte moaște se află o parte la a sa sfântă Mănăstire Tismana din județul Gorj).

Duminică după Nașterea Domnului, pomenirea sfinților și dreptilor Iosif, logodnicul Fecioarei, David, împăratul și Iacob, fratele (ruda) Domnului. (Despre Iacob vezi ziua de 23 octombrie).

LITURGHIERUL PASTORAL

27. †) Sfântul Apostol întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Cuviosul Părintele nostru Teodor Mărturisitorul și fratele său, Teofan Pustnicul.

28. Sfinții douăzeci de mii de Mucenici, cei arși în Nicomidia.

29. Sfinții paisprezece mii de prunci, cei uciși de Irod; Cuviosul Părintele nostru Marcel, egumenul mănăstirii celor neadormiți (achimiților).

30. Sfânta Muceniță Anisia; Cuvioasa Teodora. Tot în această zi se cântă slujba cuvioasei Melania, pentru că la 31 decembrie se odovăiește praznicul Nașterii Domnului.

31. Sfântul Mucenic Hermes; Cuvioasa Melania Romana; Cuviosul Zotic preotul, hrănitorul copiilor sărmani. În această zi se odovăiește praznicul Nașterii Domnului.

SINAXAR

LUNA IANUARIE

Are 31 de zile. Ziua are 10 ceasuri și noaptea 14.

1. (†) Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos; cel între sfinți Părintele nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei.

2. Înainte-prăznuirea Botezului Domnului; cei între sfinți Părintele nostru Silvestru, papa Romei, și Serghie.

3. Sfântul Prooroc Maleahi; Sfântul Mucenic Gordie.

4. Soborul Sfinților 70 de Apostoli; Cuviosul Părintele nostru Teoctist, egumenul de la Kucumia Siciliei.

5. Sfinții Mucenici Teopempt și Teona; Cuvioasa Sinclitichia. – Ajunul Botezului Domnului. – Post în orice zi s-ar întâmpla.

6. (†) Sfântul Botez al Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. – Praznic și dezlegare la toate.

7. †) Soborul Sfântului măritului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan. – Praznic și dezlegare la pește.

8. După-prăznuirea Botezului Domnului; Cuvioșii Părinții noștri Gheorghe Hozevitul, Emilian Mărturisitorul; Cuvioasa Maica noastră Domnica.

9. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Mucenic Polieuct; Cuviosul Eustratie.

10. După-prăznuirea Botezului Domnului; cel între sfinți Părintele nostru Grigorie, episcopul Nyssei; Cuvioșii Dometian, episcopul Meletinei, și Marcian preotul; Sfântul Cuvios Antipa de la Calapodești.

LITURGHIERUL PASTORAL

11. † După-prăznuirea Botezului Domnului; Cuviosul Părintele nostru Teodosie, Începătorul vieții călugărești de obște. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

12. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfintele Mucenite Tatiana diaconița și Eutasia.

13. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfinții Mucenici Ermil și Stratonice.

În această zi se cântă și slujba Stinților Părinți celor uciși în Sinai și Rait, pentru că la 14 ianuarie se odovăiește praznicul Botezului Domnului.

14. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în Sinai și Rait. – În această zi se odovăiește praznicul Botezului Domnului.

15. X Cuvioșii Părinții noștri Pavel Tebeul și Ioan Colibașul.

16. X Cinstirea lanțului Sfântului măritului și întru tot laudatului Apostol Petru; Sfinții Mucenici Pevsip și cei împreună cu el. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

17. †) Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Antonie cel Mare. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

18. † Cei între sfinți Părinții noștri arhiepiscopii Alexandriei, Atanasie și Chiril. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

19. X Cuvioșii Părinții noștri Macarie Egipteanul, Arsenie și Marcu.

20. † Cuviosul și de Dumnezeu purtătorul Părintele nostru Eftimie cel Mare. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

SINAXAR

21. Cuviosul Părintele nostru Maxim Mărturisitorul; Sfinții Mucenici Neofit, Evghenie, Candid, Valerian și Achila.

22. X Sfântul Apostol Timotei; Sfântul Cuviosul Mucenic Anastasie Persul. – Dezlegare la vin și untdelemn.

23. X Sfinții sfințiți Mucenici Clement, episcopul Ancirei, și Agatanghel.

24. Cuvioasa noastră Xenia, Sfântul Mucenic Vavila.

25. †) Cel între sfinți Părintele nostru Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, patriarhul Constantinopolului; † Sfântul Bretanion, Episcopul Tomisului; Cuviosul Public. – Praznic și dezlegare la vin și untdelemn.

26. Cuviosul Părintele nostru Xenofont, soția sa Maria și fiii lor: Arcadie și Ioan.

27. † Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Ioan Gură de Aur. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

28. X Cuvioșii Părinții noștri Efrem Sirul, Paladie și Iacob.

29. † Aducerea moaștelor Sfântului sfințitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.

30. †) Cei între sfinți Părinții noștri mari Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; Sfântul sfințitul Mucenic Ipolit, papa Romei. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

31. X Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan.

LITURGHIERUL PASTORAL

LUNA FEBRUARIE

Are 28 de zile, iar de este an bisect, 29.

Ziua are 11 ceasuri și noaptea 13.

1. Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul Mucenic Trifon; Sfintele Mucenițe Perpetua și Felicitas.

2. (†) Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos. – Praznic și dezlegare la pește.

3. X Sfântul și Dreptul Simeon, de Dumnezeu primitorul; Sfânta Ana, proorocița.

4. Cuviosul Părintele nostru Isidor Pelusiotul; Sfântul Mucenic Avramie.

5. Sfintele Mucenițe Agata și Teodula.

6. Cuviosul Părintele nostru Vucol, episcopul Smirnei; Sfinții Mucenici Iulian, Fausta și Fotie patriarhul.

7. Cuvioșii Părinții noștri Partenie, episcopul Damascului, și Luca; Sfinții 1003 mucenici din Nicomidia. – Dezlegare la vin și untdelemn.

8. X Sfântul mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfântul Prooroc Zaharia.

9. Sfinții Mucenici Nichifor, episcopul Marcel și Pangratie. - În această zi se odovăiește praznicul Întâmpinării.

10. † Sfântul sfințitul Mucenic Haralambie; Sfânta Muceniță Valentina. De nu este Postul cel Mare se cântă și slujba Sfântului Mucenic Nichifor.

11. Sfântul sfințitul Mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei; Sfânta Teodora împărăteasa.

SINAXAR

12. Cei între sfinți Părinții noștri Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei mari, și Antonie patriarhul; Sfântul Mucenic Hristea.

13. Cuviosul Părintele nostru Martinian; Sfinții Apostoli Acvila și Priscila.

14. Cuvioșii Părinții noștri Auxențiu, Maron și Avraam.

15. Sfântul Apostol Onisim; Sfântul Mucenic Maior.

16. Sfinții Mucenici Pamfil, Valentin și cei împreună cu dâșii; Cuviosul Flavian.

17. X Sfântul mare Mucenic Teodor Tiron; Sfânta Mariamna. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

18. Sfântul Părintele nostru Leon, papa Romei; Cuvioșii Agapit, Mariam și Pulheria.

19. Sfinții Apostoli: Arhip, Filimon și Apfia; Cuvioșii Evghenie și Macarie.

20. Cei între sfinți Părinții noștri Leon, episcopul Cataniei, și Agaton; Cuviosul Visarion.

21. Cuviosul Părintele nostru Timotei; Sfântul Eustațiu, episcopul Antiohiei.

22. Aflarea cinstitelor moaște ale Sfinților celor din Eughenia. Cuvioșii Atanasie, Talasie și Irineu (Limneu).

23. † Sfântul sfințitul Mucenic Policarp, episcopul Smirnei; Sfânta Gorgonia.

24. †) Întâia și a doua aflare a cinstului cap al Sfântului măritului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

LITURGHIERUL PASTORAL

25. Sfinții Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului, Alexandru și Ipatie.

26. Cel între sfinți Părintele nostru Porfirie, arhiepiscopul Gazei; Sfânta Muceniță Fotini; Sfântul Teodor.

27. Cuviosul Părintele nostru Procopie Mărturisitorul; Cuviosul Talaleu.

28. Cuviosul Părintele nostru Vasile Mărturisitorul, care a sihăstrit împreună cu Sfântul Procopie.

29. † Cuviosul Părintele nostru Casian Romanul și Gherman din Dobrogea.

SINAXAR

LUNA MARTIE

Are 31 de zile. Ziua 12 ceasuri și noaptea 12.

1. Cuvioasa Muceniță Evdochia; Cuvioasa Domnina.
2. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, episcopul Cirenei; Sfinții Mucenici Isihie și Nestor.
3. Sfinții Mucenici Eutropie cu ai săi, Cleonic și Vasilisc.
4. Cuviosul Părintele nostru Gherasim cel de la Iordan; Sfinții Mucenici Pavel și Iuliana, sora lui.
5. Sfințitul Mucenic Conon; Sfânta Muceniță Iraida.
6. Sfinții 42 de Mucenici din Amoreea; Sfântul Eufrosin.
7. Sfinții sfințiți Mucenici episcopi din Cherson: Vasilevs, Efrem, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatador și Elpidie.
8. Cuviosul Părintele nostru Teofilact Mărturisorul, episcopul Nicomidiei.
9. †) **Sfinții 40 de Mucenici, care au pățimit în iezerul Sevastiei.** – Dezlegare la vin și la untdelemn.
10. Sfinții Mucenici Codrat, Ciprian, Dionisie și cei împreună cu dânșii.
11. Cel între sfinți Părintele nostru Sofronie, patriarhul Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Lalu.
12. Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisorul al Sigrianei; Sfântul Grigorie Dialogul.
13. Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

LITURGHIERUL PASTORAL

14. Cuviosul Părintele nostru Benedict; Sfântul Mucenic Alexandru preotul.

15. Sfinții Mucenici Agapie, Plisie, Timolau și cei împreună cu dânșii.

16. Sfinții Mucenici Sabin, Papa, Romano și Amin.

17. Cuviosul Părintele nostru Alexie, omul lui Dumnezeu; Sfântul Mucenic Marin.

18. Cel între sfinți Părintele nostru Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului.

19. Sfinții Mucenici Hristant, Daria și Ilaria.

20. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în Mănăstirea Sfântul Sava cel Sfințit.

21. Cuviosul Părintele nostru Iacob, episcopul și mărturisorul; Sfinții Toma și Serapion.

22. Sfântul Sfințitul Mucenic Vasile, preotul bisericii din Ancira; Sfânta Drosida.

23. Sfântul Cuviosul Mucenic Nikon și cei 199 de ucenici ai lui, care au mărturisit împreună cu el.

24. X Înainte-prăznuirea Bunei Vestiri; Sfântul Cuviosul Părintele nostru Zaharia; Sfântul Mucenic Luca; Sfântul Artemon episcopul.

25. (†) **Buna Vestire, a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria.**

Praznic și dezlegare la pește, dacă nu este în Săptămâna Patimilor.

26. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Sfinții Mucenici Montanus, preotul și soția sa Maxima. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

SINAXAR

27. Sfânta Muceniță Matroana cea din Tesalonic; Sfântul Prooroc Anania.

28. Cuviosul Ștefan, făcătorul de minuni, și Ilarion cel Nou; Sfinții Mucenici Filit și Lidia.

29. Cuviosul Părintele nostru Marcu, episcopul Aretuselor, Chiril diaconul și cei împreună cu dâșii.

30. Cuviosul Părintele nostru Ioan, care a scris «Scara»; Sfântul Prooroc Ioad; Sfânta Evula.

31. Cuviosul și făcătorul de minuni Ipatie, episcopul Gangrei; Sfinții Acachie și Veniamin.

LITURGHIERUL PASTORAL

LUNA APRILIE

Are 30 de zile. Ziua are 13 ceasuri și noaptea 11.

1. Cuvioasa Maica noastră Maria Egipteanca; Cuviosul Macarie Mărturisitorul.

2. Cuviosul Părintele nostru Tit, făcătorul de minuni; Sfinții Mucenici Amfian și Edesie.

3. Cuviosul Părintele nostru Nichita Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Midichiei; Sfântul Mucenic Elpidifor.

4. Cuvioșii Părinții noștri Iosif, scriitorul de cântări, Gheorghe cel de la Maleon, Zosima și Platon.

5. Sfinții Mucenici Teodul, Agatopod și cei împreună cu dâșii, Claudie, Diodor, Serapion și Nichifor.

6. Sfântul Irineu de Sirmium; Cel între sfinți Părintele nostru Eutihie, Patriarhul Constantinopolului; Cuvioasa Platonida.

7. Cuviosul Părintele nostru Gheorghe Mărturisitorul, episcopul Meletinei; Sfântul Mucenic Caliopie; Sfânta Muceniță Achilina.

8. Sfinții Apostoli din cei 70: Irodion, Agav, Ruf și cei împreună cu dâșii; Sfântul Celestin, papa Romei.

9. Sfântul Mucenic Eupsihie din Cezareea; Cuviosul Vadim.

10. Sfinții Mucenici Terentie, Pompie, African, Maxim și cei împreună cu dâșii; Sfântul Dima.

11. Sfântul sfințitul Mucenic Antipa, episcopul Pergamului Asiei; Cuvioasa Trifina.

SINAXAR

†) Tot în această zi, Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica.

12. † Sf. Mc. Sava de la Buzău; Cuviosul Părintele nostru Vasile Mărturisitorul, episcopul Pariei; Sfânta Antuza.

13. Sfinții sfințiți Mucenici Artemon, Cvintilian și Dada.

14. Cel între sfinți Părintele nostru Martin Mărturisitorul, Ep. Romei; Sfânta Muceniță Tomaida.

15. Sfinții Apostoli dintre cei 70: Aristarh, Pud și Trofim.

16. Sfintele Mucenițe fecioare Agapia, Irina și Hionia.

17. Cuvioșii Părinții noștri Simeon, episcopul, Acachie, episcopul, Avdela, Adrian și Agapet, episcopul.

18. Cuvioșii Părinții noștri Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul și Ioan, Arhiepiscopul Antiohiei; Sfinții Mucenici Sava Gotul și Cosma episcopul.

19. Cuviosul Părintele nostru Ioan cel de la Lavra Veche; Sfinții Pafnutie și Gheorghe.

20. Cuviosul Părintele nostru Teodor Trihina; Sfântul Apostol Zaheu; Sfântul Mucenic Atanasie; Sfântul Teotim, Episcopul Tomisului.

21. Sfinții sfințiți Mucenici Ianuarie, episcopul și cei împreună cu dânsul; Teodor cel din Perga și Alexandra împărăteasa; Sfânta Muceniță Filipia; Cuviosul Atanasie Sinaitul.

22. Cuviosul Părintele nostru Teodor Sicheotul; Sfântul Natanael.

LITURGHIERUL PASTORAL

23. (†) Intrarea Domnului în Ierusalim; Sfântul măritul mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință și făcătorul de minuni. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

24. Sfântul Mucenic Sava Stratilat; Cuvioasa Maica noastră Elisabeta, făcătoarea de minuni; † Sfinții Ierarhi Ilie Iorest și Sava, Mitropolitul Transilvaniei; Iosif Mărturisitorul din Maramureș.

25. X) Sfântul Apostol și Evanghelist Marcu. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

26. Sfântul sfințitul Mucenic Vasile, episcopul Amasiei; Sfânta Glafira.

27. X Sfântul sfințitul Mucenic Simeon, fratele (ruda) Domnului.

28. Sfinții Apostoli dintre cei 70: Iason și Sosipatru; Sfinții Mucenici Maxim, Dada și Cvintilian.

29. Sfinții 9 Mucenici cei din Cizic; Cuviosul Părintele nostru Memnon, făcătorul de minuni.

30. X) Sfântul Apostol Iacob, fratele Sfântului Apostol Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul; Sfântul Donat. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

SINAXAR

LUNA MAI

Are 31 de zile. Ziua are 14 ceasuri și noaptea 10.

1. Sfântul Prooroc Ieremia; Cuviosul Eftimie, Ignațiu și Acachie; Cuvioasa Isidora.

2. X Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Atanasie cel Mare (vezi ianuarie 18). – Dezlegare la vin și la untdelemn.

3. Sfinții Mucenici Timotei și Mavra; Sfântul Diodor.

† **Tot în această zi pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Teodosie, egumenul Mănăstirii Pecerska, începătorul vieții monahicești de obște pe pământul Rusiei.**

4. Sfânta Cuvioasa Muceniță Pelaghia; Cuviosul Valerian.

5. Sfânta și mărita Muceniță Irina; Sfinții Mucenici Neofit și Gaian.

6. Sfântul și dreptul Iov, mult-răbdătorul; Cuvioșii Mamant și Pahomie.

7. X Pomenirea semnelui Cinstitei Cruci ce s-a arătat pe cer în cetatea Ierusalimului; Sfântul Mucenic Acachie.

8. † Sfântul măritul și întru tot lăudatul Apostol și Evanghelist Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul; Cuviosul Părintele nostru Arsenie cel Mare. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

9. Aducerea moaștelor Sfântului Ierarh Nicolae; Sfântul Prooroc Isaia; Sfântul Mucenic Hristofor.

LITURGHIERUL PASTORAL

10. X) Sfântul Apostol Simon Zilotul; Cuviosul Isihie. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

11. Sfinții sfințiți Mucenici Mochie, Acachie și Dioscur; înnoirea Constantinopolului.

12. X Cei între sfinți Părinții noștri Epifanie, arhiepiscopul Ciprului, și Gherman, patriarhul Constantinopolului.

† Tot în această zi, Sfântul Mucenic Ioan Valahul.

13. Sfânta Muceniță Glicheria; Cuviosul Serghie Mărturisitorul.

14. Sfinții Mucenici Isidor cel din insula Hios și Terapont.

15. X Cuviosul Părintele nostru Pahomie cel Mare; Sfântul Ahile, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

16. Cuviosul Părintele nostru Teodor cel sfințit, ucenicul Cuviosului Pahomie; Sfântul Mucenic Isachie.

17. Sfântul Apostol Andronic și cei împreună cu dânsul; Sfânta Iunia.

18. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, cel din Ancira; Sfinții Mucenici Petru, Dionisie și Veniamin și cei împreună cu dânșii; Sfânta Hristina și cele șapte fecioare împreună cu dânsa.

19. Sfântul sfințitul Mucenic Patrachie, episcopul Prusiei, și cei împreună cu dânsul; Sfânta Muceniță Chiriachi; Cuviosul Memnon.

20. Sfinții Mucenici Talaleu și Talasie; Cuviosul Marcu pustnicul.

SINAXAR

21. †) Sfinții mari Împărați și întocmai cu Apostolii Constantin și mama sa Elena. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

22. Sfinții Mucenici Vasilisc și Marcel; Sfinții Părinți de la Sinodul al II-lea Ecumenic.

23. Cuviosul Părintele nostru Mihail Mărturisitorul, episcopul Sinadei.

24. X Cuviosul Părintele nostru Simon, cel din Muntele Minunat; Sfântul Mucenic Serapion; Sfânta Muceniță Marciana. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

25. † A treia aflare a cinstului cap al Sfântului, Măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; Sfântul Mucenic Celestin. - Dezlegare la vin și untdelemn.

26. Sfântul Apostol Iuda; Sfinții sfințiți Apostoli Carp și Alfeu dintre cei șaptezeci; Sfinții Mucenici Averchie și Elena.

27. Sfinții sfințiți Mucenici Terapont, episcopul Sardei, și Alipie.

28. Cuviosul Părintele nostru Nichita, episcopul Calcedonului; Sfântul sfințitul Mucenic Eladie; Sfânta Muceniță Eliconida.

29. Sfânta Cuvioasa Muceniță Teodosia, fecioara; Sfinții Mucenici Olivian, episcopul și Alexandru, episcopul Alexandriei.

30. Cuvioșii Părinții noștri Isaachie Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Dalmației, și Varlaam; Sfântul Mucenic Natalie.

31. Sfântul Apostol Ermie; Sfinții sfințiți Mucenici Ermie, Eusebie și Haralambie.

LITURGHIERUL PASTORAL

LUNA IUNIE

Are 30 de zile. Ziua are 15 ceasuri și noaptea 9.

1. Sfinții Mucenici Iustin Martirul și Filosoful; alt Iustin și Firm și cei împreună cu dânșii.

2. † Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava; Cel între sfinți Părintele nostru Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului;

† Tot în această zi, Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou, ale cărui sfinte moaște se află în Suceava.

3. Sfinții Mucenici Luchilian, cu soția și copiii lor: Ipatie, Paul și Paula.

4. † Sfinții Mucenici Zotic, Atal, Camasis și Filip de la Niculițel; Cel între sfinți Părintele nostru Mitrofan, patriarhul Constantinopolului; Cuvioasa Sofia.

5. Sfinții sfințiți Mucenici: Dorotei, episcopul Tirului, Marcian, Nicandru și Leonid.

6. Cuvioșii părinții noștri Visarion, făcătorul de minuni, și Ilarion cel Nou, de la Mănăstirea Dalmației; Sfinții Mucenici Ghelasie, Eusebia și Sosana.

7. Sfântul sfințit Mucenic Teodot, episcopul Ancirei; Sfintele Mucenițe Zinaida și Sebastian; Cuviosul Antim.

8. X Aducerea moaștelor Sfântului marelui Mucenic Teodor Stratilat; Sfânta Muceniță Caliopei, Cuvioasa Melania. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

SINAXAR

9. X Cel între sfinți Părintele nostru Chiril, arhiepiscopul Alexandriei; Sfintele Mucenițe Tecla, Mariamni, Marta și Maria.

10. Sfinții sfințiți Mucenici Timotei, episcopul Prusiei, și Alexandru; Sfânta Muceniță Antonia.

11. X Sfinții Apostoli Bartolomeu și Barnaba. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

12. X Cuvioșii Părinții noștri Onufrie cel Mare și Petru Atonitul.

13. Sfânta Muceniță Achilina; Sfântul Trifilie, episcopul Levcosiei din Cipru.

14. Sfântul Prooroc Elisei; Cel între sfinți Părintele nostru Metodie, patriarhul Constantinopolului.

15. Sfântul Prooroc Amos; Fericiii Augustin și Ieronim.

16. Sfântul Tihon făcătorul de minuni, episcopul Amantundei din Cipru; Sfântul Mucenic Marcu episcopul.

17. Sfinții Mucenici Manuil, Savel și Ismail, Inochentie, Isavru și cei împreună cu dâșii.

18. Sfinții Mucenici Leontie, Ipatie și Teodul; Cuviosul Erasm.

19. X) Sfântul Apostol Iuda, fratele (ruda) Domnului; Cuviosul Paisie cel Mare; Sfântul Mucenic Zosima. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

20. Sfântul sfințitul Mucenic Metodie, episcopul Patarelor; Cuviosul Calist patriarhul.

21. Sfinții sfințiți Mucenici Iulian din Tars, și Afrodisie.

LITURGHIERUL PASTORAL

22. Sfinții sfințiți Mucenici Eusebie, episcopul Samosatelor, Zenon și Zina.

23. Sfânta Muceniță Agripina; Sfântul Mucenic Aristocle.

24. (†) Nașterea Cinstului, Măritului Prooroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; † Aducerea moaștelor Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava; Sfântul Niceta de Remesiana. – Praznic și dezlegare la pește.

25. Sfânta Cuvioasa Muceniță Fevronia; Sfinții Mucenici Procopie și Orentie cu frații săi.

26. Cuviosul Părintele nostru David din Tesalonic; Sfântul Ioan, episcopul Goției.

27. Cuviosul Părintele nostru Samson, primitorul de străini; Sfântul Mucenic Anect.

28. X Aducerea moaștelor Sfinților doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan (vezi ianuarie 31); Sfântul Mucenic Papia. – Praznic și dezlegare la pește.

29. (†) Sfinții, măriți și întru tot lăudați și mai-marii Apostolilor Petru și Pavel.

30. † Soborul Sfinților măriților și întru tot lăudaților 12 Apostoli; † Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmneț. – Praznic și dezlegare la pește.

SINAXAR

LUNA IULIE

Are 31 de zile. Ziua are 14 ceasuri și noaptea 10.

1. † Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți; Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, cei din Roma; Sfântul Mavrichir. – Dezlegare la vin și untdelemn.

2. X) Punerea în raclă a cinstului veșmânt al Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne; Sfântul Iuvenalie patriarhul;

† Sfântul Voievod Ștefan cel Mare. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

3. Sfântul Mucenic Iachint; cel între sfinți Părintele nostru Anatolie, patriarhul Constantinopolului.

4. Cel între sfinți Părintele nostru Andrei, arhiepiscopul Cretei, și Preacuvioasa Marta, mama Sfântului Simeon, făcătorul de minuni; Cuvioasa Chiprila.

5. † Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Atanasie al Atonului, cu ucenicii săi; Cuviosul Lampadie. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

6. Sfântul Părintele nostru Sisoe cel Mare; Sfânta Muceniță Lucia.

7. Cuvioșii Părinții noștri Toma cel din Maleon, Acahie cel de la scară; Sfânta mare Muceniță Chiriachi.

8. X Sfântul mare Mucenic Procopie; Sfânta Teodosia.

9. Sfinții Mucenici Pangratie și Chiril, episcopul, Andrei și Prov.

LITURGHIERUL PASTORAL

10. Sfinții 45 de mucenici cei din Nicopolea Armeniei.

† Tot în această zi și pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Antonie din Lavra Pecerska din Kiev, a celui ce a fost începător al tuturor monahilor din Rusia.

11. X Sfânta și laudata Muceniță Eufimia, care a fost hotarul părinților; Sfânta Olga împărăteasa; Sfântul Marcian.

12. Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie; Cuviosul Părintele nostru Mihael cel din Malein; Sfânta Veronica.

13. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Preacuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul.

14. Sfântul Apostol Achila; Sfinții Mucenici Just și Iraclie.

15. X Sfinții Mucenici Chiric și Iulita; Cuviosul Iosif, arhiepiscopul Tesalonicului.

16. Sfinții sfințiți Mucenici Atinoghen, cu cei zece ucenici ai lui, Avudin și Faust. În această zi facem și pomenirea sfinților părinți de la Sinoadele: întâi, al doilea, al treilea, al patrulea, al cincilea și al șaselea Ecumenice.

17. X Sfânta mare Muceniță Marina; Sfântul Eufrație, episcopul; Sfinții Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic.

18. † Sfântul Mucenic Emilian de la Durostor; Sfinții Mucenici Iachint, cel din Amastrida, Emilian și Pavel; Sfânta Muceniță Valentina.

SINAXAR

19. Cuvioșii Părinții noștri Dia și Teodor episcopul; Cuvioasa Maica noastră Macrina, sora Marelui Vasile.

20. †) Sfântul Măritul Prooroc Ilie Tesviteanul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

21. Cuvioșii Părinții noștri Simeon, cel ce s-a făcut nebun pentru Hristos, și Ioan, cel ce a sihăstrit împreună cu dânsul; Sfântul Prooroc Iezechiel.

22. X Sfânta mironosiță și întocmai cu Apostolii Maria Magdalena; Cuvioasa Marcela. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

23. Aducerea moaștelor Sfântului sfințit Mucenic Foca; Sfinții Mucenici Vitalie, Apolinarie episcopul, Trofim, Teofil și cei împreună cu dâșii.

24. X Sfânta mare Muceniță Hristina; Sfântul Mucenic Ermoghen.

25. X) Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfintele femei Olimpiada și Eupraxia. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

26. Sfinții sfințiți Mucenici Ermolae și cei împreună cu dânsul Ermip și Ermocrat; Sfânta Cuvioasă Muceniță Paraschevi. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

27. † Sfântul mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon; Cuvioasa Antuza; Cuviosul Marcel.

28. Sfinții Apostoli și Diaconi Prohor, Nicanor, Timon și Parmena și Preacuviosul Părintele nostru Pavel Xiropotamiteanul.

LITURGHIERUL PASTORAL

29. Sfinții Mucenici Calinic, Veniamin și Mamant, Sfânta Muceniță Teodota.

30. Sfinții Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Andronic și cei împreună cu dâșii; Sfânta Muceniță Iulita.

31. X Înainteprăznuirea scoaterii Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfântul și Dreptul Evdochim; Sfântul Iosif cel din Arimateea. În această zi se lasă sec pentru postul Adormirii Maicii Domnului.

SINAXAR

LUNA AUGUST

Are 31 de zile. Ziua are 13 ceasuri și noaptea 11.

1. X) Scoaterea cinstitelor lemne ale Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci. Sfinții șapte frați Mucenici Macabei, ale căror nume sunt: Avim, Antonie, Gurie, Eleazar, Evsevona, Ahim și Marcel, și maica lor, Solomoni, precum și dascălul lor, Eleazar.

2. Aducerea moaștelor Sfântului întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan; binecredinciosul împărat Justinian.

3. Cuvioșii Părinții noștri Isachie, Dalmat și Faust; Sfânta Salomeea mironosița; Sfântul Mucenic Ștefan, episcopul Romei.

4. Sfinții șapte tineri din Efes; Sfânta Cuvioasa Muceniță Evdochia.

5. † Sf. Cuv. Ioan de la Neamț; X Înainte-prăznuirea Schimbării la Față, episcopul Romei; Cuvioasa Nona.

6. (†) **Schimbarea la Față a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.** – Praznic și dezlegare la pește.

7. † Sfânta Cuvioasa Teodora de la Sihla; Precuviosul Mucenic Dometie Persul; Sfinții Mucenici Narcis, episcopul și Potamia.

8. Sfântul Emilian Mărturisorul, episcopul Cizicului; Sfinții Mucenici Leonid și Stirachie; Sfântul Miron, episcopul.

LITURGHIERUL PASTORAL

9. X) Sfântul Apostol Matia; Sfântul Mucenic Antonin.

10. Sfinții Mucenici Lavrentie arhidiaconul, Xist și Ipolit.

11. Sfântul Mucenic și Arhidiacon Evplu; † Sfântul Părinte Nifon, patriarhul Constantinopolului.

12. Sfinții Mucenici Fotie și Anichit; Sfântul Pamfil.

13. Mutarea moaștelor Cuviosului Părintelui nostru Maxim Mărturisitorul. – În această zi se odovăiește praznicul Schimbării la Față; iar slujba Sfântului Maxim se cântă la 12 ale lunii.

14. X Înainte-prăznuirea Adormirii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sfântul Prooroc Miheia; Sfinții Mucenici Marcel, episcopul și Ursichie.

15. (†) Adormirea Preasfintei, măritei, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria. – Praznic și dezlegare la pește.

16. X) Aducerea din Edesa la Constantinopol a icoanei nefăcute de mână a Domnului nostru Iisus Hristos, adică a sfintei mahrame; Sfinții Mucenici Diomid, Alcibiad și Stamatie; Sfinții Martiri Brâncoveni Constantin Vodă și cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache.

17. Sfinții Mucenici Miron, Straton, Ciprian și Tirs.

18. Sfinții Mucenici Flor și Lavru; Sfântul Polien.

19. Sfântul Mucenic Andrei Stratilat și cei împreună cu dânsul, două mii cinci sute nouăzeci și trei; Sfinții Timotei și Agapie; Sfânta Tecla.

SINAXAR

20. Sfântul Prooroc Samuel; Sfântul Mucenic Eliodor.

21. Sfântul Apostol Tadeu; Sfânta Muceniță Vasa, cu fiii ei; Sfânta Teoclita; Sfinții Mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul și Venust.

22. Sfinții Mucenici Agatonic și cei împreună cu dânsul: Antuza, Zotic, Irineu și Or.

23. Sfinții Mucenici Lup și Irineu episcopul; Cuviosul Calinic patriarhul. În această zi se odovăiește Praznicul Adormirii, iar slujba Sfântului Mucenic Lup se cântă la 22 ale lunii.

24. Sfinții sfințiți Mucenici Eutihie, ucenicul Sfântului Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu, și Tațian.

25. X Întoarcerea moaștelor Sfântului Apostol Bartolomeu; Sfântul Apostol Tit.

26. Sfinții Mucenici Adrian și Natalia, soția sa, și Atic.

27. Cuviosul Părintele nostru Pimen; Sfânta Muceniță Eutalia; Sfinții Mucenici Fanurie și Osie episcopul.

28. Cuviosul Părintele nostru Moise etiopianul; Sfântul Mucenic Diomid; Sfânta Ana Proorocița.

29. (†) **Tăierea cinstului cap al Sfântului, Măritului Prooroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan.** – Praznic și post în orice zi s-ar întâmpla.

30. Cei între sfinți Părinții noștri patriarhii Constantinopolului: Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou; Cuviosul Fantin.

31. X) Așezarea în raclă a cinstului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

SLUJBA SFINTEI LITURGHII

CUPRINS

Rânduiala Privegherii cum se face în ajunul sărbătorilor mari, după tipicul urmat în sfintele mănăstiri

Rânduiala Ceasului al nouălea.....	5
Rânduiala Vecerniei mici.....	6
Rânduiala Vecerniei mari cu Litia.....	7
Rânduiala Utreniei.....	15

Rânduiala slujbei de seară

Ceasul al nouălea.....	24
Vecernia de sâmbătă seara și spre sărbători.....	27
Însemnare pentru rânduiala Vecerniei în zilele de rând sau obișnuite de peste săptămână.....	50
Rânduiala Litiei.....	52

Rânduiala slujbei de dimineață

Miezonoptica din zilele de duminică.....	65
Utrenia din zilele de duminică și de sărbători.....	73
Însemnări pentru rânduiala Utreniei din zilele de rând sau obișnuite de peste săptămână.....	106

Slujba Sfintei Liturghii

Rânduiala pregătirii sfințiților slujitori înainte de începerea Proscomidiei	111
--	-----

SINAXAR

Rânduiala Proscomidiei	120
Rânduiala pregătirii sfinților slujitori pentru începutul Dumnezeieștii Liturghii	139
Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur	143
Rânduiala binecuvântării colivei sfinților	222
Rugăciune când se aduce pârga de poame (fructe) sau alte prinoase afară de colivă	223
Rânduiala Sfintei Spovedanii	229
Acatistul Mântuitorului nostru Iisus Hristos	247
Paraclisul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu ...	267
Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Hristos	294
Canon de rugăciune către Îngerul păzitor	303
Canon de rugăciune către toate puterile cerești și către toți sfinții.....	317
Rânduiala Sfintei Împărtășiri	326
Apolisul sau Otpustul Praznicelor împărătești și ale Maicii Domnului și ale sfinților.....	370
Apolisul zilelor de peste săptămână	376
Stihurile ce se cântă la sărbătorile împărătești	380
Tropare și Condace, ce se cântă în Sfântul Altar, la sărbătorile mari când se slujește în sobor.....	383

SLUJBA SFINTEI LITURGHII

Alte rânduieli și rugăciuni

Rânduiala Parastasului mic.....	398
Rânduiala Parastasului mare (pomenirea morților).....	405
Rânduiala la scoaterea Sfintei Cruci (14 septembrie)	430
Rugăciune la binecuvântarea salciei în Duminica Floriilor	432
Rânduiala scoaterii Sfântului Aer (Epitaf)	434
Rugăciune la binecuvântarea pâinii care se numește în popor “paști”, în Sfânta Duminică a Paștilor	437
Rugăciune la binecuvântarea cărnurilor	439
Rugăciune la binecuvântarea brânzei și a ouălor în Sfânta și Luminata Duminică a Paștilor	440
Rugăciune la gustarea strugurilor în ziua de 6 august....	441
Rânduiala Sfeștaniei (Agheasma mică).....	442
Rânduiala sfințirii casei.....	465
Rugăciune pentru sfințirea mașinii.....	476

Adunare de cereri la felurite trebuințe din viața omului

Mulțumire pentru binefacerile primite de la Dumnezeu.....	480
Rugăciune pentru înmulțirea dragostei și dezlăcăinarea urii și a toată răutatea.....	487
Rugăciune pentru dobândirea celor de folos.....	489
Pentru cei bolnavi.....	490

Pentru cei ce călătoresc.....	496
Pentru vrăjmașii cei ce ne urăsc și ne asupresc pe noi...	501
Pentru cei ce sunt asupriți de vrăjmași.....	506
La năvălirea vrăjmașilor (pentru pace)	508
Pentru cei ce sunt în închisori.....	514
La boli molipsitoare.....	518
La începutul anului școlar (Te-Deum).....	532
La începutul anului civil (Te-Deum).....	541
La vreme de orice nevoie și primejdie omenească.....	556
La vreme de neplouare și foamete.....	561
La vreme de neconținere a ploilor.....	568
Sinaxar peste tot anul.....	577

SLUJBA SFINTEI LITURGHII

